

REGATUL ROMÂNIEI

MONITORUL OFICIAL

PARTEA I-a

LEGI, DECRETE

JURNALE ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI, DECIZIUNI MINISTERIALE, COMUNICATE, ANUNȚURI JUDICIARE (DE INTERES GENERAL).

ABONAMENTE ÎN LEI	Partea I-a sau a II-a				Dezbaterile parlament. sesiune	PUBLICAȚII ÎN LEI	insertia	LIMBA M. O
	1 an	6 luni	3 luni	1 lună				
ÎN ȚARA:								
Particulari	2.200	1.100	550	200	1.200	JURNALELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI:		
Autorități de Stat, judeș și comune urbane	1.300	900	450	—	1.200	Pentru acordarea avansurilor legale pentru încurajarea industriei la industriași și fabricanți	3.600	—
Autorități comunale rurale	1.200	600	300	—	1.200	Idem, la meseriași și moli țăranești	800	—
						Schimbări de nume, încetățeniri	1.500	—
ÎN STRĂINĂTATE : Partea I sau Part. II Part. III	5.000	—	—	400	2.400	CITAȚIILE:		
Un exemplar din anul curent lei	15 part. I-a	20 part. II-a		15		Curților de Casație, de Conturi, de Apel și Tribunalelor	400	—
" " " " anul trecut		30				Judecătorilor	200	—
						PUBLICAȚIILE PENTRU AMENAJAMENTE DE PĂDURI:		
						Păduri între		
						0 — 10 ha	150	—
						10,01 — 20 "	300	—
						20,01 — 100 "	400	—
						100,01 — 200 "	1.500	—
						200,01 — 500 "	2.000	—
						500,01 — 1000 "	2.500	—
						" peste 1000 "	4.000	—
						PUBLICAȚII DIVERSE		
						Pentru brevete de invențiuni	100	—
						" schimbări de nume	200	—
						" liberă practică profesională	400	—
						" pierderi de acte, inclusiv un ex. M. O. cu port	150	—
						Diferite pentru autorități	—	21
						" particulari	—	30
						Comerciate, bilanțuri, tabele, citații de hotărnicie	—	10

Abonamentul la partea III-a (Dezbaterile parlamentare) pentru sesiunile prelungite sau extraordinare se socotește 200 lei lunar (minimum 1 lună). Abonamentele și publicațiile pentru autorități și particulari se plătesc anticipat. Ele vor fi însoțite de o adresă din partea autorităților și de o cerere timbrată din partea particularilor instituția nu garantează transportul ziarului. Pentru trimiterea chitanțelor sau a ziarului și pentru cereri de lămuriri petiționarii vor trimite în plus suma de 10 lei spese de birou și porto simplu.

LĂMURIRI: Toate publicațiile se măsoară cu liniometrul corp 10. Linia M. O. se socotește aproximativ 6 cuvinte. Răndurile necomplete se calculează ca linii întregi.

Publicațiile primite până la ora 10 dimineața se înscriu în Monitorul Oficial din a treia zi. Pentru publicațiile depuse la ghișea după ora 10, dacă se cere să fie inserate în Monitorul Oficial din a treia zi, se va plăti o taxă suplimentară de 50%; dacă se cere să fie inserate în Monitorul Oficial din a doua zi se va plăti o taxă suplimentară de 100%.

Toată corespondența se va trimite pe adresa: Monitorul Oficial, București I. — Bulevardul Elisabeta, 29
 Telegrama MONITOFICIAL = Telefon 5-1828, 5-1828, 5-1829 = Cont C. E. C. 201

Nr. publicației	SUMAR:	Pagina	Nr. publicației	Pagina	
	Decrete Regale	5898—5899	1.865. —	Treceri din poziție de activitate în poziție de retragere	5938—5939
	Președinția Consiliului de Miniștri	5898—5899	1.866. —	Înălțări în grad „Post Mortem“	5939—5940
1.924. —	Acordare de decorațiuni medicilor din armata germană	5898	1.867. —	Înaintări în gradul de sublocotenent	5940—5947
1.970. —	Autorizarea Ministerului Finanțelor de a bate și pune în circulație monedă metalică până la valoarea de 16.000.000.000 lei	5898—5899		Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor	5947—5948
	Decrete-Legi	5899—5935	1.926. —	Numiri în școala de meserii	5947—5948
	Ministerul Economiei Naționale	5899—5935	1.964. —	Numiri de inspectori de specialitate în învățământ	5948
2.017. —	Legea Nr. 511 a petrolului (valorificarea zăcămintelor de bitumine solide, lichide și gazoase)	5899—5935		Ministerul Finanțelor	5948
	Ministerul Finanțelor	5935	1.966. —	Numire în comisiunea Casei Generale de Pensii	5948
1.971. —	Legea Nr. 512 pentru retragerea din circulație a monedelor de 250 lei și bătarea unei monede de argint de 200 lei.	5935		Jurnale ale Consiliului de Miniștri	5948
	Decrete	5936—5948		Ministerul Finanțelor	5948
	Ministerul Apărării Naționale	5936—5947	704. —	Rechiziționări de școale în folosul C. A. M.	5948
1.854. —	Ofițeri de rezervă șterși din controale, fiind hirotônisiți preoți	5936		Decizuni	5948—5955
1.855. —	Rechemare în activitate de serviciu	5936		Președinția Consiliului de Miniștri	5948—5949
1.856, 1.857. —	Puneri în disponibilitate	5936	37.673. —	Numire la C. N. R.	5948
1.858. —	Treceri în poziție de rezervă	5936	16.307, 38.831. —	Transferări	5948—5949
1.859. —	Înălțări în grad	5937	38.832. —	Anulare de încadrare	5949
1.860. —	Trecere din arma artileriei în Corpul pompierilor	5937	37.672, 38.833. —	Demisiuni	5949
1.861. —	Treceri în corpul tehnic	5937		Ministerul Apărării Naționale	5949—5954
1.862. —	Trecere definitiv în jandarmerie	5938	1.075. —	Repartizarea creditului bugetului ordinar	5949
1.863. —	Prelungiri în disponibilitate	5938	1.191. —	Completarea deciziei Nr. 817 din 13 Iunie 1924.	5949
1.864. —	Rectificări de vechime în grad	5938	132. —	Numire de comisiune	5949—5950
			1.120. —	Trimiteri în Germania pentru a urma școala de ofițeri activi	5950—5951
			230. —	Detășări	5951
			226. —	Mișcare în A. S. A. M.	5951

Nr. publicației	S U M A R :	Pagina	Nr. publicației	Pagina
227.	— Imputerniciri de verificatori	5951	Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor.....	5955
228.	— Numiri de mânători de materii și gestionari	5951—5952	777/25.841. — Inetare de delegație	5955
229, 231, 232.	— Prolungire de disponibilitate	5952	2.693. — Numiri în funcțiune	5955
233, 236.	— Numiri de submaistri	5952	Ministerul Agriculturii și Domeniilor	5955
237.	— Trecere în poziție de rezervă	5952	53.582. — Transferare	5955
129.	— Angajări de personal temporar	5952—5954	Comunicate și Circulări Ministeriale	5955
128.	— Demisii	5954	Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor	5955
	Ministerul Afacerilor Interne	5954—5955	Posturi vacante	5955
19, 281.	— Numiri în funcțiune	5954	Anunțuri Judiciare	5955—5959
20, 672, 21, 006, 21, 008, 20, 669.	— Revenire asupra suspendărilor	5954	Cereri de naturalizare	5955
17, 084, 20, 778, 20, 779.	— Puneri în retragere	5954—5955	Ordonanțe de contumacie	5955—5957
20, 316, 20, 671.	— Suspendări din funcțiune	5955	Mandate de aducere	5957—5959
20, 777.	— Indepărtare din funcțiune	5955	Sumarul părții a II-a	5960
	Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor	5955		
141, 553.	— Reintegrare	5955		
135, 632.	— Rectificare datei înaintării în grad	5955		
139, 289.	— Acordare de grație	5955		

DECRETE REGALE

PREȘEDINȚIA
CONSILIULUI DE MINIȘTRI
MIHAI I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului d-lui Ion Antonescu, Mareșal al României și Conducătorul Statului, cu Nr. 26.035 din 30 Iunie 1942;

Văzând și dispozițiunile decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septemvrie și Nr. 3.072 din 7 Septemvrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se acordă de Noi, Crucea „Meritul Sanitar“ clasa I, următorilor medici germani care au depus un deosebit devotament în îngrijirea răniților de războiu germani și români, în spitalele germane de zonă interioară din București:

Oberfeldarzt dr. Attwenger Hans, Geb. in Mondsee am 29.5.1894.

Oberstabsarzt dr. Karl Georg Schirren, Geb. in Kiel am 21.2.1892.

Oberstabsarzt prof. dr. Kazda Hans, Geb. in Wien am 21.7.1898.

Oberstabsarzt dr. Scheuba Wilhelm, Geb. in Braunau am 5.1.1896.

Regierungsinspektor Richard Tölzer, Geb. in Berlin am 13.10.1903.

MIHAI I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului Vicepreședintelui și Președintelui ad-interim al Consiliului de Miniștri Nr. 28.071 din 1942;

În baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septemvrie și Nr. 3.072 din 7 Septemvrie 1940,

Stabsarzt dr. Meier-Konstmann Johannes, Geb. in Kraklung am 6.4.1904.

Oberarzt dr. Egbert Ertl, Geb. in Klagenfurth am 7.11.1902.

Oberarzt dr. Rummelhardt Karl, Geb. in Wien am 17.6.1903.

Oberarzt dr. Rössing Franz, Geb. in Colle am 19.1.1912.

Oberarzt dr. Nymfer Teodorich, Geb. in Orth am 22.6.1903.

Reg. Insp. Heinrich Turlach, Geb. in Jasnitz am 21.10.1904.

Oberstarzt dr. Friederich Karl, Geb. in Meerane am 6.1.1888.

Stabsarzt d. R. Hennig Kurt, Geb. in Szillen am 16.5.1895.

Stabsarzt d. R. dr. Hollander Klaus, Geb. in Königsberg Pr. am 11.8.1909.

Stabsarzt d. R. z. V. dr. Filke Georg, Geb. in Ziegenhals Kr. Oppeln am 24.4.1888.

Oberarzt d. R. dr. Tongern Johann, Geb. in Erkelenz am 13.4.1885.

Oberarzt d. R. Krop Herbert, Geb. in Bartrup am 26.9.1900.

Unterarzt d. R. dr. Ungerer Egon, Geb. in Berlin am 3.6.1904.

Dr. Holzmann Adolf.

Dr. Clementschitsch Franz.

Dr. Segelke Gerhard.

Dr. Misch Erich.

Dr. Andrei Otto.

Doz. dr. Holler Werner.

Art. II. Se acordă de Noi, Crucea

„Meritul Sanitar“ clasa II-a următorului personal sanitar german:

Stabszahlmeister d. L. Wiese Fritz, Geb. in Schmachingen, am 9.1.1895.

San. unteroffizier Zillger Mathias, Geb. in Efferen, am 23.8.1912.

San. unteroffizier Volkmann Erich, Geb. in Vehlefanz, am 13.5.1908.

San. unteroffizier Engelmann Otto, Geb. in Kainscht, am 22.4.1901.

Unteroffizier Franz Deigner, Geb. in Wien, am 7.1.1905.

D. R. K. Schwester v. Dewall Rosemarie, Geb. in Altona, am 13.3.1905.

D. R. K. Schwester Linke Magdalene, Geb. in Ingramsdorf, am 1.4.1897.

Oberschwester Gertrud Schaub, Geb. in Ratihor, am 6.5.1885.

Sanitätsfeldwebel Schmidt Gustav, Geb. in Reichenstein, am 8.7.1913.

Sanitätshauptfeldwebel Rudolf Tille, Geb. in Breslau, am 11.2.1915.

Techn. assist. Wolfram Walburg, Geb. in Düsseldorf, am 24.9.1910.

Art. III. Ministrul Nostru secretar de Stat la Departamentul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, este însărcinat cu executarea prezentului decret regal.

Dat în Sinaia la 30 Iunie 1942.

MIHAI

ANTONESCU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Nr. 1.924.

Am decretat și decretăm:

Art. I. Ministerul de Finanțe este autorizat a bate și pune în circulație, prin Monetăria Națională, monedă metalică de diverse valori și metale, până la valoarea de 16.000.000.000 lei, sumă la care se ridică actuala emisiune.

Art. II. Cuantumul emisiunilor și caracteristicile tehnice ale acestor monede vor fi fixate de Conducătorul Statului prin decrete-legi speciale.

Art. III. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Finanțelor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret regal.

Dat în București la 14 Iulie 1942.

MIHAI

Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri.
Mihai A. Antonescu

Nr. 1.970.

Raportul d-lui Președinte al Consiliului de Miniștri către M. S. Regele.

Sire,

Pentru a face față, pe de o parte, nevoilor circulației monetare din provinciile recucerite, Basarabia și Bucovina de Nord, și pe de altă parte, nevoilor de circulație monetară isvorite din conjunctura economică actuală, s'a întocmit un plan monetar de războiu, care prevede baterea de monedă metalică până la valoarea totală de 16.000.000.000 lei, de diverse valori și metale.

În baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940, și a delegațiunii dată prin decretul Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941, am onoarea a supune la Înalta aprobare și semnătură a Majestății Voastre, alăturatul proiect de decret regal, referitor la autorizarea de a se bate monedă metalică până la cuantumul fixat.

Sunt al Țării

și

Al Majestății Voastre.

Prea plecat și prea supus servitor,

Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri,

Mihai A. Antonescu

Nr. 28.071

1942, Iulie 14

DECRETE-LEGI

MINISTERUL ECONOMIEI NAȚIONALE

Legea Nr. 511

„ANTONESCU

MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și

CONDUCĂTORUL STATULUI“

Asupra raportului d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Economiei Naționale cu Nr. 46.746 din 16 Iulie 1942,

În baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm.

DECRET - LEGE

al petrolului (valorificarea zăcămintelor de bitumine solide.
lichide și gazoase)

TITLUL I

Dispozițiuni generale

Art. 1. — Punerea în valoare a zăcămintelor de bitumine solide, lichide (țiței) și gazoase se va face, pe tot cuprinsul țării, după normele prevăzute de legea de față.

Se exceptează zăcămintele din cuprinsul acelor terenuri pentru valorificarea cărora Statul sau particularii au acordat drepturi de explorare sau exploatare, anterioare prezentei legi. Explorarea și exploatarea acestor terenuri urmează regimul legii sub imperiul căreia se găsește la publicarea prezentei legi, afară de cazul când aceasta nu dispune altfel.

Art. 2. — Structură geologică, în sensul legii de față, este orice unitate tectonică simplă, precum: cută anticlinală, brahianticlinală, cută diapiră, dom, monoclinal, terasă tecto-

nică sau cută falie, în cuprinsul căreia se pot acumula hidrocarburi.

Art. 3. — Zăcămintul de bitumine, în sensul legii de față, cuprinde totalitatea stratelor dintr'o structură geologică, îmbibate cu hidrocarburi solide, lichide sau gazoase.

Art. 4. — Clasificarea zăcămintelor se face de Ministerul Economiei Naționale, din oficiu sau după cererea celor interesați, cu avizul Institutului Geologic al României și ținând seamă de dispozițiunile art. 5, precum urmează:

1. Se vor clasifica drept zăcăminte de bitumine solide, totalitatea stratelor din cuprinsul unei structuri geologice în care se găsește hidrocarburi solide, adică produși reziduali sau de polimerizare ai hidrocarburelor, ca: asfalt, asfaltite, parafine naturale, etc.

Valorificarea acestor zăcăminte urmează regimul stabilit de legea minelor pentru valorificarea bituminelor solide.

2. Se vor clasifica drept zăcăminte de bitumine lichide (țiței), totalitatea stratelor cuprinse într'o structură geologică care conține hidrocarburi lichide (țiței), cu gazele lor de zăcămintă și derivatele lor naturale, precum și stratele care conțin hidrocarburi gazoase, dacă acestea se află situate între sau dedesubtul stratelor ce conțin hidrocarburi lichide.

3. Se vor clasifica drept zăcăminte de gaze:

a) Totalitatea stratelor cuprinse într'o structură geologică, care conțin numai hidrocarburi gazoase;

b) Totalitatea stratelor îmbibate cu hidrocarburi gazoase, aflate deasupra primului strat îmbibat cu țiței, dacă stratele de țiței pot fi exploatare în mod rentabil;

c) Totalitatea stratelor îmbibate cu țiței și gaze, cuprinse într'o structură geologică, dacă ele nu pot fi exploatare, în mod rentabil, pentru țiței.

Pentru stabilirea rentabilității, se va avea în vedere țițeiul extras cu ocazia încercării stratelor, potrivit normelor art. 5.

Art. 5. — Clasificarea zăcămintelor se va face, după ce stratele purtătoare de hidrocarburi dintr'o structură au fost străbătute de prima sondă și numai pe baza rezultatelor obținute prin încercarea de producție a acestora.

Încercarea stratelor se va face, fie pentru fiecare strat în parte, fie pe grupe de strate, după un program ce se va stabili de Direcțiunea Minelor, de acord cu exploratorul și cu Institutul Geologic al României.

Fiecare strat sau grupă de strate va fi pusă și menținută în producțiune, timp de 15 zile, la un regim ce se va hotărî de Direcțiunea Minelor, iar rezultatele obținute vor fi constatate de autoritatea minieră locală, prin proces-verbal.

După rezultatele de producție, stratele se vor clasifica astfel:

1. Zăcămintă de țiței, toate stratele care, în afară de hidrocarburi ce se pot separa prin adsorbție sau absorbție, vor produce o cantitate de hidrocarburi lichide mai mare decât un metru cub, pentru 3.000 metri cubi de gaze, socotite la presiunea atmosferică.

2. Zăcămintă de gaze, toate stratele care au produs numai hidrocarburi gazoase cu un procent mai mare de 95 la sută metan.

Dacă unul sau mai multe strate cercetate conțin numai gaze, însă cu un procent de metan mai mic de 95 la sută, clasificarea se va face, numai pe baza unei a doua sonde fixată de Institutul Geologic al României, pe flancul structurii. Această sondă va încerca același strat sau grupe de strate, după normele prevăzute mai sus.

Se va considera ca zăcămintă de țiței, stratul sau stratele încercate, dacă au avut rezultatele specificate la punctul 1 din acest articol.

Astfel, stratul respectiv va fi clasificat ca zăcămintă de gaze.

TITLUL II

Prospecțiunea

CAPITOLUL I

Acordarea permisului de prospecțiune

Art. 6. — Prospecțiunea urmărește cercetarea generală la suprafață, prin studii geologice, prin măsurători fizice bazate pe proprietăți magnetice, electrice, gravimetrice sau de reflexiune seismică sau prin desgoliri, șanțuri, sondaje adecuate, analize de apă, analize de gaze, fotogrametrie, etc., în scopul de a determina și preciza structurile geologice posibil petrolifere sau gazeifere.

Pentru astfel de lucrări, Direcțiunea Minelor poate acorda, oricând, permise de prospecțiune pe întregul cuprins al țării, atât societăților care au de scop exploatarea țiteiului sau gazelor, cât și persoanelor fizice care ar fi în măsură să execute asemenea lucrări.

Valabilitatea acestor permise expiră la 1 Ianuarie, următor datei la care ele au fost acordate.

Art. 7. — Pentru a obține un permis de prospecțiune, societățile de petrol și persoanele fizice, sunt obligate să plătească o taxă care se va fixa, prin decizie, de Ministerul Economiei Naționale, în cursul lunii Decembrie a fiecărui an, pentru anul viitor.

Institutul Geologic al României și Administrația Comercială pentru Prospecțiuni și Explorări Miniere (A. C. E. X.), pot să execute lucrări de prospecțiune pe întreg cuprinsul țării, fără permis special

CAPITOLUL II

Drepturile prospectorilor

Art. 8. — Permisele de prospecțiune, cât și însărcinările date de Stat pentru studii pe teren dau dreptul titularilor acestora să treacă pe orice proprietate.

Poseesorii suprafeței nu pot împiedica lucrările de prospecțiune dacă, prin aceste lucrări, nu se degradează suprafața terenului.

Dacă lucrările de prospecțiune ar necesita însă degradarea suprafeței, prospectorii sunt obligați să acorde proprietarilor respectivi o despăgubire care se va stabili, fie prin bună înțelegere, fie după normele prevăzute de art. 48 și următorii din Legea Minelor, considerându-se ocuparea suprafeței ca fiind de necesitate urgentă și făcându-se aplicarea art. 57, alin. 3 din Legea Minelor.

După plata sau consemnarea despăgubirii, proprietarii suprafeței sunt obligați să permită efectuarea lucrărilor.

Art. 9. — Fiecare societate exploatatoare de țiteiu sau de gaze care a identificat structura, în urma lucrărilor efectuate pe baza unui permis de prospecțiune, are dreptul să obțină, la cererea sa, o cotă de participare de 75% din dreptul de explorare a întregii structuri:

a) Dacă îndeplinește condițiunile art. 13 de mai jos:

b) Dacă structura nu este cuprinsă în total în terenuri asupra cărora Statul a acordat, anterior, dreptul de explorare al căror termen de valabilitate n'a expirat;

c) Dacă pe acea structură nu se găsește lucrări de explorare, în curs, sau lucrări de exploatare, în curs sau abandonate;

d) Dacă structura nu se găsește într'un ținut minier, acordat conform dispozițiunilor acestei legi.

Acest drept poate fi exercitat numai în limitele prevăzute de art. 17.

Restul de 25% se va acorda, pentru explorare, societăților cu capital românesc, conform dispozițiunilor art. 23.

Structurile pe care se află lucrări de explorare, în curs, sau lucrări de exploatare, în curs sau abandonate, se vor acorda spre exploatare numai în condițiunile art. 27 și următorii din prezenta lege.

Art. 10. — În cazul când structura a fost identificată și cerută, în același timp, spre explorare, de mai multe societăți de petrol, cota de 75% de explorarea structurii va fi atribuită societăților prospectoare, asociate într'o grupă de explorare, alcătuite conform art. 24.

Art. 11. — Persoanele fizice care au identificat o structură prin lucrări de prospecțiune executate pe baza unui permis acordat conform dispozițiunilor acestei legi și pe care Ministerul Economiei Naționale le găsește suficiente, potrivit art. 21, au următoarele drepturi:

1. sau să transmită lucrările lor unei societăți care îndeplinește condițiunile art. 13, care are dreptul să obțină permisul de explorare asupra aceleiași structurii în limitele art. 17.

2. sau să constituie, în termen de 30 zile dela data avizului dat de Institutul Geologic al României, potrivit dispozițiunilor art. 21, o societate îndeplinind aceleași condițiuni.

Noua societate are dreptul să obțină permisul de explorare.

Drepturile de mai sus se recunosc, numai în cazul când aceeași structură n'a fost cerută, în termen, și de o altă societate, care îndeplinește condițiunile art. 13 și 17 și care a prezentat lucrări considerate de Minister ca suficiente pentru acordarea unui permis pe acea structură.

TITLUL III

Explorarea

CAPITOLUL I

Instituirea permisului de explorare

Art. 12. — Explorarea cuprinde totalitatea lucrărilor necesare pentru a se constata, pe o structură, existența zăcămintelor de țiteiu sau de gaze, extinderea lor în suprafață, precum și dezvoltarea lor în adâncime, sub zăcămintele de țiteiu sau de gaze cunoscute.

Executarea lucrărilor de explorare se poate face:

a) Pe baza unui permis de explorare acordat pe o structură neexplorată, adică pe o structură identificată prin lucrări de prospecțiune, pe care nu se află lucrări de explorare, în curs, sau lucrări de exploatare, în curs sau abandonate;

b) Pe baza unui permis de explorare pe cuprinsul unor structuri explorate sau explorate parțial;

c) Pe baza unui permis pe ținut minier.

Art. 13. — Permisele de explorare se acordă prin decret, în urma propunerii Ministerului Economiei Naționale, pe baza unui caiet de sarcini, numai unei întreprinderi petrolifere constituită sub forma unei societăți anonime sau unei grupe de astfel de societăți.

Pentru a putea obține permise de explorare, societățile sau grupele de societăți trebuie să justifice că au capacitatea tehnică și financiară necesară pentru efectuarea lucrărilor.

Ministerul Economiei Naționale, cu avizul Consiliului Superior de Mine, va considera că îndeplinesc condițiunile de mai sus, acele societăți care prin utilajul, capitalul și conducerea tehnică, fac dovada că pot să execute lucrările de explorare și exploatare necesare.

Art. 14. — Permisul de explorare este netransmisibil, sub sancțiunea anulării lui.

Prin transmitere se înțelege, atât vânzarea, cesiunea, cât și contractele de lucru, de foraj, de participație, etc., cu excepția asocierii cu alți deținători de drepturi de pe acea structură, conform dispozițiunilor prezentei legi.

Art. 15. — Caietul de sarcini se va întocmi de Ministerul Economiei Naționale, luând avizul Institutului Geologic al României și ținând seama și de propunerile exploratorilor. El va cuprinde și programul de explorare.

La avizul său, Institutul Geologic al României, va anexa o hartă la scara 1:10.000 sau 1:20.000, pe care va indica locul primei sonde de explorare.

CAPITOLUL II

SECȚIA I

Instituirea permisului de explorare pe structuri izolate și neexplorate

Art. 16. — Dreptul de explorare pe o structură izolată și neexplorată, se acordă, pe baza lucrărilor de prospecțiune, după distincțiunile de mai jos, numai societăților de petrol care satisfac dispozițiunile art. 13 și după următoarele criterii:

a) În urma lucrărilor de prospecțiune executate anterior prezentei legi, o societate de petrol poate obține o cotă de participare la explorare de 75%, numai pe o structură prospectată și identificată de ea, dacă această structură nu este cerută în același timp și în aceleași condițiuni și de alte societăți.

Societățile care nu au obținut cota de mai sus, pe o singură structură, pot participa în grupele de explorare a mai multor structuri deosebite, pe care le-au prospectat, însă cu condițiunea ca suma procentelor de participare la toate acele structuri, să nu întrecă, pentru aceeași societate, o sută de procente de participare.

b) Dacă lucrările de prospecțiune au fost efectuate pe baza unor permise de prospecțiune, acordate după publicarea acestei legi, societățile pot obține cota de participare de 75% pe mai multe structuri, în limitele prevăzute de dispozițiunile art. 17.

Art. 17. — În primii trei ani dela data publicării prezentei legi, orice societate nu poate obține anual, spre explorare, decât cotele prevăzute de punctul a al art. 16.

În fiecare din anii următori, se va putea mări, printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri, numărul participațiunilor pentru aceeași societate la câte 75%, pe două structuri, sau participațiuni, însumând 200 puncte pe mai multe structuri.

Nu intră în prevederile de mai sus cotele de participare rezervate societăților cu capital românesc prin dispozițiunile art. 23.

Art. 18. — Pentru obținerea unui permis de explorare, cei îndreptățiți vor anexa, pe lângă cerere, acte dovedind capacitatea lor tehnică și financiară, dovada existenței legale a societății respective și împuternicirea reprezentanților lor, sau, dacă sunt persoane fizice, o declarație autentică prin care se obligă ea, în termenul prevăzut de art. 11, punctul 2, să constituie o societate de petrol îndeplinind condițiunile art. 13. Cererea va fi însoțită și de un memoriu, cât mai amănunțit asupra rezultatelor prospecțiunilor efectuate, însoțit de hărți geologice, geofizice, profize, studii, etc., la scara 1:20.000, 1:10.000 sau 1:5.000, în patru exemplare.

Cererea și actele vor fi depuse, în plicuri sigilate, la Direcțiunea Minelor, în termen de o lună dela publicarea prezentei legi, Ministerul urmând să hotărască în cursul lunii următoare pentru structurile cerute potrivit art. 16, pct. a.

Pentru structurile cerute potrivit punctului b al aceluiași articol, cererile se vor depune, cel mai târziu, în cursul lunii Decembrie a fiecărui an.

Asupra acestor ultime cereri, Ministerul hotărăște în cursul lunii Ianuarie a anului următor.

Art. 19. — Plicurile se vor deschide de Directorul Minelor asistat de 2 delegați desemnați de întreprinderile solicitatoare și un secretar, desemnat de Direcțiunea Minelor din personalul său.

Art. 20. — Ministerul Economiei Naționale are dreptul să amâne explorarea oricărei structuri cerute, de una sau mai multe societăți prospectoare. În acest caz, el va hotărî, în termen de cinci zile dela data deschiderii plicurilor, care din structurile cerute urmează a fi explorate în cursul anului și care din ele se vor explora mai târziu.

Cererile depuse de societățile solicitante, pentru structurile a căror explorare a fost amânată, se vor păstra în arhiva Direcțiunii Minelor până la data când Ministerul Economiei

Naționale va decide explorarea structurii când vor fi soluționate, după normele prezentei legi.

Cererile depuse după data la care au fost deschise plicurile potrivit art. 19, nu vor fi ținute în seamă atunci când Ministerul va decide asupra acordării permisului de explorare.

Art. 21. — Cererile și actele anexate, pentru structurile a căror explorare a fost decisă, se vor trimite de îndată la Institutul Geologic al României, care va aviza, dacă lucrările de prospecțiune, prezentate de fiecare solicitant, sunt suficiente pentru acordarea unui astfel de permis.

Totodată, Institutul Geologic al României, pe baza lucrărilor de prospecțiune, va delimita fiecare structură, pe un plan, la scara 1:5.000 — 1:20.000, prin hotare naturale, drumuri, căi ferate, cursuri de ape, văi, etc. Acest plan va fi afișat, împreună cu avizul de mai sus, la Institutul Geologic al României, în primele 15 zile ale lunii a doua dela publicarea prezentei legi, pentru structurile cerute potrivit art. 16, punctul a și în primele 15 zile ale lunii Ianuarie a fiecărui an, pentru cele cerute potrivit aceluiași articol, al. b.

Cei nemulțumiți de avizul Institutului Geologic al României vor putea face, în cel mult 10 zile dela afișarea de mai sus, întâmpinare la Ministerul Economiei Naționale, care va hotărî, în mod definitiv, pe baza actelor dela dosar, în termen de 5 zile dela expirarea termenului prevăzut mai sus pentru întâmpinare.

În termen de 20 zile dela afișarea avizului Institutului Geologic al României, societățile prospectoare, care au depus cereri pentru mai multe structuri, sunt obligate să aleagă, în limitele art. 17, structurile la explorarea cărora vor să participe. Lucrările de prospecțiune, referitoare la o structură la a căror explorare prospectorul renunță, îi vor fi restituite de Institutul Geologic al României.

Dacă prospectorul nu face, în termen, alegerea sa, Ministerul Economiei Naționale este în drept să hotărască asupra convenției de participare, astfel cum va crede de cuviință.

SECȚIA II

Grupa de explorare

Art. 22. — În cazul când două sau mai multe societăți prospectoare, care au cerut, spre explorare, aceeași structură, prezintă lucrări de prospecțiuni suficiente, Ministerul Economiei Naționale le va invita să formeze o grupă de explorare în acest scop. Ministerul Economiei Naționale va face invitația în termen de 20 zile, dela data când, potrivit dispozițiunilor art. 21, Institutul Geologic al României și-a dat avizul său.

Art. 23. — La explorarea oricărei structuri izolate și neexplorată, acordată de Stat, societățile cu capital românesc, care îndeplinesc condițiunile prevăzute de art. 269 au dreptul să participe cu 25% peste drepturile care li s'ar cuveni pentru terenurile pe care le dețin pe această structură.

Pentru exercitarea acestui drept ele vor fi invitate de minister conform articolului precedent.

Art. 24. — Grupa de explorare căreia Ministerul Economiei Naționale îi acordă permisul de explorare, este titularul acestui permis și se compune din următoarele două categorii de societăți:

1. Toate societățile de petrol care au cerut permisul de explorare al aceleiași structuri și au prezentat lucrări socotite de Ministerul Economiei Naționale ca suficiente pentru obținerea permisului.

2. Societățile de petrol cu capital românesc care au acceptat invitația de participare la explorare făcută de minister, potrivit dispozițiunilor art. 23.

Toate aceste societăți sunt obligate ca, în termen de 30 zile dela data primirei invitației Ministerului Economiei Naționale, să formeze grupa de explorare și să prezinte o convenție de explorare în participare.

Această convențiune va prevedea obligațiunea participan-

șilor de a răspunde solidar față de Stat de executarea tuturor obligațiilor de explorare și va arăta societatea din grupă care reprezintă acea grupă față de Stat și față de terți.

Dacă societățile îndreptățite nu prezintă convenția de participare în termenul arătat mai sus, Ministerul Economiei Naționale, luând avizul Consiliului Superior de Mine, va întocmi convenția și va acorda permisul grupei formată numai din societățile îndreptățite care acceptă convenția întocmită de minister.

Art. 25. — Cotele de participare, la care societățile prevăzute în aceeași categorie a articolului precedent, ar renunța, se vor atribui celorlalte societăți din aceeași categorie.

Dacă societățile din aceeași categorie nu acoperă cotele ce li se atribuie potrivit dispozițiilor de mai sus, acele cote vor trece asupra societăților din cealaltă categorie.

SECȚIA III

Drepturile titularului permisului

Art. 26. — Dreptul titularului permisului de explorare, pe o structură neexplorată, se întinde la explorarea tuturor terenurilor de pe întreaga structură al căror subsol aparține Statului. Se exceptează terenurile asupra cărora acesta a acordat, anterior, un drept de explorare a cărui valabilitate nu a încetat. La încetarea acestui drept, dreptul de explorare a acestor terenuri revine titularului permisului, conform normelor prezentei legi.

Dreptul de explorare al titularului permisului se extinde, de asemenea, și asupra tuturor terenurilor aparținând altora, care nu pot sau nu au dreptul să se asocieze la explorare, potrivit art. 35 și următorii din prezenta lege.

Cei care nu vor sau nu au dreptul să participe în asociația de explorare, vor primi despăgubirile prevăzute de art. 121.

Titularul permisului de explorare va participa, în asociația de explorare prevăzută de art. 35 și următorii, cu o cotă proporțională cu întinderea tuturor terenurilor arătate în alineatele de mai sus ale acestui articol, cuprinsă în planul structurii, astfel cum acesta a fost stabilit de Ministerul Economiei Naționale, în afară de cota ce i-ar reveni fiecărei întreprinderi din asociația de explorare, potrivit dispozițiilor art. 42, alin. 2, pentru terenurile deținute de ea dela particulari.

CAPITOLUL III

Instituirea permisului de explorare pe structuri explorate sau exploatare parțial

Art. 27. — Permisele de explorare pentru extinderea în suprafață a zăcămintelor explorate sau exploatare parțial, precum și permisele de explorare pentru zăcămintele aflate sub cele exploatare sau în exploatare, se acordă, la cerere sau la propunerea ministerului, după un program de explorare ce se va întocmi cu avizul Institutului Geologic al României, la societăți de petrol organizate în grupă de explorare, conform dispozițiilor art. 24, alin. 5 și 6, în următoarea ordine:

a) Societății sau grupei de explorare, formată din toate societățile care execută lucrări de explorare sau de exploatare pe acea structură sau numai din acele ce vor să execute lucrările;

b) Uneia dintre societățile de mai sus, dacă celelalte societăți, care execută acolo lucrări de explorare sau exploatare, nu răspund sau refuză propunerea ministerului de a face exploatarea;

c) Oricărei alte societăți, dacă niciuna din societățile care lucrează pe structură nu cere sau nu acceptă să execute explorarea.

Ministerul Economiei Naționale va invita, prin adrese înaintate pe cale administrativă, sub luare de dovadă, societățile arătate sub punctul a de mai sus, ea, în termen de 10 zile dela data înmânării adresei, să comunice dacă înțeleg să execute lucrările de explorare.

După scurgerea termenului de mai sus, permisul se va acorda întreprinderilor grupate care au acceptat să execute explorarea, sau oricărei alte societăți, în cazul când nici una dintre cele invitate nu a răspuns afirmativ.

În cazurile prevăzute la punctele b și c de mai sus, când explorarea are de scop căutarea de zăcămintele, sub cele aflate în exploatare pe structură, Ministerul Economiei Naționale va fixa și condițiile în care urmează să se efectueze lucrările de explorare, pentru a nu se împiedica exploatarea, precum și cautiunea pe care titularul permisului trebuie să o depună pentru acoperirea daunelor ce eventual s'ar cauza exploatarea.

Art. 28. — Drepturile unui titular de permis de explorare acordat în scop de a se determina extinderea în suprafață a zăcămintelor exploatare nu se întinde asupra terenurilor cuprinse în suprafața minieră exploatabilă declarată pe o structură conform dispozițiilor art. 91 și 244 și se limitează numai la cele prevăzute de art. 26 din această lege cu excepția terenurilor pe care se află sonde în sapă.

Când explorarea are de scop căutarea unor noi zăcămintele situate sub cele în exploatare sau exploatare la data acordării permisului, dreptul titularului permisului se extinde și asupra terenurilor exploatare sau în exploatare cuprinse în suprafața minieră exploatabilă, ai căror deținători nu vor sau nu pot să se asocieze la explorare, însă numai în ceea ce privește zăcămintele pentru a căror căutare a fost acordat permisul.

Art. 29. — La cererea de explorare, societățile vor anexa actele prevăzute de art. 18, în afară de memoriul de prospecțiune care va putea fi înlocuit cu studii prin care să se dovedească necesitatea explorării.

Prin derogare dela dispozițiile art. 21, permisele de explorare cerute în scopul de a se determina extinderea unui zăcămintele în suprafață sau pentru descoperirea unor zăcămintele noi situate sub cele aflate în exploatare, se pot acorda, oricând în timpul anului, și fără a se aplica dispozițiile art. 17.

Cererile de asemenea natură se vor soluționa de minister în ordinea înregistrării.

Art. 30. — Structurile pe care se află puțuri de mână la promulgarea prezentei legi, vor fi considerate ca neexplorate și vor putea fi cerute spre explorare ca orice structură neexplorată cu respectarea dreptului de exploatare al puțurilor existente.

CAPITOLUL IV

Punerea în posesie

Art. 31. — Decretul prin care se acordă permisul de explorare va fi publicat în Monitorul Oficial pe cheltuiala exploratorului, care este obligat ca, în termen de 10 zile dela invitația făcută de minister, să prezinte dovada că a depus suma reprezentând costul publicării.

Nedepunerea dovezii, în termenul fixat mai sus, atrage deplin drept anularea permisului de explorare.

Permisul de explorare va fi înscris, la cererea exploratorului, în cartea minieră, după publicarea în Monitorul Oficial a decretului respectiv.

Instanța de carte minieră este obligată să înștiințeze autoritatea minieră regională de executarea înscrierii.

Art. 32. — În vederea încunoștiințării celor îndreptățiți să participe împreună cu titularul permisului la lucrări pe structură se va proceda după un urmează:

În termen de 10 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a decretului de acordare a permisului de explorare, Direcțiunea Regională Minieră va afișa acest decret împreună cu planul structurii, astfel cum ea a fost definitiv delimitată de Ministerul Economiei Naționale, conform art. 21, atât în localul său, cât și la primăriile comunelor pe teritoriul cărora se află structura. Durata afișării este de 10 zile.

Șeful autorității miniere regionale, cât și primarii comune-

lor vor constata, prin proces-verbal, îndeplinirea formalităților de afișare.

La expirarea termenului de mai sus, Direcțiunea regională minieră va înainta Ministerului Economiei Naționale dosarul cu toate actele și declarațiunile depuse în termen, conform art. 33.

Art. 33. — În timpul celor 10 zile cât durează afișarea de mai sus, întreprinderile și proprietarii deținători de drepturi în cuprinsul structurii și care îndeplinesc condițiunile art. 13, 36 și 37 din această lege, sunt obligate să comunice, prin notificare sau scrisoare recomandată, titularului permisului de explorare dela Stat, dacă participă sau nu la lucrările de explorare și să trimită autorității miniere regionale o copie de pe acea comunicare.

Societățile sunt obligate ca, odată cu comunicarea de mai sus, să trimită titularului permisului, copii legalizate de pe actele de concesiune pe baza cărora cer să-și exercite dreptul de participare la explorare.

Art. 34. — Punerea în posesie asupra structurii de explorare, așa cum a fost delimitată definitiv de Ministerul Economiei Naționale conform art. 21, se va face de Direcția regională minieră prin încheiere de proces-verbal la fața locului, în termen de cel mult 20 zile dela data publicării decretului în Monitorul Oficial.

Dela data punerii în posesie, societatea sau grupa de explorare, titulară a permisului poate începe de îndată lucrările de explorare.

Titularul permisului nu poate însă ocupa terenul înainte de a fi plătit proprietarului suprafeței ocupate despăgubirea cuvenită conform art. 56 și următorii din legea minelor.

CAPITOLUL V

Asociația de explorare

SECȚIA I

Participanții la asociație

Art. 35. — Orice explorare care se face pe baza unui permis acordat conform prezentei legi, se va executa numai cu participarea tuturor celor îndreptățiți, grupați, în acest scop, într-o asociație de explorare, potrivit dispozițiilor de mai jos.

Art. 36. — În asociația de explorare sunt îndreptățiți să se asocieze cu titularul permisului de explorare, întreprinderile petrolifere de orice fel, în următoarele condițiuni:

A. Pe structurile neexplorate:

1. Cele ce dețin dela particulari drepturi de exploatare consolidate și validate definitiv și în vigoare la data acordării permisului.

2. Cele ce dețin dela particulari drepturi de exploatare, în vigoare la data acordării permisului, neconsolidate sau nevalidate definitiv, însă numai în condițiunile prevăzute de art. 39.

3. Cele ce dețin dela particulari, drepturi de exploatare, care intră în vigoare, după data la care s'a acordat permisul de explorare, dacă declară, în termenul prevăzut de art. 33, că se vor substitui deținătorilor, care au acel drept la data acordării permisului de explorare al structurii, în momentul în care vor intra în vigoare drepturile lor.

Substituirea acestora se poate face numai dacă terenurile, pe baza cărora cer să se substituie, sunt concesionate unei întreprinderi de petrol, la data acordării permisului de explorare.

Întreprinderea care se substituie are toate drepturile și obligațiunile prevăzute mai jos, pentru concesionarul căruia s'a substituit, în momentul în care acesta refuză sau renunță la participarea în asociație.

4. Proprietarii de terenuri care cad sub prevederile art. 262 și următorii din prezenta lege, în următoarele condițiuni:

a) Dacă drepturile lor sunt validate, ei vor participa în condițiunile prevăzute la punctul 1 de mai sus;

b) Dacă drepturile nu sunt validate, vor participa în condițiunile punctul 2;

c) Dreptul de substituire prevăzut pentru întreprinderi, sub punctul 3 de mai sus, se aplică și proprietarilor de terenuri, specificați la punctul 4 de mai sus.

B. Pe structurile explorate parțial, adică pe care nu s'a declarat o suprafață minieră exploatabilă, au dreptul să participe, pe lângă cei prevăzuți la punctul A de mai sus, și toți cei ce dețin concesiuni dela particulari, dacă au lucrări de foraj în curs.

C. Pe structuri exploatare parțial, adică pe cuprinsul cărora se află suprafețe miniere exploatabile, vor putea participa și toți cei cuprinși în aceste suprafețe, precum și cei ce au lucrări în curs, în afara acelei suprafețe, în cazul când explorarea are de scop descoperirea de zăcăminte în adâncime.

Cei îndreptățiți să participe, pe baza unor lucrări în curs la data acordării permiselor, la explorarea unei structurii căzând sub prevederile punctelor B și C, sunt scutiți de îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 13 și 37, punctul 2.

Art. 37. — Întreprinderile de orice fel, precum și proprietarii prevăzuți la articolul precedent, pot participa la explorare, numai dacă îndeplinesc următoarele condițiuni:

1. Dacă au capacitatea tehnică și financiară pentru executarea lucrărilor, astfel cum ea este definită de art. 13, al. 2, în proporție cu cota de participare cu care este obligat să intervie.

2. Numai dacă dețin drepturi pe terenuri în suprafață de cel puțin 4 ha, într'un singur bloc, sau de cel puțin 20 ha în parcele izolate.

Dispozițiunile prevăzute la punctul 2 ale acestui articol, nu se aplică deținătorilor de drepturi care au sonde în sapă pe structuri la data acordării permiselor de explorare.

Aceștia pot participa ori care ar fi întinderea terenurilor ce dețin.

La data încetării unei concesiuni, concesionarul asociat la explorare continuă să rămână în asociație, chiar dacă suprafața pe care o deține pe cuprinsul structurii rămâne inferioară celor prevăzute mai sus, cota sa de participare modificându-se corespunzător, dacă nu s'a prevăzut altfel în convenția de asociație.

Art. 38. — Nu mai pot acorda un drept de exploatare asupra terenurilor lor, după data publicării decretului de acordare al permisului de explorare, proprietarii care nu au declarat, în termenul prevăzut de art. 33, că se asociază la explorare, precum și acei care nu îndeplinesc dispozițiunile art. 37, punctul 2, dacă terenurile nu sunt concesionate unei întreprinderi petrolifere la acea dată.

Dreptul lor de participare la explorare, trece, fără altă formalitate, asupra titularului permisului de explorare dela Stat, iar proprietarilor li se rezervă despăgubirea prevăzută de art. 121.

Art. 39. — Întreprinderile prevăzute de art. 36, pct. 2 și proprietarii prevăzuți de art. 36, pct. 4, litera b, au dreptul să participe la asociația de explorare sub condiția validării și consolidării definitive a concesiunilor lor.

Exercițiul dreptului lor începe dela data constituirii asociației.

În cazul când cererea de validare sau de consolidare a fost respinsă, în total sau în parte, titularul permisului dela Stat este obligat să restituie sumele depuse, în proporție cu suprafața terenurilor respinse dela validare, dacă suprafața totală a terenurilor sale validate definitiv, este superioară celei prevăzută de art. 37 sau, întreaga sumă depusă, dacă este inferioară acesteia. Terenurile pierdute la validare intră în cota titularului permisului dela Stat.

Acei care vor valida terenuri în suprafața cerută de art. 37 punctul 2, pot rămâne în asociație.

Dacă pentru același teren există mai multe întreprinderi deținătoare de drepturi neconsolidate definitiv, fiecare din ele are drept să intre în asociație în aceleași condiții și cu același drept de restituire de mai sus.

Art. 40. — Dreptul de explorare asupra terenurilor care sunt concesionate de particulari la întreprinderi petrolifere la data acordării permisului de explorare trece, din momentul încetării din orice cauză a concesiunii, fără altă formalitate, asupra titularului permisului de explorare acordat de Stat, dacă, anterior acelei date, proprietarul nu a reconcesionat terenul pe un nou termen, aceleleași sau altei întreprinderi petrolifere și dacă, înainte de acel termen, n'a anunțat titularului permisului, prin notificare sau scrisoare recomandată această reconcesionare.

SECȚIA II

Raporturile între asociați

Art. 41. — Titularul permisului de explorare dela Stat este obligat ca, în termen de 30 zile dela data expirării afișării decretului de acordare la Direcțiunea Regională Minieră, conform dispozițiilor art. 32, să prezinte spre aprobare, Ministerului Economiei Naționale, convenția de asociație prevăzută de art. 35, acceptată de toți cei îndreptățiți, care și-au manifestat dorința de participare la explorare.

Dacă titularul permisului nu prezintă convenția de asociație în termenul fixat mai sus, ea va fi întocmită de Ministerul Economiei Naționale, pe baza avizului Institutului Național de Petrol, care este obligat să-l dea în 15 zile, dela data când i s'a cerut de minister.

Convenția de asociație va face obiectul unei decizii ministeriale ce se va publica în Monitorul Oficial.

Dela data publicării, ea devine obligatorie pentru participanții în asociație.

Art. 42. — Convenția de asociație va reglementa drepturile și obligațiunile între asociați.

Drepturile și obligațiunile în asociație vor fi proporționale cu suprafața de teren adusă de fiecare în asociație, stabilită fie pe baza hotărârilor de consolidare, fie prin măsurătoare.

Convenția de asociație va prevedea de asemenea și răspunderea și sancțiunile participanților care nu execută obligațiile lor, excluderea din asociație, precum și cazurile de dizolvare și lichidare a asociației.

Convenția de asociație poate prevedea excluderea titularului permisului, în caz de neexecutare a obligațiilor ce-i revin și trecerea dreptului lui asupra asociației restrânsă la ceilalți participanți.

Art. 43. — În mod obligatoriu convenția de asociație va mai prevedea și următoarele prescripțiuni:

a) Lucrările de explorare trebuie începute de cel însărcinat cu executarea lor, în termenul prevăzut de prezenta lege, de decretul de acordare a permisului și de caietul de sarcini și nu pot fi suspendate decât pentru motive bine justificate.

Suspendarea lucrărilor pentru mai mult de 30 zile se va putea face însă numai cu aprobarea justificată a autorității miniere regionale.

b) Lucrările de explorare trebuie executate în cele mai bune condițiuni tehnice, pentru ca zăcămintul să nu fie periclitat prin orice cauze care ar duce la degradarea lui.

c) Întreprinderile însărcinate cu executarea lucrărilor de explorare sunt obligate să respecte, în totul, dispozițiunile cuprinse în prezenta Lege, în Legea Minelor și în regulamentul ei, dacă nu sunt contrare prezentei legi, în caietul de sarcini și în deciziunile ministeriale, date în aplicarea acestor legi și regulamente.

d) Întreprinderea însărcinată cu executarea lucrărilor este

obligată să comunice autorităților miniere regionale, lunar, rezultatele lucrărilor de explorare, toate măsurătorile și observațiunile, precum și orice alte date în legătură cu aceste lucrări.

Ele vor trebui să mai prezinte, la finele fiecărui an calendaristic, și un raport asupra lucrărilor și rezultatelor obținute prin explorare.

Art. 44. — Titularul permisului dela Stat rămâne singur răspunzător față de acesta pentru neexecutarea programului de explorare a structurii și a tuturor obligațiilor prevăzute în prezenta lege, în regulamente și în caietul de sarcini.

Orice litigiu s'ar ivi între întreprinderile asociate, decurgând din aplicarea convenției de asociație, precum și între orice interesat și acestea sau titularul permisului de explorare, în legătură cu convenția de asociere sau cu aplicarea ei, se va judeca de către instanțele și cu procedura prevăzută în art. 147 și următorii din Legea Minelor.

CAPITOLUL VI

SECȚIA I

Drepturi și obligațiuni în legătură cu explorarea

Art. 45. — Titularul permisului dela Stat este obligat să execute lucrările prevăzute în prezenta lege, în Legea Minelor, în Decretul de acordare a permisului și în caietul de sarcini.

El este obligat de asemenea să depună, odată cu cererea de autorizare a primei sonde, garanția prevăzută de art. 58.

Art. 46. — Titularul permisului dela Stat este obligat ca, în termenul fixat de caietul de sarcini, care însă nu va putea depăși 6 luni dela data Decretului de acordare a permisului de explorare, să înceapă și să continue fără întrerupere, până la atingerea unui strat productiv sau până la adâncimea prevăzută în programul de explorare, săpatul mecanic al unei sonde, pe unul din flacurile structurii.

Art. 47. — Titularul permisului de explorare are dreptul să renunțe la explorare, dacă rezultatul primei sonde a fost negativ.

Dacă el nu renunță la explorare, este obligat să înceapă și să continue, în condițiunile art. 46, în termen de 6 luni dela data procesului-verbal încheiat de autoritatea minieră, prin care se constată rezultatul negativ al sondei; săpatul mecanic la o nouă sondă de explorare.

Dacă nu îndeplinește această nouă obligațiune, se va considera că a renunțat la permis, care se anulează fără altă formalitate, afară de cazul când totalitatea sau parte din restul participanților ar consimți să ia asupra asociației lor, permisul de explorare în termen de 20 zile, dela data când vor fi invitate de Ministerul Economiei Naționale în acest scop.

Art. 48. — Titularul permisului dela Stat poate fi autorizat de Ministerul Economiei Naționale, la cererea sa, să întreprindă, pentru un termen ce se va fixa de Ministerul Economiei Naționale, explorarea unei structurii, dacă prin rezultatul a cel puțin 3 sonde săpate se va dovedi că exploatarea zăcămintului este lipsită de rentabilitate, la acea dată.

Ministerul Economiei Naționale va hotări asupra întreruperii lucrărilor de explorare numai după ce va fi cerut și avizul celorlalți participanți de pe acea structură.

Autorizarea de amânare nu se va putea da decât cu consimțământul asociațiilor a căror cotă de participare, la explorare, însumează cel puțin 50% din dreptul total de explorare pe structura respectivă.

Dacă la expirarea termenului fixat de Minister nu se reiau lucrările, se consideră că s'a renunțat la explorare și se vor aplica dispozițiunile art. 47.

Art. 49. — În cazul când s'ar dovedi, prin lucrări de explorare, că structura se întinde și în afară limitelor stabilite definitiv de Ministerul Economiei Naționale, conform dispozițiilor art. 21, titularul permisului de explorare este în drept să obțină un nou permis de explorare asupra acelei părți

din structură, potrivit dispozițiilor art. 27, cu respectarea drepturilor de explorare pe ținut minier, prevăzute de art. 75. El este obligat însă să invite, la participarea la explorare, și întreprinderile deținătoare de drepturi de prelucrare a structurii care cad în condițiile art. 35 și următorii, precum și pe proprietarii care cad sub prevederile art. 36.

SECȚIA II

Despăgubiri și recompense

Art. 50. — Societatea sau asociația de întreprinderi care a executat explorarea unei structuri neexplorate, are dreptul la o despăgubire de 30% din producția de țiteiu și gazele legate de el, ce se vor extrage din cuprinsul întregii structuri și de 20%, potrivit art. 174, din gazele extrase din zăcămintele de gaze de pe acea structură.

Permisele de explorare acordate potrivit dispozițiilor art. 27 sau 60 pe structuri explorate sau exploatate parțial, nu dau drept exploratorului la despăgubirea de mai sus.

Art. 51. — Titularul unui permis de explorare obținut potrivit art. 16 sau 27, are dreptul să obțină, în cotele prevăzute de art. 96, concesiunea de exploatare, atât asupra zăcămintelor de țiteiu, cât și asupra celor de gaze, descoperite de el.

Valorificarea zăcămintelor de țiteiu și de gaze se face după normele speciale fixate pentru fiecare clasă de zăcămintă în parte, chiar dacă ele se află suprapuse pe aceeași structură.

Art. 52. — Titularul permisului sau asociația de explorare poate folosi țiteiul și gazele extrase din sondele de explorare, plătind redevența și impozitul minier cunvenite Statului și celorlalți redevențieri. Ei sunt obligați însă să plătească asociației de exploatare, ce se va forma pe structura respectivă, contravaloarea țiteiului și gazelor extrase, socotite la prețul din momentul extracției.

Producția acestor sonde nu va putea însă depăși cantitățile stabilite de Direcțiunea Minelor.

În orice caz, se pot extrage cantități necesare la combustie, pentru continuarea lucrărilor de explorare.

Art. 53. — Costul fiecărei sonde de explorare pe o structură se va stabili de Direcțiunea Minelor, de acord cu titularul permisului, odată cu programul de lucru al sondei, fixându-se costul metrului săpat și, separat, al metrului tubat.

În costul metrului săpat vor fi cuprinse, pe lângă cheltuielile de sapă, și orice alte cheltuieli, în proporția în care ele privesc sonda.

În costul metrului tubat vor fi cuprinse, pe lângă costul burlanelor și cimentarea, manopera și transportul acestora.

Dacă Direcțiunea Minelor nu cade de acord cu titularul permisului, asupra prețului ce urmează a fi fixat pentru metrul săpat sau metrul tubat, Ministerul Economiei Naționale va hotărî, după ce va lua și avizul Institutului Național de Petrol.

Art. 54. — Întreprinderile și proprietarii, care iau parte la explorare, au toate drepturile și obligațiile prevăzute în prezenta lege, în Legea Minelor, dacă nu sunt contrare dispozițiilor acestei legi, în Decretul de acordare a permisului, în caietul de sarcini și în actul de asociere întocmit pentru explorarea în comun a structurii.

SECȚIA III

Încetarea permisului de explorare

Art. 55. — Dreptul de explorare asupra unei structuri, încetează în următoarele cazuri:

a) Când întreaga structură configurată în planul afișat la Direcțiunea Regională Minieră a fost complet explorată;

b) Când s'a renunțat la explorare, potrivit dispozițiilor art. 47 și 48.

Art. 56. — Dreptul de explorare, acordat prin Decretul de

înstituire a permisului, se pierde în cazurile prevăzute de lege și anume:

1. Când Decretul de acordare a permisului a fost anulat, potrivit dispozițiilor art. 31.

2. Când nu s'a depus, în termenul prevăzut de art. 58, garanția de explorare.

Pierderea și anularea în cazurile de mai sus, se pronunță de Ministerul Economiei Naționale. Ministerul este în drept ca, înainte de a decide anularea, să dea un termen de păsurie pentru îndeplinirea obligațiilor neefectuate.

3. Când nu se execută obligațiile de lucru sau se comit abateri grave.

În acest caz, pierderea dreptului se va decide de instanțele și cu procedura prevăzută de art. 147 și următorii din Legea Minelor.

4. Când deținătorii permisului de explorare, acordat de Stat, au fost excluși dela explorare, potrivit dispozițiilor art. 42, fără ca permisul să treacă asupra restului asociației.

5. Când asociația de explorare a fost dizolvată definitiv, potrivit art. 42.

Art. 57. — La încetarea sau pierderea dreptului de explorare, din orice cauză, toate lucrările efectuate de explorator rămân Statului.

Exploratorul este în drept să ridice fără plată toate secele și uneltele, materialele și instalațiile care au servit direct sau indirect la lucrări, cu excepția celor necesare întreținerii sau continuării lucrărilor până la luarea lor în primire de către „A. C. E. X.” sau de altă întreprindere căreia Statul îi va acorda permisul.

Gaura sondei va fi lăsată însă cu coloanele necesare menținerii sale în stare de a putea fi fosată.

Pentru clădiri se va urma conform dispozițiilor art. 282.

SECȚIA VII

Garanția de explorare

Art. 58. — Titularul permisului de explorare pe orice fel de structură neexplorate, explorate parțial sau exploatate parțial, este obligat ca, odată cu cererea de autorizare a primei sonde, să depună pentru fiecare permis, în numerar sau efecte de Stat, la cursul zilei precedente, o garanție totală de 2.000.000 lei.

Quantumul garanției poate fi modificat prin decizie ministerială, oricândcateri Ministerul Economiei Naționale va găsi necesar să o facă. Modificarea va fi însă generală și uniformă.

Garanția se va depune la un cont pe care Banca Națională a României îl va deschide Administrației Comerciale pentru Prospekțiuni și Explorări Miniere (A. C. E. X.) care este însărcinată cu administrarea lui.

Această garanție va fi restituită posesorilor permiselor de explorare, de îndată ce structura va fi socotită explorată integral de ei sau dacă acest a ar fi renunțat la explorare, potrivit art. 47 și 48 și numai dacă lucrările de explorare au fost începute în timpul prescripției de sarcini și au fost continuate fără întreruperi nejustificate.

Garanția nu poate fi cedată, poprită sau urmărită de nimeni și pentru niciun fel de creanțe, decât cu rezerva drepturilor Statului.

Art. 59. — Pierderea dreptului asupra permisului de explorare, atrage de drept și pierderea garanției, în favoarea măririi fondului de explorare al Administrației Comerciale pentru Prospekțiuni și Explorări Miniere.

Această Administrație poate dispune de garanțiile pierdute, din momentul când pierderea lor i-a fost comunicată de Ministerul Economiei Naționale.

CAPITOLUL VIII

Lucrări de explorare pe concesiunile obținute dela particulari

Art. 60. — Deținătorii unui drept de exploatare, obținut dela particulari, precum și proprietarii terenurilor care cad sub prevederile art. 262 și următorii din prezenta lege, pot în-

treprinde singuri, oricând, lucrări de explorare pe terenurile lor, dacă acestea sunt consolidate și validate definitiv și dacă nu se află cuprinse în limitele unei structuri sau ale unui ținut minier, acordate de Stat, după normele prezentei legi.

Dacă prin lucrările efectuate s'ar dovedi existența unui zăcământ exploatabil cel ce a făcut lucrările este în drept să obțină, dacă îndeplinește condițiile art. 13, un permis de explorare dela Stat, pe întreaga structură pe care se află zăcământul descoperit, aplicându-se dispozițiile art. 27 și următorii și cu respectarea drepturilor de explorare prevăzute pentru ținuturile miniere, conform art. 75.

În cazul când cel ce a efectuat lucrările nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 13, Statul este obligat ca de îndată să acorde, potrivit dispoziției acestei legi, restul structurii, pentru explorare prin extindere.

Întreprinderile sau proprietarii care au descoperit zăcământul are dreptul să se asocieze la orice lucrări de explorare, fără îndeplinirea vreunei alte condiții.

TITLUL IV

Ținuturi miniere

CAPITOLUL I

Permise de prospecțiuni și explorare pe ținuturi miniere

Art. 61. — În scopul intensificării lucrărilor de prospectare, de explorare și de exploatare rațională a zăcămintelor de țifei sau de gaze, pe suprafețe mai întinse, cât și pentru a crea rezerve de durată, Statul poate acorda ținuturi miniere întreprinderilor constituite ca societăți anonime care au capacitatea tehnică și financiară necesară, pentru prospectarea, explorarea și exploatarea lor, prevăzute de art. 13 din această lege.

Art. 62. — Ținuturile miniere vor cuprinde suprafețe de 10.000 ha, până la 30.000 ha, și vor fi mărginite prin limite naturale, precum: râuri, creste de dealuri, limite administrative, șosele principale, drumuri, căi ferate, etc., figurând pe harta Marelui Stat Major scara 1:20.000—1:100.000. Ele vor îngloba cât mai multe și variate structuri cu formațiuni geologice care pot fi socotite petrolifere.

CAPITOLUL II

Instituirea ținuturilor miniere

Art. 63. — Ținutul minier se acordă prin decret pe baza unui caet de sarcini și numai societăților de petrol, fie singure, fie grupate, aplicându-se dispozițiile de publicitate și înscriere prevăzute de art. 31 și următorii.

Ținutul minier este netransmisibil, sub sancțiunea nulității lui.

Art. 64. — O întreprindere are dreptul să obțină singură numai un ținut minier în termenul prevăzut de art. 65. În plus, ea poate participa în asociație la lucrări pe alte ținuturi dacă a cerut acele ținuturi.

Art. 65. — În cursul primilor 10 ani dela publicarea prezentei legi, Ministerul Economiei Naționale nu va putea acorda din suprafața posibil petroliferă a țării, prin ținuturi și structuri izolate, mai mult de 500.000 Ha. spre explorare, cu excepția structurilor acordate pe baza dispozițiilor art. 60.

Pe măsura explorării complete a unor părți din suprafața de mai sus, Ministerul Economiei Naționale, poate acorda, cu avizul Institutului Geologic al României și potrivit dispozițiilor legii, o suprafață echivalentă, spre explorare, în restul zonei posibil petroliferă.

Art. 66. — În termen de 5 zile dela publicarea acestei legi, Ministerul Economiei Naționale, va afișa la Institutul Geologic al României, planurile a 12 ținuturi miniere, a căror atribuire poate fi făcută de îndată.

În termen de 10 zile dela expirarea termenului afișării planurilor, societățile de petrol pot depune cereri pentru obținerea acestor ținuturi miniere.

În viitor se vor putea face cereri pentru ținuturi miniere numai la datele hotărâte de Ministerul Economiei Naționale, printr-o decizie publicată în Monitorul Oficial.

Pe lângă cerere, fiecare societate de petrol va anexa actele necesare pentru dovedirea capacității tehnice și financiare cerută de art. 13, a existenței sale legale și a împuternicirii semnatarilor cererii, precum și o hartă la scara 1:20.000—1:100.000, pe care se va delimita ținutul, conform dispozițiilor art. 18, dacă limitele acestuia nu sunt fixate de Minister.

Cererile vor fi depuse la Direcțiunea Minelor din Ministerul Economiei Naționale, în plicuri sigilate ce se vor deschide, în ziua fixată de acea autoritate, de către o comisiune alecătuită, potrivit dispozițiilor art. 19.

Art. 67. — Ministerul Economiei Naționale, luând avizul Consiliului Superior de Mine, privitor la capacitatea tehnică și financiară a societății solicitante, va putea acorda permisul în termen de 30 zile dela data deschiderii plicurilor, având în vedere normele de mai jos.

Cererile neaprobată în principiu, în termenul de mai sus, se consideră respinse, societățile fiind în drept să retragă actele depuse.

Dacă un ținut minier a fost cerut de o singură societate, Ministerul îl va putea acorda societății solicitatoare.

Dacă același ținut minier a fost cerut de mai multe societăți, Ministerul Economiei Naționale, le va invita să formeze o grupă, în care fiecare din ele este în drept să participe cu cote egale.

Dacă ținuturile miniere solicitate se suprapun cu mai puțin de jumătate din întinderea lor, Ministerul Economiei Naționale poate rectifica limitele lor și va putea acorda fiecare ținut separat.

În cazul când suprapunerea este mai mare ca jumătate, Ministerul va putea forma un singur ținut și va invita pe solicitanți să formeze o grupă căreia îi va acorda ținutul astfel modificat, pe principiul egalității de drepturi.

În termen de 30 zile dela data primirii invitațiunii Ministerului, societățile solicitante sunt obligate să prezinte acestuia convenția de lucru în participare pe ținutul minier, aplicându-se față de solicitanți dispozițiile art. 24, al. 5 și 6.

CAPITOLUL III

SECȚIA I

Drepturi și obligațiuni în legătură cu ținutul minier

Art. 68. — Prospectarea și explorarea întregului ținut minier sunt obligatorii.

Caietul de sarcini va prevedea, pentru deținătorul ținutului minier, obligațiunea de a prospecta cel puțin două structuri, în primul an, și câte o structură în fiecare din anii următori. El va fi obligat să înceapă explorarea fiecăreia dintre structurile prospectate în anul următor prospecțiunii, procedând în același fel până la prospectarea și explorarea tuturor structurilor cuprinse în ținut.

Ordinea de prospectare și explorare a structurilor se va stabili de Institutul Geologic al României.

Art. 69. — Caietul de sarcini al unui ținut minier va putea cuprinde și obligațiunea de a construi sau de a contribui la construirea unei instalațiuni pentru prelucrarea țifeiului brut în regiunea în care se află ținutul minier, precum și a conductelor necesare pentru transportul țifeiului la stația de prelucrare sau de transport C. F. R., însă numai atunci când producția de țifeiu extrasă din cuprinsul ținutului ar depăși 20 vagoane pe zi.

Pentru a se asigura o exploatare rațională, obligațiunea de mai sus va putea fi impusă, pe anumite zone, tuturor asociațiilor de explorare formate pe structurile din ținut sau ținuturile învecinate în care s'a declarat o suprafață minieră exploatabilă.

Art. 70. — Ministerul Economiei Naționale, cu avizul Consiliului Superior de Mine, va putea autoriza pe exploratori să

amâne explorarea unora dintre structuri pe cuprinsul cărora a fost descoperit un zăcămint de țifeu sau gaze printr'o sondă, însă numai pentru cauze bine justificate și numai dacă numărul de sonde de explorare, în curs de sapă în ținutul respectiv, este mai mare ca 3.

Art. 71. — Dreptul de explorare a structurilor cuprinse în ținutul minier nu se întinde asupra:

a) Structurilor sau părților de structură cuprinse în limitele perimetrelor de explorare acordate anterior prezentei legi;

b) Structurilor acordate spre explorare potrivit art. 17 sau 27 din prezenta lege;

c) Structurilor sau părților de structură aflate în exploatare, în limitele în care Institutul Geologic al României le va considera cunescut petrolifere sau gazeifere, la data instituirii ținutului minier;

d) Terenurilor deținute de particulari pe care se află sonde în sapă la data acordării permisului.

Drepturile titularului ținutului minier sunt cele prevăzute de art. 26 sau 28 din prezenta lege.

Art. 72. — Explorarea tuturor structurilor cuprinse în ținutul minier se va efectua în asociație pe structură, potrivit dispozițiilor art. 35 și următorii din prezenta lege.

Pentru încunoștințarea celor îndreptățiți să participe la explorare, se vor aplica dispozițiile art. 21, al. 2 și art. 32, 33 și 34.

Termenul de afișare prevăzut de art. 32, al. 2 se va socoti în acest caz dela data când Ministerul Economiei Naționale a delimitat definitiv structura.

Art. 73. — Ministerul Economiei Naționale poate autoriza pe explorator să abandoneze structurile care sunt socotite, pe baza studiilor sale și de acord cu Institutul Geologic al României, că nu prezintă condițiuni favorabile pentru acumularea hidrocarburilor lichide sau gazoase.

În cazul când Institutul Geologic al României nu este de acord cu exploratorul, Ministerul Economiei Naționale va decide, luând avizul Institutului Național al Petrolului.

Structurile astfel abandonate de explorator și toate studiile, referitoare la acele structuri, rămân la dispoziția Statului, fără nicio despăgubire.

Art. 74. — În cursul primei jumătăți a lunii Decembrie a fiecărui an, titularul ținutului minier este obligat să prezinte Ministerului Economiei Naționale un raport cu toate măsurătorile și studiile făcute pentru a dovedi că a satisfăcut obligațiile de prospecțiune și explorare prevăzute în caietul de sarcini. Acest raport va fi dat de Minister spre examinare Institutului Geologic al României.

Dacă titularul ținutului minier nu depune lucrările arătate mai sus sau dacă, deși depune acele lucrări, Institutul Geologic al României le va considera insuficiente, el va pierde dreptul asupra ținutului.

Titularul pierde de asemenea dreptul asupra ținutului minier în cazul când, în cursul unui an, nu a satisfăcut programul de explorare stabilit prin art. 45 și 46 și prin caietul de sarcini, pe oricare din structurile cuprinse în ținut, pe care era obligat să execute lucrări în cursul aceluși an.

Art. 75. — Dacă cu ocazia lucrărilor de prospecțiune sau explorare, se va dovedi că o structură din ținut se extinde și în afara lui, Ministerul Economiei Naționale, prin derogare dela dispozițiile art. 18, al. 2 va proceda de îndată la instituirea unui permis de explorare pe porțiunea din structură care depășește limita ținutului, pe care îl va acorda conform dispozițiilor art. 16 sau 27. Explorarea întregii structuri se va face printr'o asociație de explorare, conform art. 35 și următorii, la care participă de drept și deținătorul ținutului minier, cu partea sa de structură din ținut.

Art. 76. — Deținătorul unui ținut minier are toate drepturile și este supus tuturor obligațiilor generale prevăzute de prezenta lege, pentru prospector, explorator și exploatare, precum și de regulamentele și deciziile ministeriale.

SECȚIA II

Despăgubiri și recompense

Art. 77. — Titularul permisului asupra ținutului minier, are dreptul, conform dispozițiilor art. 50 și 174, la despăgubirea de 3% din toată producția de țifeu și gaze legate de el și de 2% din producția de gaze, de pe toate structurile cuprinse în ținut care cad în categoria prevăzută de art. 16, dacă acele structuri au fost explorate de el.

Această despăgubire se va împărți, pe fiecare structură în parte, la întreprinderile asociate la explorare, în proporție cu cota de participare a fiecăreia.

Art. 78. — Separat de despăgubirea prevăzută de art. precedent, titularul ținutului minier, are dreptul și la cotele prevăzute de art. 96, pct. 4, din suprafața minieră exploatabilă ce se va declara pe fiecare structură explorată total sau parțial, în afără de suprafețele miniere exploatabile ce se vor declara pe structurile de durată, constituite conform dispozițiilor art. 84.

SECȚIA III

Incetarea și pierderea dreptului

Art. 79. — Dreptul asupra ținutului minier încetează la data când întregul ținut a fost prospectat și toate structurile aflate pe cuprinsul lui au fost, fie explorate, fie abandonate, fie declarate rezerve de durată și toate obligațiunile prevăzute în caietul de sarcini au fost îndeplinite.

Art. 80. — Dreptul asupra ținutului minier se pierde în cazurile prevăzute de lege, și anume:

1. Dacă nu s'a depus în termen garanția prevăzută de art. 83.

2. Dacă deținătorul lui nu îndeplinește obligațiunile din caietul de sarcini.

3. Dacă pierde dreptul pe una din structuri, pe baza dispozițiilor art. 56, al. 1, 3, 4, 5.

4. Dacă lucrările de prospecțiune anuale nu sunt suficiente.

Pierderea pentru culpele prevăzute de punctele 2, 3 și 4 se va decide de instanțele și cu procedura prevăzute de art. 147 și următorii din Legea Minelor, făcându-se aplicațiunea art. 128 și 135 din Legea Minelor.

Art. 81. — Pierderea dreptului asupra ținutului minier atrage de plin drept și pierderea garanției prevăzută de art. 83, aplicându-se dispozițiunile art. 59.

Art. 82. — În cazul când titularul unui ținut minier pierde dreptul asupra acestuia rămân proprietatea Statului, fără nicio despăgubire, și toate studiile și măsurătorile făcute până la acea dată în vederea prospectării ținutului.

Lucrările de prospecțiune vor fi predate Institutului Geologic al României.

Pentru lucrările executate anterior deciziei de pierderea permisului de explorare, atât titularul permisului, cât și asociația de explorare își păstrează toate drepturile prevăzute în această lege pentru fiecare structură în parte.

Pentru materiale și drepturile Statului se aplică dispozițiunile art. 57.

Art. 83. — În termen de 15 zile dela data publicării în Monitorul Oficial a decretului de acordare, titularul ținutului minier este obligat a depune, la contul prevăzut de art. 58, o garanție de 4.000.000 lei, pentru ținuturile cu o suprafață până la 20.000 ha, și de 5.000.000 lei, pentru ținuturile cu o suprafață mai mare. Garanția se va depune în numerar sau efecte de Stat la cursul zilei precedente.

Quantumul garanției poate fi modificat prin decizie ministerială, atunci când Ministerul Economiei Naționale va găsi necesar să o facă.

Modificarea va fi însă generală și uniformă și va fi prevăzută în decizia ministerială prin care se hotărăște acordarea de noi ținuturi.

Garanția va fi restituită titularului ținutului minier de în-

dată ce întregul ținut va fi fost prospectat și toate structurile, identificate pe cuprinsul lui, explorate integral, declarate rezerve de durată sau abandonate cu aprobarea Ministerului Economiei Naționale, potrivit normelor, art. 73.

În cazul când titularul ținutului minier nu depune garanția în termenul de mai sus, se va considera că a renunțat la ținut, Statul fiind în drept să acorde ținutul oricăror altor societăți petrolifere în conformitate cu dispozițiile acestei legi.

CAPITOLUL IV

Rezerve de durată

Art. 84. — În scopul de a asigura pentru Stat, rezerve de terenuri petrolifere, se vor crea, în ținuturile miniere, rezerve de durată, în cazul când în cuprinsul lor se vor descoperii două sau mai multe structuri purtătoare de țiței sau de gaze.

Ministerul Economiei Naționale, luând avizul Institutului Geologic al României, va declara rezervă de durată, la alegerea sa, a doua sau a treia structură din fiecare grupă de trei structuri, dovedite petrolifere, grupate, în fiecare ținut, în ordinea descoperirii lor.

Structura a doua, rămasă rezervă de durată, revine de drept și fără altă formalitate, titularului ținutului minier, la data când Ministerul Economiei Naționale, după ce a luat avizul Institutului Geologic al României, a declarat, în locul ei, rezervă de durată, pe cea de a treia structură din aceeași grupă.

În cazul când în ținutul minier se vor găsi numai două structuri petrolifere, cea de a doua constituie de drept rezerva Statului.

Art. 85. — Ministerul Economiei Naționale este obligat ca în termen de 30 zile, dela clasificarea zăcământului pe structura a treia, să decidă dacă reține structura a doua sau pe cea de a treia ca structură de durată.

Dacă nu se pronunță în termenul de mai sus, exploratorul este în drept să considere că Ministerul Economiei Naționale a ales rezervă de durată, structura a doua.

Directorul Minelor este personal responsabil de neexercitarea nejustificată a dreptului de alegere.

Ordinea structurilor din fiecare grupă va fi aceea în care zăcământul a fost clasificat ca zăcământ de țiței, potrivit art. 4 și 5 din prezenta lege.

Art. 86. — La data când structura a doua a rămas rezervă de durată, lucrările de explorare executate pe cuprinsul ei, vor fi predate de titularul ținutului Administrației Comerciale pentru Prospeccțiuni și Explorări Miniere (A. C. E. X.), care va plăti, în contul Statului, costul lor stabilit, conform normelor art. 53.

Dacă Statul renunță la această structură și alege pe cea de a treia, titularul ținutului este obligat să restituie, Administrației Comerciale pentru prospeccțiuni și Explorări Miniere, sumele primite pentru lucrările de pe structura a doua, primind în schimb costul lucrărilor executate pe structura a treia, stabilite după normele art. 53.

Art. 87. — Structurile rămase rezerve de durată vor fi puse în lucru, pentru completarea explorării, fie direct de Stat, fie acordându-le altor societăți, pentru completarea explorării și pentru exploatarea lor, atunci când Statul va găsi necesar, însă numai pe baza unui jurnal al Consiliului de Miniștri.

Prin derogare dela art. 27 și 269, acordarea acestor structuri se va face prin bună învoială, conform dispozițiilor art. 110, după normele de mai jos:

Până la maximum 50% societăților cu orice fel de capital, care au suferit pierderi cu ocazia lucrărilor de explorare în alte ținuturi miniere, iar restul societăților cu capital românesc care îndeplinesc condițiile art. 269, grupate de asemenea împreună, după alegerea Ministerului Economiei Naționale.

Cotele de participare în această categorie se fixează de Mi-

nisterul Economiei Naționale, în raport cu pierderile suferite.

Cotele din a doua categorie se fixează de Ministerul Economiei Naționale, după capacitatea tehnică și financiară a fiecărei întreprinderi justificată, conform art. 13. Cotele rămase libere revin de drept participanților din categoria respectivă, iar, dacă aceștia nu le acceptă, ele se pot atribui participanților din cealaltă categorie.

Art. 88. — Exploatarea rămâne unitară și se va face prin asocierea tuturor celor îndreptățiți de pe structură, conform dispozițiilor acestei legi.

Grupa de societăți care a obținut permisul va fi obligată să restituie, Administrației Comerciale pentru Prospeccțiuni și Explorări Miniere, prețul plătit pentru lucrările de explorare, la care se adaugă și cheltuielile efectuate cu întreținerea lor. Ele sunt deasemenea obligate să plătească, vechiului explorator, despăgubirea de 3% prevăzută de art. 50 și de 2% prevăzută de art. 174.

Art. 89. — Pe cuprinsul structurii declarată rezervă de durată, nu se vor putea face lucrări de explorare sau exploatare, nici de către proprietarii care dețin asemenea drepturi pe baza art. 246 și următorii din Legea Minelor, sau art. 262 și următorii din prezenta lege, decât după ce Statul a decis explorarea și exploatarea structurii și numai în condițiile legii de față.

Art. 90. — Când o structură a fost declarată rezervă de durată, se prelungește de drept și fără alte formalități sau plată, cu o perioadă de timp egală cu aceea în care explorarea și exploatarea structurii este oprită de Stat, toate concesiunile obținute dela particulari, situate pe acea structură.

Drepturile de exploatare deținute de proprietarii suprafeței pe acea structură se prelungește cu aceeași perioadă de timp, peste termenul pentru care acest drept a fost validat.

În timpul când dreptul de explorare și exploatare se află oprit de Stat, concesionarii de pe structură sunt scutiți de plata taxei pe suprafață și de orice redevențe sau obligațiuni de lucru prevăzute de legi sau contracte.

TITLUL V

Exploatarea

CAPITOLUL I

SECȚIA I

Suprafața minieră exploatabilă

Art. 91. — O suprafață minieră exploatabilă poate fi declarată pe o structură numai după ce, prin lucrări de explorare, s'a dovedit în tot cuprinsul ei, existența unui zăcământ exploatabil și anume după ce acesta a fost atins și urmărit, spre a constata întreaga lui dezvoltare în extensiune și în adâncime și în același timp posibilitatea exploatarea lui.

Prin derogare dela dispozițiile de mai sus, se va putea declara suprafață minieră exploatabilă chiar numai o parte din cuprinsul zăcământului de țiței sau de gaze, dacă acesta a fost identificat, prin cel puțin trei sonde de explorare, care au dat, timp de 15 zile, o producție pe care Ministerul Economiei Naționale, pe baza avizului Institutului Geologic al României, o socotește suficientă pentru o exploatare rentabilă, precum și atunci când s'a dovedit extinderea unui zăcământ prin lucrări de exploatare învecinate.

Art. 92. — În acest scop, autoritatea minieră, fie la cererea exploratorului, fie din oficiu, va cere, la fața locului, în mod amănunțit, lucrările de explorare executate și rezultatele obținute, încheind un proces-verbal și întocmind un plan al lucrărilor la scara 1:5.000—1:20.000.

Acestea însoțite de un memoriu prezentat de titularul permisului de explorare, dacă un asemenea memoriu a fost depus, se vor trimite Institutului Geologic al României pentru a-și da avizul. Avizul va fi însoțit de o hartă la scara 1:5.000—

1:20.000, în care se limitează suprafața ce se poate considera exploatabilă.

Pe baza acestui aviz, Ministerul Economiei Naționale declară, prin decizie ministerială, suprafața minieră exploatabilă, întreaga structură sau o parte din ea, conform dispozițiilor art. 91, al. 2, explorată cu rezultat favorabil, așa cum a fost delimitată de Institutul Geologic al României.

Declararea suprafeței miniere exploatabile, pe baza lucrărilor de exploatare învecinate, se va face cu aceiași procedură.

Art. 93. — Decizia de declarare va cuprinde:

a) Localitatea, limitele și întinderea suprafeței miniere declarată exploatabilă;

b) Dacă zăcămintul este de țiteiu sau de gaze;

c) Partea din suprafața minieră exploatabilă, care revine de drept în exploatare, exploratorului, potrivit dispozițiilor art. 96;

d) Restul din suprafața structurii care urmează a fi explorată mai departe de același explorator, dacă va fi cazul.

Deciziunea va fi publicată în Monitorul Oficial.

Din momentul publicării ei, zăcămintele aflate în cuprinsul suprafeței miniere declarată exploatabilă, devin proprietate imobiliară, distinctă de proprietatea suprafeței

SECȚIA II

Proprietate minieră exploatabilă

Art. 94. — Totalitatea terenurilor asupra cărora Statul are dreptul de exploatare împreună cu acele terenuri, asupra cărora particularii au pierdut dreptul de exploatare, din orice cauză, dacă sunt situate pe aceeași structură și dacă sunt cuprinse în aceeași suprafață minieră declarată exploatabilă, potrivit normelor art. 92, formează o singură proprietate minieră.

Totalitatea parcelelor aflate în suprafața minieră exploatabilă, asupra cărora particularii dețin drepturi de exploatare, dacă aparțin aceluiași proprietar sau sunt concesionate dela același proprietar și prin același act, formează deasemenea o singură proprietate minieră exploatabilă.

Art. 95. — Pe cuprinsul unei suprafețe miniere declarată exploatabilă, potrivit normelor prezentei legi, nu se vor putea face, de nimeni, lucrări de exploatare, decât după ce Statul va fi concesionat terenurile sale din cuprinsul acelei suprafețe.

CAPITOLUL II

Acordarea dreptului de exploatare pe proprietatea minieră exploatabilă

SECȚIA I

Norme de atribuire

Art. 96. — Atribuirea dreptului de exploatare pe proprietățile miniere exploatabile, aparținând Statului, în conformitate cu dispozițiile art. 94, al. 1, se va face prin concesionare, după normele următoare:

1. Proprietatea minieră exploatabilă, pe o structură izolată, acordată spre explorare, conform dispozițiilor art. 16, se atribuie în întregime titularului permisului de explorare.

2. Proprietatea minieră exploatabilă, declarată prin lucrări de explorare în vederea extinderii zăcămintului în suprafață sau în adâncime, potrivit art. 27, se atribuie spre exploatare, jumătate exploratorului și jumătate Statului.

La împărțirea proprietății declarată exploatabilă, se va atribui Statului cea jumătate în care el deține drepturile de exploatare cele mai întinse.

3. Proprietatea minieră exploatabilă, declarată pe baza lucrărilor de exploatare învecinate conform art. 91 și 92, revine în întregime Statului.

Din partea convenită Statului dela punctele 2 și 3, se va atribui 50% societăților cu capital românesc, care îndeplinesc condițiile art. 269, prin bună învoială, și aceasta fără ca să ex-

cludă dreptul, pentru aceste societăți, de a participa și la licitația publică pentru restul de 50%.

4. Proprietatea minieră exploatabilă, situată pe structurile cuprinse într'un ținut minier, se va acorda după următoarele norme:

În fiecare grupă de trei structuri, formată potrivit dispozițiilor art. 84, se atribuie:

a) întreaga proprietate minieră declarată pe prima structură din fiecare grupă, se atribuie titularului ținutului minier;

b) Proprietatea minieră exploatabilă declarată pe structura din aceeași grupă, care nu este declarată rezervă de durată se atribuie în proporție de:

75% titularului ținutului minier, și

25% societăților cu capital românesc care îndeplinesc condițiile art. 269.

Această cotă de 25%, se acordă prin bună învoială, potrivit dispozițiilor art. 109 și următorii.

Cei care au obținut cote de participare prin aplicarea dispozițiilor de mai sus, într'în asociația de exploatare cu toate drepturile și îndatoririle prevăzute de art. 120 și următorii din prezenta lege.

5. Proprietatea minieră exploatabilă aparținând Statului, declarată pe baza lucrărilor de explorare acordate prin permise anterioare prezentei legi, revine Statului și exploratorului în proporțiile fixate prin legea sub imperiul căreia s'a acordat permisul de explorare.

Art. 97. — Lucrările făcute de explorator, pe baza prezentei legi, care ar cădea în partea convenită Statului, vor fi plătite exploratorului, în termen de 15 zile dela data publicării în Monitorul Oficial a decretului de acordare, de către acel ce va obține dela Stat dreptul de exploatare.

SECȚIA II

Acordarea concesionii

§ 1. Licitație publică

Art. 98. — Proprietatea minieră exploatabilă, rămasă la dispoziția Statului, pe o structură, formează o singură unitate exploatabilă și se va concesiona numai în întregime, pe cale de licitație sau prin bună învoială.

Ministerul Economiei Naționale este liber să expoziteze sau să participe la exploatarea unei proprietăți miniere, rămasă la dispoziția Statului, fie singur, fie printr'o regie mixtă sau altă întreprindere, de Stat, însă numai în măsura în care exploatarea sau participarea la exploatare nu este rezervată, prin prezenta lege, societăților cu capital românesc.

Art. 99. — Proprietatea minieră exploatabilă, precum și cotele de participare rămase la dispoziția Statului, se va concesiona numai la societăți petrolifere și numai prin licitație publică, afară de cazurile prevăzute altfel și în mod expres în prezenta lege.

Prin derogare dela Legea Contabilității Publice și regulamentele existente la data acordării, atribuirea se face după normele de mai jos:

Art. 100. — Deciziunea de scoatere în licitație se va publica în Monitorul Oficial și într'unul din ziarurile din Capitală, cu 10 zile înainte de termenul fixat pentru licitație.

În deciziune se vor arăta proprietățile miniere sau cotele de participare la exploatare rezervate societăților care îndeplinesc condițiile art. 13 și 269.

Art. 101. — Licitația se va ține la Ministerul Economiei Naționale.

Licitarea se va face numai asupra prețului, în numerar, pe hectar sau pentru cota de participare la exploatare.

Prin caetul de sarcini al licitației se poate stipula că prețul de concesionare să fie plătit, în total sau în parte la alegerea Statului, în bani sau țiteiu ori alte produse.

Art. 102. — Comisiunea de licitație va fi compusă din Secretarul General al Ministerului Economiei Naționale, în

atribuțiunea căruia cade Direcțiunea Minelor, care va prezida comisiunea, Directorul Minelor, un reprezentant al Institutului Geologic al României, Directorul Contabilității Ministerului Economiei Naționale, precum și un secretar delegat din personalul Direcțiunii Minelor.

Art. 103. — În ziua licitației fiecare din cei interesați va depune oferte închise, însoțite de o garanție de cel puțin 20% din prețul oferit, în numerar sau efecte de Stat la cursul zilei precedente.

Pe lângă ofertă, se vor anexa actele dovedind capacitatea tehnică, financiară, existența legală a întreprinderii și împuternicirea semnatarilor ofertei.

Ofertele vor fi deschise în fața concurenților, dresându-se un proces-verbal, ce va fi semnat de membrii comisiunii de licitație și de concurenții prezenți.

Supraofertele sunt excluse.

Art. 104. — Comisiunea va prezenta Ministrului Economiei Naționale procesul-verbal cu observațiunile ei.

Ministrul poate decide adjudecarea provizorie asupra licitatorului care a oferit prețul cel mai mare pe hectar sau pentru cotele scoase în licitație sau, dacă socotește prețul nesatisfăcător, poate anula licitația.

Art. 105. — Deciziunea Ministrului Economiei Naționale, prin care adjudecă provizoriu concesiunea, se va publica în Monitorul Oficial și în unul din ziarurile din Capitală.

Toți cei interesați pot face întâmpinare Ministerului Economiei Naționale cu privire la regularitatea licitației, în termen de 10 zile dela data publicării în Monitorul Oficial a adjudecării provizorii.

Art. 106. — După trecerea termenului de mai sus, Ministrul Economiei Naționale având în vedere și întâmpinările depuse, va hotărî asupra adjudecării definitive.

Art. 107. — Adjudecarea se va face chiar dacă s'ar prezenta un singur concurent, dacă Ministrul apreciază că prețul obținut este corespunzător.

Art. 108. — Dacă nu se prezintă nici un concurent sau dacă prețul oferit este nesatisfăcător, Ministerul Economiei Naționale va face o nouă publicație de licitație și va proceda după aceleași norme.

§ 2. Bună învoială

Art. 109. — Dacă nici după a doua licitație nu se ajunge la adjudecarea definitivă, Ministerul Economiei Naționale va putea, fără altă formalitate prealabilă, să acorde proprietatea minieră exploatabilă sau cota de participare la exploatare prin bună învoială, însă numai societăților cu capital românesc prevăzute de art. 269.

În cazul când întreprinderile care îndeplinesc condițiunile de mai sus, nu prezintă cereri pentru acordarea dreptului de exploatare, în termen de 10 zile dela data primirii invitațiunii făcută de Ministerul Economiei Naționale, acesta este liber, fără altă formalitate, să acorde cota de participare la exploatare sau proprietatea minieră prin bună învoială, oricărei alte întreprinderi, sau s'o exploateze conform art. 98, al. 2.

Art. 110. — La acordări prin bună învoială, prețul de concesiune va putea fi format și dintr'un plus de redevență peste cea prevăzută de art. 58.

În acest caz, concesionarul va fi obligat să plătească un preț pentru fiecare gură de sondă, preț ce se va fixa de Ministerul Economiei Naționale, ținând seama de productivitatea regiunii și de valoarea țiteiului la acea dată. Acest preț se va plăti, la data autorizării fiecărei sonde, fie în bani, fie în țiteiu sau în produse petrolifere, socotite la cursul pieții din ziua concesiunii. Concesionarul este de asemenea obligat ca, înainte de publicarea decretului de acordare, să depună, în numerar sau efecte de Stat la cursul zilei precedente, o garanție de cel puțin 20% din prețul tuturor gurilor de sondă.

Dacă se concesiunează o anumită proprietate minieră, con-

cesionarul va plăti prețul pentru toate gurile de sondă prevăzute în caetul de sarcini.

Dacă se concesiunează cote de participare la sonde de exploatare, prețul se va plăti pentru toate gurile de sonde, ce urmează a se instala pe întreaga proprietate minieră aparținând Statului, la exploatarea căroră se acordă cotele de participare care formează obiectul licitației.

În cazul când s'ar prezenta mai multe oferte pentru obținerea aceleiași proprietăți miniere exploatabile, sau cote de participare, Ministerul Economiei Naționale va convoca pe toți solicitanții la o licitație orală, obiectul concurenței fiind format din plusul de redevență peste redevența prevăzută de lege.

La oferte se vor alătura actele prevăzute de art. 103, al. 2.

Art. 111. — În cazul când nu s'ar găsi solicitanți nici la bună învoială, Ministrul Economiei Naționale luând avizul Institutului Geologic al României, va putea propune Consiliului de Miniștri scăderea redevenței legale, dacă este cazul.

Jurnalul Consiliului de Miniștri pentru autorizarea Ministerului Economiei Naționale de a acorda o proprietate minieră exploatabilă pe bază de redevențe reduse, se va publica în Monitorul Oficial și în unul din ziarurile din Capitală, iar Ministerul Economiei Naționale va putea proceda, oricând și fără alte formalități, la acordarea acesteia, prin bună învoială, potrivit normelor art. 109 și următorii.

Art. 112. — Transmiterea dreptului de exploatare obținut dela Stat nu se poate face sub sancțiunea anulării lui, decât cu autorizația prealabilă a Ministerului Economiei Naționale, dată pe baza avizului Consiliului Superior de Mine.

Transmiterea sub orice formă a dreptului de exploatare obținut de societățile cu capital românesc prevăzute de art. 269, către oricare altă societate care nu îndeplinește aceste condițiuni, este interzisă sub sancțiunea anulării concesiunii.

Prin transmitere se înțelege atât vânzarea, concesiunea, cât și contractele de lucru, de foraj, de participare, etc., cu excepția asocierii cu alți deținători de drepturi de pe aceeași structură, potrivit dispozițiunilor art. 120 și următorii.

Art. 113. — Garanțiile prevăzute de art. 103 și art. 110 se vor depune la contul prevăzută de art. 58 și se vor restitui concesionarului numai după punerea în producție a primei sonde.

Dacă concesionarul pierde dreptul de exploatare, sau renunță la el înainte de a se pune în producție cel puțin o sondă săpată de el sau la care contribuie, el pierde garanția depusă.

Atribuirea garanției Administrației comerciale pentru prospecțiuni și explorări miniere, se va face potrivit normelor art. 59.

§ 3. Formalități și condițiuni pentru concesiune

Art. 114. — Acordarea dreptului de exploatare se va face prin Decret, pe baza unui caiet de sarcini, întocmit de Ministerul Economiei Naționale cu avizul Institutului Geologic al României, la care se va adăuga și planul proprietății miniere exploatabile, atribuită.

Decretul va fi publicat în Monitorul Oficial și înscris din oficiu în Cartea Minieră.

Art. 115. — Publicarea Decretului și punerea în posesie se va face potrivit dispozițiunilor art. 37 și următorii din Legea Minelor. Concesionarul este însă liber să înceapă lucrările de exploatare dela data publicării Decretului.

Art. 116. — Clădirile, puțurile, sondele, galeriile și alte lucrări anexe, instalate la suprafață sau subterane, sunt imobile. Mașinile, aparatele, uneltele și caii, servind la exploatare, sunt imobile prin destinație.

Dreptul de a exploata un zăcământ este un drept imobiliar. Asupra dreptului de a exploata un zăcământ se pot constitui ipotecă și privilegii.

Art. 117. — Instanțele judecătorești nu vor putea încuviința nicio măsură asigurătoare asupra acelor părți sau anexe ale explorării și exploatării care, prin funcțiunea ce îndeplinesc, sunt indispensabile mersului normal al acestora.

Orice măsură contrară este nulă de drept.

Când o proprietate minieră, concesionată de Stat, va fi scoasă în vânzare, adjudecatarul va trebui să anunțe Ministerul Economiei Naționale, în termen de 15 zile, dela data adjudecării definitive.

În caz când adjudecatarul va fi o persoană fizică, el va avea termenul, prevăzut de art. 11, pentru a forma o societate care să îndeplinească condițiile prevăzute de art. 13. El poate transmite în același termen, proprietatea minieră adjudecată asupra sa, unei întreprinderi care îndeplinește condițiile art. 13, însă numai cu aprobarea Statului.

Dacă adjudecatarul nu îndeplinește una din condițiile de mai sus, adjudecarea se anulează de drept.

Art. 118. — Durata concesiunii va fi cea necesară exploatarei întregului zăcământ, până la epuizarea lui prin sonde.

Art. 119. — În cazul când un zăcământ de țiței, ar da, prin epuizarea acestei substanțe numai gaze, exploatarea acestora va urma regiulul fixat pentru zăcămintele de țiței, iar redevențele din gaze cuvenite Statului vor fi cele prevăzute la art. 158.

TITLUL VI

Exploatarea zăcămintelor de țiței

CAPITOLUL I

Asociația de exploatare

SECȚIA I

Participanții la asociație

Art. 120. — Exploatarea oricărui zăcământ de țiței de pe cuprinsul unei structuri acordată în baza prezentei legi, se va executa numai cu participarea celor care au luat parte la explorare, asociați în acest scop.

În asociația de exploatare sunt obligați să participe:

a) Titularul permisului de explorare, care intră în asociație, cu drepturile stabilite de art. 26, 28 sau 40, în măsura în care terenurile prevăzute de acele articole intră în suprafața minieră exploatabilă;

b) Societățile care au obținut dela Stat, după publicarea acestei legi, un drept de exploatare pe cuprinsul structurii, pe baza unui permis de explorare acordat anterior prezentei legi;

c) Societățile care au obținut, dela Stat, un drept de exploatare, potrivit dispozițiilor art. 98 și următorii din prezenta lege;

d) Proprietarii de terenuri și întreprinderile care dețin concesiuni dela particulari pe cuprinsul suprafeței miniere exploatabile dacă au luat parte la explorarea structurii;

e) Întreprinderile ale căror drepturi n'au intrat în vigoare, dar care se substituie conform art. 36 sau continuă, pe cei în drept, în baza dispozițiilor aceluiași articol sau ale art. 40.

Art. 121. — Nu intră în asociația de exploatare deținătorii de drepturi de proprietate declarată exploatabilă care nu îndeplinesc condițiile de mai sus. Aceștia, precum și celor care nu voiesc să participe la exploatare, deși sunt îndreptățiți, li se rezervă însă următoarele drepturi:

1. Cei care dețin dreptul de exploatare dela particulari vor primi o despăgubire egală cu suma redevențelor care grevează dreptul lor de exploatare, constatate prin acte cu dată certă, anterioare publicării prezentei legi și cel puțin egală cu redevența ce s'ar cuveni Statului conform art. 158.

Redevențele rezultând din acte încheiate după publicarea prezentei legi, datorate de concesionarul decăzut din dreptul său de exploatare prin neparticipare la lucrări, se vor plăti în ordinea în care acele acte au obținut dată certă și numai până la concurența redevenței ce s'ar cuveni Statului pentru acel teren, conform art. 158 și următorii.

Dacă concesiunea s'a acordat pe bază de redevențe reduse,

potrivit dispozițiilor art. 111, redevențele datorate de concesionarul decăzut din dreptul său prin neparticipare la exploatare, se vor plăti în aceeași ordine, însă numai până la concurența redevențelor reduse stabilite prin caietul de sarcini.

Pe lângă redevențele de mai sus, concesionarul decăzut din drepturi prin neparticipare la exploatare va mai primi și o despăgubire de 1 la sută din totalul producției extrase de pe terenul lui, în vederea acoperirii prețului plătit pentru concesiune.

2. Dacă dreptul de exploatare este acordat de Stat, se rezervă celor ce nu participă la exploatare, despăgubirea de 1 la sută, în vederea acoperirii prețului plătit pentru concesiune. Redevența se va plăti de către societatea care reprezintă asociația de exploatare direct Statului.

3. Proprietarii căzând în prevederile art. 262 și următorii, care nu participă la exploatare, au dreptul să obțină din producțiunea extrasă de pe terenurile lor, o redevență egală cu aceea prevăzută pentru Stat prin art. 158 și, în plus, o despăgubire de 1 la sută, pentru acoperirea prețului concesiunii.

Art. 122. — Redevențele proprietarilor concedenți, ale celor care au cedat un drept de concesiune, ale proprietarilor suprafeței prevăzuți de art. 40, precum și despăgubirea celor ce au decăzut din dreptul lor prin neparticipare la exploatare, se vor calcula conform dispozițiilor art. 179 și următorii, în proporție cu terenurile ce dețin în zona de influență a sondei respective, prevăzută în rețeaua de sonde stabilită prin regim, chiar dacă sonda ar fi deplasată potrivit dispozițiilor art. 141 sau art. 142, cu condițiunea însă ca talpa sondei să se găsească în zona de influență, pentru care a fost săpată sonda.

Acest regim de despăgubire se aplică numai pentru sondele ce vor intra în producție după publicarea acestei legi.

Pentru trecut, asemenea drepturi, redevențe, participațiuni și orice alte despăgubiri în raport cu poziția tălpilor sondei față de locul sondei dela suprafață, se pot acorda numai dacă s'au făcut reclamațiuni, înaintea autorităților judiciare sau administrative, înainte de 1 Ianuarie 1942, sau pentru sonde săpate după 1935, la care ar rezulta, din jurnalul de săpă, că s'a deviat sonda cu intenția de a exploata țițeiul din terenurile învecinate.

Art. 123. — Drepturile de participare în asociația de exploatare, la care vreunul dintre cei îndreptățiți ar renunța înainte de constituirea asociației, trec de drept fără altă formalitate, la data constituirii asociației, asupra celui care a deținut dela Stat, dreptul de exploatare pe cuprinsul acelei structuri.

Aceste drepturi se înglobează în proprietatea minieră a Statului.

Se va face mențiune despre înglobarea lor în Cartea Minieră, fie la cererea Statului, fie a oricărui alt interesat.

SECȚIA II

Raporturile dintre asociații

Art. 124. — Titularul care deține dreptul de exploatare dela Stat, rezultat pe baza permisului de explorare, este obligat să prezinte convenția de asociere în termen de 30 zile dela data publicării în Monitorul Oficial a Decretului prin care i s'a acordat concesiunea asupra proprietăților miniere exploatabile, aparținând Statului, de pe cuprinsul structurii.

În cazul când, după declararea suprafeței miniere exploatabilă, se constată că Statul nu posedă proprietăți miniere pe cuprinsul acesteia, Ministerul Economiei Naționale va face invitațiuni deținătorilor particulari, să prezinte convenția de asociere, în condițiunile art. 120, în termen de 30 zile dela data deciziei prin care s'a declarat această suprafață exploatabilă.

Dacă cei îndreptățiți nu prezintă convenția de asociere la exploatare în termenul de mai sus, ea va fi întocmită de Institutul Național al Petroliului, în termen de 15 zile dela data când va primi invitația Ministerului și este supus aprobării acestuia.

Convenția de asociere va face obiectul unei Deciziuni miniere care se va publica în Monitorul Oficial.

Dela data publicării, ea devine obligatorie pentru toți asociații.

Art. 125. — Drepturile și obligațiunile fiecărui participant, în asociația de exploatare, vor fi proporționale cu suprafața de terenuri deținută de fiecare în suprafața exploatabilă. Aceste participații se vor modifica oricâteori limitele suprafeței exploatabile vor fi extinse; în aceste cazuri toți deținătorii de drepturi de pe extindere vor putea intra în asociație.

Convenția de asociație va prevedea, de asemenea, răspunderea și sancțiunile participanților care nu execută obligațiile lor, excluderea din asociație și dizolvarea acesteia.

Convenția va stipula, de asemenea, restrângerea asociației la cei rămași în participație, în caz de excludere sau retragerea dreptului de exploatare a unuia dintre participanți.

Art. 126. — Convenția de asociație va mai arăta în mod obligator:

1. Societatea care reprezintă, față de Stat, asociația de exploatare. Această societate va fi aceea care a deținut permisul de explorare dela Stat sau aceea indicată prin convenția de asociere a grupei de explorare prevăzută de art. 24.

În cazul când societățile, arătate mai sus, nu participă la exploatare, asociația va fi reprezentată prin altă societate din grupa de explorare sau de societatea care deține cele mai întinse drepturi de exploatare în cuprinsul suprafeței miniere exploatabile.

2. Pe cei îndreptățiți să efectueze lucrările.

3. Modalitatea de plată a redevențelor convenite concedenților și cesionarilor de drepturi.

4. Modalitatea de plată a despăgubirilor convenite concesionarilor care nu participă la exploatare.

5. Obligațiunea fiecărui participant de a începe lucrările de exploatare, pe care le execută cu mijloace proprii, în termenul prescris de caietul de sarcini și de a le continua regulat și fără întrerupere.

6. Obligațiunea societății care reprezintă asociația de exploatare, față de Stat de a anunța autorității miniere orice lucrare proiectată, înainte de a începe executarea ei și obligațiunea celui care execută lucrarea cu mijloace proprii de a nu o începe, decât după obținerea autorizațiunii.

7. Obligațiunea tuturor participanților de a nu părăsi exploatarea, fără autorizația Ministerului Economiei Naționale.

8. Lichidarea asociației.

Orice litigiu între întreprinderile asociate rezultând din aplicarea convenției de asociere, precum și între asociații și terți, referitor la exploatare, se va judeca de instanțele și cu formele prevăzute de art. 147 și următorii din Legea Minelor.

SECȚIA III

Drepturi și obligațiuni în legătură cu exploatarea

Art. 127. — Drepturile și obligațiunile participanților la exploatare, se vor reglementa după cum urmează, dacă convenția de asociație nu prevede altfel:

1. Lucrările de interes comun, precum conducte, drumuri etc., vor fi executate de cel ce reprezintă asociația față de Stat.

2. Sumele necesare pentru orice cheltuieli în legătură cu exploatarea se vor depune de fiecare asociat, proporțional cu terenurile ce deține în cuprinsul suprafeței declarată exploatabilă.

3. Fiecare sondă va fi săpată de acel ce deține întinderea cea mai mare de teren în zona ei de influență sau de cel ce reprezintă asociația față de Stat.

4. Țițeiul și gazele legate de el se vor împărți în natură, proporțional cu cota de participare a fiecărei întreprinderi în asociația de exploatare.

5. Redevențele concesionarilor și concedenților se vor plăti de fiecare concesionar, potrivit cu actele pe baza cărora deține dreptul de exploatare.

6. Despăgubirea concesionarilor decăzuți prin neparticipare la exploatare se va plăti de către acei asupra cărora a trecut dreptul lor de exploatare potrivit dispozițiilor art. 26 și 123 din prezenta lege.

7. Drepturile de participare ale celor ce dețin terenuri care nu sunt consolidate sau validate definitiv, vor fi acele prevăzute de art. 39 și 120.

Drepturile și obligațiunile prevăzute de articolele 39 și 120 revin societății care reprezintă asociația față de Stat.

Art. 128. — Obligațiunile referitoare la exploatarea rațională a zăcămintului și aplicarea regimului de exploatare revine exclusiv societății care reprezintă asociația de exploatare față de Stat.

Această societate este singura în drept să ceară și să obțină autorizarea lucrărilor în legătură cu exploatarea, precum și instituirea de servituți, arendări sau exproprieri pe baza art. 48 și urm. din legea minelor.

În afară de obligațiunile de mai sus, fiecare dintre asociații este singur răspunzător, pentru lucrările efectuate de el, de îndeplinirea oricăror alte obligațiuni prevăzute de Legea Minelor, de prezenta lege și de toate regulamentele și deciziunile ministeriale date în aplicarea lor, precum și de respectarea dispozițiilor date de autoritatea minieră în executarea dreptului său de supraveghere și control.

Art. 129. — Asociația de exploatare este obligată ca, în termen de un an dela data aprobării convenției de asociere, să ridice în plan, potrivit dispozițiilor art. 38 și urm. din Legea Minelor, întreaga suprafață declarată exploatabilă.

În acest plan, se vor ridica limitele tuturor parcelelor cu suprafața lor reală, la data măsurătorii, drumurile, căile ferate și orice alte detalii aflate pe teren.

Dacă întreprinderea concesionară sau asociația de exploatare nu face această ridicare, în termenul arătat mai sus, Ministerul Economiei Naționale poate dispune efectuarea lucrării în contul lor.

Art. 130. — Asociația de exploatare este obligată să restituie asociației de explorare, costul tuturor sondelor productive săpate de aceasta pe cuprinsul suprafeței miniere exploatabile, la care se adaugă cheltuielile de întreținere a lucrărilor până la data când ele au fost luate în pimir de ea, precum și despăgubirea de 3% prevăzută de art. 50 și de 2% prevăzută de art. 174. Asociația de exploatare are dreptul să primească dela titularul asociației de explorare, contravaloarea țițeiului și gazelor extrase potrivit dispozițiilor art. 52.

Sumele încasate de asociația de exploatare se vor împărți între membrii ei, proporțional cu participarea fiecăruia în asociațiune.

SECȚIA IV

Incetarea dreptului de exploatare

Art. 131. — Dreptul de exploatare încetează:

1. Prin exploatarea totală a întregului zăcămint, prin sonde;
2. Prin renunțarea la dreptul de exploatare.

În caz de renunțare din partea titularului, dreptul de exploatare poate trece la participanții rămași în asociația de exploatare.

3. Prin pierderea dreptului.

Art. 132. — Dreptul de exploatare se pierde:

1. În cazurile prevăzute de legea de față și caietul de sarcini.
2. Când deținătorii dreptului au fost excluși din asociație, fără ca concesiunea să fie fost acceptată de restul participanților rămași în asociație.

Art. 133. — Pierderea dreptului de exploatare se hotărăște de Consiliul Superior de Mine, care va chema pe exploatare și pe creditorii ipotecari, dacă există, aplicând dispozițiile art. 90, alin. 2, 3 și 4 și art. 91 și 135, din Legea Minelor.

Termenele prevăzute de art. 135 din Legea Minelor, se vor da de către Consiliul Superior de Mine, luând și avizul Institutului Național al Petrolului. Acest aviz va fi dat în termen de 10 zile dela înregistrarea cererii Consiliului Superior de Mine la Institutul Național al Petrolului și va specifica durata păsurii, justificată de importanța lucrării.

Retragerea dreptului de exploatare va fi înscrisă în Cartea Minieră, din oficiu.

Art. 134. — La încetarea sau pierderea dreptului de exploatare, obținut dela Stat, acesta revine Statului, fostul concesionar fiind obligat să predea toate planurile exploatării, carnetele de măsurători, precum și orice registru, acte sau documente în legătură cu exploatarea zăcămintelor și valorificarea produselor.

Concesionarul este în drept să ridice, fără plată, toate sculele și uneltele materialele și instalațiile care au servit direct sau indirect la lucrări, cu excepția celor necesare întreținerii sau continuării lucrărilor până la luarea în primire de către A. C. E. X., sau de altă societate, căreia Statul îi va acorda dreptul de exploatare. Sondele vor fi lăsate însă cu coloanele care se aflau în ele, la data încetării sau pierderii acestui drept.

La încetarea sau pierderea unui drept de exploatare obținut dela particulari, acesta trece asupra aceluia prevăzut prin convenția de asociere, în condițiunile specificate acolo.

Art. 135. — La expirarea termenului pentru care a fost acordat de către Stat dreptul de exploatare, asociația de exploatare se lichidează.

CAPITOLUL II

Regimul de exploatare

Art. 136. — Exploatarea unui zăcământ de țitei se face prin sonde, galerii sau puțuri. Ea se face după un regim corespunzător fiecărui zăcământ, care se va stabili ținând socoteală de caracteristicile zăcământului, înainte de începerea exploatării lui.

Regimul de exploatare se va aproba de Ministerul Economiei Naționale prin decizie, după ce va lua avizul Institutului Național al Petrolului și ținând seamă de propunerile asociației de exploatare.

Art. 137. — Ministerul Economiei Naționale poate, oricând, fixa cantitatea totală de țiteiu și de gaze ce se poate extrage zilnic dintr'un zăcământ.

În acest caz, regimul de exploatare va fi revizuit pentru a corespunde deciziei Ministerului Economiei Naționale.

SECȚIA I

Exploatarea prin sonde

Art. 138. — Regimul zăcămintelor exploatare prin sonde va cuprinde:

1. Rețeaua de sonde necesară pentru exploatarea țiteiului depe întreaga suprafață minieră exploatabilă de pe o structură.

Rețeaua de sonde se va fixa de către Direcția Minelor cu avizul Institutului Geologic al României și ținând seamă de propunerile asociației de exploatare. În caz de dezacord, Ministerul Economiei Naționale va fixa rețeaua, luând avizul Institutului Național al Petrolului.

Până la exploatarea întregii cantități de țiteiu ce poate fi scoasă din zăcământ prin sonde, gazele acumulate în zona axială a structurii, zonă care, în mod obligatoriu, va fi cuprinsă în suprafața minieră ce se declară exploatabilă pentru țiteiu, nu vor putea fi folosite decât în scopul exploatării raționale a țiteiului iar sondele se vor așeza în această zonă numai în scopul acestei utilizări.

2. Programul de exploatare care va cuprinde ordinea și data la care urmează a fi săpate sondele.

3. Cantitatea de țiteiu, gaze și eventual apă, ce poate fi exploatăată de fiecare sondă în parte.

4. Sondele care urmează să fie închise în interesul exploatării raționale a zăcământului.

5. Devierea maximă admisibilă a sondelor.

La stabilirea devierii maxime admisibile, se va ține seama ca talpa sondei deviate să nu depășească limita zonei de influență, stabilită pe baza rețelei de sonde, prevăzută la punctul 1 de mai sus.

6. Sondele ce urmează a fi săpate pentru recomprimarea de gaze sau apă.

7. Orice alte măsuri necesare exploatării raționale a zăcământului.

Regimul se va stabili pentru întregul zăcământ sau pe grupe de strate, dacă caracteristicile lor sunt diferite și va putea fi modificat oricând se va dovedi că el nu este potrivit exploatării raționale a zăcământului. În orice caz, el va fi supus revizuirii din 6 în 6 luni, când va fi modificat, numai dacă este cazul.

Regimul de exploatare astfel stabilit, precum și modificările acestuia sunt obligatorii pentru toți exploatorii aceluiași zăcământ sau grupă de strate pentru care a fost întocmit, începând dela data când a fost aprobat prin decizie și comunicat de Ministerul Economiei Naționale.

Art. 139. — Se va considera ca zonă de influență a fiecărei sonde, figura geometrică, ce se va forma, având ca centru geometric locul sondei fixată prin rețeaua de sonde, chiar dacă ulterior sonda ar fi deplasată, potrivit art. 141 și 142.

Zonele de influență ale sondelor vor fi astfel tratate ca ele să fie, pe cât posibil, egale între ele și să acopere întreaga suprafață minieră declarată exploatabilă.

Art. 140. — Rețeaua de sonde cu zonele lor de influență se va afișa timp de 15 zile la primăria comunelor respective și la Direcția Regională Minieră, spre cunoștința celor interesați. Afișarea se va constata prin proces-verbal, dressat de primarul comunei și de șeful Direcțiunii Regionale miniere sau delegatul său.

Art. 141. — Autoritatea minieră va putea autoriza săparea de sonde dirijate, însă numai în cazul când săparea sondelor verticale nu ar fi posibilă din cauza accidentelor tectonice, precum: falii, breșii, etc., din cauza accidentelor de suprafață, precum: râpi, terenuri fugitive, lacuri, etc., sau din cauza prezenței unor clădiri sau instalațiuni de interes obștesc, care nu pot fi mutate sau a căror mutare ar face exploatarea nerentabilă, precum: spitale, cazărmi, fabrici, biserici, cimitire, etc.

Autoritatea minieră va autoriza, de asemenea, săparea dirijată, pentru a evita ca talpa sondelor să depășească zona de influență, stabilită pentru fiecare din ele prin rețeaua de sonde.

Dacă exploatorul este autorizat să sape sonda deviată, potrivit dispozițiunilor de mai sus sau dacă mutarea este necesară din cauza devierii maxime admisibile, stabilită prin regimul de exploatare a zăcământului, sonda poate fi mutată oriunde și chiar pe un teren în afara zonei de influență.

Când sonda se mută pe un teren situat în afara zonei de influență, planul cuprinzând noul loc al sondei se va afișa, aplicându-se dispozițiunile art. 140.

Art. 142. — Locurile sondelor stabilite prin rețeaua de sonde pot fi mutate, într'o rază de 30 metri, cu aprobarea Direcțiunii Regionale Miniere, care va constata la fața locului cauzele care determină mutarea.

Art. 143. — Când sonda a atins un strat petrolifer, exploatorul este obligat să măsoare situația fundului sondei față de locul ei dela suprafață.

Măsurătoarea se va face de Institutul Național al Petrolului, după normele ce se vor stabili de Ministerul Economiei Naționale și vor fi executate în prezența autorității miniere.

Până la organizarea acestui Institut autoritatea minieră va indica, exploatorului, cel puțin 3 întreprinderi care execută asemenea măsurători, dintre care exploatorul este liber să aleagă pe oricare dintre ele.

Art. 144. — În cazul când s'ar constata că prin devierea unei sonde s'a depășit zona ei de influență, exploatatorul va fi obligat, fie să resape sonda, fie s'o devieze, astfel ca talpa ei să intre în zona de influență pentru care a fost autorizată.

Art. 145. — Costul sondelor de exploatare se va stabili, potrivit normelor art. 53, la data instalării lor, de către Direcțiunea Minelor de acord cu exploatatorul.

SECȚIA II

Exploatarea prin galerii

Art. 146. — Zăcămintele de petrol a căror exploatare prin sonde nu mai este posibilă din lipsă de rentabilitate, precum și cele degradate pe cale naturală vor putea fi exploatare prin galerii.

Nu se vor putea exploata prin galerii zăcămintele de țițeiuri a căror presiune, când sunt deschise depășește o atmosferă.

Art. 147. — Concesiunea de exploatare prin galerii se acordă întreprinderilor care îndeplinesc dispozițiunile art. 13.

Prin derogare dela dispozițiunile art. 98, dreptul de exploatare prin galerii, se acordă și pe porțiuni din suprafața minieră exploatabilă a căror întindere va fi de cel puțin 100 ha și a căror formă va fi pătrată sau dreptunghiulară, cu două laturi orientate paralel cu axa structurii.

Dreptul de exploatare se va acorda pe baza unui caiet de sarcini, cu formele prevăzute de art. 99 și 114 și următorii din prezenta lege.

Durata concesiunii va fi cea necesară exploatării întregului zăcămint, până la completa lui epuizare.

Art. 148. — În cazul când sunt mai mulți deținători de drepturi într'un perimetru, exploatarea se va face printr'o asociație formată conform normelor art. 120 și următorii din prezenta lege.

Art. 149. — Pentru exploatarea rațională a întregului zăcămint se va ține seama ca între două concesiuni de exploatare să nu rămână suprafețe mai mici de 100 ha.

Art. 150. — Regimul zăcămintelor de țițeiuri exploatare prin galerii va cuprinde:

1. Impărțirea câmpului de exploatare.
2. Punctele unde urmează să se instaleze puțurile sau galeriile.
3. Rețeaua de găuri de extracție.
4. Sistemul de ventilare al lucrărilor.
5. Orice alte dispozițiuni privitoare la exploatarea rațională a zăcămintului.

Art. 151. — Exploatarea țițeiului prin galerii se va face pe baza unui program de lucru stabilit de autoritatea minieră de acord cu exploatatorii, program care va prevedea:

1. Modul de armare a galeriilor și puțurilor.
2. Sistemul de extracție.
3. Captarea și transportul țițeiului.
4. Captarea și transportul gazelor.
5. Orice alte măsuri pentru siguranța lucrărilor și a suprafeței.

SECȚIA III

Exploatarea prin puțuri de mână

Art. 152. — Exploatarea unui zăcămint de țițeiuri prin puțuri de mână se va face numai când situația geologică nu permite exploatarea prin altă metodă și fără a se institui un perimetru de concesiune.

Dreptul de a exploata țițeiuri prin puțuri de mână, pe proprietățile Statului, se acordă de Ministerul Economiei Naționale, prin decizie ministerială pentru fiecare puț în parte.

Dreptul de a exploata puțul se acordă până la epuizarea țițeiului din el.

Dreptul de a exploata țițeiuri prin puțuri pe proprietăți particulare, se acordă de Direcțiunea Minelor, pe baza cererii celor îndreptățiți.

Art. 153. — Regimul de exploatare va cuprinde numărul de puțuri ce urmează a fi instalate pe cuprinsul structurii, distanța dintre puțuri și stratele ce pot fi exploatare prin ele.

Prin regulamentul de poliție minieră se vor fixa măsurile de siguranță pentru protecția lucrărilor, lucrătorilor și a suprafeței, precum și formele de autorizare a lucrărilor.

CAPITOLUL III

Colectarea resturilor de țițeiuri

Art. 154. — Exploatatorii sunt obligați să colecteze toate resturile de țițeiuri provenite dela exploatările proprii, înainte ca ele să depășească limita proprietății miniere exploatabile concesiionată lor. În acest scop, exploatatorii pot folosi albia pâraielor din cuprinsul acestei proprietăți miniere, sau face gropi sau bazine de decantare.

Exploatatorul care nu a colectat resturile de țițeiuri, în cuprinsul proprietății miniere, concesiionate lui, pierde orice drept asupra lor. Aceste resturi pot fi colectate de orice concesiionar vecin sau de un collector autorizat.

Sunt exceptate dela dispozițiunile de mai sus cantitățile de țițeiuri care provin dela sonde care, în mod accidental, erup liber. Acest țițeiuri poate fi colectat de concesiionari, oriunde, și chiar în instalațiile de colectare aparținând altora.

Pentru țițeiuri care provin din sonde eruptive, exploatatorul sondei respective este obligat să plătească stricăciunile provocate, precum și folosirea instalațiunilor în care el a fost captat.

În caz când cei interesați nu cad de acord asupra despăgubirilor, ele vor fi stabilite după normele art. 48 și următorii din Legea Minelor.

În orice caz, orice resturi de țițeiuri trebuie curățate și neutralizate de exploatatorii dela care ele provin, înainte de a ajunge în râurile al căror curs traversează două sau mai multe județe.

Colectorii de țițeiuri sunt obligați să participe, împreună cu exploatatorii de țițeiuri, la aceste operațiuni, în proporție cu producția colectată de fiecare, față de producția totală a lor și a exploatatorilor de petrol de pe aceeași vale.

Art. 155. — Colectarea de resturi de țițeiuri nu poate fi înființată decât cu aprobarea autorității miniere regionale.

Nu se va putea acorda autorizarea de colectare a resturilor de țițeiuri în interiorul unei proprietăți miniere concesiionate de Stat, decât concesiionarului respectiv.

Contractele încheiate de Stat, contrare prevederilor de mai sus, nu vor putea fi nici reînnoite, nici prelungite la data expirării lor, chiar dacă o asemenea clauză este prevăzută în contract.

Nu se vor autoriza colectări în locuri unde acestea ar putea prezenta pericol pentru exploatări, locuințe sau instalațiuni de orice fel.

Art. 156. — Dacă locul de colectare se află pe proprietatea Statului, Ministerul Economiei Naționale poate arenda, spre exploatare, colectarea resturilor de țițeiuri, însă numai pe terenuri situate în afara limitelor proprietăților miniere deja concesiionate.

Arendarea se va face prin licitație publică, conform normelor din această lege, pe bază de plus de redevență, peste o redevență minimă de 30 la sută.

Redevența va fi socotită din produsul decantat și va fi predată, la alegerea Ministerului Economiei Naționale, fie în natură în rezervoarele collectorului la locul de colectare, fie în bani.

Concesiionarii dela exploatările cărora provin resturile de țițeiuri vor fi preferați, la preț egal, la arendarea unui astfel de drept de colectare.

Art. 157. — În cazul când locul de colectare de pe proprietatea Statului se află astfel situat, încât colectarea nu s'ar putea face fără a se utiliza un teren aparținând unui alt proprietar vecin, arendarea se va putea face de Stat, după normele

Articolului precedent, numai cu consimțământul proprietarilor țecini și numai dacă aceștia nu vor, ei însăși, să facă colectarea; în acest caz, ei sunt obligați să plătească Statului cota-parte minimală din redevența prevăzută de art. 156, în proporție cu suprafața din proprietatea Statului, utilizată pentru colectare față de suprafața terenului particular folosit în același scop.

CAPITOLUL IV

Redevența din producția de petrol și gazele legate de el

Art. 158. — Din producția de țiței și gazele asociate cu el în același zăcământ, exploatatorul, care a obținut concesiunea de la Stat, după publicarea prezentei legi, datorește, în afară de impozitul minier prevăzut de Legea Minelor, următoarele redevențe:

14% din producția de țiței și gaze legate de el, extrase din sonde;

5% din producția de țiței și gaze legate de el, extrase prin galerii;

5% din producția de gazolină.

Prin derogare de la dispozițiunile de mai sus, producția extrasă prin puțuri de mână, situate pe proprietățile Statului, este scutită de plata redevențelor, oricare ar fi fost regimul legilor sub care au fost autorizate acele puțuri.

Art. 159. — Redevența cuvenită Statului, prevăzută în art. precedent, se reduce, pentru sondele exploatate prin lăcărît, pompaj, gaz-lift, sau pistonare și care au o producție zilnică mai mică de 5 tone, precum urmează:

Pentru o producție de 4 tone o redevență de 11%

" " " 3 " " " 8%

" " " 2 " " " 5%

" " " 1 " " " 2%

Se va considera ca producție zilnică a sondei, producția medie calculată pe zile productive în cursul unui trimestru.

Fracțiunile de tonă se vor rotunji în sus, dacă sunt egale sau mai mari ca 0,5 și în jos, dacă sunt inferioare acestei cifre.

Reducerea se acordă numai dacă, sonda fiind exploatată zilnic până la epuizare, producțiunea nu poate fi sporită.

Pentru sondele în liftaj, reducerea se va acorda numai în cazul când sonda nu erupe.

Autoritatea minieră locală va constata, la cererea exploatatorului, îndeplinirea condițiilor de degrevare.

Art. 160. — Sondele abandonate la publicarea prezentei legi și aflate pe concesiuni acordate de Stat, care se vor repune în producție la același strat sau la strate superioare, vor plăti o redevență de 1 la sută, oricare ar fi fost regimul legal sub care s'a instituit concesiunea și oricare ar fi fost producțiunea anterioară a sondelor.

Pentru sondele abandonate după publicarea prezentei legi, asemenea degrevări de redevențe se vor putea aproba, ori când, pe baza unui Jurnal al Consiliului de Miniștri, dat în urma propunerii Ministerului Economiei Naționale.

Art. 161. — Sunt scutite de plata redevenței și a impozitului minier, gazele reintroduse în zăcământ pentru regenerarea acestuia.

Nu se vor socoti ca atare gazele utilizate la extragerea țițeiului din sonda prin care au fost introduse în zăcământ.

La sondele exploatate prin introducerea de gaze, la care gazele introduse au fost grevate odată cu redevența, exploatatorul datorește redevență numai pentru surplusul de gaze extrase peste cantitatea introdusă în sondă, precum și pentru gazolina extrasă din gazele circulante.

Art. 162. — Ministerul Economiei Naționale va putea degreva de redevențe, total sau parțial și pe termen limitat, gazele, extrase odată cu țițeiul, care s'ar pierde din cauză de forță majoră.

Lipsa instalațiilor de captare nu va fi socotită ca o cauză de forță majoră, decât în cazul când procurarea acestora ar fi considerată de către Ministerul Economiei Naționale ca nerentabilă.

De asemenea, lipsa de debruș nu va putea fi considerată ca o cauză de forță majoră.

Art. 163. — Din redevențele de țiței, din gazele legate de el și din gazolina cuvenită Statului, acesta cedează proprietarilor suprafeței 30%.

Nu au dreptul la această redevență cei împroprietăriți potrivit legilor agrare din 1918—1923.

În cazul când foștii proprietari și-au rezervat subsolul prin acte de transmitere a proprietății, redevența prevăzută mai sus se va împărți între foștii proprietari și cei ce dețin suprafața în momentul plății în proporția stabilită prin actele de transmitere a proprietății.

Drepturile de redevență arătate mai sus sunt comercializabile.

Sumele cuvenite proprietarilor suprafeței se vor depune de către concesionari sau de întreprinderea de Stat negociatoare a redevențelor, la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, care le va plăti celor în drept conform procesului-verbal de punere în posesie rămas definitiv sau potrivit hotărârii definitive a comisiunii miniere, care va fi statuat asupra contestațiilor ivite cu ocazia punerii în posesie.

Art. 164. — Drepturile cuvenite proprietarilor solului conform art. 163 se vor stabili în raport cu întinderea suprafeței pe care o deține fiecare în zona de influență a sondei sau în perimetrul de exploatare, în cazul când exploatarea se face prin galerii.

Art. 165. — Redevențele de gaze, de țiței și de gazolină, se vor preda Statului în bani sau în natură, la alegerea sa. Redevențele de gaze, predate în natură, vor fi luate în starea în care ele ies din separatorul sondei.

Redevențele luate de Stat în bani se vor plăti la prețul stabilit, atât pentru gaze, gazolină, cât și pentru țiței, de comisiunile de impuneri miniere, prevăzute de art. 117 și următorii din Legea Minelor.

Redevențele în natură se vor preda Direcției regiei redevențelor, după curățirea și decantarea lor, potrivit normelor în vigoare la data predării.

TITLUL VII

Zăcămintele de gaze

CAPITOLUL I

Prospecțiune, explorare, exploatare

Art. 166. — Permisele și concesiunile pentru prospectarea, explorarea, declararea și atribuirea proprietății miniere exploatare, precum și exploatarea zăcămintelor de gaze, obținute după publicarea acestei legi, vor fi reglementate după aceleași norme ca și pentru zăcămintele de țiței, pe structuri, fie izolate, fie cuprinse în ținuturi miniere.

Art. 167. — Statul este singur în drept să hotărască asupra întrebunțării gazelor extrase dintr'un zăcământ de gaze.

Art. 168. — În termen de 30 zile dela data când un zăcământ a fost clasificat ca zăcământ de gaze, potrivit normelor art. 4 și art. 5, Ministerul Economiei Naționale va da o deciziune în care se va arăta:

1. Dacă zăcământul poate fi exploatat de îndată sau dacă exploatarea se va face mai târziu.

2. Destinațiunea ce urmează a fi dată gazelor ce se vor exploata, precum: la exploatarea țițeiului, la alimentarea de orașe, la alimentarea unei anumite industrii, etc.

Pentru zăcămintele declarate rezerve de durată pentru gaze, potrivit dispozițiilor art. 184, întrebunțarea se va hotărî atunci când Statul va decide continuarea explorării structurii.

Art. 169. — Dacă Ministerul Economiei Naționale a hotărât să amâne exploatarea unui zăcământ de gaze pe baza art. 168, punctul 1, întreprinderea exploratoare este în drept sau să renunțe la structură sau să continue lucrările de explorare, la data când Ministerul Economiei Naționale o va invita să o facă.

Întreprinderea care nu va reîncepe lucrările de explorare în termen de 6 luni dela data când a primit invitația Ministerului, va fi considerată că a renunțat la explorare, Ministerul Economiei Naționale fiind liber să acorde altora, prin bună învoială, conform dispozițiilor art. 110 și următorii, dreptul de a explora și exploata structura.

Întreprinderea, care a renunțat la explorarea și exploatarea unui zăcământ de gaze ce nu poate fi pus de îndată în exploatare, are dreptul să primească restituirea garanției de explorare și a cheltuelilor de explorare, stabilite conform dispozițiilor art. 53, precum și despăgubirea de 2% din totalul gazelor extrase din întregul zăcământ, prevăzută de art. 174.

Art. 170. — Dacă Ministerul Economiei Naționale nu s'a pronunțat în termen de 30 zile dela data clasificării zăcământului, cei interesați vor putea cere, prin notificarea adreastă Ministerului Economiei Naționale, Direcția Minelor, să se pronunțe făcând și propuneri în ceea ce privește destinațiunea ce urmează a fi dată gazelor.

În cazul când Ministerul Economiei Naționale nu se pronunță în termen de 20 zile dela data primirii notificării la Minister, propunerile cuprinse în notificare se vor considera aprobate.

Directorul Minelor este personal responsabil de orice pierderi sau daune ce ar rezulta pentru Stat, din neexercitarea nejustificată a obligațiunii de a răspunde în termen.

CAPITOLUL II

Redevențe din producția zăcămintelor de gaze

Art. 171. — Din producțiunea de gaze, concesiionarul care a obținut dreptul de exploatare dela Stat, după publicarea prezentei legi, va plăti, în afară de impozitul minier fixat în Legea Minelor, următoarele redevențe:

a) 45% din producția de gaze a sondelor a căror presiune este de 5 sau mai multe atmosfere;

b) 9% pentru fiecare atmosferă din producția sondelor care au o presiune mai mică de 5 atmosfere, indiferent dacă această presiune s'a manifestat dela punerea sondei în producție sau mai târziu, adică:

Pentru 4 atmosfere o redevență de	36%.
" 3 " " " "	27%.
" 2 " " " "	18%.
" 1 " " " "	9%.

Fracțiunile de presiune se vor rotunji în sus, dacă sunt egale sau mai mari ca 0,5 și, în jos, dacă sunt inferioare acestei cifre.

Pentru stabilirea redevențelor, presiunea se va măsura la gura sondei, după ce aceasta a fost ținută închisă timp de 48 ore.

Art. 172. — Statul este în drept a percepe redevența în natură sau în bani.

Când Statul percepe redevența în bani, valoarea gazelor va fi cea stabilită la gura sondei, potrivit art. 122 și următorii din Legea Minelor.

Când Statul percepe redevența în natură, exploatatorul este obligat să i-o predea în orice punct al conductelor sale, ales de Stat.

Transportul gazelor dela gura sondelor până la punctul indicat este în sarcina Statului.

Art. 173. — Proprietarii suprafeței vor primi, din redevența cuvenită Statului, o cotă de 10% în numerar.

Pentru stabilirea acestor drepturi se vor urma normele stabilite de art. 163 și 164.

Art. 174. — Din gazele extrase dintr'un zăcământ de gaze, asociația de explorare are dreptul la o despăgubire de 2% din toată producția de gaze de pe întreaga structură, dacă îndeplinește condițiunile prevăzute de art. 50.

Despăgubirea prevăzută mai sus este în sarcina societății sau asociației de exploatare de pe acea structură.

CAPITOLUL III

Drepturile exploatatorului asupra gazelor

Art. 175. — Exploatatorii de țiței, asociați la exploatarea unui zăcământ de gaze, au dreptul să primească cantitățile de gaze de care au nevoie pentru exploatarea lor de țiței, fără ca această cantitate să poată întrece 20% din totalul gazelor extrase, după scăderea redevenței cuvenită Statului.

Cota de 20% se va împărți între cei îndreptățiți, proporțional cu participarea fiecăruia în asociația de exploatare și se va da celor în drept numai în măsura în care justifică nevoia de gaze.

Cota de 20% va putea fi sporită de Ministerul Economiei Naționale prin Deciziune Ministerială, dacă producțiunea de gaze extrase pe structură ar depăși necesitățile consumatorilor cărora le-au fost destinate gazele.

Art. 176. — Au dreptul să obțină gaze, în natură, toți participanții la exploatarea unui zăcământ de gaze, dacă au nevoie de ele pentru industrializarea superioară a acestora, însă numai dacă Ministerul Economiei Naționale a aprobat în prealabil această industrializare.

Art. 177. — Societatea sau asociația de exploatare a unui zăcământ de gaze, are dreptul să construiască conducte de transport, în vederea valorificării gazelor, cu aprobarea prealabilă a Ministerului Economiei Naționale și numai dacă Statul nu construiește astfel de conducte.

În acest scop, întreprinderile se bucură de drepturile prevăzute de art. 48 și următorii din Legea Minelor.

Art. 178. — Zăcămintele de gaze descoperite în cuprinsul unor perimetre acordate anterior prezentei legi, pentru exploatarea de zăcăminte de țiței, rămân proprietatea Statului.

Zăcămintele de gaze acordate de Stat pentru exploatare și terenurile gazeifere acordate pentru explorare, înainte de publicarea prezentei legi, rămân supuse prevederilor legii sub care au fost acordate și următoarelor dispozițiuni din legea de față.

Pentru explorări se aplică art. 4 și 5, art. 13, alin 1 și art. 47, 48, 52 și 53.

La declararea proprietății miniere exploatabile se aplică în totul dispozițiunile art. 91—94 inclusiv.

Pentru exploatare se vor aplica dispozițiunile art. 136, 137, 138, 139, 141, 142, 143, 145, 167, 192, 197, 211, 212, 244, 262, 263, 264, 265, 272, 274, 275, 276, 281, 283, 284 și 285.

TITLUL VIII

Comasarea

CAPITOLUL I

Instituirea perimetrului de comasare

Art. 179. — În vederea stabilirii dreptului Statului, a proprietarilor suprafeței, a cesionarilor de drepturi și a despăgubirii concesiionarilor și proprietarilor care cad sub prevederile art. 262 și următorii și care nu participă la exploatare, cât și pentru raționalizarea exploatarea, toate terenurile al căror subsol aparține Statului sau particularilor, cuprinse în zona de influență a unei sonde din rețeaua de sonde de exploatare, stabilită conform normelor art. 138, vor fi comasate după normele de mai jos, total sau parțial oricare ar fi suprafața lor.

Se vor putea suprapune total sau parțial perimetrele de comasare instituite pentru exploatarea a două sau mai multe zăcăminte suprapuse, dacă au caracteristici diferite.

Art. 180. — Cererea de comasare se va face, de societatea care reprezintă asociația de exploatare, odată cu cererea de autorizare a sondei și va fi adresată autorității miniere regionale respective. Ea va cuprinde numele tuturor participanților la comasare, natura drepturilor lor, precum și întinderile parcelelor fiecăruia.

La cerere se va alătura:

a) Un plan parcellar în trei exemplare, al perimetrului de comasare cerut.

Parcelele vor fi ridicate în plan cu suprafețele reale pe care le au la data ridicării în plan.

b) Copii legalizate de pe toate actele de concesiune;

c) Copii legalizate de pe hotărârile de consolidare ale parcelelor concesionate dela particulari și după hotărârile de validare pentru toate parcelele sale care cad sub prevederile art. 246 și următorii din legea minelor;

d) Numele asociațiilor la exploatare ale căror terenuri sunt cuprinse în perimetru.

Art. 181. — Autoritatea minieră regională va afișa cererea și planul perimetrului de comasare, timp de 15 zile, în localul său și la primăriile comunelor respective spre cunoștința celor interesați, care vor putea face contestație în acest termen.

Art. 182. — Toți deținătorii de drepturi de exploatare, cuprinși în perimetrul de comasare, sunt obligați ca, în termenul prevăzut de art. 181, să depună, la primăriile comunelor respective sau la autoritatea minieră regională, copii legalizate de pe actele pe baza cărora dețin dreptul de exploatare și de pe hotărârile de consolidare și validare ale terenurilor deținute dela particulari, precum și eventualele contestațiuni.

Art. 183. — După expirarea termenului de publicațiune, dosarul însoțit de procesele verbale ale șfului autorității miniere regionale și ale primarului comunei, prin care se constată afișarea precum și contestațiunile depuse în termenul prevăzut de art. 181, va fi trimis Ministerului Economiei Naționale.

Ministerul Economiei Naționale va decide comasarea și va trimite dosarul comisiei miniere respective pentru judecarea contestațiunilor.

Redevențele, despăgubirile și participațiunile pentru terenuri, asupra cărora există contestațiuni, se vor depune la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni până la judecarea contestațiilor.

Art. 184. — Proprietarii și concesionarii care nu participă la exploatare și nu au făcut contestațiuni în termenul prevăzut de art. 181, pot revendica drepturile lor și după instituirea perimetrelor de comasare, pe calea și cu procedura prevăzută de art. 147 și următorii din Legea Minelor.

Comisiunile miniere vor putea lua orice măsuri de asigurarea drepturilor contestatorilor, fără a putea opri exploatarea, asemenea contestațiuni neputând avea de obiect decât redevența datorată de exploatare, potrivit deciziei de comasare.

Art. 185. — Perimetrul de comasare se institue prin decizie ministerială, pe cuprinsul zonei de influență a uneia sau mai multor sonde.

Durata perimetrului de comasare va fi cea necesară exploatarea prin sonde a zăcămintului pentru care a fost instituit.

Perimetrul de comasare constituie o unitate minieră de exploatare indivizibilă pe toată durata pentru care a fost instituit.

Art. 186. — Deciziunea ministerială va cuprinde:

1. Numele titularului asupra căruia se institue perimetrul de comasare.

2. Suprafața perimetrului.

3. Județul, comuna și orice alte date necesare individualizării lui.

4. Zăcămintul pentru exploatarea căruia se institue perimetrul.

5. Numele proprietarilor sau concesionarilor terenurilor intrate în comasare.

6. Cota de participare a fiecăreia dintre parcelele comasate.

La încetarea dreptului de exploatare a unui participant se va da o nouă deciziune, care va arăta noua repartizare a cotelor de participare.

Deciziunea de instituire și deciziunile de modificare a participării se înscriu în cartea minieră, la cererea celor interesați.

Art. 187. — Perimetrele de comasare pot fi unite, dacă, prin regimul de exploatare, s'ar prevedea oprirea sau suprimarea unora dintre sondele prevăzute în rețeaua de sonde stabilită potrivit dispozițiilor art. 138.

Redevențele proprietarilor suprafeței și ale cesionarilor de drepturi, precum și despăgubirea concesionarilor care nu participă la exploatare, se vor stabili, în acest caz, în proporție cu suprafața terenurilor pe baza cărora dețin drepturile lor, în raport cu suprafața totală a perimetrelor reunite.

Reunirea perimetrelor de comasare se va face după aceleași norme și cu aceleași forme ca și instituirea lor.

Mențiune despre reunire se va face în cartea minieră la cererea celor interesați.

CAPITOLUL II

Drepturile și obligațiunile deținătorilor de terenuri cuprinse în perimetrul de comasare

Art. 188. — Redevențele cuvenite proprietarilor suprafeței și concesionarilor de drepturi, participațiunile cuvenite asociațiilor la exploatare și despăgubirea concesionarilor care nu participă la exploatare se vor plăti, potrivit cu dispozițiunile prezentei legi, de către cel prevăzut în convenția de asociație.

Art. 189. — Dacă terenul nu este consolidat definitiv, redevențele cuvenite concedenților și concesionarilor, despăgubirea concesionarilor care nu participă la exploatare și participațiunile cuvenite asociațiilor la exploatare se vor plăti celor în drept numai dacă nu s'ah făcut contestații în termenele prevăzute de legea de consolidare sau dacă contestațiunile privesc numai dreptul de proprietate și nu ating drepturile concesionarilor.

Art. 190. — Pentru terenurile care nu sunt validate definitiv, exploatarele unei sonde este obligat să depună o redevență egală cu aceea ce s'ar cuveni Statului pentru același teren și în plus 1%, în vederea acoperirii prețului concesiunii.

Art. 191. — Toate redevențele, despăgubirile și participațiunile datorate în natură și care urmează a fi depuse, potrivit dispozițiilor de mai sus, se vor vinde, de cel care exploatează sonda, prin bursa cea mai apropiată, în termen de 15 zile dela data exigibilității lor. Sumele realizate se vor depune la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni.

În cazurile prevăzute de alineatul precedent, se va depune totdeauna redevența, despăgubirea sau participațiunea cea mai mare care s'ar putea cuveni după consolidarea sau validarea definitivă a terenului sau după judecarea contestațiilor.

TITLUL IX

Transportul, prelucrarea și comercializarea gazelor, țiteiului și derivatelor sale

CAPITOLUL I

Drepturi și obligațiuni în legătură cu exploatarea, transportul și distribuirea gazelor, țiteiului și derivatelor sale

Art. 192. — Pentru prezervarea zăcămintelor în contra inundării, orice întreprindere este obligată ca, înainte de a pune în exploatare vreun strat de petrol sau de gaze, să izoleze orice ape întâlnite prin sonde sau puturi.

Ministerul Economiei Naționale va putea lua măsuri, acolo unde va socoti necesar, pentru separarea apelor potabile de apele de zăcămint.

Pentru fiecare structură, Direcțiunea Minelor va stabili, cu

avizul Institutului Geologic al României, un program de izolarea apelor în sondele sau puțurile de pe structura respectivă.

Pentru abaterile dela dispozițiunile referitoare la izolarea apelor, se vor aplica întreprinderii o amendă de 200.000—500.000 lei, iar conducătorului tehnic, în culpă, o amendă dela 20.000—100.000 lei. În cazuri grave, care au condus la periclitarea zăcămintului, se va retrage conducătorului tehnic pe termen limitat sau pentru totdeauna brevetul de a funcționa în atare calitate la exploatarea din țară, iar întreprinderii i se va retrage dreptul de exploatare cu formele prevăzute la art. 133. Cuantumul amenzilor poate fi modificat prin decizie, oricâteori Ministerul Economiei Naționale va crede oportun și se va aplica numai abaterilor survenite după data deciziei.

Art. 193. — Separarea derivatelor din gazele exploatare unde va fi cazul, precum și captarea gazelor este obligatorie.

Art. 194. — Întreprinderile exploatare de țiței, sunt obligate să predea, la cererea Statului, toate gazele rezultate din exploatare odată cu țițeiul, gaze care la data cererii, nu ar fi fost utilizate sau comercializate de ele.

Dela data cererii Ministerului Economiei Naționale, întreprinderile nu vor putea face o nouă comercializare a surplusului de gaze, fără aprobarea acestuia.

Întreprinderile nu sunt însă răspunzătoare de debitul gazelor și sunt în drept să sporească consumul propriu, dacă nevoile exploatarea lor ar cere o asemenea sporire.

Art. 195. — Prețul gazelor predate Ministerului Economiei Naționale, va fi cel stabilit de Comisiunile de impuneri miniere, potrivit normelor art. 122 și următorii din Legea Minelor.

Art. 196. — Este interzis întrebuințarea țițeiului drept combustibil.

Ministerul va aprecia și decide asupra cazurilor când el poate fi întrebuințat în acest scop.

CAPITOLUL II

Conducte de țiței, de produse de țiței și de gaze

Art. 197. — Înființarea și exploatarea de conducte pentru transportul la stațiunile de export și la locurile de consum a oricăror produse de țiței lichide sau gazoase sunt rezervate exclusiv Statului, cu excepția acelor conducte pentru care Statul a acordat, anterior prezentei legi, un drept de înființare și exploatare.

Art. 198. — Întreprinderile de petrol își pot construi conducte pentru transportul țițeiului, gazelor și al oricăror derivate lichide sau gazoase dela schelă la rafinăriile lor, la stațiunile de înmagazinare sau la cea mai apropiată stațiune de cale ferată, în cazul când nu pot utiliza una din conductele Statului pentru aceste transporturi.

Statul poate obliga societățile care posedă asemenea conducte, chiar dacă sunt instalate anterior prezentei legi ca, în limita disponibilităților să transporte și produsele altor întreprinderi, chiar dacă astfel de obligațiuni nu au fost prevăzute la data instalării conductelor.

Tariful de transport se va fixa de Direcția Minelor, ținând seamă de cheltuielile reale ale întreprinderii, privind acele conducte.

Cei interesați pot face apel contra hotărârii Direcției Minelor la Consiliul Superior de Mine, în termen de 15 zile dela comunicarea ei.

Nu se va mai putea înființa nici o taxă sau impozit de trecere de către Stat, județ sau comună, asupra țițeiului, gazelor sau derivatelor de țiței transportate pe aceste conducte, fără avizul Ministerului Economiei Naționale.

Art. 199. — Statul, cu avizul Consiliului Superior de Mine, este în drept să exproprieze cu o justă și prealabilă despăgubire fixată de justiție, conductele dela schele la stațiunile de înmagazinare sau la rafinării, atunci când aceste conducte pot servi mai multor producători sau exploatarea, însă numai dacă

prin această exproprieere nu se împledece transportul produselor întreprinderii expropriate.

Art. 200. — Întreprinderile exploatare de țiței sau gaze, își pot construi în schele conducte de țiței, gazolină, gaze, apă și noroi, necesare explorării și exploatarea zăcămintelor. Instalarea unor asemenea conducte se autoriză de Direcțiunea Minieră Regională respectivă.

CAPITOLUL III

Dispozițiuni speciale privind prelucrarea țițeiului de proveniență străină

Art. 201. — Întreprinderile al căror scop este prelucrarea țițeiului, pot construi conducte pentru transportul țițeiului de proveniență străină, pentru rafinare, dacă Statul nu construiește el acele conducte.

În acest scop, orice întreprindere îndreptățită să construiască aceste conducte, va face cerere Ministerului Economiei Naționale, arătând punctele terminale ale conductei și capacitatea ei de transport.

Ministerul Economiei Naționale este obligat să se pronunțe, în termen de 30 zile, dela data înregistrării cererii dacă înțelege să construiască el conducta în acest scop dela punctul inițial indicat sau din alt punct și este obligat să înceapă efectiv lucrările în termen de 4 luni dela aceeași dată.

În cazul când Ministerul Economiei Naționale nu răspunde în termenul de 30 zile arătat mai sus, precum și în cazul când Ministerul Economiei Naționale nu începe efectiv construirea conductei în termen de 4 luni, întreprinderea solicitantă va face notificare Ministerului Economiei Naționale, Direcția Minelor, care este dator să răspundă în termen de 15 zile dela primirea notificării.

Directorul Minelor este personal răspunzător de neexecutarea nejustificată a acestei obligațiuni.

Art. 202. — Pentru ocuparea terenului necesar instalării conductei, întreprinderea va beneficia de dispozițiunile art. 48 și urm. din Legea minelor. Pentru importul materialelor necesare construirii și exploatarea conductei întreprinderea beneficiază de dispozițiile art. 284.

Regimul exploatarea acestor conducte, regimul de import al țițeiului brut importat și cel de export al produselor finite se vor stabili printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri, atunci când va fi cazul.

Art. 203. — Tariful de transport pe căile ferate sau pe conducte al țițeiului importat și la produselor de țiței obținute din el va fi stabilit conform legilor în vigoare de Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, cu avizul Ministerului Economiei Naționale.

CAPITOLUL IV

Rafinerii de petrol

Art. 204. — Intreaga producție de țiței va fi prelucrată în țară.

Art. 205. — Înființarea instalațiunilor de prelucrare a țițeiului brut sau a derivatelor sale nu se poate face decât cu autorizarea Ministerului Economiei Naționale.

La cererea de autorizare, solicitantul va anexa planul instalațiunii și un memoriu în care se va arăta capacitatea și procedeu de prelucrare precum și produsele ce se vor obține.

Cererea și planul se vor preda în patru exemplare. Ministerul Economiei Naționale va elibera autorizarea luând avizul Institutului Național al Petrolului. El va putea propune modificarea instalațiunii, însă numai în ceea ce privește obținerea altor derivate decât cele propuse.

Dacă Ministerul Economiei Naționale nu propune modificarea în termen de 30 zile dela înregistrarea cererii la Minister, întreprinderea va face o notificare la Ministerul Economiei Naționale, Direcția Minelor, care este dator să răspundă în termen de 15 zile dela primirea notificării.

Directorul Minelor este personal răspunzător de neexecutarea nejustificată a acestei obligațiuni.

Art. 206. — Statul poate obliga întreprinderile care posedă instalațiuni de prelucrarea țițeiului brut sau a derivatelor sale, existente la publicarea prezentei legi sau care s'ar înființa după această dată, să modifice instalațiunile pe care le posedă, dacă aceste instalațiuni lasă să se piardă produse necesare consumului intern sau cerute pentru export.

În cazul când întreprinderea nu va proceda la modificarea instalațiunii, în termenul fixat de Ministerul Economiei Naționale, se va aplica amenda prevăzută de art. 192 și se va acorda un nou termen pentru modificarea instalațiunii.

Dacă întreprinderea nu modifică instalațiunea nici în noul termen acordat, amenda se va dubla, iar Ministerul Economiei Naționale va dispune, prin decizie ministerială, închiderea rafinării.

Art. 207. — Rafinările închise potrivit dispozițiilor articolului precedent, vor putea fi expropriate de Stat, aplicând dispozițiunile art. 48 și urm. din Legea Minelor.

Rafinările expropriate pot fi exploatate de Stat, în regie, sau pot fi concesionate după normele art. 109 și urm. din prezenta lege.

Concesionarea se va face prin decret, pe baza unui caiet de sarcini la întocmirea căruia se va lua avizul Institutului Național al Petrolului. Caietul de sarcini va cuprinde și obligația de modificare cerută întreprinderii expropriate.

Art. 208. — Orice întreprindere care posedă instalațiuni existente la data publicării prezentei legi sau care ar înființa asemenea instalațiuni după această dată, este obligată la cererea Statului, să prelucereze țițeiul aparținând acestuia în limita capacității sale de prelucrare rămasă disponibilă după prelucrarea producției proprii.

Costul prelucrării, la care se va adăuga un beneficiu de 10% se va fixa de Institutul Național al Petrolului, ținând seamă de cheltuielile reale ale întreprinderii.

CAPITOLUL V

Consumațiunea internă

Art. 209. — Exportul de țiței brut sau semirafinat este interzis.

Consiliul de Miniștri va putea autoriza exportul țițeiului printr'un jurnal dat în urma propunerii Ministerului Economiei Naționale, însă numai în timp de războiu.

Art. 210. — Consumațiunea internă din fiecare fel de produs trebuie să fie satisfăcută cu întâietate și complet de toate rafinările din țară care prelucerează aceste produse, în proporție cu cantitatea de țiței prelucrată de fiecare din ele.

Toți exploatorii, a căror producțiune întrece 5 vagoane pe zi, sunt obligați să contribuie la acoperirea nevoilor consumului intern în proporție cu producțiunea lor.

Statul este exceptat dela această obligațiune.

Organizarea desfacerii produselor de petrol din consumațiunea internă se va putea face de Stat în asociațiune cu rafinăriile și producătorii, pe baza legii de organizare a întreprinderilor și avuțiilor publice. Asociația se va constitui prin decret dat pe baza jurnalului Consiliului de Miniștri. Prețurile de desfacere pentru fiecare produs petrolifer pe piața internă, socotit loco rafinării, fără taxe și impozite, nu pot să depășească pentru produsul respectiv prețurile de export, loco rafinării, fără taxe și impozite.

Art. 211. — Punerea în vânzare a oricăror derivate de țiței lichide sau gazease se poate face numai cu autorizația Ministerului Economiei Naționale, dată pe baza referatului Direcțiunii Minelor.

Ministerul va elibera asemenea autorizațiuni în urma cererii celor interesați după ce va fixa și caracteristicile fiecărui produs și măsurile de siguranță pentru distribuire.

Autorizațiile eliberate înainte de publicarea prezentei legi rămân valabile.

Art. 212. — Dela data publicării prezentei legi nu se va mai putea înființa nicio societate pentru distribuirea produselor petrolifere decât cu îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 269 și cu obligațiunea ca 90% din personalul societății, din fiecare categorie prevăzută de art. 283, pct. B și C, să îndeplinească aceleași condițiuni.

Pentru societățile de distribuire existente, condițiunile relative la naționalizarea direcției și a personalului trebuie îndeplinite în termen de două luni dela data publicării prezentei legi, sub sancțiunea anulării autorizării de funcționare.

Aceeași proporție de personal este obligatorie în serviciul de distribuire și în direcțiunea lui la societățile petrolifere care au o distribuție proprie. Proporția va trebui realizată în același termen și sub aceleași sancțiuni ca mai sus.

Art. 213. — Nicio instalațiune pentru înmagazinarea și desfacerea țițeiului și derivatelor de țiței lichide sau gazease, nu se poate înființa decât cu o autorizație specială a Ministerului Economiei Naționale.

Un regulament va stabili condițiunile de instalare și funcționare ale acestor instalațiuni.

Înființarea de rezervoare în porturi și în stațiunile de cale ferată, se va face pe baza unui caiet de sarcini care va stabili condițiunile de exploatare.

La acordarea autorizațiunilor, Ministerul va cere și avizul autorităților comunale sau al altor autorități, dacă va crede util, după situația localității respective.

Ministerul Economiei Naționale va comunica Ministerului de Finanțe toate autorizațiunile acordate, în vederea impunerilor fiscale.

Toate dispozițiunile din legi speciale, prin care se recunoaște altor autorități dreptul de a elibera astfel de autorizațiuni, sunt abrogate.

Art. 214. — Depozitele existente, care nu sunt autorizate de Ministerul Economiei Naționale, vor fi închise, în cazul când în termen de 6 luni dela data publicării prezentei legi nu vor fi obținut autorizarea acestui Minister.

TITLUL X

Institutul Național al Petrolului

SECȚIA I

Înființare și scop

Art. 215. — Se înființează, pe data prezentei legi și pentru întreaga țară, un Institut Național al Petrolului, la care va participa Statul, prin Ministerul Economiei Naționale și întreprinderile petrolifere din România constituite ca întreprinderi individuale sau societăți de orice fel.

Institutul Național al Petrolului este persoană juridică fără scop lucrativ. Personalitatea juridică i se acordă în baza dispozițiunilor prezentei legi, fără alte formalități.

Sediul Institutului este în București.

Art. 216. — Scopul acestui Institut este promovarea, în interesul Economiei Naționale, a științei și tehnicii petrolului și a gazelor, în industria de petrol din România.

Institutul Național al Petrolului, va executa orice însărcinări primite dela Ministerul Economiei Naționale sau dela particulari, relative la expertize, măsurători în legătură cu explorările și exploatarile petrolifere și gazeifere și orice fel de lucrări cerute de aplicarea Legii Petrolului.

Institutul Național al Petrolului va da, de asemenea, la cererea Ministerului Economiei Naționale, avize asupra oricăror chestiuni în legătură cu activitatea industriei petrolifere și informațiuni, întreprinderilor petrolifere, acestea fiind obligate să-i pună la dispoziție toate datele pe care le posedă, care ar fi necesare pentru rezolvarea oricăror probleme ce interesează această industrie.

Institutul este obligat să păstreze secretul datelor primite dela întreprinderi, în cazul când acest lucru este cerut în mod expres.

Art. 217. — Pentru realizarea acestui scop, Institutul Național al Petrolului va fi constituit cu patru secțiuni și anume:

a) Secțiunea geologică, pentru studierea și urmărirea problemelor, privitoare la prospecțiunea și explorarea zăcămintelor;

b) Secțiunea tehnică, pentru studierea și urmărirea problemelor tehnice de foraj și de extracție, precum: metodele de lucru, de transport, recuperarea secundară a țițeiului, standardizarea materialelor, etc.;

c) Secțiunea chimică pentru problemele de fabricație, de industrializare și de valorificare a țițeiului și a gazelor, în vederea ameliorării randamentelor, a obținerii de produse noi, a raționalizării și a folosirii diverselor produse, etc.;

d) Secțiunea administrativă pentru problemele de depozitare, manipulare, statistică și administrație privind țițeiul, derivatele sale și gazele sau în legătură cu aplicarea Legii Petrolului.

Institutul își va procura instrumentele moderne și de precizie și va fi înzestrat cu laboratoarele și biblioteca, necesare îndeplinirii scopului său.

Până la utilizarea lui completă, el va putea folosi orice laborator de specialitate al Statului sau al întreprinderilor particulare, pentru efectuarea lucrărilor sale.

Institutul Național al Petrolului va ține legătura cu toate institutele similare din alte țări.

Art. 218. — Rezultatele cercetărilor Institutului Național al Petrolului vor fi aduse, cel puțin trimestrial, la cunoștința Ministerului Economiei Naționale și a întreprinderilor, prin rapoarte scrise sau prin publicațiuni editate în acest scop.

În aceste rapoarte și publicațiuni, Institutul Național al Petrolului va menționa toate progresele realizate în străinătate, privind diversele chestiuni în legătură cu problemele interesând țițeiul, derivatele sale și gazele.

Art. 219. — Plata oricăror expertize, studii, măsurători, etc., efectuate de Institut, fie la cererea Statului fie a altor interesați, se va efectua de cel ce le-a cerut. Plata măsurătorilor ordonate de autoritatea minieră, în exercitarea dreptului său de supraveghere și control, cade în sarcina întreprinderii indicată de această autoritate.

Art. 220. — Pentru lucrări curente, plata se va face potrivit unui tarif aprobat, la începutul fiecărui an calendaristic, de Ministerul Economiei Naționale, care va lua și avizul exploatorilor, iar plata pentru măsurători, studii speciale, expertize, etc., se va face la prețuri ce se vor stabili prin bună învoială.

Aceste venituri, rezultând din operațiunile de mai sus, precum și oricare altele, provenind din donațiuni și legate, pe care Institutul va fi autorizat de Ministerul Economiei Naționale să le primească, vor servi exclusiv activității științifice a Institutului.

SECȚIA II

Conducerea

Art. 221. — Conducerea Institutului Național al Petrolului se va face de următoarele organe:

Adunarea Generală,
Consiliul,
Directorul General,

§ 1. Adunarea Generală

Art. 222. — Adunarea generală este formată din totalitatea membrilor Institutului.

Dreptul de vot al fiecărui membru se va fixa prin statute în raport cu contribuțiunea sa.

Statul va fi reprezentat în Adunarea generală prin patru delegați, care vor dispune de 1/3 din totalul voturilor tuturor membrilor Institutului.

Adunarea generală se întrunește în mod obligatoriu, odată pe an, precum și atunci când va fi convocată de Președinte.

El dă descărcare Consiliului de gestiunea sa și aprobă bugetul anului viitor.

Adunarea generală recomandă patru persoane de origine etnică română, dintre reprezentanții întreprinderilor în Adunarea generală sau dintre funcționarii în serviciul Statului, persoane care au o activitate de cel puțin 10 ani în industria petroliferă sau au desfășurat o activitate de cel puțin 10 ani, în legătură cu această industrie, dintre care Ministerul Economiei Naționale va alege și numi pe Președintele Institutului Național al Petrolului.

§ 2. Consiliul Institutului Național al Petrolului

Art. 223. — Consiliul Institutului, în afară de Președinte, este compus din 8 membri de origine etnică română, dintre care 4 desemnați de Ministerul Economiei Naționale și alți 4 aleși de Adunarea generală dintre persoanele împuternicite să reprezinte, în Adunarea generală, întreprinderile membre ale Institutului.

Unul dintre membrii Consiliului numiți de Stat, trebuie să fie jurist.

Membrii desemnați de Stat pot fi funcționari de Stat și reprezintă Statul în Adunarea generală.

Numirea Președintelui și a tuturor membrilor Consiliului se face, pe termen de trei ani, prin Decret, după propunerea Ministerului Economiei Naționale.

Ei pot fi înlocuiți numai cu respectarea formelor cu care au fost aleși și numiți.

Art. 224. — Consiliul hotărăște în chestiunile generale propuse de Președinte, de Ministerul Economiei Naționale, sau de întreprinderi, alcătuește bugetul, formulează rezultatele studiilor întreprinse de secțiuni, numește personalul superior până la Director inclusiv și cooptează membrii sub rezerva aprobării Adunării generale.

El se întrunește, în mod obligatoriu, odată pe lună și ori-câteori va fi convocat de Președinte.

§ 3. Administrația

Art. 225. — Directorul General se numește de Ministerul Economiei Naționale, dintre persoanele de specialitate, cu o activitate de cel puțin 10 ani în legătură cu industria de petrol.

El execută toate hotărârile Președintelui Consiliului și Adunării Generale, dirijată și coordonează lucrările Institutului Național al Petrolului, și alcătuește rapoartele privind rezultatele activității acestuia.

Numește întreg personalul până la gradul de Subdirector inclusiv.

El are vot consultativ în Consiliu. Directorul General se numește prin Decret, în urma propunerii Ministerului Economiei Naționale, pe termen de patru ani și nu poate fi schimbat decât cu aceleași forme.

Art. 226. — Funcționarii Institutului Național al Petrolului vor fi angajați prin contract sau pe bază de statut.

Se pot detașa funcționari și din Ministerul Economiei Naționale. În acest caz ei își păstrează drepturile la pensie dacă li se fac reținerile convenite în acest scop.

Inginerii detașați din serviciile Statului, în serviciul Institutului Național al Petrolului, vor putea înainta în Corpul Tehnic, fiind considerați în cadrul detașat.

SECȚIA III

Veniturile

Art. 227. — Veniturile Institutului se alimentează:

1. Din contribuțiile anuale acordate de Stat, în proporție de o treime și din cotizațiile membrilor, în proporție de două treimi.

Contribuțiunea Statului va fi înscrisă în bugetul Ministerului Economiei Naționale și se va plăti din fondul de prospecțiuni, prevăzut de art. 173 din Legea Minelor.

2. Din toate taxele ce se vor încasa pentru studii, consultații de ordin tehnic, expertize, măsurători, etc.

3. Din donațiuni făcute de orice instituții, întreprinderi sau persoane fizice.

SECȚIA IV

Control

Art. 228. — Controlul gestiunii este făcut de un comitet de trei cenzori, dintre care doi aleși de Adunarea Generală și unul numit de Ministerul Economiei Naționale.

SECȚIA V

Dispozițiuni diverse

Art. 229. — Veniturile Institutului, ori care ar fi proveniența lor, sunt scutite de orice taxe și impozite către Stat, județ sau comună.

Art. 230. — Institutul Național al Petrolului se bucură de avantajele acordate de art. 284 din prezenta lege.

Art. 231. — În termen de maximum două luni dela publicarea acestei legi, Ministerul Economiei Naționale va întocmi statutele de constituire și funcționare a Institutului Național al IPetrolului.

Statutele vor reglementa modul de reprezentare a întreprinderilor membre ale Institutului, atribuțiunile președintelui, modul de întocmire a bugetului și orice alte dispozițiuni pentru regulata funcționare a Institutului Național al Petrolului.

Statutele și modificările lui vor fi aprobate prin Decret-
Lege și intră în vigoare dela data aprobării.

TITLUL XI

Dispozițiuni diverse

CAPITOLUL I

Dispozițiuni speciale privind permisele exclusive de explorare și concesiunile de exploatare în ființă la publicarea prezentei legi

Art. 232. — Permisele exclusive de explorare și concesiunile de exploatare, instituite de Stat anterior publicării legii de față, urmează, până la expirarea lor, regimul legii, sub impériul căreia au fost instituite, cu excepțiunile de mai jos:

Art. 233. — Se anulează:

a) Permisele de explorare pentru sondele izolate acordate potrivit dispozițiunilor art. 179 din Legea Minelor, a căror titulari nu au început efectiv lucrările de săpă, în termenul prevăzut în caietul de sarcini, dacă în termen de 60 zile dela publicarea prezentei legi nu vor începe efectiv aceste lucrări;

b) Toate concesiunile de exploatare acordate de Stat, ai căror titulari nu au efectuat lucrări de delimitare și măsurătoare, necesare punerii în posesie, în termenul prevăzut în caietul de sarcini.

Nu intră în dispozițiunile de sub punctul b; de mai sus, permisele de explorare sau concesiunile de exploatare pe cuprinsul cărora titularii au săpat sau săpă sonde la publicarea prezentei legi, deși nu au fost puși formal în posesie asupra lor.

Anularea se va face în cazurile arătate mai sus, prin decizie ministerială, dată pe baza constatării autorității miniere locale.

Cei nemulțumiți, vor putea face apel la Consiliul Superior de Mine, în termen de 15 zile dela data comunicării deciziei ministeriale.

Apelurile se vor judeca potrivit dispozițiunilor art. 156 și următorii din Legea Minelor.

Art. 234. — Deținătorii de drepturi de explorare, anulate, potrivit dispozițiunilor articolului precedent, sunt obligați să

plătească Statului toate taxele prevăzute în caietul de sarcini, datorate până la data anulării.

De asemenea, deținătorii de drepturi de exploatare, anulate, potrivit dispozițiunilor articolului precedent, sunt obligați să plătească Statului prețul concesiunii, precum și taxele și impozitele până la data anulării lor.

Art. 235. — Sondele săpate pe baza unui permis de explorare, acordat anterior publicării prezentei legi, însă după expirarea din orice cauză a permisului și a prelungirilor acestuia, prevăzute de art. 17 din Legea Minelor, nu conferă exploratorului niciun drept asupra zăcămintului descoperit.

În acest caz, exploratorul are dreptul la restituirea cheltuielilor, făcute cu săparea sondei, de către concesionarul care va obține concesiunea dela Stat, însă numai în cazul când Ministerul Economiei Naționale va decide ca sonda să fie folosită pentru exploatarea zăcămintului.

Neînțelegerile dintre exploratori și concesionari asupra costului sondei, se vor judeca după procedura prevăzută de art. 147 și următorii din Legea Minelor.

Art. 236. — Deținătorii de drepturi de explorare din sonde izolate, perimetre de explorare sau ținuturi miniere obținute anterior publicării prezentei legi, au un drept de preferință, după expirarea acestor drepturi, la obținerea unui nou permis de explorare pe structurile identificate de ei, pe baza drepturilor expirate, însă numai în limitele prevăzute de art. 17, și numai:

a) Dacă au îndeplinit obligațiunile prevăzute în caietul de sarcini, privind dreptul expirat;

b) Dacă acest permis nu privește terenuri situate într'un ținut minier acordat pe baza dispozițiunilor prezentei legi și

c) Dacă explorarea nu se continuă de către Administrația Comercială pentru Prospeccțiuni și Explorări Miniere (A. C. E. X.).

Art. 237. — Exploatarea părții din proprietatea minieră exploatabilă cuvenită exploratorului ca urmare a unui permis de explorare acordat anterior prezentei legi pe o structură, pe care, la publicarea acesteia, nu se aflau sonde în producție, urmează regimul legii de față.

Art. 238. — Concesionarul care a contractat prin caietul de sarcini al unei concesiuni dobândite dela Stat și obligațiunea de a săpa o sondă de explorare și care nu a executat, în termen, această obligațiune, este dator ca, în timp de 6 luni dela publicarea prezentei legi, să înceapă efectiv săpatul mecanic al acelei sonde.

În cazul când locul unde urmează să fie săpată sonda nu este fixat la publicarea prezentei legi, sau dacă, deși este fixat, sonda nu ar putea fi săpată din cauza situațiunii de drept a terenului sau nu ar putea da rezultate din cauza situațiunii geologice a locului sondei, regiunea în care urmează să se sape sonda poate fi schimbată de Ministerul Economiei Naționale, care poate prelungi și termenul de mai sus cu cel mult 6 luni.

Autorizarea sondei se va acorda prin deciziune ministerială fără a se constitui vreun perimetru de explorare în jurul ei.

În cazul când concesionarul nu va începe săpatul mecanic în termenele arătate mai sus, Direcțiunea Minelor, ținând seama și de dispozițiunile caietului de sarcini, va stabili valoarea lucrării și va soma pe exploatare să depună suma datorată, la contul prevăzut de art. 58.

Cei nemulțumiți pot face apel, în termen de 20 zile dela data primirii somațiunii, la Consiliul Superior de Mine, care va decide după ce a ascultat părțile, aplicând dispozițiunile art. 156 din Legea Minelor.

În cazul când concesionarul nu depune valoarea sondei în termen de 20 zile dela primirea somațiunii sau dela data comunicării deciziei Consiliului Superior de Mine, se va proceda la încasarea ei, potrivit normelor și cu formele prevăzute de legile în vigoare pentru încasarea veniturilor Statului, cheltuielile de urmărire fiind în sarcina concesionarului.

CAPITOLUL II

Dispozițiuni speciale privind exploatarea de țiteiu și gaze aflate în ființă la publicarea legii

Sumele datorate de întreprinderi pe baza dispozițiilor de mai sus, se vor vărsa Administrației Comerciale pentru Prospekțiuni și Explorări Miniere și vor folosi la mărirea fondului acestei Administrații.

Art. 239. — Concesionarii, care, potrivit dispozițiilor caietului de sarcini al concesiunilor, obținute dela Stat, sunt obligați să sape o sondă de explorare, vor putea cere Ministerului Economiei Naționale ca să li se acorde un drept de explorare, potrivit normelor prezentei legi, pe întreaga structură pe care se află amplasamentul sondei obligatorii.

Ministerul Economiei Naționale va putea acorda dreptul de explorare solicitat, însă numai în limitele dispozițiilor prevăzute de art. 17 și cu obligațiunea, pentru explorator, de a accepta un nou caiet de sarcini pentru explorarea structurii, și de a săpa o altă sondă obligatorie, de cel puțin aceeași adâncime, pe altă structură indicată de Institutul Geologic al României.

Dacă săpatul unei sonde obligatorii nu a fost efectiv început în termen de un an dela data deciziei prin care a fost aprobată, permisul de explorare pe structură se anulează, fără altă formalitate, pe baza procesului-verbal al autorității miniere locale, iar sonda săpată în vechiul loc se va considera ca sondă obligatorie, fără a se acorda vreo despăgubire pentru metrajul eventual săpat în cuprinsul structurii, peste prevederile caietului de sarcini inițial al primei sonde obligatorii.

Art. 240. — Concesionarii care cad în prevederile art. 239, vor fi scutiți de obligațiunea de a săpa o sondă de explorare, în cazul când renunță la perimetrul concesionat înainte de a fi săpat vreo sondă în cuprinsul lui, sau dacă, deși au săpat sonde, anterior renunțării, nu au avut producție de țiteiu.

Art. 241. — Titularii ținuturilor miniere acordate anterior prezentei legi, vor putea cere, în termen de trei luni dela publicarea ei, punerea de acord a regulamentelor acestor ținuturi cu dispozițiunile prezentei legi.

Taxele datorate, potrivit art. 185 din Legea Minelor, până la publicarea prezentei legi, rămân câștigate Statului, titularul ținutului minier fiind însă obligat să depună și garanția prevăzută de art. 83 al prezentei legi.

Titularul unui astfel de ținut minier este în drept a explora și exploata, după punerea de acord a regulamentului ținutului cu normele acestei legi, întreg ținutul minier, în limitele în care a fost acordat la început, chiar dacă ar fi renunțat anterior acestei legi, la o parte din el, potrivit dispozițiilor art. 185 din Legea Minelor, fără însă ca suprafața ținutului, astfel reîntregit, să nu depășească 30.000 ha.

Art. 242. — Concesiunile de exploatare obținute de Stat, care expiră după publicarea acestei legi, se acordă numai prin bună învoială.

Prin derogare dela dispozițiunile art. 109, vechiul concesionar are încă un drept de preferință la obținerea unei noi concesiuni asupra aceluiași perimetru, în următoarele condițiuni:

a) Dacă acceptă, în termen de 15 zile dela data când a fost anunțat de Minister, condițiunile cele mai favorabile care s'au oferit pentru noua concesiune;

b) Dacă a îndeplinit obligațiunea prevăzută în caietul de sarcini al concesiunii expirate;

c) Dacă a plătit integral redevența și impozitul minier datorat pentru acea concesiune;

d) Dacă lucrările de exploatare au fost efectuate, în ultimii cinci ani ai concesiunii, de concesionar cu unelte și personal propriu.

Puțurile și sondele care au servit la exploatarea petrolului și au rămas la dispoziția Statului, situate pe concesiuni expirate sau abandonate de concesionar, vor putea fi atribuite, pentru exploatare, și persoanelor fizice, după normele legii de față.

Art. 243. — Exploatarea zăcămintelor de țiteiu și de gaze în cuprinsul suprafeței miniere exploatabile, aflate în exploatare la publicarea prezentei legi, urmează regimul legii sub imperiul căreia se aflau la acea dată, cu rezervele de mai jos.

Se consideră ca fiind în exploatare, la publicarea acestei legi, toate terenurile cuprinse în suprafețele miniere exploatabile care se vor declara, potrivit dispozițiilor art. 244.

Art. 244. — În termen de trei luni dela publicarea prezentei legi, Ministerul Economiei Naționale, cu avizul Institutului Geologic al României, va delimita pe hărți 1 : 10.000 — 1 : 20.000 suprafețele miniere exploatabile pe toate structurile aflate în exploatare la publicarea ei.

Suprafețele miniere exploatabile, determinate cu această ocaziune vor trebui să cuprindă și toate perimetrele acordate de Stat, spre exploatare aflate în vigoare.

Terenurile concesionate de Stat anterior publicării prezentei legi, dar al căror termen de concesionare a expirat sau la care concesionarul a renunțat și care nu ar cădea în suprafața minieră exploatabilă declarată după normele de mai sus, vor putea fi acordate spre explorare după normele prezentei legi.

Art. 245. — Pentru exploatarea rațională a zăcămintului și în vederea unei repartizări echitabile a producțiunii de țiteiu și gaze asociate cu el, nicio sondă nu va putea fi instalată pe cuprinsul unei suprafețe miniere exploatabilă, intrând în prevederile art. 244 din prezenta lege, decât după ce s'a cerut comasarea tuturor terenurilor cuprinse în zona ei de influență, dacă exploatarea nu deține dela același proprietar și prin același act tot terenul cuprins în această zonă.

Art. 246. — Toți exploatarea care ar poseda sonde în săpă sau în producție până la publicarea prezentei legi, sunt obligați să ceară, în termen de două luni dela publicarea ei, comasarea terenurilor din zona de influență a sondelor, dacă în acea zonă intră terenurile deținute de ei dela mai mulți proprietari, precum și dacă ei nu dețin toate terenurile cuprinse în zona de influență.

Art. 247. — După expirarea termenului de mai sus, o comisiune formată din Directorul regiunii miniere sau un delegat al său, care va prezida comisiunea, din șeful Inspectoratului Minier sau Subinspectorul respectiv sau un delegat al lor și din doi reprezentanți ai exploatărilor din fiecare șantier, va trasa, în termen de cel mult două luni dela expirarea termenului prevăzut în art. 244, pe o hartă 1 : 5.000—1 : 10.000, perimetrele de comasare după normele de mai jos.

Perimetrele vor fi delimitate astfel ca între ele să nu rămână terenuri care să nu fie cuprinse în zona de influență a unei sonde săpate sau care s'ar putea săpa potrivit cu dispozițiunile relative la distanțele miniere dintre sonde, dispozițiuni în vigoare pentru zăcămintul respectiv, la data publicării acestei legi.

Planul întocmit se va afișa, spre cunoștința celor interesați, timp de 10 zile, la Direcțiunea regională minieră și la primăriile comunelor pe teritoriul cărora se află șantierele.

Constatarea afișării se va face de Directorul regiunii miniere și de primarii comunelor, prin încheiere de proces-verbal.

Cei nemulțumiți cu hotărârea luată, vor putea face, în timp de 15 zile dela data afișării, întâmpinare la Ministerul Economiei Naționale, care va hotări în ultimă instanță, luând avizul Consiliului Superior de Mine.

Art. 248. — Exploatarea care ar dori să repună în lucru o sondă abandonată, sunt obligați să ceară comasarea înainte de a începe lucrul la sondă.

Nu se poate cere repunerea în producție a unei sonde, dacă

zona ei de influență nu a fost rezervată prin hotărîrea Comisiunii prevăzută de art. 247.

Art. 249. — Se va considera ca zonă de influență a unei sonde aflată în săpă sau în producție la publicarea prezentei legi, hexagonul care se va forma avînd ca centru geometric locul sondei, avînd două laturi paralele cu direcțiunea generală a axului structurii și toate laturile egale cu jumătatea distanței dintre două sonde prescise de normele în vigoare, pentru zăcămintul respectiv, la data publicării prezentei legi.

Limitele acestor figuri geometrice se vor modifica, astfel ca:

1. Să nu rămîna între ele terenuri care să nu fie cuprinse în zona de influență a unei sonde existente sau care s'ar putea instala.

2. Să cuprindă toate terenurile pe baza cărora a fost autorizată sonda, în cazul când pe acele terenuri nu se poate instala decât o singură sondă.

3. Să nu cuprindă terenuri pe baza cărora a fost autorizată o sondă vecină aflată în săpă sau în producție.

Art. 250. — Perimetrele de comasare se vor institui după normele art. 179 și următorii din prezenta lege.

La cererea de comasare se vor anexa actele și planurile specificate în art. 180, alin. a, b și c, precum și un tablou al tuturor concesionarilor sau proprietarilor neconcedenți, cuprinși în perimetrul de comasare.

Instituirea se va putea face, fie din oficiu, fie la cererea oricărui proprietar neconcedent sau concesionar, care are un drept de exploatare asupra unei parcele din perimetrul solicitat.

Art. 251. — Perimetrele de comasare, pentru sonde existente la data constituirii lor, vor fi instituite asupra aceleia care deține sonda la acea dată.

Art. 252. — Când perimetrul de comasare se constituie înainte de săparea sondei, el va fi instituit asupra asociației formate din toți concesionarii și proprietarii neconcedenți ale căror terenuri se află cuprinse în perimetru.

În cazul când cei îndreptățiți ar refuza să formeze asociația, perimetrul de comasare se va acorda aceleia care deține cele mai întinse drepturi de exploatare în cuprinsul aceluia perimetru.

Ministerul Economiei Naționale va invita prin adrese înmânate pe cale administrativă pe cei interesați ca, în termen de 10 zile dela data înmânării, să comunice dacă înțeleg să execute lucrările de exploatare. După scurgerea termenului de mai sus, perimetrul de comasare se va acorda aceluia dintre cei invitați, care au acceptat a săpa sonda, grupați printr'o convenție de asociere.

Art. 253. — Dacă niciunul dintre cei îndreptățiți nu vrea sau nu poate să efectueze lucrările de exploatare pe un perimetru constituit înainte de săparea sondei sau dacă deținătorul unui astfel de perimetru nu-l pune în exploatare în termenul fixat de Ministerul Economiei Naționale, acesta este în drept să acorde, prin bună învoială, oricărui solicitant după normele legii, dreptul de a săpa sonda, cu obligațiunea de a plăti despăgubirile prevăzute de art. 254

Acordarea dreptului de a săpa se va face de Minister după epuizarea procedurii prevăzută de art. precedent, invitând îndeplinirea care îndeplinească condițiunile art. 13 printr'o publicație făcută în Monitorul Oficial și în unul din ziarurile din Capitală cu 10 zile înainte de termenul hotărît pentru acordarea dreptului de săpă.

Art. 254. — Deținătorii de drepturi cuprinși în perimetrul pe care s'a acordat dreptul de săpă, potrivit normelor art. precedent, au dreptul la despăgubirea prevăzută de art. 121 sau 122, care se va împărți proporțional cu suprafețele ce deține fiecare în perimetrul de comasare.

Art. 255. — Cu ocaziunea comasării, nu se va ține seama decât de contestațiunile deținătorilor de drepturi de exploatare. Contestațiunile depuse de proprietarii concedenți sau de con-

cesionarii de drepturi de exploatare nu pot fi ținute în seamă decât în ceea ce privește întinderea parcelelor comasate.

Ei nu vor putea face niciun fel de contestație privitoare la înglobarea terenurilor lor în cuprinsul unui perimetru de comasare și nici la fixarea locului, sondei, dacă distanța ei de hotarul perimetrului de comasare este de cel puțin 30 de metri.

Art. 256. — Parcelele al căror subsol aparține Statului și nu sunt concesionate, vor fi comasate din oficiu, cu terenurile din zona de influență a fiecărei sonde, în care sunt cuprinse, în următoarele cazuri:

a) Dacă proprietatea Statului este o porțiune dintr'un drum lăsat pentru a cărui suprafață proprietarii au fost despăgubiți sau care a fost recunoscut ca atare prin hotărîrea de consolidare;

b) Dacă suprafața parcelei este mai mică decât cea necesară pentru exploatarea prin sondă;

c) Dacă în cuprinsul parcelei se află clădiri publice, monumente istorice, cimitire, etc., care împiedică plasarea unei sonde.

Art. 257. — Exploatarea datorată Statului pentru proprietățile acestuia, comasate din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 256 impozitul minier și redevențele prevăzute de legea sub imperiul căreia s'a instituit perimetrul de comasare în plus 1% pentru acoperirea prețului de concesiune, și în proporție cu suprafața lor cuprinsă în perimetru.

Art. 258. — În asociația de exploatare drepturile concesionarilor și proprietarilor neconcedenți, cuprinși în perimetrul de comasare, vor fi stabilite de convenția de asociație, în raport cu drepturile de exploatare deținute de fiecare.

Redevențele proprietarilor concedenți și ale concesionarilor de drepturi, despăgubirea concesionarilor care nu participă la exploatare și participațiunea asociațiilor la exploatare, se vor presta de exploatarea, potrivit dispozițiilor art. 121, 122 și 189—191 și sunt datorate dela data publicării prezentei legi.

Litigiile ivite cu această ocaziune se vor soluționa de instanțele și cu procedura prevăzută de art. 147 și urm. din legea minelor.

Art. 259. — Redevențele datorate Statului din producția unor sonde, instalate pe cuprinsul concesiunilor sau pe perimetre de explorare obținute dela Stat anterior publicării acestei legi, urmează regimul legii sub imperiul căreia se află la publicarea prezentei legi.

Art. 260. — Perimetrele de comasare, instituite anterior publicării acestei legi, rămân valabile până la expirarea lor și se vor constitui din nou la acea dată, potrivit normelor prezentei legi.

Art. 261. — Pentru efectuarea lucrărilor de interes comun precum: conducte, stațiuni de pompe pentru țiteiu și apă, foraje de sonde pentru introducerea de gaze sau apă, industrializarea gazelor, curățirea și neutralizarea apelor infectate de resturi de țiteiu, drumuri, poduri, lucrări de apărarea instalațiilor și a zăcămintului, etc., Ministerul Economiei Naționale, după ce a luat avizul Institutului Național al Petrolului, va invita pe exploatarea, din proprie inițiativă sau la cererea celor interesați, să formeze un sindicat aplicând dispozițiunile art. 73 și 74 din Legea Minelor.

Cei cărora le profită lucrările sindicatului vor fi obligați să plătească o contribuție care, în caz de neînțelegere, va fi stabilită potrivit art. 48 și următorii din Legea Minelor.

CAPITOLUL III

Dispozițiuni speciale privind validarea drepturilor câștigate

Art. 262. — Validarea drepturilor miniere pentru zăcăminte de țiteiu sau gaze, acordate de Stat sau de particulari anterior datei de 28 Martie 1923 sau deținute de proprietarii suprafeței, rămân supuse dispozițiilor Legii Minelor și prescripțiilor de mai jos.

Art. 263. — Constatarea lucrărilor care dau drept la validare, constatarea rezultatelor acestor lucrări, precum și a intervalului de timp în care ele s'au efectuat se va face de către autoritatea minieră regională printr'un delegat al ei, care se va transporta la fața locului și va instrumenta numai pe baza scriptelor și a cercetărilor lui personale, directe și nemijlocite, făcute pe teren.

Constatările vor fi consemnate într'un proces-verbal.

Pe baza constatărilor, consemnate în procesul-verbal de către autoritatea minieră regională. Institutul Geologic al României va aviza dacă lucrările efectuate și rezultatele lor pot fi socotite suficiente pentru ca aceste lucrări să fie calificate ca lucrări normale de exploatare în intervalul de timp fixat de Legea Minelor, sau de prezenta lege.

Partea nemulțumită cu calificările cuprinse în avizul Institutului Geologic al României, va putea cere comisiunilor de judecată completarea, prin orice mijloace legale de probațiune, a constatărilor de fapte făcute de organele miniere, iar comisiunile de judecată, dacă vor socoti necesare aceste probatorii, le vor putea admite fără însă a schimba calificarea care cade, exclusiv, în atribuțiunile Institutului Geologic al României.

Situațiunea de fapt stabilită astfel prin instanța de judecată, dacă va diferi de aceea avută în vedere de Institutul Geologic al României, în sensul că ar putea determina o altă calificare, va fi comunicată din nou acelui Institut, pentru a se pronunța.

Calificarea cuprinsă în avizul dat de Institutul Geologic al României, este obligatorie pentru toate instanțele de judecată.

Art. 264. — Concesiunile privitoare la terenuri situate în comune unde nu au existat exploatare normale în intervalul dela 1 August 1914—4 Iulie 1924, admise în principiu la validare sau aflate în curs de validare, potrivit Legii Minelor din 1924 și 1929, sunt considerate ca respinse de drept dela validarea definitivă, dacă titularii acestor concesiuni nu au executat lucrări de exploatare normală până la 4 Iulie 1934.

Titularul unei concesiuni validate în principiu, intrând în prevederile alineatului precedent, pentru care, până la publicarea prezentei legi, nu s'a cerut validarea definitivă, este obligat ca, în termen de trei luni dela publicarea ei, să ceară validarea definitivă, care nu se va putea acorda decât dacă se va constata că el a pus concesiunea în exploatare normală până la 4 Iulie 1934.

Cererea de validare definitivă se va adresa primei instanțe care a pronunțat validarea în principiu și se va anexa la dosarul cererii de validare în principiu.

Odată cu cererea, se va depune și avizul Institutului Geologic al României, pentru calificarea lucrărilor efectuate.

Constatarea și calificarea acestor lucrări se va face după normele indicate de art. 263 al acestei legi.

Cu ocaziunea cererii de validare definitivă, instanța va avea de cercetat, numai dacă s'au îndeplinit obligațiunile, în ceea ce privește efectuarea lucrărilor.

Executarea lucrărilor pe una din concesiuni, dă dreptul concesionarului să-și valideze definitiv toate concesiunile situate în aceeași comună, pentru care a făcut cerere de validare în termenele legale, și numai pentru substanța minerală, cuprinsă în subclasa pentru care a făcut lucrări de exploatare.

Nedepunerea în termen a cererilor pentru obținerea validării definitive atrage desființarea, de plin drept, a drepturilor de concesiune.

Constatarea desființării drepturilor de concesiune se va face, la cererea Statului sau a oricărui interesat, de către comisiunea minieră de primă instanță, în competența căreia cade validarea

Această constatare se poate face și de comisiunile miniere de orice instanță, precum și de comisiunile de consolidare, dacă cererea a fost făcută acestor instanțe, pe cale incidentală.

Titularii unei concesiuni validate în principiu, dacă sunt persoane fizice, sunt exceptați dela dispozițiunile de mai sus, putând cere validarea în termenul prevăzut de art. 267, al. 1.

Art. 265. — Radierea din cărțile miniere a dreptului de concesiune, respins dela validare din orice cauză, se va face de instanța de carte minieră, cu procedura prevăzută de Legea Minelor, fie la cererea Statului, fie la cererea oricărui alt interesat.

Art. 266. — Sunt scutiți de obligațiunea de a cere validarea drepturilor lor, exploatareii de țigăie de origine etnică română, care extrag țigăie prin puțuri de mână, situate pe proprietatea Statului.

Drepturile lor se recunosc prin efectul legii de față, pentru toate puțurile pe care le posedau la 4 Iulie 1924, fie că erau sau nu erau în producție la acea dată.

Puțurile, asupra cărora dreptul de exploatare a fost recunoscut, potrivit dispozițiunilor de mai sus, nu pot fi adâncite la stratele inferioare celor exploatare astăzi, Statul fiind în drept să acorde altora, conform dispozițiunilor art. 34, oricând, drepturi de a explora și exploata stratele mai adânci.

Drepturile astfel recunoscute, rămân la libera tranzacție până la data de 28 Martie 1973, dată la care sunt desființate.

Art. 267. — Proprietarii de terenuri, al căror subsol era lăsat la libera lor dispoziție până la 28 Martie 1923, și care, în conformitate cu dispozițiunile legii din 4 Iulie 1924 și ale legii din 28 Martie 1929, puteau cere oricând validarea drepturilor lor, sunt obligați a cere validarea în termen de doi ani dela data publicării Decretului de demobilizare generală a armatei, indiferent dacă terenurile lor au fost sau nu concesionate.

În cazul când pe terenuri aparținând unor proprietari, care cad sub prevederile de mai sus, s'au efectuat lucrări de explorare sau de exploatare, înainte ca să se fi cerut validarea, aceștia vor putea, la data validării definitive, la alegerea lor, fie să participe la lucrări, dacă îndeplinesc condițiunile art. 37, fie să primească despăgubirea prevăzută de art. 121, punctul 3.

Proprietarul este obligat să notifice, celui ce deține dreptul de explorare sau exploatare dela Stat, cererea de validare, în termen de 15 zile dela data depunerii ei, arătând și dacă înțelege să participe la lucrări.

Dacă proprietarul înțelege să participe la lucrări, el este obligat să depună, în proporția fixată de art. 42, sumele cheltuite până atunci de cel ce deține dela Stat dreptul de explorare sau exploatare asupra structurii în care este cuprins terenul.

Această sumă trebuie depusă în termen de 15 zile dela data când cuantumul ei a fost comunicat proprietarului, de către titularul dreptului de explorare sau exploatare.

De asemenea, el mai este obligat să depună, potrivit dispozițiunilor convenției de asociere la explorare sau exploatare, aprobată de Ministerul Economiei Naționale, potrivit dispozițiunilor art. 124, cota sa de participare pentru lucrările ce s'ar face după data depunerii cererii de validare.

Dacă proprietarul nu voiește să participe la lucrări, i se rezervă despăgubirea prevăzută de art. 121, punctul 3, din momentul când sonda sau sondele, în a căror zonă de influență cade terenul său, au intrat în producție.

Exploatareul este obligat să depună la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, despăgubirea cuvenită proprietarului din momentul când acesta i-a notificat cererea de validare, fiind în drept să rețină din redevențele cuvenite Statului, sumele plătite acestuia, pentru terenul respectiv, până la acea dată.

Proprietarii de terenuri care au obținut validarea definitivă a drepturilor de proprietate pentru un termen mai scurt de 50 de ani dela promulgarea Constituției din 1923, sunt scutiți de a mai cere validarea și pentru restul termenului, până la 50 de ani.

Drepturile lor se consideră validate pe această durată.

De această prelungire a termenului de validare se va face mențiune, pe cale de ordonanță prezidențială, în cărțile miniere, în dreptul înscrierilor anterioare.

Art. 268. — Proprietarii, care se găsesc în situațiunea prevăzută de art. 272 din Legea Minelor, au dreptul să dispună, timp de 50 ani dela promulgarea Constituției din 28 Martie 1923, de bituminele aflate în subsolul proprietății lor, dacă au făcut ei sau autorii lor, alții decât Statul sau instituțiile ale căror bugete erau votate de Parlament, unul din următoarele acte de valorificare a subsolului proprietății lor:

1. Dacă pe terenul lor a existat oricând, în intervalul dela 1 August 1914—4 Iulie 1924, o exploatare normală de țiteiu.

2. Dacă în intervalul dela 4 Iulie 1914—4 Iulie 1924, s'a extras țiteiu prin puțuri pe proprietățile lor, chiar dacă exploatarea nu a fost anunțată la autoritatea minieră.

3. Dacă terenurile lor erau concesionate prin acte cu dată certă, care cuprindeau condițiunile de transmitere, către concesionari, a dreptului de exploatare a zăcămintului din subsol.

a) În cazul când aceste acte erau în vigoare la data de 4 Iulie 1924;

b) În cazul când, deși termenul de concesiune prevăzut de acele acte depășea data de 4 Iulie 1924, ele au fost reziliate sau anulate, prin voința părților sau printr'o hotărâre judecătorească, înainte de această dată;

c) În cazul când, deși termenul concesiunii expira înainte de 4 Iulie 1924, termenul, pentru care se prevedea în act un drept de prelungire, expira după acea dată și indiferent dacă dreptul de prelungire a fost sau nu exercitat.

4. Au aceleași drepturi și proprietarii ale căror terenuri se află în una din următoarele situațiuni:

a) Dacă terenurile lor se aflau la 4 Iulie 1924, într'o comună în cuprinsul căreia au fost, în intervalul dela 1 August 1914, la 4 Iulie 1924, exploatări normale de țiteiu;

b) Beneficiază de aceleași drepturi și proprietarii terenurilor, situate în comuna vecină, în cuprinsul unui cerc cu raza de 1.000 metri, socotită în linie dreaptă dela ultima sondă, puț sau galerie de exploatare, în producție, în intervalul dela 1 August 1914 la 4 Iulie 1924, însă numai în măsura în care acele terenuri sunt cuprinse în acel cerc.

Drepturile proprietărilor, care cad în prevederile de mai sus, le sunt recunoscute, chiar dacă și-au înstrăinat terenul lor, însă numai dacă aceste terenuri au ieșit din patrimoniul lor, prin acte cu dată certă, prin care și-au rezervat subsolul, precum și atunci când ele au ieșit din patrimoniul lor, prin efectul legilor agrare din 1918, 1921 sau 1923, sau a legii din 1907, pentru înființarea islazurilor comunale, în cazul când, prin acele legi, subsolul a fost rezervat vechiului proprietar.

CAPITOLUL IV

Incurajarea societăților cu capital românesc

Art. 269. — Pentru a stimula participarea capitalului românesc în exploatările de petrol și pentru a încuraja gruparea întreprinderilor cu capital românesc existente, Statul acordă întreprinderilor existente sau care s'ar înființa, care vor avea un capital de minimum 400.000.000 în acțiuni nominative, deținute în proporție de 75% de români etnici — persoane fizice sau societăți anonime, având 75% acțiuni sau părți sociale deținute de români etnici, persoane fizice — și al căror președinte, consiliu de administrație, comitet de direcție și comitet de censored, vor fi compuse din români etnici, în aceeași proporție următoarele avantaje:

1. Reducerea impozitului minier prevăzut de art. 112, litera b, din Legea Minelor, la 2% pentru produsele exploatare, prevăzute de art. 114, alin. b, c și d, din aceeași lege.

2. Reducerea cu două puncte a redevențelor ce au de plătit Statului, însă numai pentru sondele săpate, atât în trecut cât și în viitor, de ele, cu seule și personal propriu.

3. Reducerea la 2% dela 4% a taxei datorate Statului la vânzarea acțiunilor.

4. Scutire de impozitul fiscal asupra dividendului.

Reducerile dela punctele 1, 2, 3 și 4 de mai sus, se acordă pe timp de 5 ani dela publicarea acestei legi.

5. Scutire de orice taxă sau impozite convenite Statului pentru fuziuni, constituiri sau sporiri de capital până la suma de 500.000.000 lei și jumătate din aceste taxe pentru constituiri și sporiri de capital pentru partea ce întrece 500.000.000.

6. Credite în bani sau în natură din contingentele ce se obțin dela Stat la Stat, pentru aprovizionarea cu unelte, sculele, maișinile, etc., necesare forajului.

7. Scutire de impozitul de 0,5%, asupra acțiunilor noi, prevăzute de art. 115, paragraful 16 din legea timbrului.

Avantajele prevăzute de punctele 1—7, se acordă întreprinderilor, care în termen de 6 luni dela publicarea acestei legi, vor îndeplini condițiile prevăzute de alin. 1, al acestui articol.

CAPITOLUL V

Dispozițiuni finale și transitorii

Art. 270. — Asociațiile de explorare și exploatare prevăzute de art. 24, 35, 120, 258, din prezenta lege, precum și participații în aceleași asociațiuni, sunt scutiți de plata ori căror taxe, impozit sau timbru, la constituirea sau desfacerea asociației.

Sunt scutite de asemenea de plata oricărei taxe, impozit sau timbru, participațiunile ce revin membrilor, de pe urma activității acestor asociațiuni, precum și despăgubirile de 3% prevăzute de art. 50 și de 2% prevăzute de art. 174 din legea de față.

Art. 271. — Societățile care ființează în țară de mai mult de doi ani pot cere Ministerului Economiei Naționale, într'o lună dela publicarea prezentei legi și ulterior, în fiecare an în cursul lunii Decembrie, ca Ministerul, examinând actele prin care dovedese capacitatea lor tehnică și financiară, să decidă dacă această capacitate este suficientă pentru a li se atribui drepturi de explorare pe structuri și ținuturi miniere sau drepturi de exploatare.

Ministerul Economiei Naționale va decide luând avizul Consiliului Superior de Mine.

Deciziunea ministerală va fi publicată în Monitorul Oficial, în termen de cel mult 45 zile dela publicarea prezentei legi și, pe viitor, în cursul lunii Ianuarie a fiecărui an.

Toate societățile prevăzute în decizia ministerală sunt scutite, pe timpul valabilității acelei deciziuni, de a anexa la cererile pentru obținerea de permise de explorare, ținuturi miniere sau drepturi de exploatare, acte pentru dovediera capacității lor tehnice și financiare.

Art. 272. — Programele de explorare și exploatare prevăzute în caietele de sarcini, pot fi modificate oricând, la cerere, în decursul valabilității permiselor de explorare sau concesiunilor de exploatare, dacă ele nu corespund scopului urmărit, oricare ar fi regimul legii sub imperiul căreia a fost instituit dreptul de explorare sau exploatare.

Cererile de modificare se vor înainta Ministerului Economiei Naționale, care va hotărâ luând avizul Institutului Geologic al României.

Art. 273. — Obligațiunile de lucru contractate de întreprinderile exploatare de țiteiu prin contractele de concesiune sau prin orice alte acte cu dată certă, precum și acele decurgând din dispozițiunile art. 19 din legea de consolidare din 1904, cu modificările sale ulterioare, se consideră îndeplinite dacă, pentru structura pe care se află terenul, Ministerul Economiei Naționale a întocmit un program de explorare sau de exploatare în curs de executare, potrivit dispozițiunilor prezentei legi, precum și atunci când terenul, asupra căruia există obligațiunea de lucru, intră, total sau parțial, în zona de influență a unei sonde de explorare sau exploatare, stabilită potrivit dispozițiunilor art. 140 și 249.

Art. 274. — Ministerul Economiei Naționale va reglementa prin decizie ministerală, normele și formele de autorizare și

executare a lucrărilor de orice fel și cele de funcționare a instalațiilor în legătură cu explorarea, exploatarea, prelucrarea și valorificarea țiteiului, a gazelor și derivatelor lor, precum și măsurile pe care autoritatea minieră este obligată să le ia în executarea dreptului său de supraveghere și control.

Art. 275. — Programele de lucru și de extracție ale fiecărei sonde, precum și verificarea lucrărilor efectuate de autoritățile miniere sau controlul acestora, prevăzute de prezenta lege, de Legea Minelor sau de regulamentele și deciziunile date de Ministerul Economiei Naționale în aplicarea acestor legi, se vor efectua de autoritatea minieră singură sau prin comisiuni a căror compunere se va fixa de Ministerul Economiei Naționale, prin regulamente. La aceste comisiuni pot lua parte și ingineri sau geologi, funcționând la societăți particulare sau liberi profesioniști.

Cei nemulțumiți cu hotărârile autorităților miniere regionale sau locale sau ale comisiunilor, vor putea face întâmpinări la Direcția Minelor, care va decide potrivit normelor prezentei legi.

În contra hotărârii Direcției Minelor se va putea face apel la Consiliul Superior de Mine, care va decide potrivit dispozițiilor art. 156 din Legea Minelor.

Art. 276. — Ministerul Economiei Naționale va fixa, prin regulament, sumele datorate de întreprinderi pentru lucrările efectuate de autoritatea minieră sau de comisiunile prevăzute de articolul precedent.

Aceste sume vor fi depuse, de cei interesați, la un fond cu afecțiune specială, care va figura în bugetul Ministerului Economiei Naționale sub denumirea de „Fondul concesiunilor miniere”.

Sumele depuse la acest fond se vor repartiza potrivit normelor stabilite de acest Minister, prin regulament, la toți cei care au contribuit direct sau indirect la efectuarea lucrării pentru care a fost depusă suma.

Sumele cuvenite funcționarilor Ministerului Economiei Naționale din serviciile centrale sau exterioare, prin repartizarea lor, nu cad sub prevederile legilor, decretelor-legi, sau ale Jurnalului Consiliului de Miniștri, privitoare la diurnele, jetoanele sau indemnizațiile plătite, funcționarilor Statului, dela diverse capitole ale bugetului.

Art. 277. — Din redevența cuvenită Statului pentru concesiuni instituite de el anterior publicării prezentei legi, acesta va rezerva proprietarilor suprafeței și exploratorului cota prevăzută de Legea Minelor, sub imperiul căruia a fost instituită concesiunea.

Cesiunile din redevența Statului, prevăzute de art. 192, punctele *d* și *e* din Legea Minelor din 1937, se vor calcula și distribui de Ministerul de Finanțe, după normele acelei legi.

Art. 278. — Drepturile de redevență cuvenite proprietarilor suprafeței din redevența Statului, sunt comercializabile, oricare ar fi regimul legal sub imperiul căruia s'a instituit concesiunea.

Art. 279. — Taxa fixă pe suprafață asupra concesiunilor petrolifere și gazeifere acordate de Stat sau particulari pentru exploatare, prevăzută de art. 113 din Legea Minelor, este de 100 lei/ha.

Această taxă este datorată numai din momentul intrării în vigoare a concesiunii.

Pentru terenurile supuse validării, taxa este exigibilă numai după validarea definitivă a terenurilor, când concesionarul va fi obligat să plătească aceste taxe și pe trecut, dela data intrării în vigoare a concesiunilor.

Aceste taxe nu vor putea fi urmărite pe mai mult de 10 ani în urmă, dela data validării definitive, afară de cazul când, anterior acestei date, s'au efectuat lucrări cu rezultat favorabil. În acest caz, taxa este datorată dela data începerii producției, chiar dacă dela acea dată au trecut mai mult de 10 ani până la validarea definitivă.

În cazul când concesionarul a plătit taxa de suprafață pentru terenurile care nu sunt validate definitiv la publicarea prezentei legi, el va fi obligat să plătească, la data validării definitive, taxele datorate pe trecut numai dela data până la care a plătit taxele, dacă dela acea dată nu au trecut mai mult de 10 ani.

Taxa datorată pe trecut se va calcula potrivit legilor în vigoare la data pentru care sunt datorate. Pentru drepturile de exploatare, respinse dela validare, nu se datorește nicio taxă.

Taxele de suprafață plătite până la publicarea acestei legi, pentru terenurile scutite de această taxă, prin dispozițiile de mai sus, nu se vor restitui.

Art. 280. — Pentru ocuparea suprafețelor, defrișări, folosiri de drumuri și orice alte prestațiuni sau furnituri, se vor plăti numai prețurile normale regionale care se vor fixa după normele art. 48 și următorii din Legea Minelor.

Art. 281. — Pentru combustibilul folosit la explorare, Statul acordă reduceri de 20 la sută din taxele de consum și de transport.

Autoritatea minieră respectivă este obligată să supravegheze ca folosirea aceluia combustibil să se facă numai pentru lucrările cărora le-a fost destinat.

Art. 282. — Toate clădirile afectate explorării sau exploatării zăcămintului și toate imobilele expropriate în interesul explorării sau exploatării acestuia, pe baza dispozițiilor art. 48 și următorii din Legea Minelor, revin Statului, fără nicio despăgubire dacă în actul de concesiune, sau caetul de sarcini, încheiate anterior acestei legi, nu s'a prevăzut altfel.

Art. 283. — Prin derogare dela dispozițiunile art. 69 din Legea Minelor și prin derogare dela dispozițiunile art. 1 și 3 din legea din 16 Iulie 1934, pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi, întreg personalul întreprinderilor care activează în prospectarea, explorarea sau exploatarea zăcămintelor de țitei sau gaze, precum și în instalațiunile de prelucrare și transportul gazelor, țiteiului sau derivatelor lor, se împarte după cum urmează:

A. Membrii Consiliului de Administrație al comitetului de direcție și al censorilor.

Aceștia vor fi de origine etnică română în proporție de cel puțin 50%.

Președintele Consiliului de Administrație va fi, în orice caz, de origine etnică română.

B. Personalul tehnic se împarte în:

1. Personalul de conducere, cuprinzând Directorul General, Subdirectorii Generali, Directorii tehnici, Subdirectorii tehnici și Inspectorii.

2. Personalul tehnic superior, cuprinzând toate gradele funcțiunii lor, ocupate de ingineri, geologi, arhitecți, chimiști și șefii de exploatare.

3. Personalul tehnic mediu, cuprinzând toate gradele funcțiunilor ocupate de personalul care a absolvit școli medii, dela inginer hotarnic și subinginer până la gradul de maestru inclusiv și desenator.

4. Personalul tehnic inferior, cuprinzând absolvenții de școli inferioare de meserii și personalul fără studii speciale, de a gradul de maistru ajutor până la gradul de lucrător calificat.

5. Lucrătorii necalificați cuprinzând întreg personalul permanent sau temporar, fără pregătire specială.

C. Personalul administrativ se împarte:

1. Personalul de conducere, cuprinzând pe Directorul General și Subdirectorul general, Director, Subdirector administrativ și Inspectorii administrativi.

2. Personalul administrativ superior, cuprinzând avocații, medicii și tot personalul administrativ, având studii academice sau medii, care ocupă funcțiuni administrative, dela gradul de șef de serviciu, până la gradul de șef de birou administrativ, inclusiv.

3. Personalul administrativ mediu, cuprinzând tot personalul administrativ, ocupând funcțiuni de subșef de birou până la impiegat sau dactilograf.

4. Personalul administrativ inferior, cuprinzând personalul fără studii, precum: camerişti, curieri, cusători de dosare, etc.

În fiecare din categoriile B și C de mai sus, orice întreprindere al cărui scop este prospectarea, explorarea sau exploatarea gazelor sau a țițeiului, precum și acele al căror scop este forajul, prelucrarea, industrializarea produselor obținute din gaze sau țiței, sunt obligate să aibă cel puțin 80% din personal, de origine etnică română.

Art. 284. — Mașinile, uneltele și orice materiale, necesare la prospectarea, explorarea și exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze și la transportul și prelucrarea produselor petrolifere, de către industriile conexe care intră în prevederile acestei legi, vor fi scutite de orice taxe vamale, și de import, dacă vor fi importate pentru trebuințele proprii ale întreprinderii, în următoarele cazuri:

a) Dacă aceste mașini, unelte, aparate și materiale, nu se fabrică în țară;

b) În cazul când capacitatea de producție și posibilitatea de livrare a industriilor din țară, producătoare de mașini, unelte, aparate și materiale necesare industriei de petrol, nu acoperă necesitățile acesteia sau dacă, aceste mașini, unelte, aparate și materiale nu pot fi procurate din țară, în timpul util necesitat de exercitarea unor lucrări ale industriei de petrol cu caracter de urgență;

c) Dacă mașinile, uneltele, aparatele și materialele pe care industriile din țară le vor furniza, nu sunt corespunzătoare condițiilor tehnice normale sau nu prezintă garanțiile de siguranță pentru condițiile în care vor fi folosite.

De avantajele de mai sus, beneficiază și întreprinderile de foraj și orice întreprindere de Stat, al cărui scop este prospectarea, explorarea, sau exploatarea substanțelor miniere.

Scutirea se va acorda de către Direcțiunea Minelor, pe temeiul regulamentului aprobat prin decizia Ministerului Economiei Naționale, Nr. 154.817/941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 40/941.

Direcțiunea Minelor va supraveghea ca mărfurile prevăzute mai sus să fie folosite numai în scopul pentru care s'a acordat scutirea.

Art. 285. — Lucrările de pe o structură, acordate spre explorare sau suprafața minieră exploatabilă, care depășește limitele teritoriale ale unei direcții regionale miniere, rămâne sub controlul acelei direcțiuni pe teritoriul căreia cade partea cea mai mare din structură sau din suprafața exploatabilă, astfel cum ea a fost determinată în mod definitiv de Ministerul Economiei Naționale.

Fiecare structură sau suprafață minieră exploatabilă rămâne sub controlul acestei direcțiuni regionale, până la completa ei explorare sau exploatarea întregului zăcămint, oricare ar fi extinderea viitoare.

Această Direcție regională minieră este în drept și obligată să execute toate lucrările de publicare și afișare, în legătură cu explorarea sau exploatarea.

Tinuturile miniere care cad sub prevederile de mai sus, vor fi pusă în posesie de una dintre Direcțiile Regionale Miniere, pe teritoriul căreia cad, desemnată de Ministerul Economiei Naționale, în acest scop. Această Direcție Regională Minieră va urmări și lucrările de prospecțiune.

Art. 286. — Instituirea de taxe noi asupra produselor miniere, în ceea ce privește exploatarea, transportul, valorificarea și comercializarea lor, nu se poate face decât cu avizul Ministerului Economiei Naționale.

Art. 287. — Sunt scutite de validarea terenurilor lor, Eforiile spitalicești: Brâncoveneasa, Eforia Spitalelor Civile din București, Sf. Spiridon din Iași și Madona Dudu din Craiova. Ele au dreptul să dispună de bitumenele lichide aflate în subsolul proprietăților ce le aparțineau la data de 24 Martie 1937, pe durata maximă prevăzută de Constituție. Concesiunile acordate de acele instituțiuni vor fi înscrise în cartea minieră pe măsura instituirii lor.

Drepturile de validare prevăzute mai sus pentru Eforiile spitalicești nu se transmit asupra acelor care ar cumpăra terenurile dela aceste instituții.

Art. 288. — Până la înființarea Direcțiunii Minelor, atribuțiunile prevăzute de prezenta lege pentru acea Direcțiune, vor fi exercitate de Direcțiunea Petrolului și a celorlalte exploatari miniere din Ministerul Economiei Naționale.

Art. 289. — Până la înființarea Institutului Național al Petrolului, atribuțiunile sale, în aplicarea acestei legi, se vor îndeplini de Consiliul Superior de Mine.

Art. 290. — Decretul Lege Nr. 3.969/940 se abrogă.

Toate conductele intrate în patrimoniul Statului în baza acestui Decret Lege, reintră, pe data prezentei legi, în patrimoniul societăților cărora ele au aparținut, cu excepția acelor conducte care au fost luate, efectiv, în primire de Stat.

Art. 291. — Următoarele articole din Legea Minelor din 24 Martie 1937, nu se mai aplică, dela data publicării acestei legi, la punerea în valoare a zăcămintelor de țiței (bitumene lichide) și la zăcămintele de gaze care formează zăcămintă proprie (hidrocarburi gazoase).

Din Partea I, Titlul preliminar, Dispozițiuni generale, art. 3; din Titlul I, capitolul I, articolele 4—6 inclusiv; din capitolul II, Explorare, articolele 7—18 inclusiv; din capitolul III, articolele 21, 22, 24—36 inclusiv și art. 39; din capitolul IV, articolele 45, 60, 62, 69, alin. 1, art. 80—83 inclusiv; din Titlul II, Regimul de punere în valoare a substanțelor minerale lăsate la dispozițiunea proprietarilor suprafeței, art. 93; din Titlul III, capitolul I, Comasarea și ținuturi miniere, articolele 97—101 inclusiv; din capitolul III, articolele 112, al. 3, art. 116, 124, al. 1; din capitolul VII, art. 156, al. a; din capitolul IX, art. 172.

Din Partea II, Secția I, bitumene lichide, art. 178—192 inclusiv, din secția II, Comasare, art. 198, 199 și 201.

Din Partea III, Titlul III, capitolul I, Norme generale, art. 260; din secția I, Concesiuni, articolele 267 și 269; din secția II, Proprietari, articolele 270, al. 3 și 271; din secția III, Dispozițiuni diverse, art. 274 și 276.

Din Partea IV, Dispozițiuni diverse, capitolul II, articolele 297, al. 7 și art. 301, 306 și 309.

Art. 292. — Se abrogă următoarele dispozițiuni din Legea Minelor din 24 Martie 1937.

Din Partea I, capitolul II, Explorare, art. 7, al. 3 și 6 și art. 9, al. 3. Din Titlul III, Capitolul III, Taxe, impozite și redevențe, art. 114, al. 13—17 inclusiv și al. 19.

Din Partea II, Combustibili minerali, secția I, Bitumene lichide, art. 178, al. 5—7 inclusiv, 179, al. 5, art. 180, al. 2—4 inclusiv, art. 182, al. 3, art. 183, al. 5 și 4, art. 184, al. ultim, art. 185, al. 13, art. 186, al. 1—5 inclusiv, art. 187, 188, 189, 192, al. 10. Din secțiunea II, Comasare, articolele 193, 195 până la 197 inclusiv și art. 200. Din secțiunea III, Exploatare, transport și distribuție, art. 202, 203, al. 2 și 3, art. 205—208 inclusiv, art. 209, al. 1, articolele 210, 211 și 212, al. 1 și 2.

Din Partea III, capitolul II, Norme pentru bitumene lichide, art. 277—281 inclusiv.

Din Partea IV, capitolul II, Dispozițiuni finale, art. 297, al. 3, 6 și 8 și art. 308.

Art. 293. — Toate legile, Decretele Legi, regulamentele și deciziunile sau alte dispozițiuni în vigoare pe teritoriul României, care sunt contrare acestei legi, sunt și rămân abrogate.

Dat în București la 16 Iulie 1942.

ANTONESCU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul Economiei Naționale,

Ion C. Marinescu

Nr. 2.017.

Raportul d-lui Ministru al Economiei naționale către d-l Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului,

Domnule Mareșal,

Incepând cu veacul al XVII-lea, de când se cunosc exploatarea de țiței în Principatele Române și până în timpurile de astăzi, regimul de exploatare al zăcămintelor de țiței și gaze nu a suferit schimbări decât într-o măsură foarte redusă și, în special, în ceea ce privește completarea măsurilor de poliție minieră, determinată de dezvoltarea continuă a acestei industrii.

În schimb, raporturile dintre exploatarea de țiței și proprietarii terenurilor, precum și atribuirea, de către Stat, a drepturilor de explorare și exploatare, au suferit modificări importante cu fiecare legiuire, inclusiv cu ultima din 1937.

Ținând socoteala de caracteristicile zăcămintelor de țiței, de studiile făcute asupra lor și, în special, de rezultatele obținute în ultimii 50 de ani în industria extractivă a țițeiului și a gazelor, atât în țară, cât și în străinătate, am socotit că se impune o schimbare radicală în felul de exploatare a țițeiului, pe de o parte, în scopul de a recupera o cât mai mare cantitate din țițeiul aflat în zăcăminte, până aproape de completa lor epuizare, iar pe de altă parte, spre a asigura drepturile asupra țițeiului și gazelor deținătorilor, cărora ele le-au fost atribuite de către legiuitor.

Spre a învedera necesitatea de a se face o nouă legiuire pentru valorificarea zăcămintelor de țiței și gaze, vom examina în ceea ce urmează următoarele chestiuni:

I. Regimul exploatarea țițeiului în legiuirile trecute.

II. Rezultatele aplicării dispozițiilor acelor legi.

Vom trece apoi la expunerea soluțiilor propuse prin capitolele:

III. Principiile și avantajele noului proiect de lege.

IV. Dispozițiuni diverse.

I

Regimul exploatarea țițeiului în legiuirile trecute

A) Obiceiul pământului

Inceputurile exploatarea de țiței din România se pierd în negura vremurilor. Din hrisoavele găsite și din relatările diferiților călători care au trecut prin România, se poate afirma că, în secolul al XVII, exploatarea de țiței erau de ajuns de înaintate, fiindcă se citează numeroase localități din țară, în care extracțiunea acestui mineral, prin puțuri, forma o industrie minieră de primă însemnătate.

Puțurile de exploatare aveau la început adâncimi mici, de 20—30 metri, însă, mai târziu, s'au săpat puțuri care au atins și chiar au depășit 100 de stânjenți adâncime.

Sunt demne de amintit nu numai măiestria cu care erau săpate și consolidate aceste puțuri, care au fost folosite de mai multe generații în șir, dar și ingeniozitatea luminatului fundului lor, care se făcea reflectând prin oglinzi lumina soarelui și, mai ales, aerisirea puțurilor, care se făcea, pentru cele puțin adânci, prin mișcarea ritmică, în gura lor, a unor vârfuri de brad, iar mai târziu, pentru cele adânci, prin vârtelnice de mână.

Numeroase zapise și acte de zestre din acele timpuri vechi vorbesc de stăpânirea puțurilor de țiței de către cete de moșneni sau tovărășii restrânse de țărani.

Astfel de exploatarea erau răspândite în toată regiunea colinară dintre Valea Dâmboviței și Valea Bistriței din Moldova și dădea o producție de țiței destul de importantă, din care o parte era trecută chiar la vecini.

Astfel se explică de ce în statistica mondială a petrolului, România apare, ca cea dintâi țară din lume, înscrisă cu 275 tone producție, încă din anul 1856, pe când alte țări producătoare de țiței, apar, în acea statistică, ceva mai târziu: Statele-Unite și Italia în 1860, Polonia în 1874, etc.

În anul 1856 s'a instalat de către Teodor Mehedințianu

prima rafinerie de țiței la Kăfoy, lângă Ploiești și la 1857, Bucureștiul a fost primul oraș din Europa iluminat cu petrol.

Urmează apoi crearea diverselor societăți cu care industria de petrol continuă să progreseze în România și să țină pasul cu marile industrii mondiale.

La baza multora din marile întreprinderi petrolifere de azi stă munca și îndrăsneala micilor exploatarea români din acea epocă: Grigore Monteoru, Stănculescu, Matache Mateescu, Mărin Mehedințeanu, Iancu Grigorescu, Câmpeanu, Sfetescu, Rucăreanu Toma, Alecu Scorțeanu și alții.

Aparițiunile la zi ale țițeiului, au înlesnit descoperirea și exploatarea lui, în special în regiunile colinare; răspândirea și vânzarea lui, în diferitele regiuni ale țării, se făcea prin așa numiți „găzari“, care, și astăzi, sunt agentul de desfacere a produselor petrolifere în regiunile greu accesibile.

În acele vremuri vechi, țițeiul extras servea, exclusiv, la unsul căruțelor, la luminatul curților boarești și ca leac pentru diferite boli ale oamenilor și animalelor domestice.

În tot acel decurs de vreme, care a ținut până la începutul veacului al XIX-lea raporturile dintre proprietari — printre care, fără nicio distincțiune, se îngloba și Statul — și dintre exploatarea de petrol, au fost reglementate printr'un obicei al pământului, uneori întărit prin hrsov domnesc.

În Moldova, de exemplu, potrivit acestui vechi obicei, oricine putea săpa puțuri de petrol pe orice proprietate, ca obligațiunea de a plăti proprietarului o dijmă de o treime din produsul extras, având însă dreptul de a lua, gratuit, din acea proprietate, nuele pentru îngrădirea puțului, de a folosi, fără plată, drumurile până la puțuri, de a pășuna caii necesari exploatarea și de a ocupa locul necesar pentru depozitarea țițeiului scos din pământ.

Din timpuri foarte vechi și în ambele Principate Române, s'a recunoscut deci importanța valorificării țițeiului și, chiar dela început, s'a făcut separație între sol și subsol și s'au reglementat — aproape întotdeauna fără scripte — raporturile dintre proprietarii suprafeții și exploatarea de țiței. De abia spre finele secolului al XIX-lea se trece la reglementarea acestor raporturi prin legi.

Dăm mai jos, pe scurt, care au fost aceste legi și principiile lor:

LEGEA MINELOR DIN 1895

A fost o lege mai mult de poliție minieră. Dreptul de exploatarea al țițeiului era lăsat proprietarului suprafeții, așa că dispozițiile cuprinse în ea nu reprezintă, în politica petrolului, niciun progres față de vechiul obicei al pământului, ci din contră, prin suprimarea dreptului pe care îl avea oricine de a căuta țiței chiar pe locul altuia, reprezintă un regres în încurajarea exploatarea de petrol.

LEGEA MINELOR DIN 1924

Constituția din 20 Martie 1923, stabilind prin dispozițiile art. 19, că bogățiile miniere din subsolul țării aparțin Statului, legiuitorul din 1924 a socotit oportun să rezerve exploatarea subsolului numai întreprinderilor românești.

Prin art. 32 și 33 din acea lege, toate întreprinderile de exploatarea miniere erau obligate să se naționalizeze în termen de 10 ani dela apariția ei.

În lipsa însă a altor avantaje deosebite care să atragă capitalurile române și creditele necesare în industria de petrol, nu s'a creat, pe urma acestei legi, timp de 5 ani, decât două societăți noi petrolifere: Regala Română de Petrol, cu 100 milioane lei capital — azi lichidată — și Româno-Africană, cu 600 milioane lei capital — azi în faliment.

Totuși, datorită prevederilor legii și faptului că, în acel moment, Statul poseda și a împărțit întinse terenuri cu o valoare de producție importantă, unele din întreprinderile petrolifere românești au ajuns, în scurtă vreme, la o stare de înflorire destul de interesantă.

Această perioadă de înflorire a fost însă de scurtă vreme, căci a fost lovită, în special, de criza economică dintre anii 1928—1932.

Dispozițiunile din Legea Minelor din anul 1924, privitoare la naționalizarea subsolului, au avut, ca urmare, o rezervă din partea capitalului străin față de exploatarea de petrol din România.

În aceeași epocă, s'a produs de asemenea și lupta de concurență între trusturile anglo-olandeze și cele americane, la care s'a adăugat și Rusia Sovietică, accentuându-se criza petroliferă.

Toate aceste întâmplări după cum se observă în expunerea de motive a Legii Minelor din 1929, au condus la înlăturarea petrolului românesc de pe unele din piețele sale naturale de desfacere, ca: Cehoslovacia, Bulgaria, Turcia, Egipt, etc.

Ele au influențat, de asemenea, activitatea și situația întreprinderilor petrolifere române.

LEGEA MINELOR DIN 1929

Spre a îndrepta neajunsurile rezultate pentru industria de petrol din încercarea de totală naționalizare a subsolului, prevăzută de Legea Minelor din 1924 și spre a se trezi interesul capitalului străin în exploatarea de petrol din România, s'a făcut, în 1929, modificarea Legii Minelor, renunțându-se la ideea naționalizării obligatorii cuprinsă în art. 32 și 33 din Legea Minelor din 1924.

Cu această ocazie s'a hotărât:

- a) Suprimarea naționalizării acțiunilor;
- b) Darea, spre exploatare, a terenurilor aparținând Statului, prin licitație publică. Spre a evita însă acapararea tuturor acestor terenuri de către întreprinderile cu capitaluri puternice, s'a introdus dispozițiunea ca, la trei perimetre, unul să se acorde, prin bună învoială, societăților lipsite de rezerve;
- c) Crearea de rezerve de durată, fie în cuprinsul câmpurilor vechi de exploatare, fie în câmpurile noi descoperite prin sonde de explorare obligatorie;
- d) Plata de redevență progresivă calculată separat pentru fiecare sondă.

LEGEA MINELOR DIN 1937

Legea Minelor din 1937 a modificat din nou regimul concesiunii terenurilor Statului, rezervându-se de astă dată, din proprietățile Statului declarate cunoscute petrolifere pe baza explorărilor, o cotă pentru societățile cu capital românesc.

Ea intervine în plus, prin dispozițiuni speciale, pentru intensificarea lucrărilor de explorare, fie prin sonde izolate, fie prin perimetre, fie ținuturi miniere.

Scăderea rezervelor de terenuri prin neexecutarea unor explorări serioase atrăsese atenția asupra lipsei continue, din toate legile anterioare, a unei preocupări stăruitoare pentru organizarea și stimularea unei acțiuni de explorare.

Totuși nici această lege nu a constituit baza unei acțiuni hotărâtoare în această direcțiune, întru cât, în afară de acordarea de terenuri pentru explorare, nu a prevăzut pentru exploratori, și încurajări suficiente care să-i atragă și să-i încurajeze la explorări.

Cu excepția ținuturilor, unde s'a prevăzut să se dea exploratorilor până la 2.500 ha din terenurile dovedite petrolifere, în celelalte feluri de explorări, suprafața găsită petroliferă ce se acordă exploratorilor rămâne tot la cote mici, iar în privința redevențelor, legea a menținut vechiul sistem al redevențelor proporționale și progresive, care a luat întreprinderilor petrolifere posibilitatea de a compensa, prin producția unor sonde mai bune, pierderile din sondele fără rezultate sau cu rezultate slabe.

II

Rezultatul aplicării dispozițiilor legilor precedente

Din examinarea sumară a activității industriei noastre petrolifere de până astăzi, se vede că ea a lucrat sub influența

legilor trecute, cu o continuă sporire a producției, până la 1936 când a atins un maximum de 8.703.497 tone țiței și apoi a mers tot așa de continuu în scădere, până la 1941, când a ajuns numai la 5.485.000 tone.

Această scădere indică o serioasă consumare a terenurilor recunoscute petrolifere.

Cu toate că bugetul Statului și balanța comercială a țării s'au sprijinit, în cea mai mare parte, pe țiței, Statul nu a tras concluziunile necesare. El s'a mărginit, în această materie, aproape numai la o politică de fiscalitate pentru că a considerat țițeiul ca pe o sursă bună și nelimitată de venituri. A încasat regulat taxele, redevențele și impozitele de tot felul pe care le-a impus și a folosit, în cheltuieli improductive, contravaloarea unei bogății, care nici nu se mai reface și nici nu este fără sfârșit.

Întreprinderile petrolifere n'au încetat să atragă atenția asupra acestor situații și să prezinte memorii guvernelor de pe vremuri. Totuși nu s'a putut obține pornirea acțiunii de încurajare la explorarea de care avem nevoie.

Cu excepția a 2—3 întreprinderi care au executat câteva sonde în regiuni mai îndepărtate, toate întreprinderile petrolifere și-au limitat activitatea lor de explorare și exploatare, în județele Prahova și Dâmbovița, unde se aflau zăcăminte foarte bogate, cu o mare producție pe unitatea de suprafață și susceptibilă de a fi exploatată repede și cu beneficii importante. Chiar explorările executate în aceste regiuni au avut, în aproape totalitatea lor, mai mult un caracter de extindere pe aceleași structuri pe care se aflau vechile șantiere de petrol, în timp ce regiunile posibil petrolifere din Oltenia, Muntenia de Vest și de Est și Moldova, au rămas în aceeași stare în care se găseau înainte de războiul trecut.

Totuși aceste regiuni sunt socotite ca pline de interes și proba cea mai evidentă este faptul că numeroase întreprinderi petrolifere au luat în concesiune dela particulari, terenuri întinse acolo, fără însă să-și fi luat și obligațiunile de lucru sau, chiar dacă și le-au luat, nu le-au executat, preferind să plătească sume importante pentru amânarea lor.

Lipsa unei încurajări speciale din partea Statului pentru explorarea regiunilor îndepărtate și pentru asigurarea viitorului industriei petrolifere ne lasă astăzi cu trei sferturi din regiunile țării, posibil petrolifere, complet neexplorate.

Exploatarea țițeiului și a gazelor a rămas de asemenea dirijată de vechile principii. Nu s'a făcut nițio distincție între aceste substanțe minerale fluide și celelalte minerale și mine-reuri solide din subsol. Ambele categorii au continuat să fie tratate din punct de vedere al explorării, al acordării concesiunilor și al exploatării lor, după criterii aproape identice.

Ori, este cunoscut că zăcămintele fluide sunt dinamice, în timp ce zăcămintele solide sunt statice.

Minerurile de tot felul care constituiesc zăcămintele statice sunt legate de rocile în care ele s'au format și exploatarea le găsește în permanență pe locul lor de formare.

Țițeiul și gazele, care constituiesc zăcămintele dinamice, nu sunt fixate permanent de rocile în care s'au format, ci se deplasează și se îngămădesc, formând zăcăminte, numai pe anumite structuri geologice, care reprezintă zone de rezistență minimă ale scoarței. Fiind fluide, țițeiul și gazele se mențin acolo datorită unui echilibru dinamic între numeroasele forțe care le fixează în acel zăcământ și rămân pe locul lor, numai atâta vreme cât acest echilibru dinamic se menține. De îndată ce echilibrul dintre forțe este distrus, fie din cauze naturale, fie prin intervenția exploatarea, țițeiul și gazele se deplasează.

Aceste principii nu sunt noi. Nu s'a făcut însă nimic sau aproape nimic pentru instituirea unui regim de exploatarea țițeiului și gazelor bazat pe caracteristicile acestora.

Am rămas inutil la regimul exploatării pe perimetre mici în care întreprinderile se întreceau în punerea sondelor pentru apărarea hotarelor.

Din aceeași nesocotire a însușirilor țiteiului și gazelor; leziunile trecute au prevăzut crearea de rezerve de durată pe structuri pe care se găseau sonde în exploatare, făcând iluzorie valoarea acestor zise rezerve.

Considerațiunile de mai sus ne-au determinat să despărțim dispozițiile relative la petrol de celelalte dispozițiuni din Legea Minelor și să facem o lege specială a petrolului.

III

Principiile și avantajele noului proiect de lege

În fața acestor constatări am socotit că această situație nu poate să mai dănuiască fără consecințe grele pentru economia și apărarea noastră națională și că suntem obligați să pornim la executarea unui program întins de lucrări de explorare în regiuni cât mai variate de pe tot cuprinsul zonelor posibil petrolifere ale țării și după un regim potrivit naturii și prezentații în zăcămintele a țiteiului și a gazelor.

Constatăm însă că la o asemenea acțiune care cere sacrificii și impune riscuri din ce în ce mai mari, Statul trebuie să vină hotărât cu încurajări și compensații serioase în ajutorul și pentru stimularea exploratorilor.

Preocuparea proiectului de lege are la bază întărirea vieții economice naționale prin asigurarea viitorului industriei petrolifere. El a fost supus, sub forma mai redusă a unui anteproiect, celor interesați.

Vom rezuma mai jos principiile sale:

Principii noi pentru explorarea și exploatarea zăcămintelor de țiteiu și gaze

1. În viitor explorarea și exploatarea țiteiului și a gazelor nu se va mai face pe terenuri cu anumite forme geometrice, perimetre mai mari sau mai reduse fixate arbitrar, ci pe unități de acumulare, adică pe structuri geologice întregi și după un regim și program unitar, obligatoriu, stabilit pe baza caracteristicilor fiecărui zăcămant de țiteiu și de gaze.

2. Explorarea și exploatarea se va face prin asociațiunile de explorări și explorații între întreprinderile — societăți anonime — care au capacitatea tehnică și financiară, și care au drepturi sau terenuri pe structuri, în proporție cu întinderea acestora. Deținătorilor de terenuri, care nu participă sau nu sunt admiși la asociere, li se recunosc anume drepturi.

Pentru rezolvarea rapidă a tuturor litigiilor în legătură cu aplicarea acestor principii, am prevăzut jurisdicția specială și procedura urgentă a art. 147 și următorii din legea minelor din anul 1937 (comisiile miniere).

3. În scopul unei prospectări, explorări și explorații raționale și economice, precum și în acela de a se crea, la dispoziția Statului, rezervă petrolifere de durată, s'a prevăzut acordarea de ținuturi miniere, în suprafață de 10.000—30.000 ha, în cuprinsul cărora se vor întâlni mai multe structuri.

Explorarea și exploatarea fiecărei structuri cuprinsă în ținut se va face însă independent și după aceleași criterii ca la structurile izolate.

4. Exploatarea se va face în mod unitar printr'o rețea de sonde, în jurul cărora se vor trasa zonele de influență ale fiecăreia, în așa fel, ca întreaga suprafață a structurii să fie acoperită de aceste zone, iar, la producția fiecărei sonde vor participa toți deținătorii de drepturi, în proporție cu întinderea suprafeței ce dețin în zona ei de influență.

Prin explorare și exploatare pe structuri întregi, Statul poate face raționalizarea producției și, în același timp, poate executa un control efectiv asupra ei, atunci când va voi s'o mărească sau s'o micșoreze, pentru că regimul de exploatare al fiecărei structuri se poate modifica, oricând, fără pericolul zăcămantului și fără a impieta asupra drepturilor diferiților ex-

ploatori, extrăgându-se astfel cantități de petrol, în orice limite, până la potențialul maxim de producție al fiecărei structuri.

5. Nu se vor mai institui rezerve de durată decât pe structurile pe care nu se află sonde de exploatare și numai după ce se va fi dovedit existența țiteiului, pe acele structuri, printr'una sau mai multe sonde de explorare, care apoi vor rămâne închise până atunci când Statul va decide completarea explorării și explorării acelor rezerve.

6. S'a stabilit criterii precise pentru separarea zăcămintelor de țiteiu de zăcămintele de gaze, lucru cu totul necesar pentru evitarea proceselor cauzate de neprecizunile legilor anterioare.

7. Prospectarea, explorarea și exploatarea zăcămintelor de gaze ca și recompensa exploratorului se vor face după aceleași norme ce și la zăcămintele de țiteiu.

Prin legea din 1937, Statul avea un monopol asupra acestor gaze și ele treceau, în întregime, în patrimoniul lui, despăgubind întreprinderile care le descoperiseră însă, numai de cheltuielile făcute cu sondele și numai dacă acele sonde erau folosite la extracția gazelor. Din această cauză, nici o întreprindere nu a fost dispusă să mai sape sonde pentru descoperirea de câmpuri de gaze sau acolo unde se bănuia că se vor găsi numai gaze fără țiteiu.

Față de această situație, am socotit necesar să interesez întreprinderile și la exploatarea acestor zăcămintele pentru a putea face explorarea și recunoașterea completă a tuturor terenurilor noastre productive. În acest scop, am acordat întreprinderilor exploratoare și dreptul de a exploata gazele găsite de ele.

Am menținut însă Statului dreptul de a hotărî destinația gazelor și timpul când ele pot fi puse în exploatare și am acordat exploatorilor o redevență pentru ea să li se plătească aportul lor.

Celelalte principii puse prin această lege sunt menționate separat după cum este vorba de încurajarea explorărilor, de fixarea drepturilor și a rezervelor Statului sau de încurajarea întreprinderilor cu capital românesc.

Incurajarea explorărilor și recompensa exploratorilor

Exploratorul care a obținut permise de explorare, are dreptul să primească, pentru exploatare, din terenurile Statului la care se adaugă și terenurile particulare decăzute din drepturi și dovedite petrolifere, următoarele cote:

1. Pe structuri izolate:

a) 100% din terenurile petrolifere de pe o structură neexplorată. În această cotă intră cu 75% întreprinderea care a prospectat structura și cu 25% societățile românești cărora li se rezervă această cotă, chiar din momentul acordării dreptului de explorare;

b) 50% din terenurile găsite exploatabile pe prelungirea unei structuri explorate sau exploatare parțial. Restul de 50 la sută rămâne la dispoziția Statului, care va atribui cel puțin jumătate din ele, societăților cu capital românesc;

c) 50% din terenurile exploatabile la formațiuni așezate sub cele ce se exploatează astăzi. Restul de 50 la sută rămâne la dispoziția Statului, care va atribui cel puțin jumătate din ele societăților cu capital românesc.

2. În ținuturi miniere, din fiecare grupă de trei structuri dovedite petrolifere, se vor da exploratorului următoarele cote:

a) 100% din terenurile dovedite petrolifere pe prima structură;

b) 75% din terenurile petrolifere de pe una din celelalte două structuri, după ce Statul a oprit, ca rezervă, de durată, pe una din ele, la alegerea sa. Restul de 25% rămâne Statului pentru a fi dat societăților cu capital românesc.

3. În locul redevențelor proporționale și progresive, care au

după unele la închiderea sondelor și săparea inutilă de sonde noi se vor da Statului redevențe fixe, și anume:

- a) 14% din țiteiul și gazele extrase odată cu el prin sonde;
- b) 5% din țiteiul scos prin galerii;
- c) 5% din producția de gazolină;
- d) 45% din gazele extrase din zăcăminte, dacă presiunea este de 5 atm. sau mai mult;
- e) 9% din gazele extrase pentru fiecare atmosferă, dacă presiunea este mai mică decât 5 atm.

4. Pentru acoperirea riscurilor determinate de explorare:

- a) O despăgubire de 3% din tot țiteiul și gazele de pe întreaga structură, fie izolată, fie cuprinsă în ținut, pe care nu au fost lucrări de explorare și exploatare anterioare;
- b) O despăgubire de 2% din totalul gazelor ce se vor extrage pe întreaga structură din zăcămintele de gaze.

5. Dreptul de a reține, pentru economisirea păcurei în orice caz, până la 20% din gazele scoase, oricare ar fi destinația care le-ar fi dată de Stat. Gazele reținute vor trebui să fie însă folosite numai la extragerea și prelucrarea țiteiului propriu.

6. Reducerea taxelor de suprafață și scutirea de taxe de explorare.

7. Reducerea de taxe la consum și transport pentru combustibilul întrebuințat la explorare.

8. Plata de prețuri normale regionale pentru orice prestațiuni și furnituri pe care le-ar lua dela Stat, comună și județ.

9. Scutire de orice taxe fiscale, timbre de orice fel și impozite, la facerea și desfacerea actelor de asociere, în vederea explorării și exploatării zăcămintelor.

10. Exploratorilor care au suferit pierderi cu ocazia explorării ținuturilor miniere li se va putea atribui, în condițiunile legii, până la 50% din fiecare din structurile constituite ca rezervă de durată ale Statului, atunci când ele vor fi puse în explorare și exploatare.

Drepturile și rezervele Statului. Dirijarea activității

Din economia proiectului de lege pe care îl propun se degajă ideea fundamentală că Statul Român se găsește în situația de diriguitor al întregii politici economice a petrolului, în tot ceea ce privește acordarea de permise de prospectare, explorare și exploatare, controlul lucrului precum și prelucrarea țiteiului și valorificarea produselor, art. 17—20, 44, 65—67, 74, 84, 91—95, 137, 192—197, 204—209.

Terenuri. Păstrarea fondului

1. Regiunile posibil petrolifere ale țării.

Din studiile geologice executate de Institutul Geologic al României, rezultă că suprafața posibil petroliferă a țării ocupă o întindere de aproape 2 milioane de hectare. În această cifră nu este socotită regiunea gazeiferă din Transilvania.

Din această suprafață, care se prezintă ca o bandă continuă la exteriorul arcului carpatic, începând din Oltenia și până la granița de Nord a Bucovinei, s'a pus în valoare o însemnată parte din cea mai bună regiune petroliferă a țării, adică aceea cuprinsă între Valea Ialomiței și Valea Buzăului, care reprezintă circa 500.000 ha din regiunea posibil petroliferă a țării.

Suprafața găsită petroliferă și pusă în exploatare până acum în cuprinsul acestei regiuni reprezintă cca. 5.000 ha.

Rămân de acum înainte pentru explorare:

- a) Structurile încă neexplorate din regiunea cuprinsă între Valea Ialomiței și apa Buzăului;
- b) Structurile explorate și exploatare parțial, pentru căutarea de zăcăminte atât pe extinderea lor, cât și în formațiuni mai adânci, situate sub stratele astăzi în exploatare;
- c) Toate structurile petrolifere care se vor întâlni în cele trei părți, adică în restul de cca. 1.500.000 ha. din regiunea posibil petroliferă a țării.

Din această suprafață de 1.500.000 ha., Ministerul Economiei Naționale va delimita 10—12 ținuturi, miniere de 10.000—

30.000 ha., pe care Statul, le va da imediat spre explorare în noile condițiuni ale acestei legi.

Pentru a face o politică serioasă de păstrare a fondului, am prevăzut însă ca, timp de 10 ani, numai o treime din această suprafață posibil petroliferă să poată fi acordată pentru explorare. În acest mod Statul își va asigura rezervele de terenuri necesare, potrivit caracteristicii zăcămintelor din acele regiuni, având încă destul timp, înainte de terminarea lucrărilor, spre a fixa regimul convenit pentru restul de teren, destul de important, de două treimi, pe care îl rezervă pentru mai târziu.

Din cercetările preliminare, făcute până azi, rezultă că pe structurile din aceste regiuni noi ce urmează a fi explorate se va putea desvolta o industrie destul de sănătoasă.

2. Terenuri recunoscute petrolifere convenite Statului.

Suprafețele sigur petrolifere care revin Statului, în urma explorărilor, sunt:

a) 50 la sută din suprafața, proprietatea Statului, plus a celor decăzuți din drepturi, declarată exploatabilă pe prelungirea structurilor în exploatare;

b) 50 la sută din suprafața, proprietatea Statului, plus a celor decăzuți din drepturi, declarată exploatabilă, pentru stratele găsite petrolifere sub cele astăzi în exploatare;

c) 25 la sută din aceeași suprafață exploatabilă pe fiecare a doua sau a treia structură din fiecare grup de trei structuri, găsite petrolifere în ținuturile miniere, după ce s'au oprit structurile de durată;

d) 100 la sută din suprafața dovedită petroliferă prin lucrări de exploatare învecinate;

e) 100 la sută din rezervele de durată.

3. Rezerve de durată.

Prin acordarea permiselor de explorare pe ținuturi, Statul are dreptul și obligațiunea să oprească pentru el, ca rezerve de durată, o treime din structurile găsite petrolifere în fiecare ținut.

Întreaga structură aleasă între a doua și a treia structură din fiecare grup de trei structuri recunoscute ca petrolifere, formează rezerva de durată a Statului. La punerea ei în lucru pentru continuarea explorării și a exploatării, Statul este obligat să acorde până la 50 la sută tuturor societăților care au suferit pierderi în explorări pe alte ținuturi miniere, și restul, societăților cu capital românesc.

Incurajarea întreprinderilor cu capital românesc

Proiectul de lege prevede o încurajare specială pentru întreprinderile petrolifere cu capital românesc, adică întreprinderile care au acțiuni nominative, deținute, în proporție de 75 la sută, de români etnici — persoane fizice — sau societăți anonime având 75 la sută acțiuni sau părți sociale deținute de români etnici — persoane fizice — și al căror consiliu de administrație, comitet de direcție și comitet de cenzori vor fi compuse din români etnici, în aceeași proporție. Acestor întreprinderi li se acordă avantajii efective care să justifice o dirijare a capitalului român către industria de petrol.

În afară de drepturile care li se cuvin, ea la orice întreprindere, și din lucrări proprii pe structuri izolate sau ținuturi miniere, proiectul de lege mai prevede să li se acorde:

1. Terenuri spre exploatare:

a) 25 la sută din suprafața terenurilor, proprietatea Statului, plus a celor decăzuți din drepturi, declarată exploatabilă pe structurile izolate. Aceasta se acordă de Stat societăților cu capital românesc dacă se asociază la explorare și exploatare cu titularul permisului.

b) 50 la sută, cel puțin, din suprafața explorată convenită Statului prin explorări pe prelungirea structurilor explorate parțial.

Astăzi, din cauza lipsei studiilor de prospectare, nu suntem în măsură să apreciem cât este de mare această supra-

față totuși, spre a o evidenția într-o oarecare măsură, putem face comparație cu rezultatele obținute din trecut.

Aproape toate exploatarea din ultimii ani, nu au fost și nu sunt în concepția legii ce prezintă, decât explorări pentru extinderea zăcămintelor dela Moreni, dela Râsvad, Bușteni, Ceptura, etc. Dacă în acea vreme s'ar fi aplicat regimul pe care îl propun prin această lege, ar fi revenit societăților cu capital românesc 707,5 ha, de terenuri petrolifere, pe când cu regimul astăzi în vigoare, ele nu au primit decât 408 ha, și aceasta, după ce unele din ele au executat, ele însăși lucrări de explorare pe structurile ce prelungesc vechile șantire;

c) 50 la sută cel puțin din suprafața petroliferă cuvenită Statului la straturile ce se vor descoperi, de exploratorul ce deține permisul dela Stat, sub cele exploatate astăzi;

d) 25 la sută din terenurile petrolifere găsite pe cea de a doua sau a treia structură atribuită exploratorului din fiecare grupă de trei structuri găsite petrolifere în ținuturile miniere, după ce s'au scos rezervele de durată;

e) 50 la sută cel puțin, din terenurile dovedite petrolifere prin lucrările învecinate;

f) 50 la sută cel puțin din suprafața structurilor clasate ca rezerve de durată ale Statului.

2. O reducere de 1 la sută din impozitul minier pe care îl are de plătit societatea pentru exploatarea sale.

3. O reducere de 2 puncte din redevența datorată Statului.

4. Reducerea la 2 la sută dela 4 la sută a taxei de plată la vânzarea acțiunilor.

5. Scutirea de întreg impozitul fiscal asupra dividendului.

Reducerile dela punctele 2, 3, 4 și 5 se acordă, pe timp de 5 ani, dela publicarea acestei legi.

6. Acordarea de credite ieftine în bani sau în unelte, mașini, materiale, pe care Statul le va rezerva, pentru ele, în acordurile comerciale care se tratează dela Stat la Stat.

7. Scutirea totală de taxe, timbre și impozite pentru fuziuni, pentru constituiri și mărirea de capital până la 500 milioane lei. Peste această sumă, taxele, timbrele și impozitele se reduc la jumătate din cuantumul celor legale.

8. Scutirea de impozitul de 0,50 la sută, prevăzut de art. 15, paragraful 16 din legea timbrului asupra acțiunilor noi.

Pentru a beneficia de avantajele dela punctul 1—8, societățile anonime trebuie să aibă un capital de cel puțin 400 milioane lei vărsați, din care 75% deținut prin acțiuni nominative de către români etnici, persoane fizice sau societăți și, în aceeași proporție, membrii etnici români în consiliul de administrație, în comitetul de direcție și în comitetul cenzorilor, iar prezidentul să fie român etnic.

Toate dispozițiile de mai sus înseamnă, pentru întreprinderile românești, avantajii foarte însemnate și tot așa de însemnate sacrificii din partea Statului pentru a le ajuta și întări.

În acest scop, legea favorizează strângerea lor într'un bloc puternic sau în două grupuri de societăți mai puternice. Cu aceste încurajări, care le-au lipsit până astăzi, se dă întreprinderilor românești, pe lângă posibilitatea de lucru, și aceea de a găsi, la nevoie, capital și credit pe piața internă.

Aceste avantajii se acordă oricăror întreprinderi petrolifere care vor îndeplini, într'un termen de 6 luni dela publicarea prezentei legi, condițiile de mai sus.

IV

Dispozițiuni diverse

În proiectul de lege de față, m'au preocupat și alte numeroase probleme, dintre care unele n'au fost prevăzute în legiuirile trecute, iar altele, deși au fost menționate, nu au fost rezolvate, după cum a dovedit-o practica, decât în mod incomplet sau unilateral.

Printre cele mai de seamă menționăm:

A. Exploatarea prin galerii

S'a constatat că prin exploatarea prin sonde rămâne în zăcămintă o cantitate importantă de țiței care, în mod obișnuit, pare a fi chiar mai mare decât cantitatea extrasă. Am reglementat exploatarea acestuia prin galerii, acolo unde condițiile tehnice permit folosirea acestei metode.

B. Strângerea resturilor de țiței

S'a reglementat strângerea resturilor de țiței, care proveneau fie dela sondele în exploatare, fie dela rezervoare. Din cauză că, asupra acestora, nu este nimic prevăzut în legiuirile trecute, s'au ivit numeroase abuzuri și procese.

S'a prevăzut, de asemenea, și o obligațiune necesară pentru neutralizarea acestor produse înainte de atingerea râurilor principale.

C. Reduceri de redevențe la sondele părăsite sau nerentabile

În trecut, numeroase sonde au fost părăsite la o producție zilnică destul de însemnată, din cauza redevențelor progresive înscrise în legea minelor, care făceau acele sonde nerentabile. Am prevăzut, în scopul repunerii lor în producție și spre a împiedica părăsirea și a altora, degrevarea lor parțială de astfel de redevențe.

Am scutit, de asemenea, de orice redevență, țițeiul extras din puțurile de mână, care, după cum se știe, sunt exploatate numai de țărani.

Disponând astfel, economia țării nu va avea decât de câștigat, pentrucă, altfel, nimeni nu va fi îndemnat să extragă acel țiței, care va fi pierdut pentru totdeauna pentru economia națională, iar Statul va fi complet lipsit și de veniturile care ar rezulta din valorificarea lui.

D. Redevența proprietarilor suprafeții

Proprietarilor al căror subsol a fost expropriat prin efectul Constituției din 1923, li s'a prevăzut, prin legea din 1937, o cotă din redevența și din prețul de concesiune obținut de Stat. Această cotă era de:

1. 40% din redevența și prețul de concesiune pentru proprietarii din județele: Bacău, Buzău, Dâmbovița, Prahova și R.-Sărat, care făcuseră, anterior legii minelor din 1924, acte de valorificare pentru proprietățile lor, cum ar fi acte de asociație, constituiri de dotă, etc. De aceleași cote beneficiau și cei ale căror terenuri au fost expropriate, conform legii agrare, sau vândute pentru izlaz comunal, pe baza legii din 1907.

2. 30% pentru proprietarii din aceste județe, care nu cad în prevederile de mai sus, dar ale căror terenuri sunt cuprinse într'o fâșie de 1.000 m, în jurul comunelor în care se aflau exploatarea normală de țiței la 4 Iulie 1924.

3. 25% proprietarilor din aceleași județe, care nu sunt cuprinși în cele două categorii de mai sus.

Toate cotele prevăzute sub punctul 1—3, se sporeau cu 5%, în cazul când terenul respectiv era cuvenit de drept exploratorului, adică atunci când Statul nu primea niciun fel de preț pentru concesiuni.

4. 20% proprietarilor din județele menționate la punctul 1 de mai sus, ale căror terenuri nu erau concesionate la data promulgării Legii Minelor din 1937 și tuturor proprietarilor de terenuri din celelalte județe.

Prin Constituția din 1938, aceste drepturi au fost uniformizate și sporite la 50% din redevența și prețul de concesiune obținut de Stat, pentru toate concesiunile ce se vor acorda după promulgarea acelei Constituții.

Am menținut ideea uniformizării cotelor de redevență cuvenită proprietarilor din întreaga țară, pentrucă diferențierile, pe județ sau regiuni, nu și găsesc nicio justificare, după cum nu și găsește justificare diferențierea lor pe baza unor acte sau dispozițiuni legale, pe care legiuitorul nu le-a găsit suficiente, pentru a le conserva de drept asupra exploatarea subsolului.

Am socotit, însă, cota rezervată la 1938, ca fiind mult prea mare și am dispus ca toți proprietarii suprafeței, de ori unde, să primească 30%, atât din redevență, cât și din prețul de concesiune obținut de Stat.

E. *Bădevența datorită pentru terenurile din comunele fără drepturi câștigate*

Determinat de jurisprudența constantă a instanțelor de judecată și de avizele date de către organele de specialitate ale Ministerului, am tranșat, prin text expres, controversa care se născuse sub imperiul legii din 1937, asupra sferei de aplicațiune a art. 278 din Legea Minelor.

Am precizat anume că redevența de 4% prevăzută de acel articol nu este aplicabilă și drepturilor câștigate de proprietar.

Măsura este perfect echitabilă pentru că nu se poate concepe ca, în categoria drepturilor recunoscute proprietarilor de Constituția din 1923 și exceptate dela naționalizare, tratamentul să fie deosebit în sensul că unele din aceste drepturi să fie gravate de redevență către Stat, iar altele să fie scutite de o asemenea sarcină.

F. — *Comasarea*

Pentru asigurarea oricărui posesor de drepturi asupra țiteiului care i-a fost acordat de lege, am prevăzut ca să se facă comasarea tuturor terenurilor din zona de influență a fiecărei sonde. Aceste zone de influență vor fi astfel delimitate, ca să înglobeze, pe cât posibil, toate terenurile din subsolul cărora sonda extrage țiteiul. În același timp, am prevăzut ca acele zone de influență să acopere complet întreaga suprafață găsită petroliferă pe o structură, fără să existe vreun teren care să nu fie cuprins într-o astfel de zonă de influență.

În acest chip, fiecare posesor de drepturi va primi din țiteiul și gazele extrase de o sondă o cotă proporțională cu suprafața terenurilor sale care intră în zona de influență a acelei sonde.

Pentru că în șantierele astăzi în exploatare, deși s'au creat astfel de zone de extracțiune prin perimetre de comasare, totuși o mulțime de terenuri nu au fost înglobate în niciun astfel de perimetru, am prevăzut, ca și în aceste șantiere, să traseze, în termenul cel mai scurt și după anumite criterii, zonele de influență ale fiecărei sonde, pentru ca toți proprietarii cuprinși în astfel de zone petrolifere să beneficieze, de aci înainte, de țiteiul din terenurile asupra cărora dețin dreptul.

G. *Validarea drepturilor câștigate*

În ceea ce privește drepturile de exploatare anterioare legii minelor din 1924 supuse validării, am căutat, în vederea accelerării lucrărilor, să sistematizez și să precizez cazurile în care validarea poate fi obținută, înlăturând unele controverse care s'au ivit în aplicarea legii.

În timpul elaborării legii, s'a cerut de cei interesați, ca să fie considerate ca acte de valorificare care dau dreptul la validare și următoarele acte:

1. Contractele de asociațiune făcute în vederea exploatării zăcămintului.
2. Actele de dotă, schimb, vânzare, etc., dacă prin acele acte fostul proprietar și-a rezervat subsolul.
3. Actele de ieșire din indiviziune, în care subsolul era tratat ca bun separat de sol.
4. Instrăinările pe baza dispozițiilor legii islazurilor comunale din 1907 sau a legilor agrare din 1918, 1921 sau 1923, dacă subsolul a fost rezervat prin acele legi foștilor proprietari.

Este drept că toate actele prevăzute mai sus, au fost considerate până la 1937, de instanțele competente, ca acte de valorificare care dădeau drept la validare.

Considerând însă că ele au fost excluse din legea minelor din 1937, iar terenurile la care se refereau, au intrat în patrimoniul Statului, am socotit că nu este cazul ca, prin lărgirea cadrului drepturilor câștigate, Statul să piardă acele drepturi.

Termenul, înlăuntrul căruia proprietarii terenurilor puteau cere validarea drepturilor lor, a expirat în Martie 1940 și a fost prelungit în acel an, ca și în anul 1941 și 1942, din cauza măsurilor de ordin militar în legătură cu evenimentele externe, măsuri ce obligau pe mulți din acești proprietari să părăsească urmărirea intereselor lor, pentru a veghea la hotarele țării.

Ținând seamă că, din acest punct de vedere, situațiunea a rămas aceeași și considerând că ar fi nedrept ca, în timp ce acești proprietari luptă pentru siguranța granițelor țării, drepturile acordate lor prin lege să fie pierdute, am prelungit termenul înlăuntrul căruia ei pot cere validarea până la 2 ani după publicarea Decretului de demobilizare generală a armatei.

Am socotit de asemenea că este indicat ca să fie scutiți de obligațiunea de a cere validarea drepturilor lor, cei ce exploatează țiteiul prin puțuri de mână situate pe proprietatea Statului, pentru că acești exploatatori, în majoritate săteni din regiunile de munte, extrag din zăcăminte, aproape complet epuizate, cantități de țitei care nu interesează prea mult.

Pentru ca aceste drepturi să nu împiedice însă explorarea și exploatarea zăcămintelor situate sub cele exploatare prin puțuri, am prevăzut că drepturile astfel recunoscute se limitează la stratele exploatare astăzi.

H. *Rafinerii de petrol*

Am prevăzut, pentru prima oară în legislația noastră, drepturi pentru Stat de a impune rafineriilor de petrol, obligațiunea de a ține instalațiunile lor la curent cu progresul tehnicii rafinajului.

Am prevăzut de asemenea ca întreprinderile, care lucrează pe unul sau mai multe ținuturi miniere, îndepărtate de centrele actuale de rafinaj, să fie obligate să se asocieze pentru ca să construiască rafinerii și conductele necesare, dacă producția lor de țitei trece de 20 de vagoane zilnic.

I. *Consumațiunea internă*

Legea din 1937 prevedea, principial, obligațiunea de a satisface consumul intern, fără a arăta însă cine anume este obligat să-l satisfacă.

Am precizat în proiectul de față că obligațiunea de a satisface consumul intern rămâne în sarcina rafineriilor de petrol, în raport cu cantitățile de țitei prelucrate de fiecare și am prevăzut, pentru producătorii de petrol fără rafinării, obligațiunea de a participa la acoperirea nevoilor consumului intern. Am exceptat însă Statul, precum și pe exploataorii cu o producție mai mică de 5 vagoane zilnic, pe aceștia din urmă, din cauza greutăților pe care le întâmpină în exploatarea zăcămintelor, în genere sărace, care fac obiectul exploatării lor.

Am pus principiul naționalizării întreprinderilor de distribuție a produselor petrolifere și am asigurat o grabnică naționalizare a direcției și a personalului întreprinderilor existente.

J. — *Export și import de țitei*

Am prohibit complet exportul de țitei. Acesta nu va putea fi exportat, decât în timp de război și numai pe baza unui jurnal al Consiliului de Miniștri.

Dat fiind că în țară există un plus de posibilitate de rafinare de cea. 1.000 vagoane pe zi, s'au prevăzut dispozițiuni speciale pentru încurajarea importului de țitei și construirea de conducte în acest scop, rezervându-se Statului și dreptul de a putea expropria acele conducte, cu o justă și prealabilă despăgubire fixată de justiție.

K. — *Conductele de țitei, derivate și gaze*

Toate conductele pentru exportul țiteiului rămân rezervate Statului.

Am prevăzut însă, abrogarea decretului-lege Nr. 3.969 din 1940, privind extinderea monopolului Statului, asupra conductelor de țitei, care prevede exproprierea tuturor conductelor întreprinderilor particulare, servind la transportul țiteiului dela schele la rafinării, la stațiunile de înmagazinare și

la s'ar fi putut fi executate și am propus retrocedarea lor întreprinderilor, în cazurile în care ele nu au fost luate în primire efectiv de Stat.

Legea a cărei abrogare o propun nu s'ar fi putut menține decât dacă, prin măsurile pe care le hotărâ, ar fi putut ajunge la o raționalizare folositoare Statului și economiei naționale, sau dacă, ar fi înlăturat prejudiciile cauzate eventual întreprinderilor fără conducte, în cazul când li s'ar fi putut impune condițiuni oneroase de transport, de către întreprinderile proprietare de conducte.

Măsura abrogării decretului-lege menționat, se găsește complet justificată de situația de fapt constatată la aceste instalațiuni, fiindcă, conductele făcute de întreprinderi pentru transportul produselor lor, sunt atât de intim legate de conductele din șantierele de petrol actuale, încât scoaterea lor din patrimoniul întreprinderilor și trecerea lor în patrimoniul Statului, nu s'ar fi putut face decât cu adânci perturbări și urmări greie pentru activitatea acestor întreprinderi.

Intr'adevăr:

1. Se constată că, sub același acoperiș și de multe ori în aceeași încăpere, se află instalate atât pompele care servesc la pomparea țițeiului din schele, cât și acele care servesc la pomparea țițeiului dela schele spre rafinerii, sau spre instalațiile de încărcare, acestea din urmă supuse exproprierii.

2. În unele cazuri, aceleași pompe deservesc ambele feluri de conducte, adică și pe cele din schelă și pe cele ce merg dela schelă la rafinerii, astfel că trecerea lor în patrimoniul Statului nu s'ar putea face decât, fie cu eliminarea întreprinderii și paralizarea completă a activității ei, fie cu paralizarea conductei de transport, până la data când Statul ar putea face instalațiunea necesară pentru pompare.

3. În aceeași situație se află și stațiunile de rezervoare, căci aceleași rezervoare servesc când la decantarea țițeiului adus din șantier, când la înmagazinarea țițeiului adus spre a fi pompat la rafinerii. Destinația lor se schimbă, după cum cer nevoile, fie pentru țițeiul de transportat dela schele spre rafinerii, sau spre stațiunile de încărcare, fie pentru țițeiul venit din schelă la rezervoare pentru decantarea lui.

Dacă s'ar fi trecut o parte din aceste instalațiuni la Stat, ar fi fost nevoie să se construiască case de pompe noi; procurându-se și pompe de rezervă și să se construiască, deasemenea, noi instalațiuni de rezervoare, ceiace ar fi fost foarte costisitor și complet inutil.

4. Adăugându-se la toate aceste greutăți și cheltuieli necesitate de plata conductelor ce s'ar fi expropriat, de procurarea materialului de întreținere, precum și de procurarea materialului necesar modificării legăturilor între rezervoare, rezultă, în mod neîndoios, că rezolvarea exproprierii conductelor, în sensul decretului-lege de mai sus, apare nu numai în desavantajul industriei petrolifere, dar, ceiace este mai important, ca o măsură antieconomică pentru Stat.

5. Pe de altă parte, întreprinderile trebuind să-și păstreze, pentru nevoile lor, personalul specializat care se ocupă azi atât cu pomparea țițeiului din schelă la stațiile de înmagazinare, cât și de acolo la rafinerii, Statul ar fi trebuit să-și angajeze personal nou și numai pentru nevoile lui. Operațiuni, care se făceau cu aceaș personal ar fi necesitat, în situația nou creată, un personal îndoit, care, chiar dacă s'ar găsi, ar trebui în prealabil format și ar dubla cheltuielile la acest capitol al exploatarei țițeiului.

6. Mare parte din șantierele pe care aceste conducte sunt așezate, sunt în decădere și este destul de îndoelnic dacă Statul și-ar mai fi putut amortiza prețul plătit și costul nouilor investițiuni pe care ar fi fost obligat să le facă acum și la prețurile de azi.

7. Statul ar fi fost obligat să ia asupra sa, în locul întreprinderilor sarcina grea a construirii nouilor conducte, în toate șantierele ce se vor deschide de acum înainte. Ori aceste noi șantiere fiind foarte îndepărtate de rafinăriile existente și de

stațiile de încărcare G. F. K., conductele ce Statul ar fi trebuit să construiască ar fi reprezentat o sarcină extrem de costisitoare.

Toate aceste greutăți au oprit până astăzi executarea exproprierii prevăzute în decretul menționat. De aceea lăsarea conductelor în seama întreprinderilor, așa cum a fost în trecut, este justă și utilă economiei naționale, cu condițiunea ca să se reglementeze costul transportului.

Mulțumită organizației vechi, pe care întreprinderile o posedă, ele sunt singure în măsură să execute, la timp și în ritmul programelor de lucru impuse de Stat, conductele de care ar fi nevoie în viitor, luând asupra lor beneficiile ce vor rezulta, dar luând în schimb și greutățile de instalare și riscurile ce pot rezulta din exploatarea și neamortizarea lor.

Cum, în noul regim minier stabilit prin legea de față, exploatarea se face pe structuri întregi, de către o singură întreprindere sau de o asociație de întreprinderi, nu mai este de presupus că acestea să facă mai multe conducte decât ar fi nevoie pentru transportul întregului țiței extras de pe structură. Neexistând decât un singur exploatare de țiței pe o structură, nu va mai exista nici risipă de conducte și nici nu se va mai putea pune problema unui cost de transport oneros pentru vreunul din producători.

L. Institutul Național al Petrolului

Pentru promovarea științei și tehnicii petrolului, în interesul economiei naționale, am satisfăcut un vechiu desiderat al cercurilor petrolifere, creând Institutul Național al Petrolului, care să studieze toate problemele de ordin general, să urmărească lucrările din toate șantierele, să coordoneze rezultatele și să prezinte Statului și industriei concluziunile necesare pentru dirijarea lucrărilor viitoare.

Institutul Național al Petrolului astfel format, are o menire similară cu aceea a Institutului de Petrol din Fundațiile Rockefeller din America, ale cărui rezultate practice și în special standardizarea materialelor și a aparatelor de foraj, fixarea noilor metode de lucru, forajul dirijat evitarea coroziunii la conducte, menținerea presiunii gazelor etc., etc., au fost din cele mai importante pentru dezvoltarea industriei din acea țară și au avut mare influență asupra dezvoltării industriei petrolifere din lumea întreagă.

În prezent, Ministerul Economiei Naționale dispune de Institutul Geologic al României al cărui nume indică suficient direcțiunea în care el activează; de Direcțiunea Petrolului și a celorlalte exploatare miniere care controlează — din punct de vedere al siguranței lucrărilor — toate întreprinderile și se ocupă cu distribuția permiselor de explorare și a concesiunilor; și de Consiliul Superior de Mine, ca organ de consultare și de judecată.

Niciuna din aceste Instituțiuni nu poate să îndeplinească atribuțiunile Institutului Național al Petrolului.

Institutul va fi întreținut de Stat și de membrii săi. Un statut special va fixa detaliile organizării și administrării sale.

M. Dispozițiuni finale și transitorii

În capitolul „Dispozițiuni finale și transitorii”, am fixat, în plus, drepturile concesionarilor la expirarea concesiunilor existente, precum și condițiunile în care ele pot fi reînnoite.

Am precizat de asemenea capitolele și articolele din Legea Minelor din 1937, rămase în vigoare.

Am menținut în special dispozițiunile relative la proporția de 80% a muncii românești în întreprinderi, revizuiind și asigurând o mai bună clasificare a personalului.

În rezumat, proiectul de lege pe care îl prezint, ține seama de interesele superioare ale Statului, de dreptul său de a păstra fondul proprietății petrolifere și de a dirija și controla activitatea industriei în materie de țiței și gaze.

Punând înaintea altor preocupări problema explorărilor și recunoașterea nevoiei de a se trece la executarea unor lucrări de explorare intensă și serioasă în toate regiunile posibil petrolifere, el acordă, hotărât, încurajările necesare explorato-

rilor, în fața cărora stau riscuri și greutăți mari care trebuie compensate.

La aceste lucrări, precum și la viitoarele exploatare, se asigură loc larg muncii și întreprinderilor românești, pentru înfrângerea cărora se prevăd avantaje neacordate până astăzi, care să poată atrage astfel capitalul român în societățile petrolifere naționale.

De aceea, în acest proiect, nu este vorba numai de modificarea unor articole din Legea Minelor, ci de crearea unui regim nou constructiv, în cadrul de stimulare al muncii, de refacere și întărire a vieții noastre economice, pe care Conducătorul Statului îl impune cu stăruință și veghea neîntreruptă României Noi.

Pentru aceste motive, în conformitate cu Decretele-Legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940, am onoarea a vă supune spre aprobarea și semnătura Domniei Voastre alăturatul proiect de Lege.

Primiți, vă rog, Domnule Mareșal, asigurarea înaltei mele considerații.

Ministrul economiei naționale,

Ion C. Marinescu

Nr. 46.746.

1942, Iulie 16.

MINISTERUL FINANTELOR

Legea Nr. 512

„ANTONESCU

MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și

CONDUCĂTORUL STATULUI“

În baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940 și-a delegațiunii dată prin decretul Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941, d-lui Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri;

Noi, Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, în baza delegațiunii dată prin decretul Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941;

Asupra raportului d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Finanelor cu Nr. 69.965 din 14 Iulie 1942;

Având în vedere înaltul Decret Regal Nr. 1.970 din 1942, Am decretat și decretăm:

DECRET - LEGE

pentru retragerea din circulație a monetelor de 250 lei și baterea unei monete de argint de 200 lei

Art. 1. — Incepând cu data de 15 Iulie 1942, se retrag din circulație monetele metalice de 250 lei cu efigia M. S. Regelui Mihai I, și se înlocuiesc cu monete noi de 200 lei, având caracteristicile de mai jos.

Art. 2. — Preschimbarea monetelor vechi de 250 lei de argint, se face de către Administrațiile financiare și percepții, primindu-se în plată de impozite sau dând schimb alte monete sau bancnote, precum și de sucursalele și agențiile Băncii Naționale a României.

Art. 3. — Moneta veche de 250 lei argint, va avea putere circulatorie până la data de 30 Septembrie 1942. După această dată, ele vor fi primite numai în plată de impozite până la data de 31 Decembrie 1942, când încetează de a mai avea putere circulatorie.

Art. 4. — Se autorizează Ministerul de Finanțe să bată și să pună în circulație monete de argint de 200 lei, în număr de 30.000.000 bucăți și în valoare de 6.000.000.000 lei, având caracteristicile arătate la art. 6.

Art. 5. — Punerea în circulație se va face cu începere dela data de 1 Iulie 1942, de către Administrațiile financiare din Ministerul de Finanțe, precum și de către sucursalele Băncii Naționale a României.

Art. 6. — Monetele de 200 lei, care se pun în circulație, au următoarele caracteristici:

1. Compoziția:

Monetele sunt fabricate din aliaj de argint și cupru.

Titlul aliajului este de 835‰ argint, cu o toleranță de 5‰, putând deci varia dela 830—840‰.

2. Dimensiuni:

a) Diametrul monetei este de 24 mm, cu o toleranță de $\pm 0,05$ mm, putând deci varia între 23,95—24,05 mm;

b) Greutatea unei monete este de 6 grame, cu o toleranță de $\pm 10‰$, putând deci varia între 5,94—6,06 grame.

3. Gravura:

a) Fața (aversul) monetei are gravată efigia Majestății Sale Regelui Mihai I, în profil spre dreapta.

De jur împrejurul efigiei se află gravat, cu litere majuscule de 1,8 mm, textul: „Mihai I. Regele Românilor“.

Dedesubtul efigiei se află gravat, cu litere de scris, numele artistului modelor, H. Ionescu;

b) Dosul (reversul) monetei are gravată stema țării (mijlocie).

Deasupra stemei se află gravat textul „România“, cu litere majuscule de 1,8 mm.

Sub stemă se află gravată valoarea monetei „200 lei“ cu cifre de 2 mm și litere majuscule de 1,9 mm.

În dreapta și stânga stemei este gravat anul baterii „1942“, cu cifre de 1,3 mm.

Marginea monetei este ornamentată pe ambele fețe cu un cerc de perle în relief;

c) Muchea monetei formează o suprafață cilindrică netedă, având în adâncime, cu litere majuscule de 0,9 mm, textul „Nihil sine Deo“, între fiecare cuvânt din text, fiind intercalată câte o cruce.

4. Sunet:

Moneta are la lovire înceată pe o placă de marmoră sau sticlă sunetul argintiu, caracteristic aliajului.

Dat în București la 14 Iulie 1942.

Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri,

Mihai A. Antonescu

Ministrul finanțelor,

General de Brigadă N. Stoescu

Nr. 1.971.

Raportul d-lui ministru al finanțelor către d-l Președinte al Consiliului de Miniștri.

Domnule Președinte al Consiliului,

În prevederile noului plan monetar de războiu, hotărât de Ministerul de Finanțe, intră și baterea unei monete de argint de 200 lei.

Batera acestei monete se impune, deoarece se încadrează mai bine în sistemul monetar zecimal de 1, 2, 5, și multiplii lui, adică 10, 20, 50 și 100, 200, 500 lei, și deoarece s'a verificat că moneda de 250 lei, atât cea veche cât și cea care se află actualmente în circulație, a dovedit, prin modul greoi cum a circulat din 1936 până azi, că nu este o monedă perfect adaptabilă sistemului nostru monetar.

Din acest motiv, se propune de Ministerul de Finanțe, retragerea din circulație a actualelor monete de 250 lei, iar pentru înlocuirea lor și spre îndeplinirea cerințelor planului monetar de războiu, să se bată o nouă monedă de 200 lei de argint, pentru un cuantum de 6.000.000.000 lei.

Pentru reglementarea acestei operațiuni și pentru fixarea caracteristicilor și punerea în circulație a noiei monete de 200 lei, am întocmit alăturatul decret-lege, pe care, în baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940 și a delegațiunii dată prin decretul Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941, am onoarea a vi-l supune semnăturii Domniei voastre.

Ministrul finanțelor,

General de Brigadă N. Stoescu

Nr. 69.965.

1942, Iulie 14.

DECRETE
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
„ANTONESCULU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI
și
CONDUCĂTORUL STATULUI“

Având în vedere raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale cu Nr. 30.415 din 19 Iunie 1942,

Având în vedere art. 41 din legea recrutării Armatei și art. 92 din regulamentul acelei legi;

In baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Ofițerii de rezervă de mai jos, fiind hirotonișiți preoți, se șterg din controalele ofițerilor de rezervă, pe data arătată pentru fiecare și se trec, pe aceleași date, în cadrul confesoriilor de rezervă:

Locotenentul de rezervă Ștefănescu I. Mihai, pe data de 25 Noembrie 1941.

Sublocotenentul de rezervă Ivan Gh. Victor, pe data de 22 Ianuarie 1942.

Sublocotenentul de rezervă Popescu C. Constantin, pe data de 4 Martie 1942.

Sublocotenentul de rezervă Matica Gh. Gheorghe, pe data de 13 Octombrie 1941.

Sublocotenentul de rezervă Gheorghe C. Ioan, pe data de 1 Ianuarie 1942.

Sublocotenentul de rezervă Rădulescu P. Alexandru, pe data de 16 Ianuarie 1942.

Sublocotenentul de rezervă Petre I. Marin, pe data de 13 Decembrie 1941.

Sublocotenentul de rezervă Sângeap Costachi, pe data de 19 Octombrie 1941.

Sublocotenentul de rezervă Mocanu V. Frusina (Tone), pe data de 4 Noembrie 1940.

Sublocotenentul de rezervă Costea I. Ștefan, pe data de 10 Octombrie 1941.

Sublocotenentul de rezervă Arnăutu M. Marin, pe data de 10 Martie 1942.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCULU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi
 Nr. 1.854.

„ANTONESCULU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI
și
CONDUCĂTORUL STATULUI“

Având în vedere raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale cu Nr. 30.419 din 19 Iunie 1942,

40

Având în vedere art. 17 din legea asupra pozițiunii ofițerilor și art. 19 din regulamentul acelei legi;

In baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se aprobă de Noi, rechemarea din pozițiunea de disponibilitate pentru absențe de boală, în pozițiunea de activitate de serviciu, pe data arătată în dreptul fiecăruia, a următorilor ofițeri:

Căpitanul Zamfirescu I. Constantin, pe data de 21 Mai 1942

Locotenentul Dumitrescu P. Banacă, pe data de 6 Mai 1942.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCULU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi
 Nr. 1.855.

„ANTONESCULU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI
și
CONDUCĂTORUL STATULUI“

Având în vedere raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale cu Nr. 30.420 din 19 Iunie 1942,

Având în vedere art. 13 și 20 din legea asupra pozițiunii ofițerilor și art. 10, 11 și 28 din regulamentul acelei legi;

In baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Următorii ofițeri, implinind 180 zile absențe de boală, se trec în pozițiunea de disponibilitate, pe datele arătate în dreptul fiecăruia:

Locotenentul-colonel Vasilescu I. Ilie, pe data de 14 Noembrie 1941.

Medicul locot.-colonel Vlad Toma, pe data de 20 Aprilie 1942.

Ambii ofițeri se bucură de dispozițiunile art. 20 din legea asupra pozițiunii ofițerilor.

Căpitanul Zamfirescu I. Constantin, cu începere dela data de 13 Martie până la 20 Mai 1942.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCULU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi
 Nr. 1.856.

„ANTONESCULU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și

CONDUCĂTORUL STATULUI“

Având în vedere raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale cu Nr. 33.327 din 19 Iunie 1942,

Având în vedere art. 2 și 3 din decretul-lege Nr. 1.736 din 16 Iunie 1941, precum și hotărârea Consiliului superior al Armatei, luată prin procesul-verbal Nr. 6 din 1942;

In baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se aprobă de Noi, trecerea în cadrul disponibil, pe data de 30 Iunie 1942, a colonelului Georgescu A. Victor.

Art. II. Cu începere dela data de 1 Iulie 1942, numitul ofițer va primi drepturile prevăzute de art. 7 din decretul-lege Nr. 1.736 din 1941.

Art. III. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCULU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi
 Nr. 1.857.

„ANTONESCULU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI
și
CONDUCĂTORUL STATULUI“

Având în vedere raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale cu Nr. 33.328 din 19 Iunie 1942,

Având în vedere art. 23 din legea asupra pozițiunii ofițerilor;

In baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se aprobă de Noi, primirea demisiei din cadrele active ale armatei și trecerea în pozițiunea de rezervă, pe data de 30 Iunie 1942, a ofițerilor prevăzuți mai jos, repartizându-se ca ofițeri de rezervă:

Colonelul Costovici P. Dumitru.

Maiorul Bentu A. Drăgan.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCULU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi
 Nr. 1.858.

Approb, MAREȘAL ION ANTONESCU.
Tabel cuprinzând 6 ofițeri admiși la înaintare,
după cum se arată mai jos pentru fiecare.

Infanteria
Căpitan

Caracterizat „Merită a înainta” pe anul
1942/943

Furnică N. Gheorghe, 15.IV.1933.

Se va considera intercalat în tabelul
de admiși la înaintare Nr. 98.601 din
1942, între căpitanii: Rebeșilă Dumitru
și Șerban I. Gheorghe.

Locotenenți

Caracterizați „Merită a înainta” pe anul
1942/943.

Ionescu N. Victor, 1.IV.1937.

Se va considera intercalat în tabelul
de admiși la înaintare Nr. 98.601 din
1942, între locotenenții: Muică N. Ni-
colae și Lupu A. Dumitru.

Iftode I. Vasile, 15.III.1937.

Se va considera intercalat în tabelul
de admiși la înaintare Nr. 98.601 din
1942, între locotenenții: Mihăilă N.
Traian și Bălăceanu A. Eugen.

Cavaleria
Căpitan

Caracterizat „Merită a înainta” pe anul
1942/943.

Corbeanu At. Alexandru, 8.VI.1934.

Se va considera intercalat în tabelul
de admiși la înaintare Nr. 98.601 din
1942, între căpitanii: Sion Grigore și
Ștepleanu Constantin.

Ofițeri specializați

Specialitatea „Invățământul din Liceele
Militare”

Maior

Caracterizat „Merită a înainta” pe anii
1941/942 și 1942/943

Vlădulescu I. Nicolae, 31.X.1936.

Invalizi reintegrați și clasați în timpul cam-
paniei pentru serviciul de birou

Maior

Caracterizat „Merită a înainta” pe anii
1940/941—1942/943

Deciu M. Teodor, 1.I.1934.

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi

Nr. 33.632 1942, Iulie 19.

„ANTONESCU

MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și

CONDUCĂTORUL STATULUI”

Având în vedere raportul d-lui mi-
nistru secretar de Stat la Departamentul
Apărării Naționale cu Nr. 33.633 din
19 Iunie 1942,

Având în vedere hotărârea Consiliu-
lui superior al Armatei, luată prin pro-
cesul-verbal Nr. 6 din 1942.

În baza dispozițiilor decretelor-legi
Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072
din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Înălțăm în grad, pe data de-
cretului și cu vechimea arătată pentru
fiecare, pe următorii ofițeri:

Pe data decretului și cu vechimea dela 8 Iunie
1940

Maior la gradul de locotenent colonel

Invalizi reintegrați și clasați în timpul
campaniei pentru serviciul de birou

Deciu M. Teodor, 1.I.1934.

În anuar va fi înscris între locot.-co-
loneli: Vlăducescu A. Gheorghe și Gheor-
ghiu G. V. Constantin.

Pe data decretului și cu vechimea dela 10 Mai
1941

Maior la gradul de locotenent colonel

Ofițeri specializați

Specialitatea „Invățământul din Liceele
Militare”

Vlădulescu I. Nicolae, 31.X.1936.

În anuar va fi înscris după locote-
nentul-colonel Petrescu C. Titus.

Pe data decretului și cu vechimea dela 31
Octombrie 1941

Căpitanii la gradul de maior

Infanteria

Furnică N. Gheorghe, 15.IV.1933.

În anuar va fi înscris între maiorii:
Rebeșilă Dumitru și Șerban I. Gheorghe.

Cavaleria

Corbeanu At. Alexandru, 8.VI.1934.

În anuar va fi înscris între maiorii:
Sion Grigore și Ștepleanu Constantin.

Pe data decretului și cu vechimea dela
24 Ianuarie 1942

Locotenenți la gradul de căpitan

Infanteria

Ionescu N. Victor, 1.IV.1937.

În anuar va fi înscris între căpitanii:
Muică N. Nicolae și Lupu A. Dumitru.

Iftode I. Vasile, 15.III.1937.

În anuar va fi înscris între căpitanii:
Mihăilă N. Traian și Bălăceanu A.
Eugen.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat
la Departamentul Apărării Naționale
este însărcinat cu executarea acestui
decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi
Nr. 1.859.

„ANTONESCU

MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și

CONDUCĂTORUL STATULUI”

Având în vedere raportul d-lui mi-
nistru secretar de Stat la Departamentul
Apărării Naționale cu Nr. 33.334 din
19 Iunie 1942,

Având în vedere art. 13 din legea
pentru organizarea pompierilor militari,
precum și hotărârea Consiliului superior
al Armatei, luată prin procesul-verbal
Nr. 6 din 1942;

În baza dispozițiilor decretelor-legi
Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072
din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se aprobă de Noi, trecerea din

arma Artileriei în Corpul pompierilor
militari, pe data de 23 Iunie 1942, a că-
pitanului Antonie L. Ioan.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat
la Departamentul Apărării Naționale
este însărcinat cu executarea acestui
decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi
Nr. 1.860.

„ANTONESCU

MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și

CONDUCĂTORUL STATULUI”

Având în vedere raportul d-lui mi-
nistru secretar de Stat la Departamentul
Apărării Naționale cu Nr. 33.332 din
19 Iunie 1942,

Având în vedere art. 1 și 4 din legea
Corpului tehnic militar, precum și ho-
tărârea Consiliului superior al Armatei,
luată prin procesul-verbal Nr. 6 din
1942;

În baza dispozițiilor decretelor-legi
Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072
din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se aprobă de Noi, trecerea în
Corpul tehnic militar, pe data de 23 Iu-
nie 1942, a următorilor ofițeri:

În grupa I-a

Din Infanterie

Locotenent

Stavrescu I. Octav, 31.III.1938.

Din Artilerie

Căpitan

Dinu P. Ioan, 27.II.1939.

Locotenent

Buican Gh. Constantin, 24.I.1938.

Din Geniu

Căpitan

Procopiescu St. Nistor, 10.V.1941.

Locotenent

Șchiopulescu Ioan, 10.V.1938.

În grupa IV-a

Din Geniu

Maior

Georgescu G. Eugen, 31.X.1937.

Din Corpul Ofițerilor Administrativi

Guarzi de geniu

Guard locotenent

Piper L. Matei, 31.III.1938.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat
la Departamentul Apărării Naționale
este însărcinat cu executarea acestui
decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi
Nr. 1.861.

„ANTONESCU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și
CONDUCAȚORUL STATULUI“

Având în vedere raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale cu Nr. 33.634 din 19 Iunie 1942,

Având în vedere hotărârea Consiliului superior al Armatei, luată prin procesul-verbal Nr. 6 din 1942;

In baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Următorii ofițeri, a căror confirmare în Jandarmerie a fost anulată prin decretul Nr. 3.257 din 26 Septembrie 1940, se trec definitiv în arma Jandarmeriei, pe data de 15 Iunie 1939:

Căpitanul Negulescu M. Petre.

In anuar va fi intercalat între căpitani: Anastasiu N. Nicolae și Fetecău G. Ioan.

Căpitanul Ionescu D. Dumitru.

In anuar va fi intercalat între căpitani: Damian P. Ioan și Perianu St. Iordache.

Căpitanul Diaconescu N. Gheorghe.

In anuar va fi intercalat între căpitani: Dumitru N. Corneliu și Popescu I. V. Iorgu.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi

Nr. 1.862.

„ANTONESCU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și
CONDUCAȚORUL STATULUI“

Având în vedere raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale cu Nr. 33.329 din 19 Iunie 1942;

In baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940;

Având în vedere art. 17 și 20 din legea asupra poziției ofițerilor și art. 28 din regulamentul acelei legi;

Am decretat și decretăm:

Art. I. Disponibilitatea pentru absențe de boală, aprobată următorilor ofițeri, se prelungește cu încă 180 zile, cu începere dela data arătată în dreptul fiecăruia:

Conform art. 17 din L. P. O.

Medicului general Iancoveșcu Nicolae, cu începere dela data de 16 Iunie 1942, pentru 1-a oară.

Locotenentului colonel Rădulescu A. Gheorghe, cu începere dela data de 4 Mai 1942, pentru a 2-a oară.

Maiorului Mateescu Dumitru (afiat în „cadrul disponibil“), cu începere dela data de 19 Iunie 1942, pentru a 2-a oară.

Căpitanului Niculescu C. Ștefan, cu începere dela data de 5 Iulie 1942, pentru a 2-a oară.

Conform art. 20 din L. P. O. și art. 28 din R. L. P. O.

Căpitanului Dona D. Dumitru, cu începere dela data de 12 Mai 1942, pentru 1-a oară.

Căpitanului Antonescu Dumitru, cu începere dela data de 11. Aprilie 1942, pentru a 8-a oară.

Medicului căpitan Giurea Atanase, cu începere dela data de 1 Iunie 1942, pentru a 4-a oară.

Educatorului fizic căpitan Erdeș Petre, cu începere dela data de 11 Iulie 1942, pentru a 6-a oară.

Locotenentului Vieru Gh. Ioan, cu începere dela data de 10 Iulie 1942, pentru a 7-a oară.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi

Nr. 1.863.

„ANTONESCU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și
CONDUCAȚORUL STATULUI“

Având în vedere raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale cu Nr. 33.335 din 19 Iunie 1942;

In baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940;

Având în vedere hotărârea Consiliului Superior al Armatei, luată prin procesul-verbal Nr. 6 din 1942;

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se aprobă de Noi, rectificarea vechimii în grad, a ofițerilor prevăzuți mai jos, după cum se arată în dreptul fiecăruia:

Infanteria

Locotenent colonel.

Munteanu V. Ioan, i se rectifică vechimea în grad, din 24 Ianuarie 1942, în aceea de 10 Mai 1941; întrecându-se în Anuarul Armatei, între locotenenții coloneli Garaia Vasile și Măxineanu C. Radu.

Cavaleria

Maior

Georgescu Aurel. I se rectifică vechimea în grad, din 27 Februarie 1939, în aceea de 1 Octombrie 1938; întrecându-se în Anuarul Armatei, între maiorii Talvescu Pleșoianu Aurel și Mihăilescu Dumitru.

Jandarmeria

Colonel

Tobescu N. Constantin. I se rectifică vechimea în grad, din 1 Iunie 1938, în aceea de 24 Ianuarie 1938; fără a i se schimba locul în anuar.

Corpul ofițerilor magistrați

Maior magistrat

Rotaru P. Constantia. I se rectifică vechimea în grad, din 31 Octombrie 1937, în aceea de 31 Octombrie 1936; înscriindu-se în anuar înaintea maiorului magistrat Chifu N. Constantin.

Corpul ofițerilor administrativi

Guarzi de geniu

Guard locotenent

Vesa Corneliu. I se rectifică vechimea în grad, din 1 Iunie 1938, în aceea de 10 Mai 1934; întrecându-se în Anuarul Armatei, între guarzii locotenenți de geniu Rosner I. Rudolf și Moscalu F. Petre.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942

ANTONESCU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi

Nr. 1.864.

„ANTONESCU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și
CONDUCAȚORUL STATULUI“

Având în vedere raportul d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale cu Nr. 33.330 din 19 Iunie 1942;

In baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940;

Având în vedere art. 35 din legea asupra poziției ofițerilor și art. 44 din regulamentul acelei legi, precum și art. 2, punctul 4, din legea Nr. 794 din 3 Septembrie 1941;

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se aprobă de Noi, trecerea din pozițiunea de activitate, în pozițiunea de retragere, pe data decretului, pentru boală preexistentă războiului, dar agravată în timpul și din cauza lui, a intendantului căpitan Protopopescu Dumitru, fiind clasat și ca accidentat de războiu, cu procent 100 la sută.

Stănculescu T. Ioan, 31.VIII.1941.
 Cârstoiu T. Ioan, 31.VIII.1941.
 Bălașa I. Dumitru, 1.IX.1941.
 Chirișescu A. Ioan, 1.IX.1941.
 Molea D. Florea, 3.IX.1941.
 Galan V. Mihai, 3.IX.1941.
 Bărliga D. Ioan, 3.IX.1941.
 Atanasiu Gh. Alexandru, 6.IX.1941.
 Deacu C. Niță, 9.IX.1941.
 Platon Gh. Toader, 9.IX.1941.
 Scurtu V. Gheorghe, 9.IX.1941.
 Hodoroabă T. Aurel, 11.IX.1941.
 Hriscu N. Petrea, 12.IX.1941.
 Giurgea A. Ioan, 12.IX.1941.
 Jora I. Dumitru, 12.IX.1941.
 Musescu Dumitru, 12.IX.1941.
 Alexandrescu Aurel, 12.IX.1941.
 Gheorghiu A. George, 13.IX.1941.
 Ghiță Gh. Mihai, 13.IX.1941.
 Avram B. Costică, 13.IX.1941.
 Ișfan M. Emil, 13.IX.1941.
 Minoiu I. Marin, 13.IX.1941.
 Ghemu Gh. Vasile, 13.IX.1941.
 Luța Gh. Constantin, 14.IX.1941.
 Nechita T. Vasile, 15.IX.1941.
 Gânju I. Constantin, 16.IX.1941.
 Ioniță L. Dumitru, 17.IX.1941.
 Morărescu Dumitru, 18.IX.1941.
 Petrescu P. Roman, 18.IX.1941.
 Nicolae P. Gheorghe, 19.IX.1941.
 Catană T. Vasile, 20.IX.1941.
 Obeală Gr. Gheorghe, 21.IX.1941.
 Petrache N. Nicolae, 22.IX.1941.
 Cristoceca C. Alexandra, 23.IX.1941.
 Vlaicu I. Ioan, 23.IX.1941.
 Petrescu D. Ioan, 25.IX.1941.
 Pătrașcu C. Grigore, 27.IX.1941.
 Pârvan N. Dumitru, 27.IX.1941.
 Diaconu N. Tănase, 27.IX.1941.
 Dumitru A. Ilie, 28.IX.1941.
 Sas I. Anton, 28.IX.1941.
 Covătaru Gh. Mihai, 29.IX.1941.
 Grigoraș N. Vasile, 30.IX.1941.
 Mușețeanu F. Ioan, 1.X.1941.
 Lungu C. Ioan, 3.X.1941.
 Milesu N. Gheorghe, 5.X.1941.
 Lungu I. Aurel, 11.X.1941.
 Lucaci A. Nicolae, 12.X.1941.
 Sârbu I. Nicolae, 25.X.1941.
 Popa R. Emil, 5.II.1942.

Cavaleria

Demetrian Emanoil, 9.X.1941.
 Pântecan Neagu, 24.VI.1941.
 Apostol Vasile, 18.VII.1941.
 Mărienuț Ioan, 17.VIII.1941.
 Gheran M. Ilie, 29.VIII.1941.
 Frâncu Octavian, 29.VIII.1941.
 Ionescu Celus, 1.IX.1941.
 Marinescu Constantin, 5.IX.1941.
 Bejan Petru, 28.IX.1941.

Artileria

Pop Sever Octavian, 28.VII.1941.
 Nițescu T. Anița Ioan, 25.VIII.1941.
 Apostolescu Virgil, 28.VIII.1941.
 Greca Victor, 16.IX.1941.
 Bobai Bogdan, 22.IX.1941.
 Mărgineanu Gh. Gruița, 25.IV.1942.

Geniu

Lutic I. Aurelian, 24.VIII.1941.
 Art. II. D-1 ministru secretar de Stat
 la Departamentul Apărării Naționale
 este însărcinat cu executarea acestui
 decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942.

ANTONESCU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi

Nr. 1.866.

ANTONESCU

MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și

CONDUCĂTORUL STATULUI

Având în vedere raportul d-lui mi-
 nistru secretar de Stat la Departamen-
 tul Apărării Naționale cu Nr. 29.680
 din 18 Iunie 1942;

Având în vedere art. 71 din legea
 recrutării armatei și art. 4 din legea
 ofițerilor de rezervă,

În baza dispozițiilor decretelor-legi
 Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072
 din 7 Septembrie 1940;

Am decretat și decretăm:

Art. I. Înălțăm la gradul de subloco-
 tenant de rezervă, pe data decretului și
 cu vechimea menționată pentru fiecare,
 pe următorii platonieri cu termen re-
 dus, care au absolvit școalele de ofițeri
 de rezervă ale armelor respective (curs
 normal sau curs redus), repartizându-se
 la unități:

1. Absolvenți ai Școalelor de ofițeri rezervă —
 curs normal

Cu vechimea dela 1 Iunie 1917

Infanteria

Dumitrescu A. Nicolae.

Cu vechimea dela 1 Iulie 1918

Infanteria

Marinescu Șt. Tudor.

Cu vechimea dela 1 Octombrie 1921

Infanteria

Arghiropol Gheorghe.

Cu vechimea dela 24 Octombrie 1939

Infanteria

Papadopol Calimach C. Nicolae.

Cu vechimea dela 1 Aprilie 1940

Geniu

Rusu C. Mircea.

Cu vechimea dela 8 Iunie 1940

Administrația

Bosânceanu I. Gheorghe.

Popescu Gh. Nicolae.

Deaconescu N. Vasile.

Cu vechimea dela 30 Iunie 1940

Artileria

Paraschiv Em. Tudor.

Cu vechimea dela 10 Mai 1941

Cavaleria

Popescu A. Petre.

Artileria

Sichitiu Gr. Alexandru.

Xenachis X. Socrate-Constantin.

Kirișescu Gh. Emil Nicolae.

Geniu

Teodorescu N. Constantin.

Giurumescu I. Ioan.

Săbău A. Alexandru.

Administrația

Bielussich Raimond.

Lotti C. Goliardo.

Cu vechimea dela 30 Iunie 1941

Infanteria

Tecariu V. Epaminonda.

Ionescu M. Gheorghe.

Roșu T. Paraschiv.

Vlăduț H. T. Nicolae.

Bădic Vasile.

Bucur A. Victor.

Ioil A. Mircea.

Bellu I. Tudor.

Nistor I. Viorel-Dumitru.

Sămărtinean I. Vasile.

Popescu N. Constantin.

Dobrin N. Silviu.

Popescu V. Eugen.

Bulucea Gr. Petre.

Păsăreanu N. Constantin.

Reștea N. George.

Rusu D. Emil.

Druguș I. Mihail.

Talmaciu N. Nicolae.

Stoican C. Sebastian.

Isai Gh. Gheorghe.

Cavaleria

Vasilescu I. Stelian.

Ehret E. Grigore-Ferdinand.

Manolescu I. Dragoș-Ionel.

Administrația

Roman N. Aurel.

Murariu N. Nicolae.

Cu vechimea dela 24 Februarie 1942

Veterinari

Coman S. Silviu.

Codreanu N. Romulus-Ioan-Nicolae.

Cu vechimea dela 1 Martie 1942

Infanteria

Mihăescu Dumitru.

Cu vechimea dela 10 Mai 1942

Cavaleria

Gheorghe D. Ștefan.

Pop Arpad Adrian.

Artileria

Dimitriu N. Nicolae.

Idu I. Iacob.

Barna I. Emil.

Wilhelm I. Ioan.

Geniu

Cotofide Stavru.

Dumitrescu Al. Alexandru-Gheorghe.

Administrația

Răducanu I. Dumitru.

2. Absolvenți ai Școalelor de ofițeri rezervă
curs redus.

Cu vechimea dela 8 Iunie 1940

Infanteria

Peia T. Aurel-Ioan.
Mitrică Constantin.
Mărăndel I. Gheorghe.
Mironovici V. Nicanor.
Pienescu V. Victor-Silviaș.

Artileria

Mihalescu O. Liviu.
Tascinco E. Vladimir.
Popa I. Dumitru.
Cerghizan V. Vasile.
Stivca I. Petre.

Cu vechimea dela 30 Iunie 1940

Infanteria

Andone I. Constantin.
Tănăselea C. Ioan.
Ghineț I. Gheorghe.
Macovei N. Eugen.
Gherasim T. Ioan.
Revent C. Gheorghe.
Roban I. Valeriu.
Cosma N. Ioan.
Ostahie V. Vasile.
Mrejeru L. Ionel.
Budianu I. Grigore.
Lupu P. Vasile.
Georgescu C. Constantin.
Popescu A. Teodor.
Căpraru Ap. Dumitru.
Munteanu C. Gheorghe.
Moraru Gh. Ioan.
Vulpe C. Gheorghe.
Câmpeanu N. Ilie.
Mihăescu I. Ioan.
Mateescu M. Aurelian.
Mihai C. Gheorghe.
Toma St. Ioan.
Coban S. Alexei.

Cavaleria

Selavu P. Anton.
Speianu C. Serghiei.
Cociorvă St. Alexandru.

Artileria

Mânzat Ioan.
Stanciu B. Ioan.
Popa I. Grigore.
Herbst M. Constantin.
Andriescu I. Vasile.

Geniu

Pop L. Laurențiu.
Vasiliu A. Mitiță.
Creangă L. Ioan.
Bochiș G. Ștefan-Liviu.
Raia I. Gheorghe.
Crâșciu P. Ioan.
Constandachi St. Ioan.
Popea N. Neagoie.
D'Albon G. Gerard.
Șitaru C. Ioan.
Neagu V. Clement.
Valerian-Cadîoschi V. Ioan Sandu.Ciobotaru G. Sterie.
Lăzărescu I. Victor.
Teodori V. Ioan Iuliu.
Mazilescu Gh. Constantin.
Șerban V. Gheorghe.
Alexianu Alexandru Charles.
Cristea P. Valer.
Munteanu N. Gheorghe.
Teleagă P. Petru.
Tibera N. Constantin.
Marinescu I. Gh. Stelian.
Sâmpalean I. Emil.
Stavrache Gh. Petru.
Boghiu Z. Costache.
Chitulea I. Petru.
Gruia I. Petru.
Seucea G. Traian.
Pieptu Grigore.
Pantazi Corneliu.

Cu vechimea dela 30 Iunie 1941

Infanteria

Bușilă P. Alexandru.
Negrea I. Ioan.
Dumitru N. Vasile.
Haiduc I. Aurel.
Diaconescu V. Uranus.
Paraschiv D. Radu.
Manciu D. Vasile.
Rafiroiu Gh. Gheorghe.
Stănescu I. Petre.
Ionescu T. Gheorghe.
Arsenescu A. Stroe.
Coatu T. Constantin.
Hăhăianu D. Petre.
Tunsoiu I. Ioan.
Târnoveanu S. Iosif.
Ionescu A. Traian.
Popa S. Vladimir.
Popescu C. Ioan.
Mihăilă C. Vasile.
Ghebea Șt. Dumitru.
Bodeanu I. Iancu.
Banaș C. Ioan.
Popescu P. Eugen.
Giurcea St. Gheorghe.
Gherasim N. Gheorghe.
Burlacu Gh. Gheorghe.
Baltă C. Gheorghe.
Mohonea I. Mihail.
Butnaru D. Vasile.
Ciobotaru Gh. V. Ioan.
Frățilă Gh. Ioan.
Ivănescu E. Virgil.
Coman N. Constantin.
Dinu D. Traian.
Miron I. Florea.
Lupu Constantin.
Ștefănescu M. Gheorghe.
Ulcică M. Ioan.
Constantinescu C. Napoleon.
Oprea M. Ioan.
Rizea I. Ene.
Andrescu N. Gheorghe.
Coman O. Dumitru.
Floca D. Ioan.
Oană N. Petrache.
Boboc V. Iorga.
Iordache N. Ștefan.
Nistor D. Ioan.Iiescu V. Constantin.
Harja G. Ștefan.
Alexe M. Mihai.
Chiriță M. Gheorghe.
Mănoiu I. Ioan.
Grosu T. Vasile.
Vargă I. Ioan.
Alexandru V. Dumitru.
Iorga C. Gheorghe.
Huțanu A. Dumitru.
Greculescu D. Teofil.
Șerbinov E. Gheorghe.
Gârleanu P. Vasile.
Noveanu A. Artur.
Comănescu C. Vasile.
Trocin L. Vladimir.
Petcu St. Statie.
Tudor I. Nicolae.
Verdeș Z. Vitalie.
Baroncea C. Ilie.
Floroiu N. Costache.
Noșlocan Oniga Z. Izidor.
Bărbulescu A. Nicolae.
Tureu D. Nicolae.
Fuiogă M. Constantin.
Alexan C. Petru.
Bânțu V. Toma.
Lefter I. Dumitru.
Vlădăreanu I. Ioan Ovidiu.
Batog A. Solomon.
Balint A. Victor Emanuil.
Cristea I. Alexandru.
Ciureanu N. Petru.
Pascu Gh. Vasile.
Luca I. Nicolae.
Vieru D. Ioan.
Paler I. Nicolae.
Suditu I. Gheorghe.
Marinescu N. Nicolae.
Flondor I. Vasile.
Bercaru V. Gheorghe.
Beer M. Matei.
Ghizie V. Alexei.
Mărăndici A. Ioan.
Plugaru P. Manuil.
Pârvu A. Petrea.
Georgescu I. Virgil.
Cazauc N. Iosif.
Bunea A. Vasile.
Vulpe R. Ioan.
Vrejoiu M. Gheorghe.
Avram A. Nicolae.
Ilie Gr. Dumitru.
Anghel N. Nicolae.
Cenușă I. Vladimir.
Codreanu C. Valeriu.
Ciobanu S. Nicolae.
Ciuculescu Șt. Traian.
Popescu I. Nicolae.
Pavel I. Nicolae.
Văleanu A. Gheorghe.
Bocanu D. Gheorghe.
Tomescu I. Vasile.
Luca A. Ionescu.
Simionică D. Ioan.
Ion V. Ion.
Jigău Z. Ioan.
Petrică C. Gheorghe.
Pleșa D. Vicențiu Gheorghe.
Toma V. Gheorghe.

- Mărculescu N. Ilie.
 Conțiu D. Dumitru.
 Ștefănescu S. Lazăr.
 Bădinoiu N. Nicolae.
 Boerescu I. Gheorghe.
 Levenet L. Antonie.
 Tărăboiu Gh. Ioan.
 Mancaș P. Pavăl.
 Mateescu N. Nicolae.
 Mihalache Gh. Zamfirache.
 Axinte I. Neculai.
 Văcariu Simion.
 Bucur M. Ioan.
 Gheorghe T. Constantin.
 Cărarușă C. Radu.
 Mitu Șt. Constantin.
 Nistor T. Ioan.
 Harabagiu N. Alexandru.
 Stancu Gh. Petru.
 Bătărceanu D. Marțian.
 Croitoru O. Nicolae.
 Trifan V. Dumitru.
 Cosma E. Ioan.
 Păunescu Șt. Vasile.
 Văcăreanu T. Emil.
 Vâjan Gh. Ilie.
 Ghinea V. Tănase.
 Burtea I. Gheorghe.
 Goncea I. Ilie.
 Păsătoiu M. Matei.
 Dănilă I. Dumitru.
 Mihai M. Costache.
 Ionescu V. Jenică.
 Lazăr Gh. Gheorghe.
 Din T. Constantin.
 Florescu M. Panait.
 Stoicescu M. Ioan.
 Alexandrescu D. Valerian.
 Oțel Gh. Gheorghe.
 Bolfan C. Petru.
 Rotundu N. Gheorghe.
 Toma I. Vasile.
 Rottman Fr. Norbert.
 Ionicioiu P. Dumitru.
 Mihuți V. Gheorghe.
 Peia N. Ioan.
 Trăistaru I. Constantin.
 Dumitru Sp. Nicolae.
 Flueraș G. Vasile.
 Ghelesian P. Petru-Fabius.
 Darie I. Toader.
 Sârbu I. Ioan.
 Bunescu N. Gheorghe.
 Diaconescu C. Constantin.
 Frumușelu A. Ioan.
 Iuga I. Ioan.
 Mitrana T. Ioan.
 Gherasim I. Ioan.
 Moraru V. Gheorghe.
 Netedu N. Valerian.
 Vieru I. Petru.
 Vișan A. Aristotel.
 Anghel Gh. Constantin.
 Cohvaser I. Petre.
 Pascu N. Ioan.
 Ivașcu P. Victor.
 Dinu M. Nicolae.
 Bălan C. Tudorache.
 Oanță Gh. Alexandru.
 Cuibaru N. Ioan.
 Paraschiv Gh. Hristache.
 Pintilie T. Gheorghe.
 Ghițuleasa C. Ioan.
 Constantinescu I. Virgil.
 Brebeanu I. Vasile.
 Clapon T. Mihai.
 Rafailă C. Constantin.
 Jmurecov C. Valentin.
 Doloc Șt. Gheorghe.
 Soponar T. Augustin.
 Harbie Gh. Nicolae.
 Puiu V. Ioan.
 Grigorescu Gr. Aurel.
 Tion Gr. Constantin.
 Enăchescu I. Florea.
 Neula C. Marin.
 Sima M. Constantin.
 Mirilă I. Ioan.
 Popescu I. Gh. Ioan.
 Dinu I. Gheorghe.
 Popescu I. Dumitru.
 Trufaș I. Miron.
 Frunzescu C. Alexandru.
 Brumă I. Constantin.
 Holban Iova Ioan.
 Lipșa St. Ștefan.
 Ungureanu Gh. Gheorghe.
 Baciu P. Ioan.
 Pleșca S. Vasile.
 Rădulescu M. Gheorghe.
 Bădea I. Gheorghe.
 Ionescu N. Barbu.
 Grama D. Ioan.
 Neagu Gh. Constantin.
 Vasiliu D. Haralambie.
 Stoicescu A. Dumitru Emilian.
 Pădurean M. Sebastian.
 Angelescu St. Marin.
 Ghirindac M. Marin.
 Marin St. Nicolae.
 Bouleanu T. Iulian.
 Georgescu A. Sofronie.
 Chirilă S. Vasile.
 Filipeanu C. Cozma.
 Lemnaru Șt. Nicolae.
 Chiriac S. Grigore.
 Petre I. Dumitru.
 Dados Pârnu Gheorghe.
 David D. Ioan.
 Ionescu N. Gheorghe.
 Dobrin I. Gheorghe.
 Leu D. Vasile.
 Tomescu Gh. Alexandru.
 Bărbat Gh. Gheorghe.
 Ivan Gh. Nicolae.
 Bârlea T. Vasile.
 Gorgan A. Marin.
 Guțu A. Ioan.
 Ionescu N. Gheorghe.
 Lazăr Gh. Ioan.
 Popescu F. Marin.
 Cocan B. Zachiu.
 Golopența P. Nicolae.
 Florescu N. Marin.
 Maria I. Mihai.
 Nan Gr. Teodor.
 Petrescu Z. Nicolae.
 Scarlat D. Gheorghe.
 Strat M. Gheorghe.
 Obreja N. Ștefan.
 Florea V. Ioan.
 Rumba I. Neculai.
 Dinu N. Ioan.
 Voicescu I. Nicolae.
 Bârleanu I. Radu.
 Guran Dumitru.
 Blaga I. Ioan.
 Petrescu G. Mihai.
 Țigăran I. Constantin.
 Marinescu T. Ioan.
 Spănu Georgescu C. Ioan.
 Apostu I. Gheorghe.
 Sângeap D. Ioan.
 David D. Constantin.
 Mușățeanu Gh. Ștefan.
 Agapie Gh. Dumitru.
 Pristavu P. Pavel.
 Bazăru I. Petrache.
 Dima D. Ioan.
 Iliescu I. Constantin.
 Cațiche I. Vasile.
 Eufrosin T. Dumitru.
 Coculescu Gh. Vasile.
 Pârlogea I. Teodor.
 Pop P. Ioan.
 Stan C. Florea.
 Oștap V. Nicolae.
 Sâmbaoan V. Vasile.
 Uidumac I. Gheorghe.
 Surciică T. Gheorghe.
 Crișan P. George.
 Davițoiu D. Ioan.
 Stângă I. Gheorghe.
 Cohwaser I. Ioan.
 Fenechiu I. Andrei.
 Stan C. Zamfir.
 Tunșeanu A. Constantin.
 Râpă G. Alexandru.
 Florea I. Spirache.
 Constantinescu I. Constantin.
 Enache F. Petrache.
 Radu O. Matache.
 Gherban A. Iacob.
 Mihai C. Ioan.
 Boulescu P. Nicolae.
 Neagu C. Anton.
 Ravaru I. Nicolae.
 Grigore T. Petre.
 Andronache T. Aurel.
 Petrescu H. Traian.
 Constantin V. Ioan.
 Puiac A. Ioan.
 Crăciun C. Ioan.
 Lupu M. Anastase.
 Tăcu M. Ioan.
 Brăilescu C. Trandafir.
 Dabița N. Gheorghe.
 Mălăia T. Nicolae.
 A. Florei Gh. Vasile.
 Berghes St. Tache.
 Țița D. Dumitru.
 Bordeianu Gh. Ioan.
 Cristescu F. Ioan.
 Kent Gh. Victor.
 Benescu A. Virgiliu.
 Cercelaru Gh. Ioan.
 Herescu Hr. Teodor.
 Stoleru A. Vichente.
 Dombrea I. Nicolae.
 Constantinescu P. Constantin.

- Frâncu V. Nicolae.
 Haralambie I. Marin.
 Radu N. Ioan.
 Oprea N. Nicolae.
 Pavel I. Mihail.
 Tantanu Dumitru.
 Bucovski C. Carol.
 Dan N. Ioan.
 Dascăl I. Ioan.
 Baicu D. Marin.
 Bădescu A. Alexandru.
 Cârstescu M. Constantin.
 Popescu Gh. Dumitru.
 Mara C. Ioan.
 Pătrăhău D. Constantin.
 Teodorescu Z. Ovidiu.
 Bădescu P. Petre.
 Florea D. Marin.
 Firoiu I. Ioan.
 Niculescu Tr. Ioan.
 Stan D. Marin.
 Duiou Gh. Ioan.
 Vasilescu Gh. Gheorghe.
 Cărlig M. Axentie.
 Furtună Gh. Gheorghe.
 Tincu V. Gheorghe.
 Berei P. Ioan.
 Albulescu D. Tudor.
 Dinu D. Petre.
 Martinovici V. Avram.
 Stoian C. Cantemir.
 Tudose Ioan.
 Ștefănescu G. Constantin.
 Boteanu N. Ioan.
 Morogan I. Coman.
 Spulber V. Vasile.
 Ionescu N. Gheorghe.
 Topană D. Dumitru.
 Nițu C. Constantin.
 Șarpe D. Ilie.
 Găină Gh. Minu.
 Popovici N. Teodot.
 Tătărănu P. Nicolae.
 Bălan M. Ioan.
 Țoi O. Ioan.
 Buzia S. Constantin.
 Mariș I. Ilie.
 Bolovan Gh. Ioan.
 Ciocărlan I. Nicu.
 Trâmbițaș S. Ioan.
 Derban T. Atanasie.
 Spătarescu C. Gheorghe.
 Burea V. Gheorghe.
 Sandu C. Dumitru.
 Grigorescu V. Teodor.
 Mareș Gr. Simion.
 Popescu Gh. Constantin.
 Tobuleă N. Tudor zis Radu C. Tudor.
 Trană F. Ioan.
 Vulpe I. Gheorghe.
 Șerbănescu C. Constantin.
 Bălă I. Ștefan.
 Grecu Gh. Gheorghe.
 Manea I. Pavel.
 Poponete I. Ioan.
 Vlad I. Gheorghe.
 Nuță M. Ioan.
 Luțai Romulus.
 Mihalache N. Costache.
 Topor N. Ioan.
 Timofte P. Mihai.
 Păunaș I. Nicu.
 Popescu P. Fane.
 Stănescu I. Constantin.
 Lateș A. Dumitru.
 Pivniceru N. Aurel.
 Fasolă Gr. Iacob.
 Nicoară C. Teodor.
 Mihalache C. Gheorghe.
 Rujan N. Gheorghe.
 Spănu I. Petru.
 A. Irinei Gh. Neculai.
 Pleșca V. Anton.
 Milea D. Iancu.
 Ene Brebenel I. Vasile.
 A. Iacobaiei D. Mihai.
 Chișavu I. Ioan.
 Jimblaru T. Gheorghe.
 Oteșanu A. Vasile.
 Tutilă C. Haralambie.
 Radocea A. Dumitru.
 Seracovan I. Gheorghe.
 Tătărăoiu D. Dumitru.
 Nănescu V. Tiberie.
 Puiu M. Ioan.
 Popa I. Matei.
 Popescu N. Nicolae.
 Tudor E. Roman Romulus.
 Abagiu I. Virgil.
 Corneanu F. Petre.
 Sandu M. Ștefan.
 Buruc P. Dumitru.
 Năstase Gr. Gheorghe.
 Humă N. Ioan.
 Cernea I. Ioan.
 Pascal O. Spiru.
 Prisăcaru P. Grigore.
 Pâslaru A. Ioan.
 Anderca M. Mihai.
 Vidican N. Ioan.
 Scorneică I. Iosif.
 Stana D. Nicolae.
 Capotescu D. Iosif.
 Leasă Gh. Nicolae.
 Rădulescu D. Temistocle.
 Ciurea I. Nicolae.
 Mocanu Gh. Adam.
 Brașoveanu Gh. Vasile.
 Călinescu A. Nicolae.
 Chirilă Gh. Nicolae.
 Stănescu I. Nicolae.
 Dobjenschi I. Constantin.
 Marinescu C. Ioan.
 Șerban Ioan.
 Vinereanu I. Victor.
 Părvuleț C. Iancu.
 Radu P. Teodor.
 Slama I. Nicolae.
 Chisanovici C. Gheorghe.
 Șerban F. Nicolae.
 Țițeu P. Valer.
 Butnariu Gh. Costache.
 Nica P. Marin.
 Andrei V. Cornel Ioan.
 Ilieș I. Vasile.
 Măngiurea I. Ilie.
 Acamenitoaiei Gr. Vasile.
 Arhire V. Vasile.
 Filip T. Nicolae.
 Ursu P. Constantin.
 Chiaburu V. Grigore.
 Ștefănică I. Stan.
 Vasilică D. Ioan.
 Ciolan I. Vasile.
 Cătălin I. Toader.
 Prodan N. Radu.
 Gărbuleț Gheorghe.
 Dragoș V. Gheorghe.
 Petric S. Simion.
 A. Lupoae P. Costache.
 Buga D. Mihalache.
 Cucută A. Constantin.
 Gheorghe I. Stan.
 Lăcătușescu S. Dumitru.
 Mășu I. Marin.
 Mitea T. Marin.
 Opreșcu Mihail.
 Rață Șt. Mihail.
 Cucu Gh. Gheorghe.
 Mănescu I. Grigore.
 Nițu M. Ioan.
 Rășanu D. Nicolae.
 Amza C. Ioan.
 Cristodorescu P. Petre.
 Perian I. Ioan.
 Țarțar D. Nastasie.
 Bărdan V. Dumitru.
 Butură V. Valer.
 Streza I. Vichente.
 Alexandrescu M. Gheorghe.
 Bălan I. Dumitru.
 Boboc Gr. Tiberiu.
 Adochiței C. Vasile.
 Ivan Z. Ioachim.
 Costache M. Ioan.
 Șlemco P. Orest.
 Ionescu D. Onisim.
 Bălășel Gh. Alexandru.
 Manole Gh. Dumitrașcu.
 Pană Gh. Ștefan.
 Ungureanu C. Savastache.
 Hizan V. Adrian.
 Roșea O. Eftimie.
 Ilie Gh. Marin.
 Faur S. Aurel.
 Dănilă I. Anton.
 Oancea Gh. Gheorghe.
 Popescu G. Dionisie.
 Brichner F. Emanoil.
 Cazan R. Nicolae.
 Dicu R. Constantin.
 Nicolae Gh. Iordache.
 Rădulescu P. Ioan.
 Săndulescu P. Nicolae.
 Băbeanu Gr. Constantin.
 Heck E. Ioan.
 Mierlă C. Ioan.
 Popescu C. Ioan.
 Schitea S. Simion.
 Popa I. Nicolae.
 Bețdea J. Constantin.
 Iancu I. Dumitru.
 Pascale P. Ioan.
 Viziru S. Ștefan.
 Breazu D. Gheorghe.
 Dragomir N. Gheorghe.

- Fota I. Nicolae.
 Găină Gh. Gheorghe.
 Lupașcu M. Mihalache.
 Răducu P. Ioan.
 Riviș Gh. Ioan.
 Stoian D. Vasile.
 Tiriba I. Ioan.
 Nicolaescu Al. Gheorghe.
 Nicula D. Florea.
 Ionescu I. Ioniță.
 Gafițescu E. Costache.
 Buleți S. Vasile.
 Dănescu C. Armand Jean.
 Petrovici Gr. Vasile.
 Călinescu C. Gheorghe.
 Horomnea C. Ilie.
 Merfea V. Dumitru.
 Solomon I. Vasile.
 Chirea I. Ioan.
 Pârleățeanu E. Ștefan.
 Gheorghe B. Ilie.
 Scutelnicu M. Florea.
 Șalaru I. Ioan.
 Cireș I. Matei.
 Badea C. Marin.
 Florea G. Grigore.
 Focșăneanu A. Vasile.
 Oțeanu C. Dumitru.
 Sârbu P. Dimitrie.
 Surlă I. Zaharia.
 Ardelean T. Ilie.
 Prasacu I. Marin.
 Toțoc C. Nicolae.
 Grosu A. Macarie.
 Pop L. Ioan.
 Prisacaru L. Mihai.
 Crețu I. Ioan.
 Balaban C. Costică.
 Balaban D. Marin.
 Boșcaiu N. Cornel.
 Cenușe Gh. Stan.
 Comanșu G. Nicolae.
 Crișan T. Simion.
 Crișan D. Viorel.
 Dumitrescu I. Nicolae zis Călina.
 Gheorghe Gh. Stan.
 Jipa C. Ioan.
 Marica N. Alexandru.
 Petre S. Gheorghe.
 Popa D. Ioan.
 Popa Gh. Ioan.
 Tănăsioiu I. Alexandru.
 Tănăseanu N. Gheorghe.
 Velchorschi C. Aurel.
 Jianu N. Gheorghe.
 Toma I. Mihai.
 Bârsache E. Ilie.
 Corogeanu V. Victor.
 Munteanu N. Zaharia.
 Buda D. Dumitru.
 Caraman Gh. Alexandru.
 Lupașcu D. Ioan.
 Tomescu Gh. Nicolae.
 Dădârlat I. Ioan.
 Bălan I. Dumitru.
 Oltean S. Iosif.
 Weczera Binder I. Ludovic.
 Șerbănescu Z. Gheorghe.
 Mitu Gh. Gheorghe.
 Lozmeanu V. Gheorghe.
 Constantinescu T. Ștefan.
 Angelescu M. Andrei.
 Diaconescu R. Ioan.
 Manciu I. Gheorghe.
 Prodescu Gh. Nicolae.
 Vasilescu Gh. Vasile.
 Luțaș I. Coriolan.
 Perșoiu O. Ioan.
 Șerb T. Alexandru.
 Caracudă E. Constantin.
 Dumitrescu C. Cristide.
 Dumitrescu M. Florea.
 Iordănescu I. Aurel.
 Teodor D. Costică.
 Popescu D. Ioan.
 Spătaru N. Vasile.
 Ciobotaru C. Constantin.
 Bârsan V. Stan.
 Chiriță O. Ilie.
 Popa I. Constantin.
 Blezu C. Coman.
 Crăciunescu A. Ioan.
 Seracoveanu I. Ștefan.
 Baci I. Alexandru.
 Ciobanu G. Ioan.
 Lepădatu R. Ilie.
 Liță I. Florea.
 Pascu M. Florea.
 Iliescu V. Marin.
 Stănescu M. Vasile.
 Andreescu D. Mircea.
 Blăjan N. Constantin.
 Burtea N. Nicolae.
 Brandibur P. Dumitru.
 Diaconescu C. Anastase.
 Filip T. Ilie.
 Hagiu Gh. Ioan.
 Muroi Gh. Gheorghe.
 Niță P. Zamfirache.
 Popescu A. Ioan.
 Băișan G. Vasile.
 Stanciu St. Marin.
 Șerban I. Gheorghe.
 Știucă I. Gheorghe.
 Turiga M. Marin.
 Ionescu S. Stelian.
 A. Frăsinei C. Leon.
 Sinoschi I. Ioan.
 Bostan C. Dumitru.
 Nițescu T. Nicolae.
 Vasiliu I. Gheorghe.
 Socol I. Ioan.
 Rădulescu A. Sebastian.
 Iacomî N. Ioan.
 Ghihaia Gh. Costache.
 Sinea I. Nicolae.
 Tudor I. Ioan.
 Iancu N. Tudor.
 Enache A. Alexandru.
 Alexe N. Vasile.
 Drăgan I. Alexandru.
 Drăgan D. Ioan.
 Năstasie A. Marin.
 Nicolescu M. Ștefan.
 Popa D. Ioan.
 Popescu A. Constantin Petre.
 Rădulescu N. Ioan.
 Teodorescu M. Grigorie.
 Truțașu C. Nicolae.
 Preduț I. Simion.
 Sia St. Radu.
 Cioară D. Aron.
 Benu S. Vasile.
 Damian I. Stan.
 Spănu I. Istrate.
 Cotea St. Constantin.
 Barbu M. Tudor.
 Bănculescu I. Ioan.
 Grosu Gh. Dumitru.
 Mărculescu P. Pamfil Dumitru.
 Burlacu I. Gheorghe.
 Ipas D. Grigorie.
 Rogoveanu I. Ioan.
 Stăvariu F. Haralambie.
 Buțineu V. Ioan.
 Munteanu N. Mihai.
 Popescu S. Vespasian.
 Dan N. Pamfil.
 Durbacă R. Victor.
 Buta N. Ioan.
 Bobei Gh. Constantin.
 Bunescu I. Dumitru.
 Cornescu Gh. Gheorghe.
 Doagă C. Radu.
 Rusu S. Vasile.
 Mateescu St. Vasile.
 Pohoată M. Vasile.
 Lupașcu N. Teodor.
 Ciobanu Gh. Nicolae.
 Cremenciu Dumitru.
 Rotaru Gh. Dimitrie.
 Marinescu I. Constantin.
 Negrescu I. Petre.
 Pletea I. Gheorghe.
 Alecu D. Drăgan.
 Balaiș I. Manolache.
 Andreica D. Filip.
 Burticală Gr. Constantin.
 Cotigă I. Vasile.
 Ionescu Gh. Gheorghe.
 Oprea S. Vasile.
 Oprina D. Anghel.
 Paraschivoiu I. Dumitru.
 Șerban Gh. Mandache.
 Teologhides Petru.
 Lascu N. Constantin.
 Țăranu I. Dumitru.
 Andreescu V. Ioan.
 Mazilu V. Traian.
 Gașpar I. Dumitru.
 Turcanu D. Gheorghe.
 Moșteanu P. Gheorghe.
 Stan C. Marin.
 Opârtan I. Gheorghe.
 Rus G. Remus.
 Bădici I. Gheorghe.
 Alaci Șt. Bogdan.
 Băcăran I. Teodor.
 Iancu S. Ioan.
 Mihart P. Petre.
 Neda F. Marin.
 Stămulescu I. Constantin.
 Coștiug G. Teofil.
 Dămian Emilian.
 Cadinoiu N. Mihai.
 Chiriac I. Haralambie.
 Cantemir P. Valerian.
 Popa Oprea D. Aurel.
 Bertescu A. Valeriu.
 Călinescu C. Traian.

Drăgan I. Dumitru.
 Epure D. Aristotel.
 Georgescu C. Ilie.
 Gugilă Gh. Constantin.
 Ionescu D. Romulus.
 Jitianu D. Dumitru.
 Tudose I. Petre.
 Oprea O. Valeriu.
 Păunescu Gh. Ștefan.
 Popescu Gh. Ioan.
 Popescu Gh. Constantin.
 Rădulescu C. Alecu.
 Stănescu Gh. Octavian.
 Teodorescu I. Dumitru.
 Oprea Gh. Andrei.
 Vânturiș D. D. Constantin.
 Vlădescu S. Gheorghe.
 Voicu C. Nicolae.
 Dimitriu Gh. Aurelian.
 Caia I. Vasile.
 Țiței C. Ioan.
 Rusu M. Gheorghe.
 Stanciu T. Gheorghe.
 Draghindă C. Orest.
 Buzdugan A. Miron.
 A. Moșei Gh. Vasile.
 Mileu T. Sofronie.
 Florea I. Ioan.
 Deculescu Șt. Iulian.
 Toargă Gr. Iacob.
 Marica I. Ioan.
 Cumpănașu N. Nicu.
 Matei M. Constantin.
 Rășu I. Andrei.
 Pielmuș T. Zamfir.
 Ițco Gheorghe.
 Țițu C. Aurel.
 Samson P. Gheorghe.
 Stănescu C. Dumitru.
 Ariton I. Vasile.
 Dobre D. Vânghelie.
 Marin P. Vasile.
 Pușcașu V. Simion.
 Constantinescu Gh. Alexandru.
 C'ută I. Dumitru.
 Tașcu V. Spiridon.
 Mateciuc Gr. Petrea.
 Carabet P. Vladimир.
 Dumitrașcu M. Manea.
 Condrățchi V. Mihail.
 Babiaș I. Petru.
 Damir V. Victor.
 Arimescu D. Mihai.
 Chiriac Al. Petru.
 Bradu Gh. Ignatie.
 Cocervei F. Ioan.
 Bobescu H. Alexie.
 Grosu Gh. Afanasie.
 Luca I. Ioan.
 A. Frăsinei D. Nicolae.
 Rotariu D. Panaite.
 Ianculescu A. Eugen Constantin.
 Iachim Gr. Procopie.
 Popescu T. Gheorghe.
 Guia I. Dumitru.
 Pienescu N. Ioan.
 Vulpe I. Gheorghe.
 Bulancea D. Mihai.
 Stoica Gv. Sandulache.
 Răileanu A. Gavril.

Ilinca I. Toma.
 Argint V. Ioan.
 Gherasim C. Vasile.
 Botez Gh. Constantin.
 Ropotă N. Vasile.
 Zarian Oc. René.
 Coteș C. Vasile.
 Ureche P. Boris.
 Bârleanu C. Dumitru.
 Dimitriu M. Mina.
 Rusu D. Vasile.
 Huțupaș A. Petru.
 Asăei N. Ioan.
 Hulub Gh. Costache.
 Spătărescu C. Nicolae.
 Dimitriu Gh. Theodor.
 Chilat T. Ioan.
 Moraru A. Horia.
 Ababei N. Gheorghe.
 Ivas P. Dumitrie.
 Ștescu M. Ioan.
 Osipov M. Dumitru.
 Tălpan V. Dumitru.
 Ciocoiu I. Vasile.
 Dimitriu M. Alexandru.
 Hue M. Constantin.
 Tudose N. Gheorghe.
 Useatu C. Vasile.
 Plăcintă I. Constantin.
 Gucianu V. Gheorghe.
 Istrate A. Petru.
 Grosu I. Vasile.
 Morariu I. Erast.
 Marcu I. Gheorghe.
 Vasile S. Marin.

Cavaleria

Bodea N. Gavril.
 Leahu G. Petru.
 Murariu I. Mihail.
 Coman N. Nicolae.
 Bercea N. Moise.
 Dăscălescu M. Decebal.
 Rădulescu D. Gheorghe.
 Șerb N. Ioan-Bujor.
 Neamțu I. Ioan.
 Dabija S. Vasile.
 Diaconu Gh. Vasile.
 Drecin T. Todor-Traian Vespasian.
 Golea V. Veselie.
 Ranc D. Ioan.
 State Șt. Marin.
 Tudorică M. Dumitru.
 Vida I. Coriolan.
 Vieru T. Nicolae.
 Cruceanu T. Mihai.
 Constandache St. Nicolae.
 Ionescu V. Victor.
 Lotreanu I. Ioan.
 Martin A. Alexandru.
 Niculescu C. Nicu.
 Ștefănescu I. Nicolae.
 Vârgolici C. Gheorghe.
 Chiriac A. Vasile.
 Kunte R. Rudolf.
 Ifrim S. Nicolae.
 Manzavinatos P. Nicolae.
 Obrocea Gh. Gheorghe.
 Sima M. Mihail.

Fumu A. Ioan.
 Irimia V. Gheorghe.
 Ivancenco V. Gheorghe.
 Manta D. Ioan.
 Mărcușanu Gh. Spiridon.
 Sarvadi P. Petru.
 Șeitan C. Traian.
 Sevicei S. Mircea-Vasile.
 Stângă I. Ioan.
 Stăncioi I. Gheorghe.
 Baltreș I. Wilhelm-Eduard.
 Dan N. Diamandi.
 Gheorghe I. Marin.
 Ionescu V. Constantin.
 Mărmureanu A. Virgil.
 Matecbojă G. Dumitru.
 Milea Gh. Vasile.
 Oțelănu C. Gheorghe.
 Sofonea Gr. Ioan.
 Șerbu N. Ilie.
 Valica I. Ioan.
 Vonica Gh. Dumitru.
 Drăgan A. Gheorghe.
 Danalache I. Gheorghe.

Artileria

Stroe M. Constantin.
 Crojeanu Gh. Oprea.
 Apostoiu St. Ioan.
 Bogdanov M. P. Zlate.
 Niculescu V. Nicolae.
 Postelnicu G. Gheorghe.
 Scarpet Alexandru Olimpiu.
 Costin D. Mișu.
 Nițulescu St. Nicolae.
 (Olteanu I. Safta Nicolae).
 Pisciă P. Ștefan.
 Codreanu D. Dumitrie.
 Costea I. Avram.
 Ganciu T. Tudor.
 Guleș V. Sever Emil.
 Ilescu I. Dumitru.
 Ionașcu N. Ștefan.
 Leu I. Gheorghe.
 Șerbu I. Haralambie.
 Berariu A. Adrian.
 Fofircă Gh. Gheorghe.
 Mireseu P. Nicolae.
 Rusu V. Cornel.
 Breban I. Vasile.
 Dumitru Șt. Gheorghe.
 Moisa Gh. George.
 Staicu C. Marin.
 Ulea I. Marin.
 Bularăda Gh. Constantin.
 Staicu C. Emanoil.
 Laza D. Teodor.
 Popovici C. Constantin.
 Bălan H. Dumitrie.
 Bogdan A. Andrei.
 Călin N. Aureliu.
 Cârstea N. Gheorghe-Lupu.
 Chirea D. Gheorghe.
 Gherguță T. Eugen-Iuliu.
 Giurgiuțiu St. Dumitrie.
 Lehn V. Nicolae.
 Manolache Gh. Ioan.
 Marinescu I. Gheorghe.
 Mihăescu N. Constantin.

Mironică C. Arghir.
 Neagu D. Roman.
 Petringelu I. Horațiu-Cocles.
 Popescu T. Petre.
 Radu I. Ștefan.
 Rohan D. Anton-Iuliu.
 Suteaghin N. Ilie.
 Toderenciu C. Nicolae.
 Bunea A. Alexandru.
 Fășie T. Vasile.
 Hațegan B. Simion.
 Cecan A. Serghie.
 Jireadă I. Gheorghe.
 Iliescu A. Octav.
 Petre M. P. Dumitru.
 Stoica N. Mircea-Florin.
 Teodorescu S. Daniel-George.
 Baba M. Emil.
 Baloșescu T. Leon.
 Bugar B. Vasile.
 Cordoș M. Mihai.
 Costae D. Eugeniu.
 Florea I. Victor.
 Florescu D. Eugen.
 Gălătescu I. Gheorghe.
 Gavrilă S. Traian.
 Gherman D. Octavian.
 Hulea A. Aurel-Nicolae.
 Istvan O. Petre.
 Mintuță M. Ioan.
 Nacu Gh. Costache.
 Naumcea I. Dumitru.
 Onciu Gh. Ioan.
 Petcu N. Dumitru (Tolea).
 Ștefa S. Viorel-Mircea.
 Tudor Gh. Gheorghe.
 Albescu D. Vasile.
 Băjean I. Mircea.
 Cernea D. Dumitru.
 Cruce Gh. Ștefan.
 Cuzun I. Boris.
 Mecea St. Petre.
 Modreanu I. Dumitru.
 Moga N. Valer-Traian.
 Rabega B. Barbu.
 Ursache Șt. Anton.
 Bicescu M. Mihail.
 Boț I. Iordache.
 Chevereșan T. Dimitria.
 Ciobotea Gh. Marin.
 Dobre R. Ilie.
 Farca N. Mircea.
 Gheorghiu P. Grigore.
 Girboan A. Augustin-Ciprian.
 Hociotă I. Liviu.
 Istrate P. Demostene.
 Munteanu I. Ieronim.
 Pâslaru I. Ioan.
 Pietraru D. Constantin.
 Pascal P. Ioan.
 Pogârneață T. Nicolae.
 Pop V. Gheorghe.
 Popescu N. Constantin Nicolae.
 Podariu I. Constantin.
 Rafael St. Alexandru.
 Receanu C. Constantin.
 Reghiș I. Ioan.
 Reit E. Mircea Viorel.

Roșca I. Nicolae.
 Stănescu B. Alexandru.
 Tițariu C. Teodor.
 Țirban I. Ioan.
 Bușe C. Ioan.
 Georgescu V. Mircea.
 Pântea I. Gheorghe
 Geniu
 Croitoru I. Gh. Ioan.
 Rotaru Gh. Vasile.
 Zlei Gh. Costache.
 Ștefan N. Nicu Gheorghe.
 Simulescu I. Eugeniu.
 Băeșan I. Ștefan.
 Oprea I. Ioan.
 Popovici I. Nicolae.
 Dan A. Ioan.
 Tarog D. Gheorghe.
 Ionescu N. Mihalache.
 Ion Gh. Pătru.
 Crișeov T. Anton.
 Seghedin T. Petrea.
 Diaconu M. Ioan.
 Nistor V. Iancu.
 Petrache N. Nicolae.
 Rusu Geliman Vasile.
 Botez Șt. Ioan.
 Crișan P. Valer.
 Angelescu St. Stere.
 Onofreșei Gh. Nicolae.
 Ciuș V. Vasile.
 Zuav D. Barbu Grigore.
 Ismailescu M. Petre.
 Cristea D. Dumitru.
 Ciulinaru Gh. Tudorache.
 Bujoreanu Gh. Emilian.
 Cășleanu F. Aurel.
 Cârstea E. Gheorghe.
 Ciobanu C. Filip.
 Costea N. Marin.
 Opreș S. Marin.
 Comănescu G. Ioan.
 Roman Șt. Constantin.
 Vulpescu Gh. Gheorghe.
 Georgescu C. Teodor.
 Moreanu St. Ioan.
 Ciopală I. Constantin.
 Molnar P. Aurel-Mihai.
 Petrescu Gh. Grigore.
 Ivanenco R. Constantin.
 Netea A. Mihail.
 Golumbeanu Gr. Scarlat.
 Stașii A. Alexandru.
 Dale F. Teofil.
 Serob N. Coriolan Viorel.
 Băcilă I. Ioan-Vasile.
 Droș E. Corneliu Andrei.
 Alexandru Gh. Vasile.
 Creangă Gh. Ioan.
 Brăileanu I. Marin.
 Papamihalopol Pericle.
 Administrația
 Cernat C. Alexandru.
 Șipoș B. Bela.
 Herseni T. Emil.
 Popa I. Adam.
 Mitrea N. Nicolae.
 Murgu I. Alexandru Virgiliu.

Constantinescu Gh. Nicolae.
 Tureanu A. Ioan.
 Cosmulescu Gh. Haralambie.
 Frenț I. Iosif.
 Matei I. Gheorghe.
 Hârza D. T. Mihail.
 Istrătescu A. Virgil.
 Manole I. Gheorghe.
 Brezniceanu N. Marin.
 Zidaru I. Mișu.
 Ceparu T. Ioan.
 Chirilean T. Iosif I. Valeriu.
 Mitu N. Ioan.
 Rădulescu St. Mircea.
 Gabor I. Gheorghe.
 Rista I. Mircea.
 Simionescu A. Florea.
 Vasiliu Cristea George.
 Căpățână C. Luca.
 Puflea M. Mihail.
 Docsan D. Anghel.
 Iiescu T. Alexandru.
 Nedu B. Nicolae.
 Casian I. Ioan.
 Oană Aurel Emil.
 Panaitescu L. Alexe.
 Arsenie I. Ioan.
 Dănilă I. Ioan.
 Constantinescu A. Aurel.
 Constantinidis P. Pires.
 Chidu I. Ioan.
 Opincariu S. Simion.
 Oveza I. Ștefan.
 Turtureanu L. George.
 Dumitrescu Gr. Mihail.
 Florea M. Lixandru.
 Flueraș Gh. Pavel.
 Maier V. Ioan.
 Vârșescu F. Ioan.
 Matei Putină Valerian.
 Ursan M. Dimitrie.
 Nicolae O. Marin.
 Paris T. Atanasie.
 Stan D. Traian.
 Tudor Gh. Teodor.
 Degar G. Ioan.
 Florea I. Dumitru.
 Georgescu Gr. Vasile.
 Maltezeanu N. Nicolae.
 Sandi I. Ioan.
 Apostolescu Grigore Costică.
 Havrș D. Constantin.
 Cucu V. Virgil.
 Vișia Gh. Stelian.
 Bojean Stan Constantin.
 Păjereanu M. Leon.
 Gavriță T. Nicolae Aurel.
 Necula N. Petre.
 Pecec Al. Ștefan.
 Cristescu N. Vasile.
 Mezei P. Petcu.
 Stănicel I. Ion.
 Balas Artene Corneliu Alexandru.
 Căpriță I. Vasile.
 Cora T. Teodor.
 Manafu N. Cristache.
 Pârjol Gh. Costică.
 Drume P. Alexandru.
 Lelea G. Achim (Ioachim).

Iancoviciu N. Grigore.
 Aurel Constantin.
 Moisescu Gh. Al. Mihail.
 Bacalu Gr. Ionel.
 Frățilescu D. Dumitru.
 Jieman I. Ioan.
 Mureșan V. Vasile.
 Bercea Buzan Victor.
 Bancu I. C. Postolache.
 Demetranu Gh. Petre.
 Roșca A. Aurel.
 Mărienuț S. Aurel.
 Crăciun A. Ioan.
 Săndulescu D. Alexandru.
 Apostolescu I. A. Ionel.
 Fontana A. Umberto Romeo.
 Blaga I. Mihail.
 Calora V. Cristea.
 Dragone M. Vicențiu.
 Popescu C. Mihail.
 Bulzan Z. Silvestru.
 Juneu N. Constantin.
 Ciocâltea Florea I. Gheorghe.
 Drăguliu D. Dumitru.
 Pârvulescu M. Elian.
 Roșca S. Remus Sofron.
 Hallunga Alexandru.
 Georgescu C. Paul Adrian.
 Dumbu V. Mihai.
 Stănescu N. Constantin.
 Ureche F. Florea.
 Gariboldi I. Andrei.
 Sănduțu C. Mihai.
 Frănculescu I. Dumitru.
 Păcală I. Ioan.
 Piticu F. Constantin.
 Macedon V. Emil.
 Zamfirescu C. Ioan.
 Constantinescu Gh. Mihail.
 Manolescu I. Stelian.
 Pătru I. Virgiliu.
 Mineu S. Marin.
 Popescu N. Aposol.
 Bucurenciu I. Ioan.
 Gurău G. Marius Angelo.
 Tăcoi I. Alexandru.
 Anastasiu T. Al. Ioan.
 Constantin Ștefan.
 Penculescu G. Paul.
 Niculescu I. Ilie.
 Păscu I. Ioan.
 Egumenide D. George.
 Săvulescu N. Vasile.
 Ionescu I. Mircea-Cornel.
 Grozeanu D. Hristodor.
 Pop Z. Zaharia.
 Teodorescu T. Marin.
 Pelinescu Al. Ioan.
 Gușman I. Virgil Sextil.
 Șerban C. Stan.
 Cocioba I. Octavian.
 Dumitrescu I. Sebastian.
 Dragomir N. E. Coralian.
 Sofronie I. Ioan.
 Ghiță N. Nicolae.
 Rozorea Eliseu.
 Ion M. Gheorghe.
 Sfetcu D. Ioan.
 Teodorescu N. Nicolae.

Ianculescu I. Vasile.
 Roșiu V. Dumitru.
 Bălan M. Gheorghe.
 Catrinu M. Mihail.
 Dinu A. Nico'ae.
 Popovici V. Mircea.
 Miloș I. Dumitru.
 Chirilă D. Petru.
 Ivanițki A. Romeo Ștefan.
 Dragomirescu C. Dragomir.
 Gheorghe T. Gheorghe.
 Bejenaru V. P. Ioan.
 Niculescu I. Victor.
 Jemănanu Nicolae.
 Dumitrescu C. Constantin.
 Bostan D. Gheorghe.
 Măzgăreanu Gh. Nicolae.
 Jurca V. Vasile.
 Manea D. Nicolae.
 Petru N. Dumitru.
 Leca Gh. Gheorghe Aurel Nicolae.
 Tripa A. Simion.
 Grigore A. Constantin.
 Marin Vasile.
 Dobrogeanu Petre.
 Arde'ean I. Ioan.
 Colicioiu D. Tiberie.
 Trăsculescu D. Ilie.
 Niculescu I. Dumitru Ovidiu.
 Chiru T. Ioan.
 Gologan Gh. Sebastian.
 Marin Spirea Chira Dumitru.
 Botiș Dumitru Sever.
 Cornea I. Gheorghe.
 Scalat I. Leon.
 Corbu N. Nicolae.
 Filibiu I. Constantin.
 Dumitrescu Al. Mihail.
 Todorescu D. Constantin. (Nico'ae).
 Drăgoescu Cornel Ioan.
 Ioniță M. Nicolae.
 Ogrezeanu I. Ioan.
 Antonescu D. Constantin.
 Ionescu M. Grigore.
 Popescu C. Gheorghe.
 Pantazopol St. Gheorghe.
 Șeredencu St. Petre.
 Stoenescu A. Pompiliu.
 Păcescu M. Aureliu Mihail.
 Popian C. Nicolae.
 Dumitriu C. Sterea.
 Diaconu N. Alexandru.
 Zidaru I. Pompilian.
 Solomon C. Constantin.
 Gheorghiu T. Tănăsache.
 Vasilescu I. Pavel.
 Șefănescu Eugeniu.
 Stoenescu Mircea.
 Stache T. Teodor.
 Gherghe R. Nicolae.
 Manole I. Gheorghe.
 Roman I. Vasile.
 Olaru Gh. Gheorghe.
 Iuga C. Cornel.
 Tănăsescu N. Stelian.
 Rășcan Z. Alexandru.
 Prodan Gh. Radu.
 Biciola Gh. Traian.
 Potora A. V. Emil.

Mercea Gh. Axente.
 Hăgiu T. Panaite.
 Iancu A. Cristea.
 Corneanu C. Tudor.
 Nicolau D. Nicolae.
 Mihai C. I. Leon.
 Mastacan D. Constantiu.
 Turculeț D. Alexandru.
 Iacob I. Nico'ae.
 Iosif I. Constantin.
 Popescu H. Ioan.
 Buricea I. Vasile.
 Herșanu N. Vasile.
 Popescu I. Gheorghe.
 Petrescu V. Marian.
 Rădulescu P. Nicolae.
 Stănescu Gh. Dumitru.
 Mocanu Șt. Constantin.
 Stoianescu M. Costică.
 Codrescu D. Constantin Vladimir.
 Dida N. Mihail.
 Popescu Grigore Alexandru Dumitrie.

Deaconu G. Ioan.
 Năstase I. Gheorghe.
 Șerban C. Remus.
 Săndulescu C. Ioan.
 Isăcescu C. Panait.
 Panaitescu St. Anton.
 Diaconescu Nicolae.
 Velescu I. Nicolae.
 Marian Dumitru.
 Niculescu A. Ilie.
 Stănescu N. Ioan, cu vecihmea dela
 31 Martie 1942.

Art. II. D-l ministru, secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale, este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 22 Iunie 1942,

ANTONESCU

Mareșal al României

și

Conducătorul Statului

Ministrul apărării naționale,

General de Divizie Constantin Pantazi

Nr. 1.867.

MINISTERUL CULTURII NAȚIONALE
 ȘI AL CULTELOR

„ANTONESCU

MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și

CONDUCĂTORUL STATULUI“

În baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940 și a delegațiunii dată prin decretul Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941, d-lui Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri;

Noi, Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, în baza delegațiunii dată prin decretul Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941; Asupra raportului d-lui ministru se-

cretar de Stat la Departamentul Culturii Naționale și al Cultelor cu Nr. 113.418 din 1942;

Având în vedere dispozițiile art. 68 și 69 din legea pentru organizarea învățământului industrial pentru băieți din 1940;

Având în vedere adresa Ministerului de Finanțe Nr. 56.957 din 1942, prin care se aprobă ocuparea posturilor vacante prevăzute în procesul-verbal încheiat la 1 Aprilie 1942;

Având în vedere bugetul Departamentului Culturii Naționale și al Cultelor pe exercițiul 1942/1943,

Am decretat și decretăm:

Art. I. D-l ing. Ion L. Grigorescu se numește pe ziua de 1 August 1942, director al Școlii de meserii Nr. 2 din București, în post vacant.

Art. II. D-l ing. Aurel Lebădă se numește pe aceeași dată, subdirector al Școlii de meserii Nr. 2 din București, în post vacant.

Art. III. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Culturii Naționale și al Cultelor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în București la 30 Iunie 1942.

Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri,

Mihai A. Antonescu

Ministrul culturii naționale și al cultelor,
I. Petrovici

Nr. 1.926.

„ANTONESCU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI
și
CONDUCĂTORUL STATULUI”

În baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940 și a delegațiunii dată prin decretul Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941 d-lui Mihai A. Antonescu Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri;

Noi, Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, în baza delegațiunii dată prin decretul Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941;

Asupra raportului d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Culturii Naționale și al Cultelor cu Nr. 110.586 din 28 Martie 1942;

Având în vedere dispozițiile art. 19, alin a din legea Nr. 494, referitoare la organizarea și funcționarea Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor, publicată în Monitorul Oficial Nr. 127 din 1 Iunie 1941;

Având în vedere bugetul Departamentului Culturii Naționale și al Cultelor pe exercițiul financiar 1942/1943;

Având în vedere procesul-verbal de

posturi vacante încheiat la 1 Aprilie 1942 și aprobarea dată de Ministerul Finanțelor cu Nr. 56.957 din 1942;

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se numesc inspectori de specialitate pentru învățământ, pe data de 1 August 1942, următoarele profesoare secundare:

D-na Bungețeanu Elena, profesoară titulară de geografie, definitivă, cu 6 gradații, la liceul de fete „Carmen-Sylva” din București, este numită inspectoare de specialitate pentru învățământul profesional, fiind încadrată grupa A 8 bis, tip de salarizare 236, categoria I, cu salariul lunar de 32.100 lei.

D-na Pretorian Florența, profesoară titulară de desen și caligrafie la gimnaziul comercial de fete „D-na Stanca” din București, definitivă, cu 2 gradații, este numită inspectoare de specialitate pentru învățământul primar-normal, fiind încadrată grupa A 8 bis, tip de salarizare 232, cu salariul lunar de lei 22.450.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat la Departamentul Culturii Naționale și al Cultelor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în București la 7 Iulie 1942.

Vicepreședinte și Președinte ad-interim al

Consiliului de Miniștri,

Mihai A. Antonescu

Ministrul culturii naționale și al cultelor,
I. Petrovici

Nr. 1.964.

MINISTERUL FINANTELOR
„ANTONESCU
MAREȘAL AL ROMÂNIEI
și
CONDUCĂTORUL STATULUI”

Asupra raportului d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Finanțelor cu Nr. 616.251 din 26 Iunie 1942,

În baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940 și a delegațiunii dată prin decretul Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941 d-lui Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri;

Noi, Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, în baza delegațiunii dată prin decretul Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941,

Am decretat și decretăm:

Art. I. D-l Vineș Nicolae, director de contabilitate, pendinte de Ministerul Finanțelor, se numește, pe termen de trei ani, cu începere dela 20 Iunie 1942, membru titular la secția III a Comisiei de pensii de pe lângă Casa generală de pensii, în locul d-lui director Gheorghe Ioanițiu, demisionat.

Art. II. D-l ministru secretar de Stat

la Departamentul Finanțelor este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 7 Iulie 1942.

Vicepreședinte și Președinte ad-interim al

Consiliului de Miniștri,

Mihai A. Antonescu

Ministrul finanțelor

General de Brigadă N. Stoensescu

Nr. 1.966.

JURNAL
ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI
MINISTERUL FINANTELOR

Consiliul de Miniștri în ședința sa dela 7 Iulie 1942,

Luând în deliberare referatul d-lui ministru al finanțelor cu Nr. 66.783 din 27 Iunie 1942;

Având în vedere dispozițiile art. 2, 8 și 10 din decretul-lege asupra rechizițiilor,

Decide:

Art. I. Aprobă rechiziționarea în folosul C. A. M., a localurilor următoarelor școli primare din Capitală:

Școala primară de fete Nr. 32 din str. Mașina de Pâine Nr. 65.

Școala primară de băieți Nr. 32 din str. Mașina de Pâine Nr. 61.

Școala primară de fete Nr. 36 din str. Drumul Lacului Tei Nr. 91.

Art. II. Această rechiziționare se va executa cu începere dela data publicării jurnalului de față, pe tot timpul cât va fi necesar.

Art. III. D-ii miniștri secretari de Stat la Departamentele Culturii Naționale, Finanțelor și Apărării Naționale sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a prezentului jurnal.

Mihai A. Antonescu, I. Marinescu, General N. Stoensescu, General D. Popescu, C. Stoicescu, Prof. I. Petrovici, Prof. Dr. P. Tomescu.

Nr. 704

DECIZIUNI

PREȘEDINȚIA

CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Prin decizia ministerială Nr. 37.673 din 8 Iulie 1942, se numește la Centrul Național de Românilizare, pe data de 1 Iulie 1942, bugetar, în post vacant, d-l inginer silvic Mircea B. Arsenescu, în gradul de inginer silvic stagiar, grupa A/10, tip 27.

Idem Nr. 16.307 din 14 Iulie 1942, d-ra Murărașu N. Lucia, impiegată cu 2 gradații, a fost transferată, pe data de 1 August 1942, dela Primăria orașului Botoșani, la Direcțiunea inventarului din acest Subsecretariat de Stat.

Idem Nr. 38.831 din 10 Iulie 1942, se aprobă transferarea funcționarilor notați mai jos, pe data de 1 Iulie 1942:

1. Cameniță Margareta, referentă stagiară, fără gradații, se transferă în in-

teres de serviciu, de la Centrul Național de Românzare la Oficiul de studii, documentare și îndrumare din Subsecretariatul de Stat al Românzării, Colonizării și Inventarului.

2. Dumitrescu Elisa, cusătoare de dosare cl. I, se transferă, după cerere, de la Centrul Național de Românzare la Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Idem Nr. 38.832 din 10 Iulie 1942, se anulează încadrarea la Centrul Național de Românzare a d-lui Udroui Nicolae, inspector fără gradății, făcută prin decizia Nr. 11.655 din 4 Mai 1942.

Idem Nr. 37.672 din 8 Iulie 1942, se primesc demisiile, pe datele specificate în dreptul fiecăruia, a următorilor funcționari bugetari ai C. N. R.:

1. Hodoroabă Radu, subșef de birou cu 1 gradăție, pe data de 1 Iulie 1942.

2. Vâlceanu Nicolae, impiegat cu 3 gradății, pe data de 15 Iulie 1942.

Idem Nr. 38.833 din 10 Iulie 1942, se primesc demisiile funcționarilor mai jos notați pe data specificată în dreptul fiecăruia:

1. Șerban Baranga, referent, cu 1 gradăție, la Centrul Național de Românzare, pe data de 1 Iulie 1942.

2. Popescu Ileana, impiegată fără gradății la Centrul Național de Românzare, pe data de 15 Mai 1942.

Decizie Nr. 4.266 din 15 Iulie 1942 pentru concursul de admitere în Școala de aspiranți M. T. R.

Art. I. Organizația „Munca Tinerețului Român” va ține un nou concurs de admitere pentru completarea locurilor vacante la Școala de aspiranți M. T. R. Examenul va începe în ziua de 3 August 1942, ora 8, la București, în localul Școlii superioare de educație fizică, str. Maior Ene Nr. 12.

Art. II. Se mai pot prezenta la acest examen:

Absolvenții liceelor teoretice (secția literară sau științifică).

Absolvenții liceelor comerciale.

Absolvenții liceelor agricole.

Absolvenții liceelor seminariale.

Absolvenții cu diplomă ai Școalelor normale.

Art. III. Condițiunile generale de admitere la concurs, actele necesare pentru înscriere și probele concursului, sunt prevăzute în decizia ministerială cu Nr. 2.628 din 8 Iunie, publicată în Monitorul Oficial Nr. 132 din 10 Iunie a. e.

Art. IV. Actele vor fi înregistrate, cel mai târziu până în seara zilei de 1 August 1942, la Comandamentul Organizației „Munca Tinerețului Român”, aleea Vulpache Nr 2, București.

Art. V. La prezentarea la examen, candidații vor depune la secretariatul Comisiei, o taxă definitivă de examen de 500 lei.

Art. VI. Șeful Serviciului organizării este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Comandantul muncii tinerețului român, General adjutant E. Palangeanu

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Noi, General de Divizie Pantazi Constantin, ministrul apărării naționale, Având în vedere dispozițiunile art 8, 10 și 67 din L. C. P.,

Decidem:

Art. I. Creditele bugetului ordinar de cheltuieli al Ministerului Apărării Naționale pe exercițiul 1942/1943 se repartizează în administrarea ordonatorilor primari prin delegație în felul arătat în tabelul anexă.

Art. II. Pentru articolele din buget, care, ca și în exercițiul precedent, au rămas în administrarea aceluiași ordonator primar prin delegație, repartiziia se reînnoiește pe data de 1 Aprilie 1942, iar pentru cele care au trecut de la un ordonator la altul, această schimbare se consideră efectuată cu începere de la 1 Iulie 1942.

Art. III. Directorul și șefii serviciilor de contabilitate, precum și ordonatorii primari prin delegație au însărcinarea să aducă la îndeplinire dispozițiunile deciziei ministeriale de față.

Data la 4 Iulie 1942.

Ministru, General de Divizie Const. Pantazi Nr. 1.075.

Noi, General de divizie Pantazi Constantin, ministru secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale,

Având în vedere prevederile deciziei ministeriale Nr. 807, publicată în Monitorul Oficial Nr. 157 din 16 Iunie 1942, cu condițiunile de admitere în școlile de ofițeri activi, precum și raportul M. St. M. Nr. 423.747 din 13 Iulie 1942,

Decidem:

Decizia ministerială Nr. 807 din 13 Iunie 1942 se completează și se modifică după cum urmează:

Art. I. Data la care urmează să se țină concursurile de admitere în școlile militare de ofițeri activi, se modifică față de prevederile deciziei ministeriale Nr. 807 din 1942, după cum urmează:

Pentru armele: artilerie, geniu, guarzi de artilerie, guarzi de geniu și mecanici, concursul va începe în dimineața de 1 August a. e., în locurile fixate prin decizia ministerială Nr. 807 din 1942. Inscrierile pentru aceste arme se vor încheia la 25 Iulie a. e.

Pentru armele: infanterie, cavalerie, administrație, concursul va începe la 29 August a. e., în locurile fixate prin decizia ministerială Nr. 807 din 1942, iar înscrierile pentru aceste arme se vor încheia la 15 August a. e.

Art. II. Au dreptul a da examen la

școlile de ofițeri activi de infanterie și cavalerie absolvenții liceelor civile și militare (secția științifică sau literară), precum și absolvenții liceelor comerciale.

Art. III. La școlile de ofițeri activi de infanterie, cavalerie, artilerie și geniu se pot înscrie și tinerii aflați la unitățile militare (școli și corpuri de trupă), dacă îndeplinesc condițiunile prevăzute de decizia ministerială Nr. 807 din 13 Iunie 1942 și cele din prezenta decizie.

1. In anul I:

Toți cei ce îndeplinesc condițiunea de studii prevăzută la art. II de mai sus.

2. In anul II:

a) Absolvenții anului I din acest an ai școlilor de ofițeri de rezervă din armele respective, având la baza studiilor liceul teoretic sau comercial și care vor trebui:

— să fie foarte bine notați în timpul școlii la studii și aptitudini militare;

— să facă cerere care să fie susținută favorabil de toți comandanții ierarhici din școală, inclusiv comandantul școlii;

b) Absolvenții din anii trecuți ai școlilor de ofițeri de rezervă respective, având la baza studiilor liceul teoretic sau comercial, dacă au comandat unități pe front și au propunerile favorabile ale șefilor ierarhici până la regiment (inclusiv).

Art. IV. Marele Stat Major și Direcțiile superioare de arme vor aduce la îndeplinire prezenta decizie.

Data la 14 Iulie 1942.

Ministru, General de Divizie Const. Pantazi Nr. 1.191.

Noi, General de divizie Gheorghe Dobre, subsecretar de Stat al Inzeștrării pe lângă Ministerul Apărării Naționale, Având în vedere referatul Direcției fabricației materialelor de război Nr. 413.780 din 3 Iulie 1942,

Decidem:

Art. I. Se delegă a merge la Zagreb (Croatia), o comisie pentru a aduce la îndeplinire cele prevăzute în Protocolul din 14 Iunie 1942 (și anexa respectivă), încheiat între Statul Român (Ministerul Economiei Naționale) și Statul Croat, verificând atât caracteristicile materialelor, ducând tratative pentru diminuarea prețurilor prevăzute în Protocol și încheind contract cu casele respective.

Această comisie se compune din:

Colonel Rășeanu Th., ca președinte.

Avocat Ion Martinescu.

Ing. Ion Buhescu din partea Comisariatului metalurgie și de armament.

Contractele privitoare la materialele care se iau pentru Subsecretariatul de Stat al Inzeștrării vor fi semnate de colonelul Th. Rășeanu, în numele subsemnatului și vizate de către avocatul Ion Martinescu.

Pentru celelalte materiale, contractele vor fi semnate de delegații respectivi.

Art. II. Pe timpul delegațiunii colonelului Th. Rășcanu și avocatului Ion Martinescu vor avea drepturile de indemnitate și transport prevăzute de deciziile ministeriale în vigoare.

Art. III. Organele în drept ale acestui Subsecretariat de Stat sunt însărcinate cu executarea prezentei decizii.

Data la 15 Iulie 1942.

Ministru subsecretar de Stat, Gh. Dobro
Nr. 132.

Prin decizia Ministerială Nr. 1.120 din 10 Iulie 1942, se aprobă de noi, trimiterea în Germania, pe data de 2 Iunie 1942, pentru a urma școli de ofițeri activi, după cum se arată mai jos, a următorilor elevi, care au reușit la examenul de admitere și selecționare, ținut în baza deciziei ministeriale Nr. 157 din 1942:

*Elevi destinați a urma școlile militare
în Germania
Arma infanteriei*

1. Condurache V. Liviu.
2. Mărculescu D. Traian.
3. Vlășceanu I. Constantin.
4. Tănăsescu N. Constantin.
5. Antonescu M. Mircea.
6. Albu T. Mircea.
7. Ceaușu C. Valeriu.
8. Greceanu C. Constantin.
9. Sonescu A. P. Gabriel.
10. Andrei Gh. Mihai.
11. Hulubei M. Constantin.
12. Cristescu C. Mircea.
13. Vasilescu I. Gheorghe.
14. Procopovici M. Isaia Epaminonda.
15. Mătrescu D. Gabriel.
16. Ștefănescu C. Constantin.
17. Anghel N. Epaminonda.
18. Niculescu A. Anghel.
19. Cucu Gh. Mircea.
20. Fărcășanu I. Teodor.
21. Morcovski I. Nicolae.
22. Luchian L. Emilian.
23. Arnăutu Gh. Ioan.
24. Boancă G. Aurelian.
25. Nan I. Nicolae.
26. Istrate S. Ioan.
27. Stoianescu D. Ioan.
28. Nicolau N. P. Paul.
29. Stoia Sylviu.
30. Florea V. Ioan.
31. Badiu I. Constantin.
32. Teodorescu D. Ioan.
33. Cernătescu V. Ioan.
34. Crăciun I. Emil.
35. Teodorescu P. Constantin.
36. Cazaclu P. Tudor.
37. Rădulescu D. Gheorghe.
38. Balmoșan Gh. Alexandru.
39. Ciocărlie Gh. Romeo.
40. Leonte Scordas Ioan.
41. Epure D. Ilie.
42. Bugeac T. Dumitru.
43. Popteanu T. Gheorghe.

44. Grațianu I. Radu.
45. Rarinea C. Viorel.
46. Teodorescu Gr. Victor.
47. Poenaru I. Nicolae.
48. Ghinea N. Stelian.
49. Ciubotaru V. Anatolie.
50. Dan D. Eugen.
51. Bărbulescu M. Mihail.
52. Vâlceanu D. Andrei.
53. Popă Florea Ioan.
54. Drăgănescu C. Radu.
55. Melidon I. Anghel.
56. Alcaz Gh. Teofil.
57. Pagubă N. Iosif.
58. Nadolu T. Mihai.
59. Porosnicu A. Petre.
60. Munteanu Gr. Grigore.
61. Popilian C. E. Constantin.
62. Voinescu I. Ștefan.
63. Todea Remus.
64. Birtu P. Gheorghe.
65. Breabăn L. Gheorghe.
66. Safir St. Ernest.
67. Nuță I. Gheorghe.
68. Manolescu I. Romeo.
69. Miclescu N. Grigore Ovidiu.
70. Munteanu L. Serghei.
71. Minciunescu P. Dumitru.
72. Popescu Gh. Gheorghe.
73. Dona C. R. Cornel.
74. Gălătescu I. Dumitru.
75. Vasilovici I. Oreste.
76. Teodor P. Cornel.
77. Aron I. Stelian.
78. Borșaru V. Victor.
79. Caramiciu G. Dumitru.
80. Forgaci I. Iosif.
81. Baci Alexandru.
82. Brătulescu Iulian.
83. Ene I. Constantin.
84. Grovu Matei.
85. Manea Alexandru.
86. Simionescu I. Victor.
87. Borota D. Cornel.
88. Maioreșcu O. Daniel.
89. Prohanea Dumitru.
90. Lăzărescu Ioan.
91. Spiridon I. Ilie.
92. Tripon Florian.
93. Papazolescu Gheorghe.
94. Iotici C. Dumitru.
95. Marinescu Teodor.
96. Cucu Constantin.
97. Ghiran Valentin.
98. Stoicescu C. Eugen.
99. Trifu I. Voinea.
100. Nuțu Petre.
101. Sârbu P. Patriciu.
102. Sever D. Petre.
103. Frumosu Mihail.
104. Ladariu Laurențiu.
105. Saghin Viorel.
106. Dobruța Virgil.
107. Gherasim D. Eugen.
108. Ilescu Ioan.
109. Ionescu Virgil.
110. Stoleru G. Ioan.
111. Stoianescu Cezar Șerban.
112. Teodorescu Șerban.

113. Gongea Gh. Șerban.
114. Gruia P. Mihai.
115. Ștefănescu N. Dumitru.
116. Crinu Horia.
117. Mitrică C. Florea.
118. Dușa T. Ioan.
119. Baci Aurel.
120. Budulică Ioan.
121. Timofte Pamfil.
122. Diaconu Octavian.
123. Leon C. Alexandru.
124. Prică P. Eugeniu.
125. Buna Dimitrie.
126. Lochița Eftimiu.

Care de luptă

a) Pentru arma infanteriei

1. Cercel C. I. Virgil.
2. Vicol D. Alexandru.
3. Hrisafi C. Ioan.
4. Constantinescu D. Predel.
5. Georgescu I. Virgil.
6. Păcurariu A. Axente.
7. Pomârleanu V. Ioan.
8. Gheorghiu V. M. Gheorghe.
9. Vasilescu M. B. R. Gheorghe.
10. Florescu C. Nicolae.
11. Iancu V. Pompiliu.
12. Ștefănescu Gr. Carol.
13. Simionescu I. Ioan.
14. Căzaciuc M. Dumitru.
15. Ivolschi C. Olimpiu.
16. Bolohan I. Aurel.

b) Pentru arma cavaleriei

1. Antonescu G. Mihail.
2. Enescu D. Mircea.
3. Neicov F. Alexandru.
4. Cojocă I. Gheorghe.
5. Ivan D. Horia.
6. Rădulescu N. Alexandru.
7. Haidamae D. Mircea.
8. Mohan Gh. Gheorghe.
9. Spirescu St. Gheorghe.
10. Atanasiu P. Constantin.
11. Carp C. Mircea.
12. Ilescu T. Traian.

Arma cavaleriei

1. Dabija D. Constantin.
2. Petrache I. Florea.
3. Căndjescu C. Victor-Ioan.
4. Sofroniu N. Adrian.
5. Cioc I. Marin.
6. Mătrescu D. Mihai.
7. Băban A. Ioan.
8. Ștefănescu Gh. Vladimir.
9. Culcițchi St. Nicolae.
10. Chesnoiu P. Mihail.
11. Popescu A. Cezar.
12. Radu P. Constantin.
13. Racoș I. Iulian.
14. Iacobai D. Ovidiu.
15. Aelenei T. Emil.
16. Dobrescu I. Petre.
17. Grigore M. Carol.
18. Greciuc V. Gheorghe.
19. Ghemiș Gh. Gheorghe.
20. Moise C. Ilie.
21. Pădure S. Mircea.

22. Nițescu G. Ioan.
23. Mailat I. Mircea.
24. Florescu D. Mircea.
25. Dragomirescu St. Scarlat.
26. Dinculescu N. Aurel.
27. Stănică G. I. Gheorghe.

Arma artileriei

1. Popa N. Aurel.
2. Topârceanu I. Gheorghe.
3. Coman I. Liviu.
4. Zavati C. Constantin.
5. Arendt R. Emil.
6. Georgescu F. Florin.
7. Hristescu I. Ioan.
8. Albon M. Iosif.
9. Movanu I. Petre.
10. Zaharia Gh. Simion.
11. Dumitrescu Gh. Dinu.
12. Davidescu I. Mircea.
13. Manoliu D. Vasile.
14. Marinescu I. Mircea.
15. Popa P. Eugeniu.
16. Nicoară L. A. Grațiani.
17. Botez Botezatu D. Romeo.
18. Blaga D. Aurel.
19. Artin C. Cicero.
20. Fotescu N. Ștefan.
21. Grigoriu C. Constantin.
22. Boceanu I. Ioan.
23. Dinică C. Ioan.
24. Vasiliu C. Constantin.
25. Petrovici D. Ioan.
26. Cerbureanu I. Petre.
27. Topală V. Ernest.
28. Vălcăeanu Gr. Radu.
29. Amzulescu I. Cezar.
30. Gheorghe I. Mircea.
31. Jourea V. Alexandru.
32. Negriță I. Traian.
33. Mateescu Gh. Aurel.
34. Romanovschi N. Vasile.
35. Tomșa I. Alexandru Octavian.
36. Filip Gh. Gheorghe.
37. Brătănescu Gh. Emil.

Arma geniuului

1. Rădulescu T. Ioan.
2. Gheorghe P. Mircea.
3. Zaharia V. Gheorghe.
4. Mateescu B. Constantin.
5. Ungureanu P. Ioan.
6. Boboc G. Constantin.
7. Logan V. Petre.
8. Radu C. Ioan.
9. Puiu A. Constantin.
10. Netcu L. Alexandru.
11. Tănăsescu I. Andrei.
12. Antonescu D. Ioan.
13. Popescu Gh. Gheorghe.
14. Șerban M. Petre.
15. Fufezan V. Ioan.
16. Vasilescu G. Vasile.
17. Borșa A. Ioan.
18. Marinescu M. Florin.
19. Barbu C. Nicolae.
20. Pârlog I. Ioan.
21. Vișan T. Nicolae.
22. Constantinescu D. Ioan.
23. Dimitriu R. Florin.

24. Harea Foia Vladimir.
25. Chereș I. Gheorghe.
26. Popescu V. Victor.
27. Petrescu Gh. Nicolae.
28. Voicea N. Constantin.

Arma administrației

1. Grabovdchi V. R. Jean.
2. Juseu St. Simion.
3. Bodnari M. Andrei.
4. Tișe P. Petru.
5. Cristea I. Aurel.
6. Popescu M. Nicolae.
7. Lupan I. Victor.
8. Marinescu Fl. Mișu.

Pe timpul frecventării școlilor militare germane, elevii trimiși sunt bursieri ai Statului.

După absolvirea școlilor, acești elevi vor fi puși în capul promoției respective, în ordinea clasificăției.

Cei în drept sunt însăreinați cu executarea prezentei decizii.

Noi, General de Escadră Aviator Jienescu Gheorghe, subsecretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale pentru Aeronautică,

Având în vedere avizul dat de Serviciul contencios și justiție S. S. A. M., prin referatul Nr. 692 din 29 Aprilie 1942, cu privire la drepturile ce se cuvin subofițerilor naviganți activi, detașați dela unități, ca îndeplinind condițiunile de studii și care au fost admiși a urma cursurile Școalei Ofițeri de rezervă de Aviație,

Decidem:

Art. I. Subofițerii naviganți activi, care au îndeplinit condițiunile de studii și care au fost admiși în exercițiul 1941—1942, a urma cursurile Școalei Pregătitoare de Ofițeri de Rezervă de Aviație, vor fi detașați dela unitățile cărora le aparțin, la Școala de Ofițeri Aviație, pe toată durata cursurilor.

Art. II. Subofițerii naviganți activi aflați în situația dela art. 1 de mai sus, vor fi alocați și vor primi drepturile de soldă, precum și toate celelalte drepturi ce se cuvin gradului ce au, fixate prin legile în vigoare, pe tot timpul cât se află în situația de detașați pentru a urma cursurile Școalei Ofițeri de Rezervă de Aviație.

Art. III. Costul hranei și întreținerii ce li se dă de către Școala Ofițeri de Aviație, vor fi calculate după alocațiile zilnice de hrană și întreținere ale elevilor și li se va reține lunar, din drepturile de soldă, vărsându-se la administrația financiară respectivă, sub denumirea „Contul Creditului de Război, D. L. Nr. 1.939 din 1941”.

Recipisele obținute dela administrațiile financiare vor servi la justificarea reținerilor ce li s'au făcut prin registrul de plata soldelor.

Art. IV. Serviciul intendenței aéro-

nautice, care au cazurile prevăzute la art. de mai sus, se vor conforma întocmai.

Data la 4 Iulie 1942.

Subsecretar de Stat al Aerului, General de Escadră aviator G. Jienescu
Nr. 230.

Prin decizia d-lui comandor inginer Popp Nicolae, secretar general la Departamentul Apărării Naționale pentru Aeronautică Nr. 226 din 3 Iulie 1942,

1. Pe ziua de 1 Iulie 1942, int. lt.-col. Ionescu Nicolae, numit prin decizia ministerială Nr. 486 din 5 Noiembrie 1941, ca ofițer controlor special al Administrației A. S. A. M., încetează de a mai funcționa în această calitate.

Pe aceeași dată int. maior Popescu Gheorghe, se numește ofițer controlor special al Administrației A. S. A. M., cu atribuțiunile prevăzute în legea și regulamentul A. S. A. M., pentru comisiunea de control și în decizia ministerială Nr. 178 din 12 Iulie 1939 (Monitorul Oficial Nr. 167 din 1939).

2. Pe ziua de 1 Iulie 1942, int. maior Delcea Gheorghe, care prin decizia ministerială Nr. 170 din 7 Iulie 1941, a fost numit ofițer verificator al Administrației A. S. A. M., se înlocuiește cu adm. maior Stenatiu Cornel.

3. Pentru cheltuielile de transport și munca depusă în afara orelor de program, ofițerul controlor și ofițerul verificator, vor primi fiecare dela A. S. A. M. o indemnitate fixă de 4.000 lei lunar, dela art. 3, buget A. S. A. M.

4. Direcția generală A. S. A. M., serviciul intendenței, secția verificării și serviciul control se însăreinează cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii ministeriale.

Idem Nr. 227 din 3 Iulie 1942, s'a decis:

1. Se imputernicește cu atribuțiunile de verificare, pe data de 1 Iulie 1942, următorii ofițeri activi:

Adm. căpitan Sofronie Octavian.

Adm. căpitan Marinescu Aurelian.

Adm. căpitan Dumitrescu Argentin.

Adm. căpitan Costescu Petre.

2. Aceste imputerniciri sunt valabile numai pe exerc. 1942/1943 și numai la comandamentele respective.

În cursul exercițiului, imputernicirea încetează în cazul mutării ofițerilor dela acele comandamente.

Idem Nr. 228 din 3 Iulie 1942, s'a decis:

1. Adm. sublocot. Corciu Dobre se numește mânăitor de materii, pe data de 20 Decembrie 1941, în locul locot. Panțuru Dumitru care se desăreinează pe aceeași dată.

2. Adm. sublocot. Păun Nicolae se numește mânăitor de materii, pe data de

1. Aprilie 1942, în locul adm. sublocot. Guiu Vasile care se desărcinează pe aceeași dată.

2. Căpitan mec. Ionescu Paul se numește gestionar cu armătura pe data de 7 Mai 1941.

4. Sublocot. Băneescu Ioan se numește gestionar cu armătura pe data de 1 Iunie 1941, în locul locot. Dumitrescu Lucian care se desărcinează pe aceeași dată.

5. Căpitan Caradș Virgil se numește mânător de materiale pe data de 1 Aprilie 1941, în locul locot. Dumitrescu Lucian care se desărcinează pe aceeași dată.

6. Sublocot. mec. Iordache Nicolae se numește mânător de materiale pe data de 1 Aprilie 1942, în locul locot. mec. Motoc Ioan care se desărcinează pe aceeași dată.

7. Inginer Ivanov Vladimir se numește mânător de materiale pe data de 15 Martie 1940, în locul plot. Năstase Ioan care se desărcinează pe aceeași dată.

8. Guard locot. Zolotescu Alexandru se numește mânător de materiale pe data de 1 Aprilie 1941, în locul ing. Ivanov Vladimir care se desărcinează pe aceeași dată.

9. Sublocot. Drăgușanu Mircea se numește mânător de materiale pe data de 1 Iunie 1941, în locul guard. locot. Zolotescu Alexandru care se desărcinează pe aceeași dată.

10. Sublocot. Tărăbuța Vasile se numește gestionar cu aprovizionarea pe data de 1 Aprilie 1942, în locul plot. adjut. Târlea Nicolae care se desărcinează pe aceeași dată.

Publicarea prezentei decizii ministeriale în Monitorul Oficial și al Oastei va servi drept notificare.

Idem Nr. 229 din 3 Iulie 1942, disponibilitatea de boală acordată adjutantului stagiar, fost navigator, Nacu Gh. Aurel, prin decizia ministerială Nr. 32 din 1939 și menținut în această pozițiune prin decizia ministerială Nr. 529 din 1939, decizia ministerială Nr. 59 din 1940, decizia ministerială Nr. 838 din 1940, Nr. 221 din 1941, se prelungește pentru a VI-a oară cu încă 180 zile, cu începere dela 20 Februarie 1942, boala fiind provenită în timpul dar nu din cauza serviciului și nici a sborului.

Idem Nr. 231 din 7 Iulie 1942, disponibilitatea de boală (t. b. c.) acordată maistrului militar cl. I Dumitru R. Constantin, prin decizia ministerială Nr. 63 din 1939, se prelungește pentru a VII-a oară cu încă 180 zile, cu începere dela data de 2 Iunie 1942.

Idem Nr. 232 din 6 Iulie 1942, disponibilitatea de boală (t. b. c.) provenită în timpul dar nu din cauza serviciului, acordată maistrului militar principal Săndulescu Toma, prin decizia ministerială Nr. 205 din 1939, se prelungește pentru a VI-a oară cu încă 180 zile, cu începere dela data de 1 Iunie 1942.

Idem Nr. 233 din 6 Iulie 1942, sergentul Palaghia Gh. Cristea, absolvent al Școalei de electricieni militari de A. c. A., se numește în gradul de submaistrul militar cl. II, electrician de A. c. A., pe data de 1 Iunie 1942.

Idem Nr. 236 din 7 Iulie 1942, caporalul Lupășu I. Gheorghe se numește în gradul de submaistrul militar cl. III, pe data de 1 Iulie 1942, în specialitatea croitor.

Idem Nr. 237 din 7 Iulie 1942, maistrul militar principal cl. III Irimia Ștefan, se trece din poziția de activitate în poziția de rezervă, prin demisie, pe data de 31 Iulie 1942.

Prin decizia d-lui general Gheorghe M. Dobre, subsecretar de Stat al Inzestrării pe lângă Ministerul Apărării Naționale, Nr. 129 din 8 Iulie 1942, se aprobă angajarea, până la 31 Martie 1943, a personalului temporar notat mai jos, asimilându-se în drepturile de salariu cu funcțiunile bugetare corespunzătoare, notate în dreptul fiecăruia:
Cozianu Iulian, inginer șef cl. II, grupa și tipul de salarizare A 19.

Costin Iancu, subdirector cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 19.

Nicolescu Gh. Ioan, inginer șef cl. II, grupa și tipul de salarizare A 19.

Tincoca Corneliu, inginer ordinar cl. I, grupa și tipul de salarizare A 21.

Apăteanu Alexandru, arhitect șef cl. II, grupa și tipul de salarizare A 19.

Ungureanu Gheorghe, inginer ordinar cl. I, grupa și tipul de salarizare A 21.

Stoenescu Jean, inginer ordinar cl. I, grupa și tipul de salarizare A 21.

Boca Vasile, inginer ordinar cl. I, grupa și tipul de salarizare A 21.

Egon Hoppe, inginer ordinar cl. I, grupa și tipul de salarizare A 21.

Bădescu Marin, șef de serviciu cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 22.

Vișelaru Gheorghe, inginer ordinar clasa I, grupa și tipul de salarizare A 21.

Chivu Gheorghe, inginer ordinar clasa I, grupa și tipul de salarizare A 21.

Grigoriu Aristide, inginer ordinar clasa I, grupa și tipul de salarizare A 21.

Negoescu Eremia, șef de secție cu 3 gradații, grupa și tipul de salarizare A 24.

Covaci Niclae, artist spec. șef, grupa și tipul de salarizare B 1.

Șerban Nicolae, șef de secție cu 1 gradație, grupa și tipul de salarizare A 26.

Covaci Andrei, conductor principal clasa I, grupa și tipul de salarizare B 2.

Serbina Roman, artist spec. principal clasa II, grupa și tipul de salarizare B 3.

Tomescu Vasile, conductor principal clasa I, grupa și tipul de salarizare B 2.

Tudose Gheorghe, artist spec. principal clasa II, grupa și tipul de salarizare B 3.

Iliescu D. Matei, artist spec. principal clasa II, grupa și tipul de salarizare B 3.

Câveag Ioan, artist spec. principal clasa II, grupa și tipul de salarizare B 3.

Nicolescu A. Iordan, subinginer principal clasa II, grupa și tipul de salarizare A 25.

Gănescu Alexandru, șef de secție cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 25.

Ionescu C. Leonte, artist special principal cl. II, grupa și tipul de salarizare B 3.

Ionescu Ioan, șef de secție cu 3 gradații, grupa și tipul de salarizare A 24.

Constantinescu Emil, șef de secție cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 25.

Manea Tovie, subinginer principal clasa II, grupa și tipul de salarizare A 25.

Georgescu Nicolae, conductor principal cl. I, grupa și tipul de salarizare B 2.

Fluture Alexandru, conductor principal cl. I, grupa și tipul de salarizare B 2.

Rădulescu Toma, conductor principal cl. I, grupa și tipul de salarizare B 2.

Ghegulescu Mircea, conductor principal cl. II, grupa și tipul de salarizare B 4.

Popescu Gheorghe, șef de secție fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 27.

Gavrilovici Mircea, conductor principal cl. II, grupa și tipul de salarizare B 4.

Păun Ioan, șef de secție fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 27.

Cojocaru Teodor, artist spec. cl. I, grupa și tipul de salarizare B 6.

Peteu Gheorghe, șef de birou fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 29.

Paveliu Constantin, subinginer principal cl. II, grupa și tipul de salarizare A 25.

- Constantin Ionel, șef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 28.
- Topca Iosif, șef de birou fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 29.
- Salomeea Vasile, conductor principal el. II, grupa și tipul de salarizare B 4.
- Diaconu Augustin, conductor principal el. II, grupa și tipul de salarizare B 4.
- Ionescu Eugenia, șef de birou cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 27.
- Ghilt Constantin, șef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 28.
- Enescu Chivu, contabil cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 28.
- Popescu Virgil, șef de birou fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 29.
- Niculcea Victor, șef de birou cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 27.
- Secrieru Eugen, conductor ordinar clasa I, grupa și tipul de salarizare B 8.
- Cristea Gheorghe, agent administrativ principal clasa I, grupa și tipul de salarizare C 4.
- Atanasiu Ilie, șofer șef, grupa și tipul de salarizare C 4.
- Petrescu Mircea, subșef de birou cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 30.
- Căeru Gheorghe, artist spec. clasa I, grupa și tipul de salarizare B 6.
- Sorete Mihail, șef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 28.
- Copceag Natalia, subșef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Bucur Iarca, subșef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Buceș Alexandru, șef de birou fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 29.
- Mureșanu Elisabeta, subșef de birou cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 30.
- Bobaru Stelian, subșef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Cristea Filip, subșef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Covadia Elena, dactilograf principal cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Petrescu Victoria, subșef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Găinaru Ioan, subșef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Manea Dorel, artist spec. stagiar clasa I, grupa și tipul de salarizare B 11.
- Badea Gh. Nicolae, subșef de birou fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 32.
- Constantinescu A. Const., subșef de birou fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 32.
- Maier Eugen, subinginer ordinar clasa I, grupa și tipul de salarizare A 29.
- Stoenescu Const., subșef de birou fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 32.
- Petelescu Barbu, subșef de birou fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 32.
- Barbescu Ioan, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Stângă Gheorghe, subșef de birou cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 30.
- Mihăilă Savu, subșef de birou cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 30.
- Fota C. Teodor, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Gheoca Maria, dactilograf cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Leonte Elena, dactilograf principal cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Ioniță Nicolae, șofer principal el. II, grupa și tipul de salarizare C 6.
- Babonea Ioan, șofer principal el. II, grupa și tipul de salarizare C 6.
- Vintilescu Const., impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Ilie V. Stelian, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Cotescu Alexandru, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Man Grigore, subșef de birou cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 30.
- Garbi Mihail, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Dumitrescu Pavel, subșef de birou cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 30.
- Borosvlavski Gustav, subșef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Chiriță Mioara, dactilograf cu 3 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 32.
- Dobre Alexandru, șofer principal clasa I, grupa și tipul de salarizare C 5.
- Bran Nicolae, impiegat cu 3 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 32.
- Atanasiu Dumitru, subșef de birou cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 30.
- Constantinescu Traian, impiegat cu 3 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 32.
- Avramescu Nicolae, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Ioniță Ioan, impiegat cu 3 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 32.
- Drăghici Constantin, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Nistor Emanoil, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Oprea. T. Nicolae, șofer principal clasa I, grupa și tipul de salarizare C 5.
- Bănică A. Ioan, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Cristescu Ligia, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Brăcăcescu Fănița, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Oprea Nicolae, impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Smolschi Elena, dactilograf cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Zaharescu Adriana, impiegat fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 35.
- Popescu Nicolae, subșef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Vidraru Traian, impiegat fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 35.
- Stoica Dumitru, impiegat fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 35.
- Onică Valentin, impiegat fără gradatie, grupa și tipul de salarizare A 35.
- Teodorașcu Const., impiegat cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Ioniță Nicolae, telefonist principal, grupa și tipul de salarizare C 7.
- Petrescu V. Nicolae, subșef de birou cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 31.
- Chirulescu Stela, dactilograf cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Găinaru Gherghina, dactilograf cu 1 gradatie, grupa și tipul de salarizare A 34.
- Lupescu Vasile, administrator inf. II, grupa și tipul de salarizare C 6.
- Zamfirescu Elena, dactilograf cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.
- Dumitrescu Elisabeta, dactilograf cu 2 gradatii, grupa și tipul de salarizare A 33.

Dumitrescu P. Ioan, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Ionescu Ilic, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Ionescu Filofteia, subșef de birou cu 1 gradație, grupa și tipul de salarizare A 31.

Caloenescu Gheorghe, telefonist principal, grupa și tipul de salarizare C 7.

Ionescu Liviu, impiegat fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Popescu D. Ioan, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Căproiu Ecaterina, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Căproiu Miron, impiegat fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Chirica A. Ștefan, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Uleiar V. Gheorghe, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Ungvari Aurelia, dactilograf cu 3 gradații, grupa și tipul de salarizare A 32.

Lăzărescu Angela, telefonist clasa I, grupa și tipul de salarizare C 10.

Gavrilescu Eufrosina, telefonist cl. I, grupa și tipul de salarizare C 10.

Avramescu Ilie, impiegat fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Lungeanu Emil, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Enescu Gheorghe, agent administrativ clasa II, grupa și tipul de salarizare C 9.

Nicola Marin, administrator imobil clasa I, grupa și tipul de salarizare C 4.

Verneseu Ioan, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Marin Mihai, agent administrativ clasa III, grupa și tipul de salarizare C 10.

Cniș Ioan zis Mircea, impiegat fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Comșa Petre, impiegat fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Miron Gheorghe, impiegat fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Avram Gheorghe, agent administrativ cl. I, grupa și tipul de salarizare C 8.

Grigore V. Ioan, impiegat fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Pेत्राșcu V. Ioan, agent administrativ stagiar, grupa și tipul de salarizare C 11.

Grigoriu Ecaterina, cameristă cl. IV, grupa și tipul de salarizare D 8.

Pârău Ioan, curier clasa I, grupa și tipul de salarizare D 5.

George Ioachim, șef de serviciu, grupa și tipul de salarizare A 24.

Ionescu Daniel, șef de birou cu 3 gradații, grupa și tipul de salarizare A 26.

Mititeluț Petre, inginer ordinar clasa III, grupa și tipul de salarizare A 25.

Mihail Gheorghe, inginer ordinal clasa III, grupa și tipul de salarizare A 25.

Gherghina D. Val., contabil, grupa și tipul de salarizare A 29.

Cojocărescu Mih., ajutor contabil cu 3 gradații, grupa și tipul de salarizare A 29.

Constantinescu T., conductor principal clasa I, grupa și tipul de salarizare B 2.

Cernat Nicolae, ajutor contabil cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 30.

Dinea Rozalia, dactilograf cu 1 gradație, grupa și tipul de salarizare A 34.

Lăzărescu Ioan, subșef de birou cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 30.

Ene I. Ioan, ajutor contabil fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 32.

Postolache Elena, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Rădulescu V. Maria, impiegat cu 1 gradație, grupa și tipul de salarizare A 34.

Bontescu Georgeta, impiegat, fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Șerbănescu Camelia, impiegat cu 3 gradații, grupa și tipul de salarizare A 32.

Cazan Ion, subșef de birou cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 30.

Manea Ioana, impiegat fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Toma D. Frosina, impiegat fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Berbec Nicolae, subșef de birou fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 32.

Tănase Marcel, subșef de birou cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 30.

Radu Popa Mare, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Ivan Dumitru, impiegat fără gradație, grupa și tipul de salarizare A 35.

Olteanu Alexandru, impiegat cu 2 gradații, grupa și tipul de salarizare A 33.

Plata acestui personal se va face dela art. 3 al bugetului Uzinelor Mărgineanca, pe exercițiul 1942/943.

Idem Nr. 128 din 8 Iulie 1942, se aprobă demisia din funcție a femeii de serviciu Ileana A. Elie, pe data de 3 Iunie 1942.

Se numește în locul său femeia Pena Bran, ca femeie de serviciu, cu o diurnă corespunzătoare gradului de om de serviciu cl. VI, grupa D, tip 10, cu începere dela 1 August 1942—31 Martie 1943.

Plata diurnei se suportă dela art. 416 al bugetului ordinar al M. A. N., pe exercițiul 1942/943.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Prin decizia ministerială Nr. 19.281 din 14 Iulie 1942, d-l Vasile Ionescu, fost inspector P. T. T., se numește în funcțiunea de ajutor de primar la orașul reședință de județ Turnu-Severin, în locul d-lui Mihail Iliescu demisionat.

Idem Nr. 20.672 din 11 Iulie 1942, s'a revenit asupra suspendării din funcțiune a comisariului ajutor cu o gradație Carpeteanu Nicolae, dela Comisariatul de poliție Sulina.

Idem Nr. 21.006 din 13 Iulie 1942, s'a ridicat suspendarea din funcțiune cu pierderea salariului, aplicată comisariului ajutor Martac Victor, prin deciziunea Nr. 14.551 din 1942, dela Chestura Poliției Sibiu, detașat la Prefectura Poliției Odesa, urmând a se prezenta la post.

Idem Nr. 21.008 din 13 Iulie 1942, s'a ridicat suspendarea din funcțiune aplicată comisariului cu o gradație Epuraru Ion, dela Poliția Târgoviște, aplicată prin deciziunea Nr. 17.415 din 1942, urmând a se prezenta la post.

Idem Nr. 20.669 din 11 Iulie 1942, s'a revenit asupra suspendării din funcțiune a agentului de poliție cl. II Dutca Carol, dela Poliția orașului Rădăuți, făcută prin deciziunea cu Nr. 3.117 din 1942, urmând a continua serviciul mai departe la acea poliție.

Idem Nr. 17.084 din 23 Iunie 1942, gardianul public Zaharia Ion, dela Poliția orașului Buzău, se pune din oficiu în retragere, pentru caz de boală, pe data de 31 August 1942, dată dela care va primi o pensie lunară de lei 1.158.

Idem Nr. 20.778 din 11 Iulie 1942, gardianului public Savin Gheorghe, dela Poliția orașului Dorohoi, se pune din oficiu în retragere, definitiv, pentru caz de boală, pe data de 31 August 1942, dată dela care va primi o pensie lunară de 2.168 lei.

Idem Nr. 20.779 din 11 Iulie 1942, omul de serviciu cl. V Vișan Ioan, dela Poliția orașului Huși, se pune din oficiu în retragere, provizoriu, pentru caz de boală, pe data de 30 Septembrie 1942, spre a-și aranja drepturile la pensie.

Idem Nr. 20.316 din 9 Iulie 1942, se suspendă din funcțiune, cu pierderea salariului, cameristul Moraru Ștefan, dela Chestura poliției Brașov, până la pronunțarea justiției, având acțiune publică deschisă.

Idem Nr. 20.671 din 11 Iulie 1942, comisarul ajutor cu o gradatie Beseti Ștefan, dela Comisariatul de poliție Tg.-Frumos, se suspendă din funcțiune cu pierderea salariului, fiind trimis în fața justiției.

Idem Nr. 20.777 din 11 Iulie 1942, gardianul public cl. III Roman Ilie, dela Poliția Turda, se îndepărtează din funcțiune, pentru lipsă de studii.

MINISTERUL CULTURII NAȚIONALE ȘI AL CĂLTELOR

Prin decizia ministerială Nr. 141.553 din 1942, d-l Mircea L. Peahă, licențiat în geografie, a fost reintegrat în postul de desenator la secția geografică de pe lângă Facultatea de Științe din București, pe data de 1 Aprilie 1942, în conformitate cu dispozițiunile art. 57 din Codul funcționarilor publici.

Idem Nr. 135.632 din 1942, d-l Oprisor Simion, șef de birou cu o gradatie la Ad-ția Universității din Cluj-Sibiu, i s'a rectificat data înaintării la gradul de șef de birou cl. I, pe data de 1 Octombrie 1939, în loc de 17 Ianuarie 1942.

Idem Nr. 139.289 din 1942, d-l Alexandru Băjenaru, șef de birou la Institutul de Chimie de pe lângă Facultatea de Științe din Timișoara, i se acordă prima gradatie, pe data de 1 Aprilie 1942, la gradul ce deține în prezent, urmând a fi salarizat conform grupei A 9, tip 28, cu un salariu de lei 11.100.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI AL COMUNICAȚIILOR

Prin decizia d-lui Constantin D. Buzilă, ministru secretar de Stat la Departamentul Lucrărilor Publice și al comunicațiilor cu Nr. 777/25.841 din 13 Iulie 1942, însărcinarea dată d-lui

Ghika S. Șerban, prin deciziunea ministerială Nr. 468/14.515 din 14 Aprilie 1942, de a îndeplini funcțiunea de șef de cabinet, încetează pe data de 1 Iulie 1942.

Prin decizia d-lui Ion C. Mihalache, director general al Direcțiunii Generale a Refacerii Nr. 2.693 din 15 Iulie 1942, locuitorul Mazăre Gheorghe, se numește pe data de 1 August 1942 în postul de om de serviciu, grupa D—1, tip 9, cl. V, cu salariul de 3.300 lei lunar, la Serviciul regional al refacerii Cernăuți, plătit dela art. 80 din bugetul Direcțiunii generale, pe exercițiul în curs.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Noi, administratorul Casei Pădurilor Statului,

Având în vedere referatul Direcției administrative dela jurnalul Nr. 53.581 din 1942;

Având în vedere dispozițiunile art. 102 din Codul funcționarilor publici;

Având în vedere dispozițiunile decretului-lege Nr. 1.066, publicat în Monitorul Oficial din 4 Martie 1938,

Decidem:

Art. I. Se transferă, după cerere, d-na Cristea Elena, imp. cu 3 gradeții, dela Direcția regională silvică Craiova, într'un post vacant din centrala Caps, pe data de 1 August 1942, repartizându-se pe aceeași dată la Direcția financiară Caps.

Art. II. D-l director al Direcției administrative și d-l director al Direcției financiare sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a dispozițiunilor prezentei deciziuni.

Dată la 10 Iulie 1942.

Administratorul Casei pădurilor Statului,

Bunescu

Nr. 53.582.

COMUNICATE ȘI CIRCULĂRI MINISTERIALE MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI AL COMUNICAȚIILOR

În Administrația centrală a Ministerului Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor și la Direcțiunile Exterioare, pendinte, sunt vacante următoarele posturi care se vor ocupa conform dispozițiunilor art. 75 din Codul funcționarilor publici.

Administrația centrală

3 posturi de controlori.

Administrația exterioară

Direcțiunea generală a construcțiilor publice

2 posturi de contabili.

Școala de subingineri de lucrări publice și electro-mecanică din București

1 post de contabil.

Pentru posturile de controlori vor fi primiți a concura numai candidații băr-

bați, care vor avea ca studii doctoratul sau licența în drept.

Pentru posturile de contabili, candidații trebuie să aibă ca studii doctoratul sau licența în Academia Comercială.

Solicitorii, atât pentru posturile de controlori cât și pentru posturile de contabili, vor înainta cererile însoțite de actele prevăzute la art. 3, 57 și 75, din Codul funcționarilor publici, până eel mai târziu în ziua de 23 Iulie 1942, ora 14, Direcțiunii personalului și Secretariatului din minister (b-dul Elisabeta Nr. 27).

ANUNȚURI JUDICIARE MINISTERUL JUSTIȚIEI

Comisiunea pentru constatarea condițiunilor de naturalizare și recunoaștere-

D-l Haralambie Cozma zis Cosmidis, domiciliat în Piatra-Neamț, str. Emanoil G. Albu Nr. 7, a făcut cerere acestui minister pentru a i se acorda cetățenia română.

Prin cerere, petiționarul arată că este supus ture, de profesiune cofetar, născut în com. Zara, jud. Sivas, Turcia, la data de 10 Februarie 1888, venit și stabilit în țară în anul 1912.

Conform art. 19 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române se publică aceasta spre știința acelor care ar voi să facă întâmpinare, potrivit dispozițiunilor art. 20 din zisa lege.

Dos. Nr. 191 nat. 1942.

ORDONANȚE DE CONTUMACIE

Curtea Marțială a Corpului IV Armată

Noi, președintele Curții Marțiale a Corpului IV Armată,

Având în vedere deciziunea d-lui general comandant al Corpului IV Armată, prin care Goldemberg Șulim, în etate de 18 ani, cu ultimul domiciliu cunoscut în Hotin, a fost trimis în judecata Curții Marțiale a Corpului IV Armată, pentru crimă de trădare, prev. și pen. de art. 192, comb. cu art. 190 și 191 din codul penal;

Având în vedere că numitul nu s'a prezentat la formalitățile prevăzute de art. 254 din codul justiției militare,

Ordonăm:

Ca Goldemberg Șulim, cu ultimul domiciliu cunoscut în Hotin, str. Regele Ferdinand Nr. 87, să se prezinte cel mai târziu în 10 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a acestei ordonanțe, la Curtea Marțială a Corpului IV Armată, spre a fi judecat; în caz contrariu va fi judecat în contumacie, conform art. 364, 365 și 366 din codul justiției militare.

Prezenta ordonanță va fi afișată la ultimul domiciliu al susnumitului, la ușa Curții Marțiale; de asemenea va fi trecută în ordinul de zi al Comandamentu-

lui de care depinde această Curte marțială și va fi publicată în Monitorul Oficial.

Data la 10 Iulie 1942.

Președinte, Lt.-col. magistrat (Indescifrabil),
Grefier, Plot. adj. (Indescifrabil).

Nr. 67.709.

— Noi, președintele Curții Marțiale a Corpului IV Armată,

Având în vedere deciziunea d-lui general comandant al Corpului IV Armată, prin care Wladorezyk Pavel, cu domiciliul necunoscut, a fost trimis în judecata Curții Marțiale a Corpului IV Armată, pentru crimă de tentativă de spionaj, prev. și pen. de art. 194, comb. cu art. 190 și 193 din codul penal;

Având în vedere că numitul nu s'a prezentat la formalitățile prevăzute de art. 254 din codul justiției militare,

Ordonăm:

Ca Wladorezyk Pavel, cu domiciliul necunoscut, să se prezinte, cel mai târziu în 10 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a acestei ordonanțe, la Curtea Marțială a Corpului IV Armată, spre a fi judecat; în caz contrariu va fi judecat în contumacie, conform art. 364, 365 și 366 din codul justiției militare.

Prezenta ordonanță va fi afișată la ultimul domiciliu al susnumitului, la ușa Curții Marțiale; de asemenea va fi trecut în ordinul de zi al Comandamentului de care depinde această Curte marțială și va fi publicată în Monitorul Oficial.

Data la 10 Iulie 1942.

Președinte, Lt.-col. magistrat (Indescifrabil),
Grefier, Plot. adj. (Indescifrabil).

Nr. 67.715.

— Noi, președintele Curții Marțiale a Corpului IV Armată,

Având în vedere deciziunea d-lui general comandant al Corpului IV Armată, prin care Maria Rusnac, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Mendicăuți, jud. Hotin, a fost trimisă în judecata Curții Marțiale a Corpului IV Armată, pentru crimă de trădare, prev. și pen. de art. 192, pct. 2, combinat cu art. 190 din codul penal;

Având în vedere că numita nu s'a prezentat la formalitățile prevăzute de art. 254 din codul justiției militare,

Ordonăm:

Ca Maria Rusnac, cu ultimul domiciliu cunoscut în comuna Mendicăuți, județul Hotin, să se prezinte, cel mai târziu în 10 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a acestei ordonanțe, la Curtea Marțială a Corpului IV Armată, spre a fi judecată; în caz contrariu va fi judecată în contumacie, conform art. 364, 365 și 366 din codul justiției militare.

Prezenta ordonanță va fi afișată la ultimul domiciliu al susnumitei, la ușa Curții Marțiale; de asemenea va fi tre-

cută în ordinul de zi al Comandamentului de care depinde această Curte marțială și va fi publicată în Monitorul Oficial.

Data la 10 Iulie 1942.

Președinte, Lt.-col. magistrat (Indescifrabil),
Grefier, Plot. adj. (Indescifrabil).

Nr. 67.720.

— Noi, președintele Curții Marțiale a Corpului IV Armată,

Având în vedere deciziunea d-lui general comandant al Corpului IV Armată, prin care Uhler Nicolae, cu domiciliul necunoscut, a fost trimis în judecata Curții Marțiale a Corpului IV Armată, pentru crimă de tentativă de spionaj și trecerea clandestină a frontierei, prev. și pen. de art. 96, 191 și 194 din codul penal și art. 579 din codul justiției militare, comb. cu I. D. R. Nr. 856 din 1938;

Având în vedere că numitul nu s'a prezentat la formalitățile prevăzute de art. 254 din codul justiției militare,

Ordonăm:

Ca Uhler Nicolae, cu domiciliul în U. R. S. S., să se prezinte, cel mai târziu în 10 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a acestei ordonanțe, la Curtea Marțială a Corpului IV Armată, spre a fi judecat; în caz contrariu va fi judecat în contumacie, conform art. 364, 365 și 366 din codul justiției militare.

Prezenta ordonanță va fi afișată la ultimul domiciliu al susnumitului, la ușa Curții Marțiale; de asemenea va fi trecut în ordinul de zi al Comandamentului de care depinde această Curte marțială și va fi publicată în Monitorul Oficial.

Data la 10 Iulie 1942.

Președinte, Lt.-col. magistrat (Indescifrabil),
Grefier, Plot. adj. (Indescifrabil).

Nr. 67.726.

— Noi, președintele Curții Marțiale a Corpului IV Armată,

Având în vedere deciziunea d-lui general comandant al Corpului IV Armată, prin care Dubei Dumitru, originar din U.R.S.S., a fost trimis în judecata Curții Marțiale a Corpului IV Armată, pentru crimă de tentativă de spionaj și trecerea clandestină a frontierei, prev. și pen. de art. 96, 191 și 194 din codul penal și art. 579 din codul justiției militare, comb. cu I. D. R. Nr. 856 din 1938;

Având în vedere că numitul nu s'a prezentat la formalitățile prevăzute de art. 254 din codul justiției militare,

Ordonăm:

Ca Dubei Dumitru, cu domiciliul în U. R. S. S., să se prezinte, cel mai târziu în 10 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a acestei ordonanțe, la Curtea Marțială a Corpului IV Armată, spre a fi judecat; în caz contra-

riu va fi judecat în contumacie, conform art. 364, 365 și 366 din codul justiției militare.

Prezenta ordonanță va fi afișată la ultimul domiciliu al susnumitului, la ușa Curții Marțiale; de asemenea va fi trecut în ordinul de zi al Comandamentului de care depinde această Curte marțială și va fi publicată în Monitorul Oficial.

Data la 10 Iulie 1942.

Președinte, Lt.-col. magistrat (Indescifrabil),
Grefier, Plot. adj. (Indescifrabil).

Nr. 67.729.

— Noi, președintele Curții Marțiale a Corpului IV Armată,

Având în vedere deciziunea d-lui general comandant al Corpului IV Armată, prin care soldatul Cucer Ilie, etg. 1918, fost în Regimentul 33 Infanterie, cu domiciliul necunoscut, a fost trimis în judecata Curții Marțiale a Corpului IV Armată, pentru crimă de tentativă de înaltă trădare și vagabondaj, prev. și pen. de art. 192, comb. cu art. 190 și 193 din codul penal și art. 339, comb. cu art. 338 din codul penal;

Având în vedere că numitul nu s'a prezentat la formalitățile prevăzute de art. 254 din codul justiției militare,

Ordonăm:

Ca soldatul Cucer Ilie, etg. 1918, din Regimentul 33 Infanterie, cu domiciliul necunoscut, să se prezinte, cel mai târziu în 10 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a acestei ordonanțe, la Curtea Marțială a Corpului IV Armată, spre a fi judecat; în caz contrariu va fi judecat în contumacie, conform art. 364, 365 și 366 din codul justiției militare.

Prezenta ordonanță va fi afișată la ultimul domiciliu al susnumitului, la ușa Curții Marțiale; de asemenea va fi trecut în ordinul de zi al Comandamentului de care depinde această Curte marțială și va fi publicată în Monitorul Oficial.

Data la 10 Iulie 1942.

Președinte, Lt.-col. magistrat (Indescifrabil),
Grefier, Plot. adj. (Indescifrabil).

Nr. 67.732.

— Noi, președintele Curții Marțiale a Corpului IV Armată,

Având în vedere deciziunea d-lui general comandant al Corpului IV Armată, prin care Danilov Mihail, avocat, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Darabani, jud. Dorohoi, a fost trimis în judecata Curții Marțiale a Corpului IV Armată, pentru crimă de trădare, prev. și pen. de art. 192, pct. 2, comb. cu art. 190 din codul penal;

Având în vedere că numitul nu s'a prezentat la formalitățile prevăzute de art. 254 din codul justiției militare,

Ordonăm:

Ca Danilov Mihail, avocat, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Darabani, județul Dorohoi, să se prezinte, cel mai târziu în 10 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a acestei ordonanțe, la Curtea Marțială a Corpului IV Armată, spre a fi judecat; în caz contrariu va fi judecat în contumacie, conform art. 364, 365 și 366 din codul justiției militare.

Prezenta ordonanță va fi afișată la ultimul domiciliu al susnumitului, la ușa Curții Marțiale; de asemenea va fi treantă în ordinul de zi al Comandamentului de care depinde această Curte marțială și va fi publicată în Monitorul Oficial.

Data la 10 Iulie 1942.

Președinte, Lt.-col. magistrat (Indescifrabil).

Grefier, Plot; adj. (Indescifrabil).

Nr. 67.737.

MANDATE DE ADUCERE

Curtea Marțială a Garnizoanei Brașov

În numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-col. magistrat Ghica Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comand. Militar al Garnizoanei Brașov,

În virtutea dispozițiilor art. 228, comb. cu art. 466 din C. J. M.,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comand. Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, pe soldatul Szaks Gh. Alexandru, etg. 1935, din Regimentul 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Brașov, str. Zizinului Nr. 12, fiul lui Gheorghe și Reveica, pentru a i se notifica termenul de judecată ce i s'a fixat conf. art. 254 C. J. M., fiind inculpa pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prev. și pedepsit de art. 542, 543 C. J. M.

În caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă în ziua de 21 Iulie 1942, conf. art. 360 și urm. din C. J. M.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta prezentul mandat de aducere, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 2 Iulie 1942.

Nr. 27.975. — Dos. Nr. 1907/942.

— În numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-col. magistrat Ghica Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comand. Militar al Garnizoanei Brașov,

În virtutea dispozițiilor art. 228, comb. cu art. 466 din C. J. M.,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comand. Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, pe soldatul Szabo Ștefan, etg. 1925, din Regimentul 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Zărnești, jud. Brașov, fiul lui Ștefan și Ana, pentru a i se notifica termenul de judecată, ce i s'a fixat conform art. 254 C. J. M., fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prev. și pedepsit de art. 542, 543, alin. II, C. J. M.

În caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă în ziua de 21 Iulie 1942, conf. art. 360 și urm. din C. J. M.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta prezentul mandat de aducere, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 2 Iulie 1942.

Nr. 27.977. — Dos. Nr. 1.862/942.

— În numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-col. magistrat Ghica Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comand. Militar al Garnizoanei Brașov,

În virtutea dispozițiilor art. 228, comb. cu art. 466 din C. J. M.,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comand. Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, pe soldatul Brânză Gheorghe, etg. 1924, din Regimentul 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Brăila, str. Grivița Nr. 296, fiul lui Dumitru și Maria, pentru a i se notifica termenul de judecată ce i s'a fixat, conform art. 254 C. J. M., fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prevăzut și pedepsit de art. 542, 543, C. J. M.

În caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă în ziua de 21 Iulie 1942, conf. art. 360 și urm. din C. J. M.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta prezentul mandat de aducere, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 6 Iulie 1942.

Nr. 27.979. — Dos. Nr. 1.931/942.

— În numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-col. magistrat Ghica Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comand. Militar al Garnizoanei Brașov,

În virtutea dispozițiilor art. 228, comb. cu art. 466 din C. J. M.,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comand. Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, pe soldatul Toth Geza, etg. 1927, din Regimentul 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Brașov, str. Coastei Nr. 64, fiul lui Farcu și Maria, pentru a i se notifica termenul de judecată ce i s'a fixat, conform art. 254 C. J. M., fiind inculpat pentru faptul de nesupunere

la mobilizare, conform art. 542, 543, C. J. M.

În caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă în ziua de 21 Iulie 1942, conf. art. 360 și urm. din C. J. M.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta prezentul mandat de aducere, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 6 Iulie 1942.

Nr. 27.981. — Dos. Nr. 1.910/942.

— În numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, locot.-colonel magistrat Ghica Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

În virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din C. J. M.,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, pe sergentul Manole Vasile, etg. 1928, din Reg. 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Orăștie, str. Alex. Cuza Nr. 59, jud. Hunedoara, fiul lui Niculae și Ecaterina, pentru a i se face cunoscut termenul de notificare, fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prev. și pen. de art. 542, 543 din C. J. M.

În caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă, în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și urm. din C. J. M.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 6 Iulie 1942.

Nr. 27.985. — Dos. Nr. 1.908/942.

— În numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, locot.-colonel magistrat Ghica Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

În virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din C. J. M.,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, pe soldatul Schuster Friedrich, etg. 1931, din Reg. 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Brașov, str. Regele Carol I Nr. 32, fiul lui Friedrich și Wilhelmina, pentru a i se face cunoscut termenul de notificare, fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prev. și pen. de art. 542, 543 din C. J. M.

În caz de neprezentare, procesul se

va judeca în lipsă, în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și urm. din C. J. M.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 6 Iulie 1942.

Nr. 27.987. — Dos. Nr. 1.900/942.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, locot.-colonel magistrat Ghika Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din C. J. M.,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată pe soldatul Brendorfer Heinrich, etg. 1936, din Reg. 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Brașov, str. I. G. Duca Nr. 228, fiul lui Heinrich și Rozina, pentru a i se face cunoscut termenul de notificare, fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prev. și pen. de art. 542, 543 din C. J. M.

In caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă, în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și urm. din C. J. M.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 3 Iulie 1942.

Nr. 27.989. — Dos. Nr. 1.891/942.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, locot.-colonel magistrat Ghika Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din C. J. M.,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, pe soldatul Dvorak Ioan Helmuth, etg. 1937, din Reg. 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Brașov, strada Lungă Nr. 226, fiul lui Ioan și Ioana, pentru a i se face cunoscut termenul de notificare, fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prev. și pen. de art. 542, 543 din C. J. M.

In caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă, în ziua de 21 Iulie

1942, conform art. 360 și urm. din C. J. M.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat, de a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 3 Iulie 1942.

Nr. 27.991. — Dos. Nr. 1.921/942.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-colonel magistrat Ghika Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din codul justiției militare,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, ora 8, pe inculpatul fruntaș Constantinescu Mircea, etg. 1927, fost în Reg. 41 Art., cu ultimul domiciliu cunoscut în București, str. Cireșului Nr. 4, pentru a i se notifica, conform art. 254 din codul justiției militare, termen ce s'a fixat pentru judecarea cauzei sale, fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prevăzut și pedepsit de art. 542, 543 din codul justiției militare, cum și pentru a-și propune martori în apărarea sa.

In caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă, în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și următorii din codul justiției militare.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare, și civile, cărora li se va arăta prezentul mandat, a da mână de ajutor, pentru executarea lui.

Dat la 6 Iulie 1942.

Nr. 27.983. — Dos. Nr. 1.909/942.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-colonel magistrat Ghika Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din codul justiției militare,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, la ora 8, pe inculpatul soldat Bibo Dezideriu, etg. 136, fost în Reg. 41 Art., cu ultimul domiciliu cunoscut în Brașov, str. Calvin Nr. 3, fiul lui Iosif și Maria, pentru a i se notifica, conf. art. 254 din codul justiției militare, termen ce s'a fixat pentru judecarea cauzei sale, fiind inculpat pentru faptul de

nesupunere la mobilizare, prevăzut și pedepsit de art. 542, 543 din codul justiției militare, cum și pentru a-și propune martori în apărarea sa.

In caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă, în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și următorii din codul justiției militare.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare, și civile, cărora li se va arăta prezentul mandat, a da mână de ajutor, pentru executarea lui.

Dat la 3 Iulie 1942.

Nr. 27.995. — Dos. Nr. 1.888/942.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-colonel magistrat Ghika Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din codul justiției militare,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, la ora 8, pe inculpatul soldat Göbel Siegfried Petru, etg. 1931, fost în Reg. 31 Art., cu ultimul domiciliu cunoscut în Brașov, fiul lui Gheorghe și Roza, pentru a i se notifica, conform art. 254 din codul justiției militare, termen ce s'a fixat pentru judecarea cauzei sale, fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prevăzut și pedepsit de art. 542, 543 din codul justiției militare, cum și pentru a-și propune martori în apărarea sa.

In caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă, în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și următorii din codul justiției militare.

Invităm pe toți deponarii puterii publice, militare, și civile, cărora li se va arăta prezentul mandat, a da mână de ajutor, pentru executarea lui.

Dat la 3 Iulie 1942.

Nr. 27.997. — Dos. Nr. 1.913/942.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-colonel magistrat Ghika Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din codul justiției militare,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, la ora 8, pe inculpatul soldat Antim N. Niculae, etg. 1936, fost în Reg.

41. Art., cu ultimul domiciliu cunoscut în București, str. Bihor Nr. 24, fiul lui Nicolae și Ecaterina, pentru a i se notifica conform art. 254 din codul justiției militare, termenul ce s'a fixat pentru judecarea cauzei sale, fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prevăzut și pedepsit de art. 542, 543 din codul justiției militare, cum și pentru a-și propune martori în apărarea sa.

In caz de neprezentare, procesul se va judeca în lipsă, în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și următorii din codul justiției militare.

Invităm pe toți depozitarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta prezentul mandat, a da mână de ajutor, pentru executarea lui.

Dat la 3 Iulie 1942.

Nr. 27.999. — Dos. Nr. 1.912/942.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-col. magistrat Ghika Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din codul justiției militare,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, pe soțul Kajesa Pavel, etg. 1924, din Reg. 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în comuna Ionești, județul Dâmbovița, fiul lui Gheorghe și Madila, pentru a i se notifica termenul de judecată, conform art. 254 C. J. M., fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prevăzut și pedepsit de art. 542, 543, alin. II din C. J. M.

In caz de neprezentare procesul se va judeca în lipsă în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și următorii din C.J.M.

Invităm pe toți depozitarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat, să dea mână de ajutor pentru executarea lui.

Dată la 2 Iulie 1942.

Nr. 28.001. — Dos. Nr. 1.863/940.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-col. magistrat Ghika Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din codul justiției militare,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să

se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, pe soldatul Zach Heldmuth, etg. 1931, din Reg. 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Brașov, strada Stejaris Nr. 14, fiul lui Anton și Elineta, pentru a i se notifica termenul de judecată conform art. 254 din C. J. M., fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prevăzut și pedepsit de art. 542, 543, alin. II din C. J. M.

In caz de neprezentare procesul se va judeca în lipsă în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și următorii din C.J.M.

Invităm pe toți depozitarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat, să dea mână de ajutor pentru executarea lui.

Dată la 2 Iulie 1942.

Nr. 28.003. — Dos. Nr. 1.865/942.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-col. magistrat Ghika Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din codul justiției militare,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, sold. Wenzel Ioan, etg. 1930, din Reg. 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în comuna Codlea, județul Brașov, fiul lui Ioan și Ecaterina, pentru a i se notifica termenul de judecată, fiind inculpat pentru faptul de nesupunere la mobilizare, prevăzut și pedepsit de art. 542, 543, alin. II din C. J. M.

In caz de neprezentare procesul se va judeca în lipsă în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și următorii din C.J.M.

Invităm pe toți depozitarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat, să dea mână de ajutor pentru executarea lui.

Dată la 2 Iulie 1942.

Nr. 28.005. — Dos. Nr. 1.861/942.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, lt.-col. magistrat Ghika Gheorghe, președintele Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din codul justiției militare,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea

Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Garnizoanei Brașov, de îndată, pe soldatul Aranyasi Augustin, etg. 1939, din Reg. 41 Artilerie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Brașov, strada Carpaților Nr. 66—68, fiul lui Augustin și Sofia, pentru a i se notifica termenul de judecată, fiind inculpat de nesupunere la mobilizare, prevăzut și pedepsit de art. 542, 543, alin. II din C. J. M.

In caz de neprezentare procesul se va judeca în lipsă în ziua de 21 Iulie 1942, conform art. 360 și următorii din C.J.M.

Invităm pe toți depozitarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat, să dea mână de ajutor pentru executarea lui.

Dată la 2 Iulie 1942.

Nr. 28.007. — Dos. Nr. 1.866/942.

Curtea Marțială a Garnizoanei Tiraspol

In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, colonel magistrat Nicolescu Constantin, președintele Curții Marțiale a Garnizoanei Tiraspol,

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din C. J. M.,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Garnizoanei Tiraspol, din Tiraspol, în ziua de 28 Iulie 1942, ora 8, pe Ivan Nedbalciuc, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Crijopol, jud. Juguștru, spre a fi audiat ca inculpat.

Invităm pe toți depozitarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat, să dea mână de ajutor pentru executarea lui.

Dată la 10 Iulie 1942.

Nr. 7.190.

— In numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, colonel magistrat Nicolescu Constantin, președintele Curții Marțiale a Garnizoanei Tiraspol.

In virtutea dispozițiilor art. 228, combinat cu art. 466 din C. J. M.,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților puterii publice, militare și civile, să se conformeze legii, aducând înaintea Curții Marțiale a Garnizoanei Tiraspol, din Tiraspol, în ziua de 28 Iulie 1942, ora 8, pe Cucer Carp, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Ilmarnia-Cazacevca, jud. Moghilev, spre a fi audiat ca inculpat.

Invităm pe toți depozitarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat, să dea mână de ajutor pentru executarea lui.

Dată la 10 Iulie 1942.

Nr. 7.192.

SUMARUL PARȚII A II-A

A N-RULUI 164 DIN 17 IULIE 1942

Anunțuri Ministeriale

MINISTERUL ECONOMIEI NAȚIONALE *Autorizare:* Noua Societate a Atelierelelor Vulcan, fabrică de mașini și vagonete din București.

Anunțuri Judiciare

CITAȚIUNI, Tribunalul Brăila: Eugenia Watson, Tribunalul Cernești: Vasile a lui Ion Stanacovschi; Ion a lui Dimitrie Holenschi, Judecătoria miază Rădăuți: Leon Neuman; David Alter și Aron Kostiner, Notariatul public Lugoj: Ludovic Nagy; Antoniu Zsog; Buresch născut Herold Iuliana; Polereczki născut Racz Maria.

VĂNZĂRI IMOBILIARE, Comuna Mălița: Gheorghe D. Teodorescu, Ploiești: Mișu Oprescu; Costică Vasilescu; Ioan Dumitru Vlad; Rada și Dumitru Petrescu, Slănic: Constantin Spiratu; Eufrosina Rădulescu.

EXTRACTE DE PE ACȚIUNILE DE DIVORȚ, Tribunalul Prahova: Biatrice Leo Muszynski.

JURNALE ȘI ORDONANȚE, Curtea de Apel din Craiova: Regia Autonomă C. F. R.

CONSOLIDĂRI ȘI VALIDĂRI PETROLIFERE ȘI MINIERE, Tribunalul Dâmbovița: Haralambie Georgescu; George Manoil, Tribunalul Prahova: Societatea Concordia.

Licitațiuni Publice

PREȘEDINȚIA CONSILIULUI DE MINISTRI, Comisia județeană pentru administrarea bunurilor trecut în patrimoniul Centrului Național de Românizare din județul Botoșani.

MINISTERUL PROPAGANDEI NAȚIONALE, Oficiul local de turism Brașov.

MINISTERUL CULTURII NAȚIONALE ȘI AL CULTELOR, Direcția administrativă; Liceul de fete Despina Doamna din Ploiești; Liceul comercial de băieți din Târgoviște; Eforia bisericii ortodoxe-române; Politehnică din Timișoara.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR, Serviciul presei și publicațiilor agricole.

CASSA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REGATULUI ROMÂNIEI, Direcția tehnică; Direcția comercială.

REGIA AUTONOMĂ C. F. R. Direcția economatului C. F. R.

PREFECTURA Ilfov.

PRIMĂRIA Buzeni-Prahova.

Anunțuri Comerciale

AUTORIZĂRI PENTRU ÎNFIINȚĂRI DE SOCIETĂȚI ȘI STATUTELE LOR, București: Pavel Helioti.

CONVOCĂRI, PROCESE-VERBALE ȘI BILANȚURI, București: Uzinele de fier și domeniile din Reșița; Energia, societate anonimă română; Astra, fabrică română de vagoane, motoare, armament și muniții, societate anonimă; Unirea, societate anonimă română de petrol; Hercules, societate anonimă română; Ironin, societate anonimă română; Calmy & Co., societate anonimă; Home, societate anonimă română de studii și construcții; Intreprinderile Prințului Bibescu, societate anonimă română; Curentul, societate anonimă română; Bucovina, societate anonimă pentru industria lemnului; Societatea națională pentru îmbunătățirea rasei calilor, S. I. N. C., societate anonimă română; Societatea anonimă română T. M. C.; Industria fierului, societate anonimă română; Steaua României, societate română de asigurări; Centrala, societate anonimă română imobiliară și financiară; Icfal, societate anonimă română; Societatea de cultură național liberală; Nitrogeu, societate anonimă română pentru îngrășăminte și produse chimice; Petrolul Românesc, societate anonimă română pentru exploatarea industriei și comerțul petrolului; Cinegrafia română, societate anonimă română, Ciro-film; Prima societate fiduciară din România, societate anonimă română; Dorna-Vatra, societate anonimă română de asigurări; Sălătruc, societate anonimă română minieră; Naphta Română, societate anonimă română; Conduceta petroliferă Copăceni-Ploiești; Sarec, societate anonimă română; Oscar-Schneck, societate anonimă română, Brăila: Industria Hildebrandht, societate anonimă română; Interoceanala maritimă, societate anonimă de transporturi și comunicații, Comu Buzeni: Sporul, societate anonimă pe acțiuni, R.-Sărat: Banca Râmnicului, societate anonimă, Târgoviște: Intreprinderile petrolifere Ioan Grigorescu, societate anonimă, Timișoara: Fadepa, fabrică de panglică și broderii, societate pe acțiuni; Fabrica de pălării, societate pe acțiuni.

Anunțuri Particulare

REABILITĂRI, Tribunalul Dâmbovița: N. M. Georgescu, Tribunalul Romanți: Ion M. Zotcan.

Pierderi de Acte

Ministeriale

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE: Maria Ion N. Dumitrescu; Floarea Pribu Gheorghe; Borsa Maria.

MINISTERUL CULTURII NAȚIONALE ȘI AL CULTELOR, Catinescu Gheorghe; Alexandrescu Gh. Nicolai; Ștefănescu I. Vasile; Porcoicanu Nicolae; Epitropia Generală a Spitalelor Sf. Spiridon, Iași.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI AL COMUNICĂȚILOR: Leica Mihail

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR: Negrea Grigore, PRIMĂRIA Comlosul Mare, județul Timiș Torontal.

Particulare

București: Adam V. Gheorghe; Anghel I. Anghel; Alexandru D. Gocianu; Ambruș Ion; Adaman Grigore Aquila Româno-Americană, A. R. A., societate anonimă română; Alexandru Petrescu; Astra, fabrică română de vagoane, motoare, armament și muniții; Brice Gligor; Bădescu Eufrosina; Beldescu Petre; Bătinaș Ioan; Corobățeanu Dumitru; Constantin Crainea; Cârstoiu Ioan; Cornea Ioan; Constantinescu Romulus; Cihoski Mihai; Cristache Diamalidi; Constantin Petrescu; Moșt. Constantin Roda; Dumitru Marinescu; Dup Alexandrina; Dragoș Rozalia; Deaconu G. Iacov; Diaconu Ioan; Dincă Nicolae; Dumitru Dogaru; Direcțiunea generală a drumurilor; Elisabeta Mazilu; Elena Filipci; Elena Baltac; Elena C. Damianovici; Elena Părvulescu; Enescu Zoe; Elena Mațican; Eugenia Ionescu; Fulger Constantin; Floarea Isar; Florica Ionescu; Golea Maria; Gânduș Pavelescu; Ghiță Moisă; Gheorghiu Petre; Halmag Agneș; Halmovici Ghizela; Hotin Ana; Ioana G. Ceaușescu; Ileana Casandra; Industria Cărnii St. Potdusek, societate anonimă; Iordan S. Ilie; Ițic Aron; I. I. Dobrescu; Iordăchescu Gh.; Iosif Bala; Ion Constantin Vladu; Îinea Victor Coricu; Jenica Soroceanu; Lumen, societate anonimă română; Leiba Mendel; Lipa Piloftiu; Maria Mărlinescu; Maria Holescu; Mihail Hendrea; Mauriciu Heșcovici; Moara Ōto Gagel; Mali Steinberg; Margareta Greceanu; Maria Niculae Rusu; Maria Iancu; Mihail Emanoil; Nadler Leon; Năstase Dumitru; Nițescu I. Mihail; Natalia Duță; Natalia Chijacovschi; Nichifor Floarea; Niculae Stanciu; Nioica Ion; Nichiforescu Gheorghe; Oancea Paula; Olteanu Gheorghe; Petrescu Nicolae; Parasehiva Mihai; P. Ionescu Codin; Pleșca Leonte; Părvu Ioan; Petra Niculae; Paul Charati; Petrescu C. Constantin; Popescu Didina; Pană Marin; Petre Lina; Petre I. Mirodot; Rantz Iosif; Roșca Anton; Răduț Haralambie; Raisa Federenco; Rodjan Veronica; Roman Vasile; Rupaci Ion; Rusu Andrei; Singher Iosef; Prima Ardeleană, societate anonimă de asigurări generale; Simion N. Constantin; Steiner David; Stăchescu Gh.; Spansta Maria; Stănescu D. Constantin; Suzana Câmpeanu; Silvia Mirea; Tănase Panait; Tănase Maria; Teodor Nicolescu; Tănase Ghiță Stan; Teodorescu V. Vasile; Vasile Ghișnea; Virginia Antonescu; Vasile Oprescu; Vasile Urziceanu; Vasile Prisac; Vasile A. Chirițescu; Zaharia Mărgineanu; Zoia Dropol, Comuna Aninoasa: Barbu Popescu, Comuna Balomir: Păcurar Fira, Breaza: Anica Tudor Banu Cioreanu, Comuna Băneasa: Elena Neacșu, Bărlad: Cazaev Vladimir, Brașov: Chetan Ioan, Comuna Buftea: Isim S. Gheorghe, Comuna Budești: Ion Mihai Beu, Brașov: Tiberiu Badin, Comuna Bobești Bălăceanca: Bărbulescu Gheorghe, râila: Dr. Brănescu Gheorghe; Ion P. Turcu, Comuna Cetățeni: Mareu Gh. Dumitru, Comuna Cladova-Severin: Birgean Petru, Craiova: Vasile C. Ioan; Mareu Eskenasy, Comuna Ciocănești: Moroșan Ilariu, Chișinău: Anton Burlac, Comuna Cătunele: Săvoiu Petre, Comuna Călnic: Păleanu Gheorghe, Com. Chilia: Lăzăroiu Gheorghe, Cămpina: Emilian A. Bălgăr, Corabia: Rădulescu C. Cristea, Comuna Dăeni: Andrei Ribacov, Comuna Făcăeni: Floarea Vlădila, Comuna Ghermănești: Pr. Gheorghe Manoliu, Comuna Hulubești: Mihai Popescu, Comuna Iablănița: Țipărescu I. Petre, Iași: Eugenia Boroda, Comuna Lungulețu: Safta C. I. Săvulescu recăsătorită Safta V. N. Lixandru, Comuna Munteni de Jos: Tasia Gheorghe Agafiței, Comuna Mislea: Mișu G. Petrescu, Mizil: Ioan V. Tudoran zis Popescu V. Ioan, Comuna Micoiu: Constantin Floarea Mursă, Ottenița: Dumitrescu Gh. Cristache, Comuna Ostrița: Grigore Eufrosina, Com. Oieșdea: Crișan Lazăr, Comuna Oncești: Lehăcianu Maria T. Gh. Comuna Pietroșani: Ruse Constantin; Blăgiță Cornelia, Ploiești: Ketan Alexandru, Comuna Ruda Brad: Bontas Avram, Comuna Rapcea: Bizian Anesia, R.-Vâlcea: Alexandru D. Presbiterian, Slatina: Părvu I. Marin, Satu-Nou: Arpad Szekely, Comuna Scoreni: Ilie Tudor Miron, Com. Trănești: Lazăr Matei, Comuna Tarcălia: Mihai Cucuta, Comuna Tudor Vladimirescu: Spănu Sotir; Zaharia Florin George; Lupșa Ștefan.

Cota oficială a Bursei din București

Banca Națională a României

*Deciziune
Cursul devizelor și al monedelor.*